

Pražská vysoká škola psychosociálních studií

**HLOUBKOVÁ ANALÝZA PROŽÍVÁNÍ U PŘÍZNIVCŮ
EXTRÉMNÍCH SPORTŮ - SKATEBOARDING**

Jan Plašil

Diplomová práce

Studijní program: Psychologie

Vedoucí diplomové práce: Mgr. Ing. Eva Dubovská

Praha 2018

Prague College of Psychosocial Studies

**DEPTH ANALYSIS OF EXPERIENCE OF EXTREME
SPORTS PARTICIPANTS – SKATEBOARDING**

Jan Plašil

Diploma Thessis

Fields of study: Psychology

The Diploma Thesis Work Supervisor: Mgr. Ing. Eva Dubovská

Prague 2018

Anotace:

Cílem diplomové práce je hloubková analýza prožívání extrémního sportu – skateboardingu.

Teoretická část práce se zabývá psychologickými aspekty prožívání extrémních sportů, motivací a osobností extrémního sportovce. V další části poskytuje celkový popis skateboardingu jakožto sportu i subkultury.

V praktické části je provedena analýza rozhovorů s pěti skateboardisty, pomocí metody IPA – interpretativně fenomenologická analýza. Výsledky společné analýzy obsahují sedm hlavních témat, které mají respondenti společné: kamarádství, motivace, odreagování a pozitivní vliv skateboardingu, pocit svobody, zranění, práce s hlavou a zvládání strachu, pravidla.

Klíčová slova: extrémní sporty, skateboarding, prožívání, motivace, osobnost

Abstract:

This work focuses on depth analysis of experience of extreme sports participants – skateboarding.

The theoretical part of this work deals with psychological aspects of extreme sports experience, motivation and personality of extreme athlete. The complete description of skateboarding from both sport's and sub-culture's point of view is given in the next part.

In the practical part of the work, interview analysis of five skateboarders is conducted with help of IPA methodology – interpretative phenomenological analysis. The results of joint analysis include seven main themes, which are common for all respondents: friendship, motivation, taking mind off and positive influence of skateboarding, feelings of freedom, injuries, mental work and coping with fear, rules.

Key word: Extreme sports, skateboarding, experience, motivation, personality

Prohlášení:

1. Prohlašuji, že jsem tuto diplomovou práci vypracoval samostatně a výhradně s použitím citovaných pramenů, literatury a dalších odborných zdrojů.
2. Prohlašuji, že práce nebyla využita v rámci jiného vysokoškolského studia či k získání jiného nebo stejného titulu.
3. Souhlasím s tím, aby práce byla zpřístupněna pro studijní a výzkumné účely.

V Praze dne 23. 7. 2018

Podpis

Poděkování

Chtěl bych poděkovat vedoucí mé práce Mgr. Ing. Evě Dubovské za odbornou pomoc a cenné rady, které mi pomohly při psaní této práce. Dále bych chtěl poděkovat všem respondentům za účast na výzkumu a ochotu podělit se o své zážitky se skateboardingem.

Obsah

ÚVOD	8
I TEORETICKÁ ČÁST	10
1 PSYCHOLOGICKÉ ASPEKTY PROŽÍVÁNÍ EXTRÉMNÍCH SPORTŮ	10
1.1 Vrcholné zážitky (peak experiences).....	10
1.2 Flow fenomén.....	11
1.3 Flow fenomén a vrcholný zážitek.....	13
2 MOTIVACE K EXTRÉMNÍM SPORTŮM	14
2.1 Vyhledávání neobvyklých zážitků (sensation seeking).....	15
2.2 Maslowova teorie potřeb a potřeba seberealizace	16
3 OSOBNOST EXTRÉMNÍHO SPORTOVCE.....	17
4 SKATEBOARDING. JEHO HISTORIE A SOUČASNÁ PODOBA.....	20
4.1 Definice skateboardingu	20
4.2 Styly ježdění na skateboardu	22
4.3 Filosofie jízdy na kolečkách.....	27
4.4 Historie skateboardingu	29
4.5 Skateboarding v současnosti	32
5 SKATEBOARDING JAKO SUBKULTURA	34
5.1 Definice subkultury	34
5.2 Je skateboarding subkultura?.....	35
5.3 Popis skateboardingové subkultury.....	37
II EMPIRICKÁ ČÁST	39
6 CÍL VÝZKUMU A VÝZKUMNÉ OTÁZKY	39
7 METODOLOGIE VÝZKUMU	40
7.1 Výzkumný design.....	40
7.2 Metody sběru dat	41
7.3 Výzkumný soubor	42
7.4 Zpracování dat.....	42
7.5 Presentace výsledků	44
7.6 Prostředí.....	44
7.7 Změny v plánu výzkumu	45
7.8 Etické aspekty.....	45
8 REFLEXE VLASTNÍ ZKUŠENOSTI S TÉMATEM	46
9 VÝSLEDKY	49

9.1	Analýza rozhovoru s Tomášem	49
9.2	Analýza rozhovoru s Jakubem.....	52
9.3	Analýza rozhovoru s Lukášem	56
9.4	Analýza rozhovoru s Dominikem.....	60
9.5	Analýza rozhovoru s Radkem	64
9.6	Analýza společných témat.....	68
	DISKUSE	75
	ZÁVĚR	79
	SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ	81
	SEZNAM PŘÍLOH.	

ÚVOD

Skateboarding je pro mě životní styl, nic jiného neznám. Můj život se točí kolem skateboardingu. I kdybych nebyl profesionál, stejně bych jezdil každý den – Ryan Sheckler.

Skateboarding mi dal všechno co mám a udělal ze mě toho kým jsem dnes – Rob Dyrdek.

Skateboarding považuji za formu umění, životní styl a sport. „Akční sport“ by mohlo být nejméně urážlivé zařazení – Tony Hawk

(brainyQuote, n.d.).

Skateboarding je extrémní sport, při kterém jezdec provádí triky za pomoci skateboardu. Skáče přes překážky, při čemž se snaží zvýšit obtížnost např. tím, že protočí skate pod nohama o 360°. Skáče ze schodů nebo na zábradlí a prakticky může k jízdě a provedení triků využít jakoukoliv překážku. Úspěšně „odjetý“ trik je takový, při kterém skateboardista vyskočí do vzduchu, za pomoci často nenápadného pohybu nohou uvede skateboard do rotace a poté dopadne zpátky na zem tak, aby obě jeho nohy zůstaly na skateboardu. Variace triků je prakticky neomezená.

Přesto, že existují místa přímo vyhrazená pro skateboarding (skateparky), lze skejtáky vidět prakticky všude, kde se objeví vhodná překážka. Skateboarding není tréninkem, který je předem naplánovaný na určitý čas a místo. Není ani tréninkem v tradičním slova smyslu. Skateboarding je sport, jehož podoba je nejvíce ovlivněna každým jednotlivcem, který se mu věnuje.

Před pěti lety jsem stál v parku a v rukou jsem měl starý skateboard z dětství. Položil jsem ho na zem a přemýšlel, co s ním budu dělat. Nic jsem neuměl. Pocit, který mě tenkrát zaplavil, si pamatuji dodnes. Pod nohama jsem měl věc, se kterou jsem mohl dělat úplně cokoli, co jsem chtěl. Najednou nebyl žádný konkrétní cíl, ani úkol, který bych měl splnit. Skateboarding se pro mě stal něčím, co si můžu na sto procent dělat podle sebe. Něčím, co odráží to, jaký jsem, to, co mám rád, stal se součástí mě. Z velké části ovlivnil můj život i pohled na svět. Je až neuvěřitelné, jakou moc může mít kus dřeva s kolečky. Přirozená vlastnost člověka hrát si, mít z něčeho radost, něco vytvářet. Skateboarding je

proces, který ovlivňuje lidi a lidé jsou ti, kteří ze skateboardingu dělají to, čím je (vlastní zkušenost autora práce s tématem výzkumu).

Tato práce má za cíl proniknout do světa skateboardingu. Pomocí rozhovorů a hloubkové analýzy prožívání zkoumá zkušenosti pěti skateboardistů, kteří se tomuto sportu dlouhodobě věnují. Cílem práce je zachytit důležité aspekty skateboardingu a ukázat, jak sami skateboardisté tento sport vnímají a jaké s ním mají zkušenosti. Praktická část, soustředící se na analýzu rozhovorů se skateboardisty je podpořena teoretickou částí, která zachycuje dosavadní psychologické výzkumy a teorie související se skateboardingem a extrémními sporty obecně. Teoretická část se soustředí na prožívání a motivaci k extrémním sportům. Zabývá se pojmy jako vrcholný zážitek (peak experience) od A.H. Maslowa nebo stavem plynutí (flow phenomenon), jehož autorem je M. Csikszentmihalyi. Součástí teoretické části je i detailní popis skateboardingu, jeho historie i současnosti, který pomáhá lepšímu porozumění respondentům a fenoménu skateboardingu celkově.

I Teoretická část

1 Psychologické aspekty prožívání extrémních sportů

Extrémní sporty se vyznačují nejen vysokou fyzickou, ale i psychickou náročností. Sportovci jsou často vystaveni velké zátěži a riziku zranění. Musí překonávat strach a plně se soustředit na právě prováděnou činnost. Dobrovolné podstoupení takového rizika a zátěže musí být podpořeno dostatečnou motivací a odměnou ve formě dobrého pocitu. Extrémní sportovci, tedy i skateboardisté, se snaží neustále posouvat své hranice a zlepšovat se. Motivace a zážitky, které sportovce doprovázejí jsou pak natolik silné a významné, že se neváhají opakovaně pouštět do riskantní aktivity, která pro ně tolik znamená.

Mnoho skateboardistů, ale i dalších extrémních sportovců popisují skvělé zážitky, které se svým sportem mají. Věnování se extrémnímu sportu často považují za velmi důležitou součást jejich života. Mnozí lidé dokonce přizpůsobují celý svůj život těmto sportům. Extrémní sport je činnost, která svým příznivcům poskytuje hluboké zážitky a ovlivňuje jejich život.

1.1 Vrcholné zážitky (peak experiences)

Jedním ze zážitků, často spojovaným s extrémními sporty, je tzv. vrcholný zážitek. Jde o teorii, kterou popsal A.H. Maslow.

Maslow (2014) je popisuje jako úžasné zážitky, chvíle vytržení a extáze, které prožíváme v souvislosti s láskou, při poslechu hudby, při čtení knihy nebo při pohledu na obraz či nádhernou krajinu. Tyto zážitky prožíváme také při sportu. Prožitek vrcholného zážitku je člověkem vnímán jako samostatný celek, který v tu chvíli nesouvisí s okolním děním, ale je to zážitek sám pro sebe odehrávající se v danou chvíli. Člověk zažívající vrcholný zážitek je ve stavu „absolutní pozornosti“. Na daný podnět nebo činnost upírá veškerou svoji pozornost. Během absolutní pozornosti se ztrácí myšlenky na veškeré nepodstatné věci, mysl člověka je izolována v daném okamžiku a celý svět okolo jako by se ztratil.

Převědeme-li vrcholný zážitek do prostředí sportu, jde o situaci absolutního vytržení, kdy je sportovec plně pohlcen vlastním výkonem v danou chvíli. Ve skateboardingu může jezdec zažít vrcholný zážitek ve chvíli, kdy se plně soustředí na zvládnutí obtížného triku, přičemž je jeho pozornost zaměřena na přípravu na skok, provedení skoku a následný pocit při zvládnutí triku.

Vrcholný zážitek je také vnímán jako velmi cenná a zásadní zkušenost, která jedince naplňuje pocitem radosti a štěstí. V některých případech lze tuto zkušenost nebo tento zážitek označit až za mystický nebo posvátný.

1.2 Flow fenomén

Flow fenomén, stav „plynutí“ je stav, při kterém je lidská psychika plně soustředěna a zaujata určitou činností. Mysl přirozeně splývá s daným úkolem, a společně tvoří jeden plynoucí celek. Jedinec prožívající flow, nemá v daný moment mentální kapacitu k řešení jiných problémů či záležitostí, jeho mysl i tělo jsou plně koncentrovány na právě prováděnou činnost. Jeho motivace, myšlení a emoce jsou plně přizpůsobeny zvládnutí úkolu. K navození stavu flow je potřeba pozitivního rozpoložení, kdy jedince musí daná aktivita bavit. K tomu je nutná i optimální obtížnost úkolu. Příliš jednoduchý, ale ani příliš obtížný (vysoko nad rámec zvládnutelných možností konkrétního jedince) úkol nenavozuje flow (Csikszentmihalyi, 1990).

Pocit, který popisuje velmi podobně plavec překonávající Lamanšský průliv, stejně jako šachista během turnaje nebo horolezec, který zdolává obtížnou skálu. V jistém důležitém momentu tito lidé zažívají stejný pocit. Někdy člověk zažije pocit výjimečné radosti, extáze a vytržení bez zjevné příčiny. Může být způsoben konkrétním místem nebo situací, které jsme původně nepřikládali hlubší význam, např. nečekaný výhled z okna. Častěji je však tento pocit vyvolán konkrétní činností, kdy se snažíme dokázat něco obtížného a musíme k tomu vynaložit psychické úsilí (Csikszentmihalyi, 1996). K takovéto činnosti bezesporu patří i skateboarding.

„...všichni respondenti bez ohledu na danou kulturu, stádium technického vývoje, společenskou třídu, věk nebo pohlaví, popisovali svoji radost téměř stejně. *To, co dělali*, aby zakusili tuto radost, se velice lišilo ... ale to, *jak se cítí*, popisovali téměř shodnými výrazy“ (Csikszentmihalyi, 1996, s. 80).

Csikszentmihalyi (1996) popisuje další projevy flow v lidské psychice. Např. splývání činnosti s vědomím, kdy je činnost natolik náročná, že pohltí veškerou pozornost a neexistuje již další psychická energie, která by byla schopna řešit cokoli jiného. Jde o absolutní zaujetí činností, které lidé zpětně popisují s velmi pozitivním hodnocením. Je tomu tak i proto, že jedinec při soustředění zapomíná na všechny nepříjemné stránky svého života. Pro flow jsou důležité i jasné cíle a okamžitá zpětná vazba o úspěchu. Čas lidé ve flow popisují jako extrémně zrychlený nebo naopak zpomalený v závislosti na prováděné činnosti.

I v kontextu výzkumu o skateboardingu je vhodné zmínit pozitivní účinky stavu flow na lidskou psychiku. Výzkum s válečnými veterány s diagnostikovanou Post traumatickou stresovou poruchou prokázal pozitivní vliv u respondentů, kteří častěji zažívali flow (cíleně v rámci terapie nebo vlivem samostatné činnosti – tanec, sport apod.). Vlivem traumatické události se respondenti obtížně soustředili na „teď a tady“, zažívali časté výkyvy nálad a byla u nich zvýšená agresivita. Častější prožívání flow jim pomohlo lépe se soustředit na „teď a tady“ a mělo pozitivní účinek i na zbylé projevy (Ley, Krammer, Lippert & Barrio, 2017).

1.2.1 Flow fenomén a vnitřní motivace

Z pohledu provázanosti emocí a motivace má flow fenomén blízko k vnitřní motivaci. Pozorování a rozhovory s dvaceti skateboardisty v Kanadě ukázaly, že pro skateboardisty je velmi silným tématem rozhovoru vnitřní motivace k ježdění na skateboardu, při čemž se jejich motivy často týkaly i zážitků flow. Motivací pro kanadské skateboardisty je pocit svobody, euforie, výzvy a uspokojení z jejího zvládnutí. Flow popisují jezdci tak, že je to právě to, o co se každý jezdec snaží. Dostat se do tohoto stavu a úspěšně zvládnout trik. Tento stav popisují jako vrcholný zážitek, při kterém se jedinec plně soustředí a zažívá tak dobrý pocit spojený i s pocitem smysluplnosti.

Na otázku, proč si tak užívají jízdu na skateboardu odpověděli kanadští skateboardisté nejčastěji třemi tématy: uspokojení, výzva a svoboda. Svobodu přisuzovali jedinci faktu, že ve skateboardingu vlastně nejsou žádná pravidla, člověk zapomene na starosti okolo a je to vždy on, kdo rozhoduje, co se bude dít. Výzva a její zvládnutí se pojí s naučením se nového triku, zlepšování starých triků a úspěšné zvládnutí riskantní činnosti.

V neposlední řadě je důležitá výdrž při snaze pokořit výzvu. Učení se triků je totiž doprovázeno velkým počtem nezdařených pokusů. Je to právě uspokojení, které je popisováno jako pocity nadšení, štěstí, při dosažení úspěšně zvládnutého triku po mnoha nezdařených pokusech (Seifert & Hedderson, 2010).

1.3 Flow fenomén a vrcholný zážitek

Jak je patrné, flow fenomén, tedy prožitek „plynutí“ je hodně podobný „vrcholnému zážitku“. Oba tyto pojmy vychází z podobně orientovaného teoretického zázemí, pozitivní a humanistické psychologie.

Oba fenomény, flow i vrcholný zážitek, se zabývají silným a pozitivním prožíváním určité situace, při čemž flow je popisován jako méně intenzivní zážitek, oproti vrcholnému, to však jeho kvalitu nijak nesnižuje. Oba pojmy se vyznačují silným zaujetím jedince, kdy ztrácí pojem o čase a pociťuje smysluplnost provádění dané činnosti.

Vrcholný zážitek je oproti flow fenoménu pojímán více jako duchovní zážitek, který se objevuje nečekaně, bez předchozí motivace, bez snahy jedince tento stav navodit, ale stále souvisí s činností nebo zážitkem, ve které se jedinec seberealizuje. Jde o zážitek, který se náhle vynoří a provází ho pocit radosti a smysluplnosti celé zkušenosti. Jedinec tak v tu chvíli pociťuje svoji plnou seberealizaci. Ve flow je oproti vrcholnému zážitku zdůrazňován pocit radosti, kdy se jedinec ponoří do vykonávané činnosti a v této činnosti je mu dobře a prožívá tak intenzivní radost a zaujetí. K prožitku této radosti je již vnitřně motivován a snaží se tohoto stavu opakovaně dosáhnout činností, která k němu vede (Privette, 1983).

Flow fenomén je tedy více o prožívání radosti při dané aktivitě a vrcholný zážitek je více provázán s pocitem smysluplnosti provádění dané aktivity. Oba fenomény jsou provázané a vzájemně se ovlivňují. Pocit radosti z jízdy na skateboardu může být vnímán jako velice smysluplný a obohacující zážitek, který se v určité chvíli uvědomění dá popsat jako vrcholný zážitek.

2 Motivace k extrémním sportům

Zdali lze označovat skateboarding za extrémní sport nebo ne je pravděpodobně otázka pro každého jednotlivce, který na skateboardu jezdí. Obecně ale platí, že skateboarding jako sport obsahuje vyšší prvky nebezpečí, které jsou doménou extrémních sportů (*extremsportscompany*, n.d.). Co tedy motivuje lidi věnovat se sportům, u kterých hrozí riziko ublížení na zdraví?

Crăciun (2009) provedl kvalitativní studii o motivaci k extrémním sportům. Z rozhovorů se šesti sportovci (třemi skydivery a třemi paraglidisty) vzešly čtyři hlavní témata – *výzva, učení se dovednostem, prožitek, zaměření na přítomný okamžik*.

Výzvu spojovali respondenti s posouváním vlastních hranic, jak fyzických, tak psychických. Učení se dovednostem se skládá ze zábavy učit se nové obtížné věci a dobrého pocitu při jejich zvládnutí. Pocit radosti a štěstí byl respondenty popisován jako magický, fantastický a báječný. Respondenti tyto pocity oddělovali od běžných pocitů, které zažívají během dnů, popisují je jako vzácné a drahocenné. Zaměření na přítomný okamžik zažívají respondenti při přímém provádění činnosti, kdy zmizí všechny myšlenky okolo, všechny pocity, a jedinec nemá mentální kapacitu na to, řešit cokoliv jiného než právě prováděnou činnost. Respondenti přitom popisují, že život se v tu chvíli stává mnohem jednodušší a jasný.

Mezi další témata této studie patří i motivace být odlišný od většinové společnosti a odreagování se od nepříjemných emočních stavů.

Felleti (2017) popisuje rozpor s jakým vidí extrémního sportovce populární média, kdy jde o neohroženého, mladého a drzého jedince, téměř až „bláznivého“, který se nebojí smrti a libuje si v nebezpečí. Počátky psychologického zkoumání motivace k extrémním sportům byly často spojeny s pojmy jako „deviantní rys osobnosti“ a „závislost“, ve smyslu stejné závislosti jako na drogách a jiném sociálně nežádoucím chování. Motivace k těmto sportům je stále předmětem výzkumu, přičemž mezi v současnosti nejlivnější teorie patří např. vyhledávání neobvyklých zážitků (*sensation seeking*).

Pohled na motivaci k extrémním sportům se nabízí i z psychiatrické perspektivy. Tofler, Hyatt a Tofler (2018) popisují, že extrémní sporty lákají jedince kvůli sebezpřesahujícím zážitkům a zážitkům „*flow*“.

Dále může jít o jedince s genetickými predispozicemi pro riskování, risk vyhledávající rysy osobnosti, ale zároveň může být provozování extrémního sportu a s tím spojená potřeba riskovat projevem skryté psychické poruchy. Psychiatrie se tímto tématem zabývá ve smyslu hledání motivů k nadměrnému riskování. Zároveň zkoumá genetické predispozice a neurologické koreláty spojené se závislostí na extrémním sportu. Existuje přímá spojitost mezi vystavením se riskantnímu zážitku a přívalem adrenalinu, dopaminu a endorfinu, přičemž zážitek z riskování při extrémním sportu je podobný fenoménu hazardního hráčství. Zkoumá se i celkový pozitivní vliv extrémních sportů na lidskou psychiku a také pozitivní vliv na specifickou populaci jedinců s diagnózou ADHD.

V neposlední řadě spojuje většina extrémních sportovců motivaci k provozování těchto sportů s pocitem svobody. Studie Brymera a Schweitzera (2013) popisuje několik dimenzí svobody, které vznikly z rozhovorů s extrémními sportovci: svoboda jako zbavení se všech omezení, svoboda jako možnost pohybovat se dle vlastní vůle, pocit svobody při překonání strachu, svoboda jako svobodná volba přijmout zodpovědnost za možné následky způsobené riskováním.

2.1 Vyhledávání neobvyklých zážitků (sensation seeking)

Tato teorie M. Zuckermana vysvětluje motivaci k extrémním sportům skrze osobnostní rysy, kdy někteří jedinci mají vyšší tendenci vyhledávat nové a rozmanité zážitky a pocity. Pro dosažení takových zážitků jsou ochotni podstoupit i s tím spojené riziko fyzického zranění (Klinar, Burnik & Kajtna, 2017).

Obecná tendence vyhledávat neobvyklé zážitky se projevuje ve čtyřech dimenzích. Vyhledávání dobrodružství (zájem ve fyzicky rizikových aktivitách), vyhledávání zážitků (spíše spojeno s myšlenkovou činností), disinhibovanost (ztráta sociálních zábran) a náchylnost k nudě. Vyhledávání dobrodružství je spojeno právě s provozováním extrémních sportů (Blatný, 2010).

2.2 Maslowova teorie potřeb a potřeba seberealizace

Na motivaci k věnování se extrémním sportům lze pohlížet i z hlediska Maslowovy teorie potřeb. Maslow rozděluje lidské potřeby na nedostatkové, které se snažíme naplnit a růstové, které se týkají seberealizace, uplatnění svých schopností.

Člověk, který je zdravý, existenciálně zabezpečený a je přiměřeně uspokojen ve svých deficitních potřebách, má tendenci k transcendování své situace a uplatnění svých tvořivých sil a schopností. Podle Maslowa je takovýto projev vrozený a jde o „základní povahu člověka“ (Nakonečný, 2014).

Maslow tedy uvedl určitou hierarchii specifických lidských potřeb, které sahají od těch základních (fyziologické potřeby, potřeby bezpečí), po pokročilé (potřeba náležitosti a lásky, potřeba úcty) a poslední nejvyšší motivací je tzv. B-úroveň, kdy „B“ znamená „být“ v tom nejhlubším významu. Jde o tzv. potřebu seberealizace, kdy člověk usiluje o dosažení plné realizace svých schopností a potenciálu. Dosažení této potřeby je spojováno s pozitivním růstem a vlastnostmi jedince, kdy se skrze seberealizaci stává nesobeckým, nezávislým a často např. druhým pomáhajícím (Drapela, 2008).

Souvislost potřeby seberealizace s vykonáváním extrémních sportů je zejména ve společném prožívání vrcholného zážitku.

Maslow (2014) popisuje jako součást seberealizovaných jedinců častější prožitek tzv. vrcholného zážitku (hluboký prožitek radosti, vytržení, související s určitým podnětem, činností v daném čase). Jde však o prožitek, který může zažít přechodně každý jedinec, bez ohledu na jeho úroveň seberealizace. Častější prožitek vrcholného zážitku tak může být přirozeným znakem seberealizovaných jedinců, stejně tak ho ale můžou cíleně prožívat extrémní sportovci při dané sportovní činnosti. Prožitek vrcholného zážitku tak může být jednou z motivací extrémních sportovců, kdy se skrze tento prožitek seberealizují.

3 Osobnost extrémního sportovce

Má osobnost extrémního sportovce nějaká specifika? Je v něčem jiná než osobnost člověka, který se extrémním sportům nevěnuje?

Tok (2011) zkoumal rozdíly v osobnosti u lidí, kteří se extrémním sportům věnují a lidí, kteří se jim nevěnují. Využil k tomu pětifaktorový osobnostní dotazník FFPI, který měří dimenze osobnosti Neuroticismus, Extraverze, Otevřenost vůči zkušenosti, Přívětivost a Svědomitost. Výsledky potvrdily, že respondenti, kteří se věnují extrémním sportům, mají vyšší skóre v dimenzi Otevřenost vůči zkušenosti a Extraverzi. V opačném pólu vykazují nižší skóre u Neuroticismu a Svědomitosti. Tok tvrdí, že nízká míra svědomitosti může souviset s nedostatkem disciplíny a tendencí jednat impulsivně, což by mohlo vést k větší pravděpodobnosti zranění při extrémním sportu. Tato studie však neobsahovala vzorek skateboardistů, nejbližší jim byl vzorek surfařů. Dále zde byli horolezci, paraglidisté, hlubinní potápěči.

Další výzkum se zaměřil na porovnání osobnosti extrémních sportovců s osobností sportovců věnujících se méně riskantním sportům. 38 extrémních sportovců (mezi něž patřili skydiveři, sjezdaři na kole, motokrosoví jezdci, sjezdoví lyžaři a další.) bylo porovnáváno s 38 plavci, běžci, kajakáři a veslaři. Kontrolní skupinu tvořilo 76 lidí nevěnujících se žádnému sportu. Jako nástroj měření byla využita škála Big Five Observe (BFO-S). Výsledky škály Big Five ukázaly, že extrémní sportovci mají vyšší hodnoty v dimenzi emoční stability (druhého nejvyššího výsledku dosáhla kontrolní skupina). Stejného pořadí bylo dosaženo v dimenzi svědomitost. Dimenze otevřenosti (ve smyslu schopnosti myslet kreativně, originálně a být otevřený nové zkušenosti) byla nejvyšší u skupiny věnující se méně riskantním sportům, poté u skupiny nevěnující se žádnému sportu a poslední byli extrémní sportovci (Kajtna, Tušak, Barić & Burnik, 2004).

Tato studie ukazuje poměrně rozdílné výsledky oproti studii Toka (2011). Rozdílnost ve výsledcích může být kromě vlivu rozdílných proměnných ve výzkumu dána také individuálními rozdíly v osobnosti extrémních sportovců, které jsou stále patrné.

Výzkum osobnostních charakteristik byl proveden i u populace BASE Jumperů, při čemž tento sport je považován za nejnebezpečnější extrémní sport, který lze provozovat. Tito lidé skáčou s padákem z mostů, skalních útesů a vysokých budov, přičemž míra rizika

úrazu je velmi vysoká. Důkazem toho je vzorek složený z 68 respondentů, kteří za sebou mají alespoň 10 seskoků, při čemž 42 % z nich utrpělo alespoň jeden vážný úraz a 72 % bylo svědkem vážného zranění nebo smrti svých kamarádů. Osobnost respondentů byla zjišťována Temperamentovým a charakterovým inventářem (TCI). Respondenti skórovali výrazně výš v dimenzi vyhledávání nového a sebeřízení. Oproti tomu skórovali mnohem méně v dimenzi vyhýbání se ohrožení. Autoři studie popisují osobnosti BASE Jumperů jako klidné a vyrovnané v nebezpečných situacích, ve kterých by běžná populace pocítovala značnou zátěž (Monasterio, Mulder, & Mei-Dan, 2012).

Skateboarding je oproti BASE Jumpingu bezpečnější sport. Je tomu tak hlavně proto, že každý jedinec, který jezdí na skateboardu si může míru rizika nastavit dle sebe. Záleží na přístupu každého skateboardisty. Přesto je možné, že určité osobnostní rysy budou u skateboardistů podobné jako u ostatních extrémních sportovců. Zejména tomu tak bude ale u těch skateboardistů, kteří se tomuto sportu věnují intenzivněji, například na profesionální nebo poloprofesionální úrovni.

Společné rysy osobnosti u extrémního sportovce jsou závislé nejen na faktu, že se daný jedinec některému z extrémních sportů věnuje, ale je zde důležitá i míra, s jakou se tomuto sportu věnuje. Některé extrémní sporty jsou přirozeně nebezpečné, např. BASE Jumping, ale jiné, např. i skateboarding mohou být provozovány i relativně bezpečně. Osobnost a její správné (pro extrémní sport vhodné) rysy jsou tedy důležitým faktorem, který může určit, jak dobrý jedinec ve sportu bude, nebo s jakou intenzitou se mu bude věnovat.

Z hlediska obtížnosti lze považovat BASE Jumping za jeden z nejnebezpečnějších a psychicky nejnáročnějších sportů. Jejich společné osobnostní rysy „vyhledávání nového“ a „sebeřízení“ mohou být tedy považovány za důležité i v ostatních extrémních sportech. Přesto, že každý sport je trochu jinak motoricky náročný, psychická potřeba zvládnutí zátěže spojené např. se strachem z pádu a zranění je stejná, mění se pouze její intenzita.

Věnování se extrémním sportům má i pozitivní vliv na lidskou psychiku a může v člověku podporovat jeho dobré vlastnosti.

Přesto, že jsou někdy extrémní sporty vnímány negativně, převážně jako podstupování zbytečného rizika, studie, kterou provedli Brymer a Oades (2009) ukazuje pozitivní aspekty věnování se extrémním sportům. Ve své studii se zaměřili na dva psychologické konstrukty – kuráž (ve smyslu odvahy, odhodlání jednat navzdory pocítovanému strachu)

a pokoru (schopnost znát své limity a v určitých situacích „zapomenout na sebe“ ve smyslu vnímání něčeho většího, sebezpřesahujícího. U extrémních sportovců jde často o vnímání přírody, s čímž je spojený pozitivní vztah k přírodě a tomu odpovídající chování se k ní). Výzkumníci provedli 15 nestrukturovaných rozhovorů s extrémními sportovci (BASE Jumpery, surfaři na vysokých vlnách, extrémními lyžaři a dalšími. 10 mužů a 5 žen). Výsledky ukázaly, že věnování se extrémním sportům u respondentů vedlo k pozitivní proměně sebe sama. Tato proměna prý byla rychlá, je permanentní a většina respondentů jí popisuje jako neočekávanou a slovy jako „kompletní změna života“, „udělalo to ze mě toho, kým jsem dnes“. Věnování se extrémním sportům naučilo respondenty ve velké míře pokoře. Pokora je prý důležitá pro přežití v extrémních podmínkách, které respondentům pomohli si uvědomit svoji smrtelnost. Tento fakt smrtelnosti popisují z pozitivního hlediska, kdy lépe prožívají život. Většina respondentů popisuje, že nyní žijí mnohem vyrovnanější život a že se změnilo hodně jejich špatných vlastností k lepšímu (např. jde o lepší trpělivost, odpouštění, předchozí aroganci, uzavřenost a nevyrovnanost). Výsledky ukazují i zkušenosti respondentů se situacemi kdy čelili ohrožení života. U respondentů byl zaznamenán velký strach při těchto situacích, zároveň ale umějí zachovat dostatečný klid na to, aby situaci zvládli. Popisují tyto pocity jako něco mezi panikou a euforií.

Brymer provedl další výzkum se stejnými respondenty o několik let později. Tentokrát se zaměřil na vnímání strachu a obavy v extrémních sportech. Z rozhovorů s 15 extrémními sportovci vzešla 4 témata: zkušenost se strachem, vztah ke strachu, ovládání strachu a strach ve vztahu k sebeproměně. Respondenti popisují strach jako intenzivní prožitek, ale zároveň jde o smysluplnou a konstruktivní událost v jejich životě. Samotný pocit strachu popisují respondenti jako nepříjemný, ve chvíli těsně před činností pociťují silný a nepříjemný strach. Zároveň tento pocit vnímají jako dobrý, protože jim pomáhá najít hranice co ještě mohou dělat a co ne a „udržuje je naživu“. Ovládání strachu spočívá ve schopnosti vědomě udržet paniku, která se přirozeně vynořuje v závislosti na míře strachu na zvládnutelné úrovni. Ovládání a zvládnutí strachu je právě tím aspektem extrémního sportu, který respondenti popisují jako sebeproměňující. Ve chvíli, kdy se se strachem dokáží vypořádat, zvládnou určitou činnost, která je náročná a nebezpečná, cítí pocit štěstí a vyjímčnosti. Ví, že ne každý by to zvládl a tento pocit je obohacuje i v osobním životě, kde potřebují také překonávat určité výzvy a překážky (Brymer & Schweitzer, 2012).

Věnování se extrémním sportům může tedy mít silný přesah i do osobního života.

4 Skateboarding. Jeho historie a současná podoba

4.1 Definice skateboardingu

Definice skateboardingu je poměrně rozsáhlá. Pro účel studie a pozdější pochopení kontextu výpovědí respondentů je vhodné nastínit určité důležité aspekty, které skateboarding nejlépe vystihují. Definovat skateboarding znamená pohybovat se od zcela konkrétního pólu k pólu o mnoho subjektivnějším. Od zcela objektivních skutečností k subjektivnímu prožívání dané aktivity.

4.1.1 Obecná definice

Objektivní definice již přešla do obecného povědomí, tudíž není často zmiňována, ale brána jako samozřejmost.

Skateboarding lze popsat jako extrémní sport, při kterém jezdec využívá skateboard k jízdě a provádění triků. Tento sport pochází z Kalifornie, kde mělo prkno na kolečkách simulovat jízdu na vlnách v období, kdy se surfovat nedalo. Název „skate“ je odvozen od slova brusle, bruslit a „board“ od slova prkno, deska. Skateboarding se za dobu své existence rychle vyvíjel, a to v ohledu na styl jízdy, prováděné triky a konstrukci a tvar samotných skateboardů (Kane, 1998).

4.1.2 Fascinující skateboarding

Definovat subjektivní stránku skateboardingu, obsahující zážitky a postoje týkající se skateboardingu je složitější. Její subjektivnost je zákonitě závislá na individuálním vnímání každého jedince.

Popis vnímání skateboardingu jakožto subjektivního celku může vypadat např. takto: Proč nerozděluju ulici na chodník a jízdní dráhu, ale vznáším se nad betonovou krajinou a rozeznávám jen dobrý a špatný beton, vysoké, nízké, hladké a hrbolaté obrubníky, šikmé, hladké, rovné a drsné zdi, asfaltové a prašné cesty? Proč nejsou pro mě silniční překážky jako schodiště, patníky nebo obrubníky překážkou, ale výzvou? Protože jsem skater. ... Ten, kdo sám ještě na skateboardu nestál, nemůže tuto fascinaci pochopit,

nemůže jednotlivé pocity plně prožít. Ten pocit svobody a dobrodružství. Ten přelud rychlosti. Ten pocit nadřazenosti proti ostatním lidem na silnici. Tu radost překonat zemskou tíži (Doren & Pramann, 1994, s. 10).

4.1.3 Skateboard

Skateboard se skládá z vrstvené dřevěné desky, zpravidla kanadského javoru, která je z horní části polepena gripem proti skluzu připomínajícím smirkový papír a zesponu je vybavena dvěma kovovými podvozky (trucky), na kterých jsou připevněna kolečka na ložiskách. Kovové podvozky se skládají ze dvou částí, spojených šroubem a gumovými podložkami, které umožňují mírné zatáčení na skateboardu (Doren & Pramann, 1994).

4.1.4 Triky na skateboardu

Základním trikem je „ollie“, skok bez pomoci rukou, kdy se skejtář pečlivě naučeným a časem vytrénovaným pohybem odrazí od země i se skateboardem, který se v tu chvíli zdá být jako přilepený k jeho nohám. Základní skok se provádí tak, že jezdec sešlápne tail (zadní část skateboardu) silou, až se dotkne země a skateboard tak lehce nadskočí a jeho přední část (nose) směřuje vzhůru. V tuto chvíli přední noha vytáhne již nadnesený skateboard do výšky sunutím přední nohy po gripu. Ve vzduchu jezdec srovná nohy do roviny tak, že jsou i se skateboardem ve vodorovné poloze vůči zemi. Poté již vlivem gravitace nechává nohy i se skateboardem dopadnout na zem. Naučení se ollie může trvat dlouho v závislosti na tom, jak rychle se jedinec učí. Důležitá je správná pozice nohou a neustálé opakování pokusů (Kyro, 2015).

Pomocí základního skoku pak může přeskakovat překážky, seskakovat schody, naskakovat na zábradlí či jiné objekty, které přirozeně poskytuje architektura města nebo jsou uměle vytvořené ve skateparku. Ve chvíli, kdy jezdec zvládá základní úroveň triků, zpravidla přechází ke složitějším variantám a kombinacím triků.

Uvedu příklad vývoje skoků ze schodů, které neodmyslitelně ke skateboardingu patří. Zpočátku se jezdec naučí skákat ollie z menšího počtu schodů. Později přejde např. k šesti schodům. Ve chvíli, kdy zvládne seskočit schody pomocí ollie, začne se učit složitější varianty skoku. Mezi ty patří otáčení kolem své osy, kdy se jezdec celým tělem i skateboardem otáčí za letu o 180° nebo skáče tělem přímo (bez otočky), ale protočí

skateboard pod nohama o 180° nebo 360° a to buď vertikálně, horizontálně nebo oba pohyby spojí zároveň. Variace triků sahá od jednodušších po velmi složité. Triky lze kombinovat, např. otočit se za letu tělem o 180° a zároveň protočit skateboard pod nohama opačným směrem. Provedení takovýchto pohybů za letu vytváří efekt složitosti, tudíž i atraktivnosti skoku pro diváky.

4.1.5 Jezdec

Součástí základní definice je i popis jezdce. Jde o jedince, který se věnuje skateboardingu a učí se na něm triky. K jízdě na skateboardu může, ale nemusí využívat chrániče a helmu. V současné době je trend chrániče spíše nenosit, vyjma ježdění ve velkých U-rampách. Bez čeho se ale jezdec neobejde, jsou boty. Skateboardová obuv má dlouhou tradici a je navržena tak, aby vydržela tvrdé nárazy a pravidelné odírání o grip (smirkový papír). Co se týče oblečení, není třeba nijaké speciální. Jezdci zpravidla nosí to, co je jim pohodlné a v čem se cítí (i co se týče vzhledu) dobře. Velmi často je to oblečení od značek, které se přímo věnují skateboardingu. Jde o jistý projev identity spojené se skateboardingem.

Na jezdce věnujícího se skateboardingu jsou kladeny i fyzické a sociální nároky. Z hlediska motorického učení je to vyšší míra automatizace a plasticity. Automatizaci využívá jezdec pro správné provádění triků a díky plasticitě je schopen tyto naučené triky použít na rozdílné typy překážek. Je zde i sociální hledisko týkající se party, která se při ježdění na skateboardu přirozeně vytváří a případně účastí na závodech. Výhody tak má jedinec společenský, který se nebojí s ostatními skejtáky spřátelit a zároveň nemá problém podat optimální výkon v situaci, kdy je pozorován diváky (Vorlíček, 2011).

4.2 Styly ježdění na skateboardu

Skateboarding lze provozovat prakticky kdekoliv. Základní disciplíny se dělí na **street** skateboarding, ježdění ve **skateparku**, v **U-rampě** (vert skateboarding) nebo v **bazénu** (bowl). Také se jezdí **sjezd** (downhill), ke kterému se často využívají delší prkna se speciálními trucky a většími kolečky. Specifickým stylem ježdění je i **freestyle**, kdy jezdec provádí triky spíše na místě, o to jsou ale bohatší na nejrůznější kombinace rotací a další technické prvky.

V době, kdy skateboarding začínal, neexistovali žádné skateparky ani U-rampy. První skateboardy byly smontovány v garážích a byly navrženy na jízdu po chodníku. Skateboarding vznikl na ulici a za svoji historii, kdy se rozdělil do více disciplín, ji nikdy neopustil. Rozvinul se ale i do dalších velmi populárních stylů, které jezdci často kombinují. Nyní uvedu specifika jednotlivých stylů ježdění na skateboardu.

4.2.1 Street skateboarding

Provozování skateboardingu na ulici. K jízdě a provádění triků jsou využívány překážky, které město přirozeně poskytuje. Nejčastěji lavičky, zábradlí, schody, ale i popelnice, hydranty, obrubníky. Prakticky lze využít cokoliv. Z města se tak stává něco víc než jen místo, kde lidé chodí každý den do práce a nakupují. Pro skateboardisty je to velké betonové hřiště, kde se může naplno projevit jejich energie, kde mohou dát průchod svým pocitům (Borden, 2001).

Zvyšování náročnosti triků je jednou z podstat skateboardingu, tudíž není divu, že se k jejich provádění s oblibou využívají městské překážky. Nese to s sebou i jistá úskalí. A sice právní. Konflikty skateboardistů s policií a veřejným obyvatelstvem jsou poměrně častým jevem ve Spojených státech amerických, kde skateboarding vznikl, ale nejsou ničím neobvyklým v Evropě ani Čechách. Németh (2006) popisuje zákaz ježdění na skateboardu ve Philadelphském Love parku, který je jedním z legendárních „spotů“ (místo s vhodnými překážkami pro ježdění) pro skateboardisty z celého světa. Popisuje, jak státní orgány zakazují skateboarding z důvodu ničení veřejného majetku a vandalismu skateboardistů.

Různé státy mají různé zákony omezující skateboarding. Ve Spojených státech je častý zákaz jízdy na místech, která k tomu nejsou přímo určena, tedy na ulici. Přesto je nutné dodat, že na všech ulicích světových měst, lze skateboardisty běžně vidět. Přesto, že např. policisté ve státě New York mají právo jedince na skateboardu zastavit a uložit mu pokutu, uplatňování těchto zákonů je značně individuální. V potaz je také nutné vzít další pozitivní aspekt, a to ochotu jednotlivých vlád vynakládat nemalé peníze na stavbu veřejných skateparků.

Chiu (2009) ve své kvalitativní studii popisuje důvody, proč se skateboardisté věnují street skateboardingu i přesto, že mají k dispozici místa k tomu určená – skateparky. V porovnání se skateparky ulice měst poskytují mnohem větší, až nekonečné, množství

překážek. Ježdění ve městě je zároveň proces cesty a vyhledávání nových překážek, který dotazování skateboardisté spojují s pocitem svobody. Opakem je pocit určité svázanosti v případě, kdy by měli skateboardisté jezdit pouze ve skateparku, který je uměle vytvořený a má určitá pravidla. V neposlední řadě je street skateboarding spojován s setkáváním dalších skateboardistů, jde tedy o jistý sociální rituál setkávání.

4.2.2 Skatepark

V zásadě jde o velmi podobné ježdění jako při street skateboardingu s tím rozdílem, že ve skateparku jsou všechny překážky uměle vytvořené. Skatepark má podobu většinou betonového hřiště, někdy jsou překážky dřevěné či plechové. Na jednom místě se tak nacházejí schody, zábradlí, různé zídky a specifické rádiusy. Rádus je překážka, která vypadá jako betonová vlna, která je zakončena kovovou tyčí, na které skateboardisté provádějí triky. Tato překážka má velký význam z historického hlediska, protože zasahuje již do dob surfování, kdy první skateboardisté (v té době ještě surfaři) vzali své skateboardy do vypuštěných kalifornských bazénů a ježdění v nich jim připomínalo jízdu na vlnách.

Skateparky žijí svým vlastním specifickým životem. Pravidelně se zde scházejí party skateboardistů, předvádějí a učí se nové triky. Ve většině skateparků se vždy najdou jedinci, kteří se dobře znají a tráví zde společně hodně času. Určitá jádrová skupina, která skatepark zná jako své boty. Více či méně se zde objevují nováčci, kteří se na skateboardu či jiných sportovních prostředcích teprve učí a příležitostní skateboardisté, kteří například přes víkend navštíví skatepark v jiném městě.

Skatepark má určitá oficiální i nepsaná pravidla. Dodržování oficiálních pravidel, jako je např. nošení ochranných pomůcek a zákaz konzumace alkoholu je hodně závislé na lokalitě skateparku. Nepsaná pravidla však platí ve všech skateparcích, neboť jsou dodržována samotnými skateboardisty. Jde o základní principy bezpečné jízdy, kdy každý skateboardista sleduje ostatní a snaží se jim nevjíždět do cesty, zejména v případě, kdy provádí nějaký náročný trik. V případě, že skateboardista spadne a není vážně zraněn, měl by rychle vstát, aby nedošlo ke srážce s jiným jezdce. Stejně tak by měl všechny varovat, když spadne a jeho skateboard odjede do prostoru mezi ostatní jezdce (*skatescool, 2017*).

Platí zde určitá hierarchie, která přirozeně vyplývá ze složitosti prováděných triků. Provádí-li jedinec složitý trik, při kterém letí vzduchem, je důležité, aby mu jiný skater v danou chvíli nevjel na místo jeho dopadu. Dodržování těchto pravidel se skateboardisté učí až časem a zkušenostmi. Přesto k občasným kolizím dochází, stejně jako v jiných sportech.

4.2.3 Bazén (bowl)

Ježdění v bazénu má svoji dlouhou tradici. Betonová vlna, která má optimální velikost i strukturu. V počátcích skateboardingu jedna z nejpobulárnějších záležitostí. Bazény v té době jezdil skoro každý. Název bazén není odvozeninou, jelikož jde doslova o vypuštěný plavecký bazén, který se v 70 letech v Kalifornii vyráběl tak, že jeho stěny přecházely postupným rádiusem až k jeho dnu, nenavazovaly tedy na dno kolmo, ale více ze šikma, což mělo pozitivní ohlas u skateboardistů, kteří tyto stěny sjížděli a vyjížděli. Kopie těchto bazénů jsou součástí většiny současných skateparků. Za dobu své existence se skateboardisté naučili nespočet triků, které spočívají v ježdění po hraně bazénu (coping) nebo skoky nad hranu bazénu s dalšími akrobatickými prvky.

4.2.4 U-rampa (vert ramp)

Překážka ve tvaru písmena „U“, kde jezdec přejíždí z jedné strany na druhou. Výška rampy se liší od 1-2 metrů (mini-rampy) po 10 a více metrů (mega-rampy). Jezdec sjede z vrcholu jedné stěny, čímž nabere dostatečnou rychlost na to, aby na druhé, totožné stěně, provedl trik. Na U-rampě lze provádět 3 základní typy triků: 1. triky na hraně (liptricks), 2. triky nad hranou (skoky, airs), 3. stoje na jedné ruce (handplants).

Při ježdění v U-rampě skateboardisté často používají ochranné prostředky, zejména helmu, jelikož často vyskočí až 3 metry nad úroveň hrany rampy, přičemž úspěšný dopad zpátky do rampy závisí na centimetrové přesnosti a dokonalé kontrole skateboardu. U-rampy si začali skateboardisté vyrábět sami na zahradách v 80. letech.

Úplně první závod v U-rampě se konal v roce 1982 v Palm Dale u Los Angeles: „The Great Desert Ramp Battle“. Významný skateboardový časopis *Thrasher* tehdy popsal tuto událost jako senzací století s neuvěřitelnými výkony jezdců i diváků. Ve skutečnosti se závod odehrával na zahradě a zúčastnilo se ho 17 jezdců a 20 diváků (Doren & Pramann,

1994). První místo obsadil Steve Caballero a druhé místo mladý Tony Hawk, který později ovlivnil celý skateboarding a dlouhou dobu kraloval disciplíně U-rampy. V roce 1999 se zúčastnil X Games v San Franciscu, kde předvedl jako první legendární trik, 900 stupňovou rotaci za letu, tedy dvě a půl otočky ve vzduchu. Trik, který do té doby ostatní považovali za nemožný. Mezi prvním pokusem o tento trik a jeho úspěšným zvládnutím při X Games uběhlo 10 let, během kterých si Tony Hawk při neúspěšných pokusech vyrazil několik zubů, zlomil žebro a utrpěl několik otřesů mozku.

4.2.5 Sjezd (downhill)

Jízda z kopce. Disciplína, která sahá až do raných začátků skateboardingu. V začátcích skateboardisté přirozeně brali svá prkna na kopce a sjížděli je. Ze začátku formou slalomu, kdy kličkovali mezi kuželi rozmístěnými na silnici. Později se skateboarding přesunul do bazénů, U-ramp a skateparků. Sjezd však nikdy nevyrazil, ale transformoval se do nové podoby. Skateboardisté, kteří se více věnovali sjezdu, začali používat větší skateboardové desky i kolečka kvůli lepší přilnavosti a ovladatelnosti ve vyšších rychlostech.

V současnosti se často sjezd neboli „downhill skateboarding“, označuje jako „longboarding“. Jezdci na longboardu sjíždí silnice v prudkých kopcích a zatáčí pomocí tzv. powerslidů (smyk ve vysoké rychlosti), kdy přenesou těžiště svého těla mimo longboard, který se náhlým odlehčením dostane do smyku. Tělem se poté téměř dotýkají země, čemuž zabraňují dlaní, kterou chrání speciální rukavice s plastovým pukem, který klouže po silnici společně s longboardem. To vše se odehrává ve vysoké rychlosti, překračující i 80 km/h. Světový rekord v jízdě na longboardu je 130 km/h a drží ho Erik Lundberg (*redbull*, 2016).

4.2.6 Freestyle

Disciplína, při které se jezdec nesoustředí na rychlost jízdy, nýbrž provádí složité triky víceméně na místě. Freestyle je rovněž disciplínou, která provází skateboarding od jeho začátků. V počátcích šlo, podobně jako v krasobruslení, o jakousi taneční uměleckou

kreaci za doprovodu hudby. Různé otočky postupně střídaly powerslidy a složitější skoky za pomoci odrazu nohou.

Zlomový bod pro Freestyle nastal v 80. letech, kdy se na scéně objevil Rodney Mullen, který posunul freestyle na novou úroveň. Všemi obdivovaný talent, který trénoval více jak 8 hodin denně přinesl do skateboardingu 80 % nových triků a značně tak ovlivnil i street skateboardovou scénu. Jeho vliv na skateboarding přetrvává dodnes (Doren & Pramann, 1994). Ve freestylu platí pouze 2 pravidla: použití skateboardu se čtyřmi kolečky a jízda pouze na rovné ploše bez překážek (Kane, 1998).

4.3 Filosofie jízdy na kolečkách

Jízda na kolečkách, ať už na skateboardu nebo kolečkových bruslích, má mezi lidmi dlouhou tradici. Patří k ní pocity štěstí a svobody, specifický prožitek z jízdy na kolečkách.

Okouzlení rychlostí provází člověka odjakživa. Je mu přirozeností. Proto je obliba kolečkových bruslí, skateboardů a jízdních kol tak velká a přetrvává ve všech generacích. Okouzlení není jen v samotné rychlosti, nýbrž v neustálé potřebě udržovat rovnováhu. Stačí chvíle nepozornosti, aby člověk rovnováhu ztratil. Není to klid, co udržuje stabilitu, ale samotná snaha o její neustálé zachování. Základní element, který může v mnoha ohledech připomínat principy každodenního života (Zimmer, 2001).

Další prožitky popisují Doren a Pramann (1994) slovy speed a radikalita. Speed jako pocit rychlosti a razance. Tento prožitek rychlosti si brzy osvojí i začátečníci, a je to jeden z důvodů, díky kterému se jízdě na kolečkách s oblibou věnují. Radikalita. Touha přiblížit se svému maximu. Dosáhnout hranice, kterou lidské schopnosti a fantazie nabízí. Skateboard je přitom prostředek, kterým se této hranice jezdcí dotýkají.

Overstreet a Nanoru (2013) ve své knize „Prkýnka na maso jsme uřízli“ shromáždili velké množství rozhovorů, které zachycují příběhy průkopníků skateboardingu v Čechách, tehdy ještě v bývalém komunistickém Československu. Kniha se mimo jiné snaží zachytit pocity z jízdy a „duši“ samotného skateboardingu.

„Dalibor Daňhel, Brno: Je to svoboda. Uvolnění mysli“ (Overstreet & Nanoru, 2013, s.288).

Petr Pletánek, Karlovy Vary: To je ten pocit, když stojíš na prkně. Jako když surfuješ. Super pocit, když jezdíš. A to je jedno, co. Já nikdy nejezdil new school a nějaký triky, ale když jedeš z kopce a můžeš dělat, co chceš, to je podobný jako surfovat nebo jezdit ten snowboard. Skejt je přece jen trochu jinej, máš tam ten asfalt, tvrděj na padání, ale ten pocit z jízdy je pro mě jeden z nejhezčích pocitů, který si můžeš sám navodit; k tomu patří sex, surfovat na vlnách a takovýhle věci (Overstreet & Nanoru, 2013, s.287 - 288).

Robert Thiel, Praha: Starali jsme se o svý práce, kšefty, školu a skejt byl jako volnej čas. Volnej čas, kterej byl zásadní. Intenzivní. Útěk z reality. Dneska si někdo vezme jointa a my si vzali barevný trenky a jezdili jsme z kopečka. Nemíchalo se to s životem okolo, si myslím. Svěřovali jsme se, když to bylo třeba s holkou nebo doma blbý. Ale byla tam ta hranice, že některý nechtěj ty světy míchat. Chtěj si to nechat jako ten čistej svět. ... Otec Tonyho Hawka byl strašnej kutil a stavitel. Furt kupoval nějaký trámy a prkna a stavěl a šrouboval rampy pro ty kluky. A když umřel, část jeho popela rozsypali někde v těchhle krámech, kde byl tak šťastnej. ... To je přesně to. Ty lidi kolem skejtu jsou nějakým způsobem šlehlý. Oni dělali blbosti, rajtovali po autech, dávali mejdany. Nás jelo patnáct posazených na autě, ten feeling, ty emoce, to bylo stejný. Akorát že to jejich auto potom shořelo. ... Vždycky bylo super, že se večer zachlastá a druhej den se jede mistrovství světa, lidi něco předvedou. ... Je to taková skvělá volnost, žádný uniformy, oblečky. Samo, můžeš mít životosprávu a jídelníčky, ale hezkej je ten klid, že taky nemusíš. Zaskejtuju si, sjeďu pár metrů dál na pivo a nesedím tam vybarvenej jak kanárek, nějakěj cyklista nebo cokoliv. ... Nevim, jestli je to chyba ve vývinu, ale je mi skoro čtyřicet pět, a furt jezdím na skejtu. Nedá se to zastavit. Když jedu, tak pro mě je to, jako když se v zimě rozběhneš na klouzačce a sklouzneš se, to je stejný. Je to pro mě taková věčná klouzačka. Můžu odkudkoliv kamkoliv, je zvláštní, že ještě v tomhle věku. Lidi se na mě usmívaj, paní s kočárkem a tak. Je to fakt zajímavý. Nezmění se to... (Overstreet & Nanoru, 2013, s.285, 288).

Zdeněk Pecháček, Praha: ... Je to vlastně absurdní, jsem ředitelem Minoru, dělal jsem redaktora, divadlo jsme hráli, vyhráli jsme festival ve Finsku, kde nám tleskaly stovky lidí, ale ten největší pocit, že jsme něco dokázal, byl na skejtu za mlada. Byla to taková šťastná, svobodná životní etapa (Overstreet & Nanoru, 2013, s.283).

4.4 Historie skateboardingu

Kam až sahají kořeny skateboardingu, ve skutečnosti nikdo přesně neví. Mohlo to být již kolem roku 1900, kdy děti jezdily na kolečkových bruslích a koloběžkách a podle některých montovaly kolečka z bruslí na dřevěné desky nebo koloběžkám uřezávaly horní říditka a jezdily pouze na spodním základu. Výpovědi svědků, výrobců kolečkových bruslí a pamětníků, se však velice liší. Nehledě na to, že spousta z nich tvrdí, že to byli oni, kdy s tímto nápadem přišli první. Poté se ale objeví o něco starší svědectví a nikdo tak přesně neví, kdo byl doopravdy první (Louison, 2011).

S jistotou lze říct, že jeho významnější počátky byly začátkem 60. let, v Californii. V roce 1959 byl vyroben první sériově vyráběný skateboard „The roller derby skateboard“. Skateboard si rychle oblíbili surfaři z Californských pláží, kteří na něm jezdili ve chvílích, kdy byly špatné vlny na ježdění na surfu (Kane, 1998).

První skateboardy poskytovaly značně omezený pohyb zapříčiněný nekvalitním materiálem koleček z tvrdé gumy. Tento fakt způsobil, že prvotní nadšení ze skateboardingu rychle opadlo. Po zdánlivém klidu však přišla druhá vlna popularity skateboardingu, během které se objevily i pozdější legendy tohoto sportu.

4.4.1 Legendy z Dogtownu

V roce 1972 se do kalifornských obchodů poprvé dostávají polyuretanová kolečka s názvem „Cadillac Wheels“. Všechny obchody se surfovým vybavením tyto kolečka popisují jako absolutní přelomový vynález. Skateboardingu se v té chvíli vrací jeho zašlá sláva díky kolečkům, která mají mnohem lepší ovladatelnost, přilnavost a jejich celkové jízdní vlastnosti jsou mnohem lepší než u předchozích koleček.

Převážně v Los Angeles a okolních městech získává skateboarding dřívější popularitu. Pořádají se závody ve slalomu, freestylu a sjezdu. Techniky jízdy a prováděné triky (zejména ve freestylu) se zdokonalují. V roce 1975 se účastní závodů v Del Mar v Kalifornii skateboardový tým „Zephyr“, jehož členům se říká „Z-boys“.

Tehdy 14letý Jay Adams pocházející z Venice Beach, oblasti na pobřeží Los Angeles, změnil pohled na skateboarding svojí agresivní surf-skateboardovou jízdou, která ohromila diváky. Do té doby relativně poklidné závody narušil tým Z-boys, který byl

složen z mladých kluků, kteří ve skateboardingu viděli něco jiného než slalom mezi kuželi a předem naplánované provádění triků, které zaručují dobré hodnocení od poroty. Adamsova jízda byla mnohem rychlejší a agresivnější než všechny předchozí. Jeho technické kreace byly natolik odlišné od dosavadního průměru, že porotci nevěděli jakou známkou takovou jízdu ohodnotit, jelikož většinu z těchto „triků“ do té doby neznali. Jay Adams, nadšený surfař, pojímal skateboarding stejně jako jízdu na těch nejdivočejších vlnách. Jeho styl ježdění ovlivnil celý skateboarding. Adams nakonec skončil druhý a celý tým Z-boys se postupně začal probíjovat na vrchol skateboardové scény. Mezi další významné členy Z-boys patřili Tony Alva a Stacy Peralta.

Vliv mladých skateboardistů na tento sport byl tak silný, že od základu změnil jeho povahu a ovlivnil i pohled společnosti na něj. Do té doby nevinný sport získal nádech rebelství, boje proti systému, pravidlům a absolutní nespoutanosti. Stalo se tak, že skateboarding se od té chvíle začal ubírat jiným směrem a dodnes je tato chvíle považována za důležitý mezník ve vývoji tohoto sportu (*skateboardingmagazine*, 2013).

4.4.2 Prázdný bazén – životní styl

V letech 1976 až 1978 postihlo Kalifornii velké sucho a vláda tak nařídila šetřit s vodou. To donutilo majitele bazénů, aby je vypustili, čímž začala další etapa skateboardingu. Členové týmu Zephyr es v té době začali vloupávat na zahrady majitelů bazénů a v těchto vypuštěných bazénech jezdili. Vznikl tak nový styl ježdění, který přetrvává dodnes. Skateboarding v této chvíli již získal novou image a přestal být považován za doplněk k surfování. Nový sport byl nyní již zažitou subkulturou a tým Zephyr, v čele s Jayem Adamsem, Tony Alvou a Stacy Peraltou byli jeho důležitou součástí. Po určité době se však Z-boys rozpadli a vydali se každý vlastním směrem. Skateboardisté tím získali více vzorů, jelikož každý z členů Z-boys nyní prezentoval skateboarding trochu jinak, včetně rozdílných stylů ježdění. Přesto již v roce 1980 a 1984 byl skateboarding synonymem podsvětí a čmáranic na zdech (Doren & Pramann, 1994).

4.4.3 Nová generace – Bones Brigade

V této době již všichni tým Zephyr, legendy z Dogtownu znají. V 80. a 90. letech jsou již zkušení skateboardisté, kteří vychovávají novou generaci nadějných skateboardistů.

Zejména Stacy Peralta společně s Georgem Powellem. Ti zakládají vlastní skateboardovou značku Powell-Peralta a spolu s ní Bones Brigade - tým, který vydává jedny z prvních VHS kazet se skateboardingovou tematikou. V týmu začíná jezdit i mladý Tony Hawk, Steve Caballero a Rodney Mullen (*skateboardingmagazine*, 2013).

4.4.4 Tohle není Kalifornie – historie skateboardingu v ČR a SR

Skateboarding se do Čech a na Slovensko dostává v polovině 70. let. Šíří se zprávy o novém sportu v Americe. První nadšenci si vyrábí skateboardy z kolečkových bruslí a někteří dokonce úspěšně shánějí prkna ze západní části světa. Zájmu o skateboarding přibývá, přestože nemá podporu vlády, která ho považuje za propagaci Ameriky.

Tento postoj se změnil v roce 1985, kdy československý reprezentant ve skateboardingu Luděk Váša dostal povolení vycestovat na mistrovství světa ve Vancouveru a zpátky se vrátil se zlatou medailí. Skateboarding byl poté v očích veřejnosti brán více vážně. V Československu se v dalších letech pořádají závody, které mají k překvapení všech hojnou účast. V roce 1987 pořadatelé prachatického Summercampu, skateboardových závodů v U-rampě, jistě nečekali, že účast potvrdí slavný skateboardista z Kalifornie Mark Gonzales. Roku 1989 se velká část tehdejších průkopníků Československého skateboardingu aktivně účastní Sametové revoluce (Doren & Pramann, 1994).

„Prkýnka na maso jsme uřízli a jezdilo se. Ono to teda vůbec nejelo. Člověk do toho kopnul, a ono to nejelo. Dneska by to člověk musel brát opatrně a stejně by se rozsekal.“ (Overstreet & Nanoru, 2013, s.144).

K výrobě tehdejších po domácku dělaných skateboardů se využíval všelijaký materiál, kolečkové brusle, lyže, různá prkna nebo třeba podlážky pod nohy v autě. Kreativita tehdejších skateboardistů byla opravdu veliká.

„Tohle není Kalifornie“ je název filmu, který režíroval Marten Persiel a byl natočen v roce 2012. Film pojednává o počátcích skateboardingu ve východním Německu a je značně provázán i s počátky českého skateboardingu. Název se snaží vystihnout přirozenost, s jakou se člověk ke skateboardingu dostane. Pro mnoho lidí, kteří v té době na skateboardu jezdili v Německu, byl kalifornský skateboarding jistě vzorem, ale nešlo ani tolik o samotnou Kalifornii. Skateboarding byl pro všechny tak přirozený, že ho považovali za součást sebe i bez Kalifornie a propagace Západu. Dostane-li dítě do rukou

prkno s kolečky a ocitne se na betonovém hřišti, začne dělat přesně to samé, a je jedno, jestli je v Kalifornii nebo v Německu.

4.5 Skateboarding v současnosti

Skateboarding se neustále vyvíjí. Za dobu své existence se zlepšují triky, vymýšlí se různé kombinace. Mění se i samotný skateboard. Převážně tvar a šířka skateboardové desky. Z dřívějších širších desek, které byly populární při ježdění v U-rampě a bazénech, se přesunula pozornost skateboardistů na užší desky, které jsou více vhodné na street skateboarding, jehož obliba je v současnosti větší.

Obecné povědomí o skateboardingu zlepšil internet a média. Prakticky veškeré dění kolem skateboardingu je dnes zaznamenáváno pomocí Youtubu, Facebooku nebo Instagramu. Existují přímé přenosy ze závodů X-Games a Street League. V současnosti vzrostla i podpora sponzorů. Za vítězství v Street League Skateboarding lze získat až 200 000 dolarů a partnerství se sponzory jako je např. Red Bull (*skatedelux*, 2015).

Se vzrůstajícím zájmem o skateboarding vzrostl i počet vystavěných skateparků. Např. v České Republice bylo za posledních 5 let postaveno 17 betonových skateparků, což svědčí o stále narůstající popularitě tohoto sportu. Skateboarding jistě prošel i určitou fází komercializace, o čemž svědčí větší počet značek vyrábějících nejen skateboardové vybavení, ale i oblečení a doplňky. Stejně jako k jiným sportům, i ke skateboardingu patří potřeba sponzorů pro profesionální jezdce, kteří jsou pak na závodech oblečeni do značkového oblečení svých sponzorů a skateboard mají polepený jejich samolepkami.

Samolepky jsou však vlastním malým fenoménem, který provází skateboarding od svého počátku. Jen těžko se najde skateboardista, který by neměl doma sbírku samolepek se skateboardovou tematikou.

I když komercializace již neodbytně ke skateboardingu patří, zachovalo si ježdění na prkně svoji rebelskou tvář, určitý odpor k pravidlům a zůstává životním stylem. Přesto, že profesionální skateboardisté musí vyhrávat, aby se skateboardingem mohli živit, stále mezi sebou zůstávají přáteli. Je proto častým úkazem na závodech, že jedinec zvládne odjet náročný trik, který pro ostatní může znamenat prohru, ti však neváhají, aby hlasitým jásosem a křikem projeví uznání nad zvládnutím tak náročného triku.

V roce 2020 čeká skateboarding premiéra na olympijských hrách v Tokiu, kde budou závodit muži a ženy v disciplínách street a skatepark. Názory, zdali má být skateboarding na olympiádě, se velmi různí. Mnoho profesionálních skateboardistů účast odmítlo kvůli relativně striktním pravidlům. Skateboarding je jistě sportem, který může na olympiádu přinést mnoho sportovních zážitků a úspěchů, ale zároveň zůstává životním stylem, který je vyjádřen nespoutaností a svobodou od pravidel.

Symbolem této nespoutanosti byl Jay Adams a jeho odkaz je ve skateboardingu stále aktuální. Najdou se proto lidé, i celé skateboardové společnosti, které zásadně odmítají účast na olympiádě, a naopak vlivní lidé, kteří jsou profesionály, olympiádu považují za cestu dobrým směrem.

5 Skateboarding jako subkultura

Jízda na skateboardu, značkové oblečení a životní styl. Skateboarding je běžně označován za subkulturu. Sami skateboardisté tvrdí, že spíše než sport, je pro ně skateboarding životním stylem. Přesto označení skateboardingu jakožto subkultury není úplně jednoznačné.

5.1 Definice subkultury

Smolík (2010) popisuje subkulturu jako výřez kultury, který se nějak viditelně odlišuje od celkové kultury. Definici rozděluje na substanční, která se snaží vystihnout podstatu subkultury a funkcionální, která vystihuje funkce, které subkultura plní. Upozorňuje také na možné negativní zabarvení slova „sub“, které může odkazovat na „nízké“ sociální postavení. Pojem subkultura je však sociology uznávaný a obecně přijímaný pojem.

Sociologický slovník definuje subkulturu také podle snahy odlišit se od většinové kultury. Míra projevů odlišování se je široká, od drobných změn až k celkovému popření většinové kultury (mluvíme pak o kontrakultuře). Subkultura je rozlišována na **deviantní a subkulturu mládeže**. Deviantní je taková, která se radikálně odlišuje od norem a hodnot uznávaných ve většinové kultuře. Členové této subkultury jsou pak v závislosti na závažnosti deviantního chování odmítáni, odsuzováni. Pokud není chování deviantní, je majoritní společností považováno minimálně za jinaké a odlišné. Členství v takovéto subkultuře může u jedince stimulovat potřebu někam patřit. Subkultura mládeže je definována jako forma sdružování vycházející z životního stylu mládeže, kterým se odlišuje od světa dospělých (Jandourek, 2001).

Vhodnou poznámkou ke zkoumání subkultur je současná diskuse sociologů k tématu a teoretickému ukotvení pojmu subkultura, při čemž se zabývají i otázkou platnosti teoretického ukotvení. V české literatuře je o těchto diskusích zatím jen velmi málo zmínek (Svoboda, 2017).

Definice subkultury je často vnímána z pohledu nespokojenosti jedinců s poměry ve většinové společnosti a snahou tyto problémy řešit vyčleněním sebe sama do subkultur, které mají na řešení problému vlastní osobitý názor (Smolík, 2010).

5.2 Je skateboarding subkultura?

Muggleton (2002) mluví o určité neshodě v pokusech o definici subkultur. Za určující prvky subkultury proto považuje specifickou identitu nebo vzorce chování, které jedince vydělují z „domovské“ kultury. Z tohoto pohledu skateboarding lze považovat za subkulturu. Otázkou spíše zůstává, jak moc a v čem konkrétně splňuje skateboarding definici subkultury.

Donnelly (1985), věnující se sportovní sociologii a subkulturám, uvedl několik hlavních kritérií, podle kterých lze definovat sportovní subkulturu. Jsou to:

1. Identifikace konkrétní skupiny v rámci celkové kultury.
2. Složení z menších skupin nebo jednotlivců.
3. Členové mají shodné některé znaky, které je definují (normy, postoje, styl oblečení).
4. Shodné znaky, které je definují, jsou pro členy dominantní, a případné subkultury se pohybují kolem jedné dominantní činnosti.
5. Členové se aktivně podílejí na utváření subkultury.

Převedeme-li tato kritéria na skateboardisty, zjistíme, že do definice subkultury spíše zapadají:

1. Identifikovat skateboardisty lze podle hlavního charakteristického rysu, jízdy na skateboardu, která se zpravidla odehrává na konkrétních místech (skatepark, oblíbené místo ve městě – tzv. street spot). Dalšími specifickými rysy je styl oblečení a tetování. Typické skateboardové oblečení je však dnes velmi populární i mezi širokou veřejností, která se skateboardingu nevěnuje. Přesto existují určité charakteristické prvky, např. ošoupané boty od gripu, trika s názvy veřejnosti méně známých skateboardových značek a tetování se skateboardovou tematikou. Není ojedinělým jevem, že se dva neznámí skateboardisté potkají na ulici bez skateboardu, a přesto v sobě navzájem poznají skateboardistu, a často se pak i pozdraví.

2. Složení z menších skupin nebo jednotlivců. Ta nejširší skupina budou pravděpodobně skateboardisté z celého světa, které spojuje stejný zájem. Důkazem toho může být např. online komunita na Facebooku, pod názvem „True Skateboarding Family“, která má v současnosti okolo 8 tisíc členů z celého světa. V této komunitě skateboardisté sdílí své úspěchy, odjeté triky, baví se o skateboardovém vybavení, nových videích na youtube. O Vánocích byla tato skupina plná fotografií vánočních dárků se skateboardovou tematikou. Takovýchto diskusních skupin je na facebooku a jiných sociálních sítích víc. Menší skupinu potom tvoří skateboardisté ze stejných měst, kteří se pravidelně scházejí ve svém „domovském“ skateparku. Přestože skateboardisté raději jezdí ve více lidech, každý může vzít skateboard a jet se jen tak sám projet.
3. Některé znaky jsou shodné. Např. styl oblečení je relativně podobný, přesto, že se vždy najdou výjimky. Normy a postoje se převážně týkají přímo skateboardingu, ale do osobních sfér příliš nezasahují. Proto se mezi skateboardisty najdou lidé s různým profesním zaměřením, vzděláním, názory a dalšími zcela odlišnými zájmy.
4. Shodným znakem je kromě jízdy na skateboardu vzhled, který však není pro skateboardisty pravděpodobně dominantní. Základní a dominantní činností skateboardistů je ježdění na skateboardu, kolem kterého se točí nejvíce pozornosti. Hovory mezi skateboardisty jsou z velké části zase o skateboardingu.
5. Aktivní utváření subkultury je ve formě pořádání závodů, setkávání se při společném ježdění. Dále je utvářejícím prvkem natáčení skateboardových videí a focení. Všechny aktivity však zahrnují převážně ježdění na skateboardu. Případné zpestření programu zahrnuje pořádání hudebních koncertů po závodech apod.

Skateboarding lze považovat za subkulturu z hlediska image, vystupování i specifické mluvy (argot). Oblečení a určité chování specifické pouze pro skupinu skateboardistů je patrné. Přesto všechno je jádrem této subkultury stále samotná jízda na skateboardu. Na rozdíl od jiných subkultur, které vznikly na základě odporu k většinové kultuře, skateboarding vznikl na počátku pouze kvůli skvělému pocitu, který jízda na kolečkách přináší. Problém s většinovou společností mají skateboardisté také. Jde však o přirozeně vyplývající důsledky. Problémy se zákonem, a určitá frustrace vůči mainstreamové společnosti, jsou důsledkem přímé srážky zákonů s touhou skateboardisty jezdit ve městě po zábradlí.

5.3 Popis skateboardingové subkultury

Subkultura skateboardingu vznikla v Kalifornii v 70. a 80. letech, kdy se ježdění na skateboardingu ustálilo a vznikla první generace skateboardistů, kteří skateboarding brali jako životní styl, který ovlivňoval jejich životy i mimo samotné ježdění. Vznikající firmy vyrábějící příslušenství na skateboard začaly ve velkém produkovat oblečení, samolepky a časopisy s jejich logem. Každý, kdo jezdil na skateboardu, chtěl mít okamžitě triko „Thrasher“ nebo „Bones“, aby tak dal najevo, že jezdí na skateboardu.

Stejně tomu tak bylo v té době i v Československu. Pochopitelně nebyly k dispozici originální trika z Ameriky, proto si mnozí vyráběli oblečení s logy amerických značek sami. Chtěli tím dát najevo, že i oni jsou součástí celosvětové skateboardové scény (518, 2013).

Po revoluci v roce 1989 se český skateboarding otevřel světu a začal tak rychlý vývoj k současné podobě skateboardingu. Skateboarding stále nebyl tak dostupný jako je tomu dnes, přesto již většina skateboardistů nosila originální trika se skateboardingovou tematikou. Rok 2000 je synonymem pro široké kalhoty a boty značky DVS, které jsou na první pohled nápadně velké. Většina skateboardů jsou v horším stavu, jelikož deska je stále relativně drahá záležitost a vyplatí se jí mít co nejdéle. Do mluvy již výrazně více pronikají anglické názvy převzaté od kalifornských kolegů. Běžně se již pojmenovávají triky anglickými originálními názvy, zábradlí je rail, lavička bench a jízda po ní grind (518, 2016).

V současnosti má skateboarding relativně ustálený vnější vzhled. Dostupnost oblečení, vybavení na skateboard, ale i prostředí pro ježdění, skateparky, se velice přibližují kalifornskému standardu. Díky sociálním sítím, sdílení videí, je pohled na skateboarding celosvětově velmi podobný. Průměrný skateboardista z kteréhokoliv státu v Evropě je prakticky k nerozeznání od amerického. Mluva je ještě více ovlivněna originálním kalifornským slangem. Přes všechnu provázanost s Amerikou má však český (s jistotou lze říct, že to platí i pro ostatní země) skateboarding stále vlastní specifika. V mluvě jde např. o názvy triků, kdy „Kickflip“ je českými skateboardisty nazýván jako „Kino“, apod. (518 & Veselý, 2011).

Subkulturu skateboardingu provází i hudba a graffiti. Na svých začátcích byl se skateboardingem více spojován hudební žánr punk, později kolem roku 2000 šlo hodně i

o hip-hop. Takovýto vývoj byl zaznamenán v Americe a podobný vývoj byl i v Čechách. Významný vliv měly v Americe kapely, které se přímo odkazovaly na ježdění na skateboardu. Např. kapela No Cash ve svých textech na skateboarding často odkazuje. Stejně tak známá HC skupina Minor Threat je ovlivněna skateboardingem (*skaterock*, 2013). Tyto kapely se zařadily do vlastního žánru Skate Punk (hudebně připomínajícího něco mezi HC a punkem).

Přesto, že většinová populace skateboardistů má kladný vztah k hip-hopu i punku, je preference hudebního stylu stále značně individuální. V současnosti, na závodech a veřejných akcích týkajících se skateboardingu, je nejčastěji pouštěnou hudbou hip-hop a po něm punk. Platí to pro celosvětovou populaci skateboardistů.

Graffiti také patří ke skateboardingu. Většina skateparků je po určitém čase své existence zákonitě pokryta graffiti. Součástí některých skateparků jsou i zdi, přímo určené na graffiti. Stejně tak program skateboardingových závodů je často doplněn o tzv. graffiti jam, kde sprejeři předvádí publiku své umění.

II Empirická část

6 Cíl výzkumu a výzkumné otázky

Cílem výzkumu je porozumět, jak skateboardisté prožívají tento sport, jaké s ním mají zkušenosti a jak ovlivňuje jejich osobní život. Skateboardisté v tomto výzkumu zaujímají roli „expertů“ na vlastní zkušenost a za pomoci výzkumníka se ji zde snaží vyjádřit a popsat. Každý respondent je zde sám za sebe a vyjadřuje vlastní zkušenost se skateboardingem. Součástí práce je i porovnání respondentů mezi sebou, s cílem lépe porozumět případným „společným“ zkušenostem a skateboardingu jako celku.

Výzkumné otázky:

1. Jak skateboardisté prožívají sportovní aktivitu (skateboarding), které se věnují?
2. Jak provozování tohoto sportu ovlivňuje jejich život?

7 Metodologie výzkumu

7.1 Výzkumný design

Výzkumná práce má kvalitativní charakter. Zvolil jsem ho kvůli jeho pružnosti, kdy lze upravovat a doplňovat výzkumné otázky v průběhu celého výzkumu. Zároveň je kvalitativní přístup vhodný pro detailnější zkoumání, kdy chceme získat podrobnější popis a vhled do zkoumaného fenoménu (Hendl, 2008).

Konkrétněji je využita metoda interpretativní fenomenologické analýzy (IPA), která se zaměřuje na porozumění žité zkušenosti jedince. IPA se zaměřuje na to, jaký přikládá respondent význam své jedinečné zkušenosti, a to z fenomenologického hlediska, což znamená, že se tato metoda nezabývá tolik zkoumáním podstaty vzniku určitých jevů, ale zkoumá jev tak, jak se sám danému člověku jeví.

Tato metoda je vhodná pro popis a interpretaci subjektivní zkušenosti s nějakým fenoménem. Samotná fenomenologie se snaží zachytit jev, fenomén, ve své co nejčistší podobě, bez zkreslení výzkumníkem. Využívá k tomu například metodu uzávorkování, kdy se výzkumník snaží oprostit od všech svých předsudků a prekonceptů, díky čemuž se snaží pochopit jev takový, jaký doopravdy je. IPA využívá fenomenologického postupu, včetně metody uzávorkování, ale zároveň jde o metodu interpretující. Interpretující proto, že předpokládá důležitou roli výzkumníka v procesu porozumění fenoménu. Jelikož nelze zachytit čistý fenomén bez zkreslení výzkumníkem, využívá toho tato metoda jako výhody a plně tak výzkumníka zapojuje do procesu analýzy.

Výzkumníkovy předsudky a prekoncepte, jsou brány jako funkční prvek pro pochopení významu respondentovy zkušenosti. Je však zároveň důležité se snažit tyto prekoncepte reflektovat a zvědomit. IPA se tedy skládá ze tří rovin porozumění fenoménu, které vytváří výsledný celek, (který je však nutné přijímat jako subjektivní popis jevu, zakotvený v daném čase). Jde o vnímání a interpretaci respondentem, vnímání a interpretaci výzkumníkem a společnou interpretaci vznikající během vzájemného setkání. Přes významný vliv a interpretativní roli výzkumníka je však stále zásadní respondentův pohled na daný fenomén. Subjektivitu výzkumníka si může čtenář ověřovat pomocí ukotvení v přímých citacích respondenta, které jsou součástí výsledků. IPA zde využívá

tvz. hermenautický kruh, tedy porozumění jednotlivým částem na základě souvislého celku a porozumění souvislého celku na základě jednotlivých částí. Nejvyšší interpretace, kterou vytváří výzkumník (celek) je založena a podpořena přímými citacemi (částmi) respondenta. Vzájemně se tak ověřují a tvoří smysluplný celek (Řiháček, Čermák, & Hytych, 2013).

7.2 Metody sběru dat

Ke sběru dat jsem využil polostrukturovaný rozhovor. Polostrukturovaný rozhovor je metoda rozhovoru, která pomocí otevřených otázek pomáhá porozumět zkušenosti nebo zážitku jedince a neomezuje ho v jeho projevu, např. vybráním pouze určité odpovědi (Švaříček, Šedřová, & kol., 2014).

V rámci využití interpretativní fenomenologické analýzy a s tím spojené snahy prozkoumat hlubší prožívání a význam zkušenosti se skateboardingem, jsem sestrojil schéma polostrukturovaného rozhovoru (viz. Příloha č.1) tak, aby obsahovalo dvě části.

První část sestává ze tří otevřených otázek, které se následně snažím prozkoumat do větší hloubky, zabývám se tématy, které se v návaznosti na otázky samy vynořují a zároveň se snažím respondenta nechat mluvit co nejvíce samostatně. Cílem je poskytnout respondentovi co největší volnost k vyjádření svých zkušeností a pocitů.

Druhá část schématu obsahuje 10 hlavních otázek s podotázkami, které jsem sestavil na základě odborné literatury týkající se skateboardingu a vlastní zkušenosti s tímto sportem. Otázky jsou na sobě relativně nezávislé, lze je tedy pokládat na přeskáčku a zároveň lze využít jen některé z nich. Tyto otázky byly vytvořeny jako alternativa a doprovod k otevřené části a zároveň byly pokládány v případě, kdy respondent neměl co říct.

Během rozhovoru jsem data zaznamenával pomocí diktafonu.

7.3 Výzkumný soubor

Výzkumný soubor byl vybrán pomocí záměrného výběru. Jde o výběr na základě předem definovaných charakteristik, které jsou důležité pro splnění cíle výzkumu (Miovský, 2006).

V případě této práce bylo určujícím rysem nejen to, zdali jedinec jezdí na skateboardu, ale i jak dlouho na něm jezdí a jaké s ním má zkušenosti. Výběr byl tedy účelně zaměřen na vyhledávání jedinců, kteří:

- a) se skateboardingu věnují delší dobu (alespoň 4 - 5 let)
- b) ovládají jízdu na skateboardu na střední nebo pokročilé úrovni

Cílem tohoto výběru, a s ním spojených kritérií, byla snaha zapojit do výzkumu jedince, kteří se ve skateboardingu vyznají, je pro ně po delší dobu součástí jejich životů a lze je považovat za tzv. „pravé jádro“ tohoto sportu. Přesto, že výsledky nelze zobecnit na celou populaci, je určení těchto kritérií krokem k zachycení zkušeností od lidí, kteří do této populace (skateboardistů) právoplatně patří. Při výběru jedinců jsem se řídil i vlastními zkušenostmi s tímto sportem, které mi velice pomohly při orientaci mezi členy této populace.

Z pohledu IPA je důležitá hlavně bohatost dat jednotlivých případů, tzn., aby měli respondenti o tématu opravdu co říct. Počet respondentů není pevně daný, přičemž se pro tento typ práce doporučuje 3 - 6 respondentů (Řiháček, Čermák, & Hytych, 2013).

7.4 Zpracování dat

Cílem analýzy IPA je zachycení podstaty zkoumaného fenoménu. Využívá k tomu výzkumníkovu interpretaci dat, při které se z polostrukturovaného rozhovoru vynořují témata s různou mírou jeho interpretace. Metoda IPA podporuje výzkumníka v kreativním postupu při analýze, zároveň ale poskytuje předem daný postup, kterého se lze držet (Řiháček, Čermák, & Hytych, 2013). Předem daným postupem jsem se v této práci řídil i já.

Po zaznamenání dat na diktafon následoval doslovný přepis a analýza prvního rozhovoru. Následující analýzy byly prováděny vždy „od začátku“ se snahou porozumět každému

respondentovi a jeho zkušenosti zvláště, což zahrnovalo i tvorbu vždy nových témat. V závěrečné části analýzy jsou respondenti porovnáváni mezi sebou.

Postup analýzy:

0. *Reflexe vlastní zkušenosti s tématem* – před zahájením prvního rozhovoru jsem se zaměřil na reflexi vlastní zkušenosti s tématem skateboardingu. Popsal jsem zde osobní motivaci k napsání této práce, zkoumal jsem vlastní prekoncepce a zkušenosti s tématem. Tyto zkušenosti slouží jako nástroj pro interpretaci během rozhovoru i po něm, je však třeba je důkladně reflektovat, aby byly jako nástroj užitečné. Sebereflexe je popsána v další samostatné kapitole.
1. *Čtení a opakované čtení* – po přepisu rozhovoru jsem jej ještě jednou důkladně přečetl a poslechl si části nahrávky, abych se více vžil do kůže respondenta. Přesto pro mě bylo nejvýznamnějším zdrojem informací mimo psaný text přímé osobní setkání s respondentem.
2. *Počáteční poznámky a komentáře* – rozhovor jsem vytiskl v papírové podobě a poznámky jsme si psal na levý okraj papíru. Cílem bylo zachytit vše, co se v textu objeví jako významné. Jelikož šlo o poměrně krátké rozhovory, avšak „nabité“ informacemi, podtrhával jsem skoro vše a přepisoval to do kratší a výstižnější podoby. Využil jsem převážně deskriptivní poznámky.
3. *Rozvíjení vznikajících témat* – Cílem této fáze je převést původní poznámky a komentáře do výstižných témat, která vhodně a zřetelně zachycují zkušenost respondenta. K rozvoji témat jsem využíval poznámky a komentáře a snažil jsem se je posunout na více abstraktní a již interpretující úroveň. Psal jsem je na papír, vpravo. Někde to šlo snadno, ale často se v textu objevovaly více faktické údaje, které nešlo zredukovat ani nazvat nijak abstraktně, nechal jsem jim tedy název stejný jako v textu. Osvědčilo se mi provést interpretaci a rozvoj vznikajících témat dvakrát po sobě. Učinil jsem tak kvůli pocitu, že až při druhé analýze a následném rychlejším prozkoumání textu jsem dokázal vznikající témata lépe pojmenovat.

4. *Hledání souvislostí napříč tématy, hledání hlavních témat* – vzniklá témata jsem vložil chronologicky do textového editoru Word (do tabulky) a začal hledat spojitosti. Byl jsem připraven využít i „rozstříhání textu“ a podobné metody, abych našel související témata. Dle mého soudu to však nebylo nutné. Z některých témat jsem na základě četnosti nebo bohatosti dat vytvořil témata hlavní a jiná témata jsem určil jako doprovodná nebo vedlejší. Výsledkem této fáze je seznam nadřazených témat s podtématy.
5. *Analýza dalšího případu* – viz kroky 1 až 4.
6. *Hledání vzorců napříč případy* – v této fázi jsem porovnával respondenty mezi sebou. Hledal jsem souvislost mezi zkušenostmi respondentů, jestli některá témata jednoho respondenta osvětlují témata druhého a které téma se v průběhu analýzy ukazuje jako společně nejsilnější.

7.5 Presentace výsledků

Prezentaci respondenta a jeho zkušenosti se skateboardingem jsem provedl výčtem hlavních témat a jejich ukotvením pomocí podtémat, komentářů a přímých citací respondenta. Tyto výsledky jsem zaznamenal do jednotlivých tabulek, které jsou součástí příloh, v hlavním textu práce se nevyskytují. Poté jsem přešel k narativnímu popisu respondenta, který je součástí textu práce. V narativním popisu jsem se pokusil zachytit důležité fragmenty respondentova prožívání skateboardingu a zařadit je do příběhu tak, aby dávaly smysl vůči celku a nabídly tak pohled na zkušenosti respondenta. Narativní popis respondenta je konstruován za pomoci hlavních témat, která jsou zobrazena v přílohových tabulkách.

7.6 Prostředí

Prostředí výzkumu. Většina rozhovorů se odehrávala v pro respondenty bezpečném a příjemném prostředí. Z části to bylo u respondentů doma nebo ve skateparku či mini rampě. Kromě jednoho rozhovoru, který jsem prováděl v Praze, byly všechny rozhovory

prováděny v Jižních Čechách a 3 z 5 rozhovorů se odehrávali v Táboře. Přesto, že se volba takto topograficky homogenního vzorku zdála v počátku jako nevýhodná, v závěru ukázala určitou provázanost mezi členy komunity věnujícími se skateboardingu a poskytla tak další širší náhled na fenomén skateboardingu.

7.7 Změny v plánu výzkumu

První změnou ve výzkumu bylo nutné zvýšení počtu respondentů a tomu odpovídající analýza dat. Před zahájením rozhovorů jsem byl připraven se velmi detailně zaměřit na analýzu méně případů. Po zahájení prvních několika rozhovorů jsem však došel k závěru, že získaná data jsou sice kvalitní a odhalují fenomén skateboardingu v souladu s cílem výzkumu, avšak nejdou do takové hloubky, aby k zachycení pravé esence fenoménu stačili jen dva nebo tři rozhovory. Zařadil jsem proto do výzkumu další dva respondenty s cílem zachytit širší oblast zkoumaného fenoménu.

7.8 Etické aspekty

Součástí účasti respondentů na výzkumu bylo jejich poučení o etických aspektech výzkumu, tzn. vysvětlení o naložení s pořízeným audiozáznamem rozhovoru, mlčenlivosti výzkumníka, dobrovolnosti účasti a ochraně soukromí. Respondenti po sdělení těchto informací podepsali informovaný souhlas (viz. Příloha č.2).

8 Reflexe vlastní zkušenosti s tématem

K reflexi vlastní zkušenosti jsem využil přímé psaní textu, který je pro mě osobně nejpřirozenější formou, jak nejlépe reflektovat a interpretovat myšlenky.

Téma skateboardingu je mi velice blízké. Je to již něco kolem pěti let, kdy jsem začal sám jezdit na skateboardu. Tuto práci tedy píšu z pozice relativního insidera. Relativního píšu proto, že pět let je svým způsobem krátká doba. Většina respondentů se skateboardingu věnuje od malička a „skejt“ je součástí jejich životů mnohem delší dobu.

Motivace pro napsání této práce. Z čistě vědeckých důvodů jsem se chtěl zaměřit na kvalitativní část výzkumu, která mě v předchozím bakalářském studiu (kdy jsem prováděl smíšený výzkum) bavila. Motivací je však víc. Od dostupnosti vzorku, vyznání se v tématu, po ty nejdůležitější (tedy i ty, které by mohly nejvíce ovlivnit výzkum), kterými je například určitá touha ukázat tento sport v lepším světle, ukázat jeho krásu.

Dostáváme se tedy k určitým prekonceptům, které jsou mi vlastní. Považuji je hlavně za důsledek mého aktivního věnování se skateboardingu, ale roli jistě hraje i studium psychologie, konkrétně faktory aktivně rozvíjející sebereflexe a reflexe zkušenosti, kterými se každý psycholog během studia zabývá.

Prekoncepce:

- Nad skateboardingem uvažuji hodně do hloubky, např. přemýšlím nad stavem psychologicky pojmenovaným „flow“ a zpětně ho u sebe reflektuji. Předpokládám však, že respondenti tímto „hlubokým“ stylem uvažovat nemusí. Přesto, že možná flow zažívají (a možná ne), nedokáží ho v rozhovorech popsat. Myslím, že takovýto stav možná popíšu jiným přirovnáním nebo výčtem pocitů (např. „je to super pocit“). Interpretace, závislá na zakotvení v datech, pak možná nebude schopná fenomén flow identifikovat.
- Na skateboarding myslím poměrně často. Např. když jdu po ulici a vidím nějaké shody, představuji si, jak by se daly skočit. Toto vnímání předpokládám i u respondentů.
- Ke skateboardingu mám velmi kladný vztah, co se týče sportu a trávení volného času, skateboarding je pro mě dominantní činnost a sport číslo jedna. U respondentů do určité míry předpokládám to samé, přesto že vím, že spousta

z nich se věnuje současně více sportům a činnostem a některé z těchto sportů pro ně mohou být zábavnější.

- Přesto, že skateboardisté z velké části nosí skateboardové oblečení, dominantním rysem a identitou skateboardisty je jeho osobnost a zkušenosti s jízdou na skateboardingu. Z pohledu sociální skupiny vnímám skateboardisty jako značně individuální jedince. Hierarchie je dána dovednostmi na skateboardu, ale i osobností jedince, v závislosti na konkrétní partě, která přirozeně vzniká ve skateparcích.
- Do jisté míry předpokládám, že u skateboardistů, kteří jezdí od malička, vzniká určitá averze vůči ostatním sportům, zejména kolektivním, př. fotbal, hokej. Pokud se nevyskytuje averze, tak předpokládám určitý pocit nadřazenosti skateboardingu nad ostatní sporty.
- Předpokládám i určitou (možná jen minimální) averzi vůči většinové společnosti, která skateboarding nechápe a netoleruje. Př. skákání ze schodů pohoršuje kolemjdoucí.
- Poslední osobní prekonceptí je pocit smysluplnosti při ježdění na skateboardu. Skateboarding považuji za jednu z nejsmysluplnějších činností, kterým se věnuji. Podobný postoj intuitivně předpokládám u ostatních skateboardistů.

Mou snahou je postihnout nejdůležitější prekoncepte, které ovlivňují interpretaci i proces vedení rozhovoru.

Na závěr stručně uvedu některé mé zkušenosti se skateboardingem.

Jeden z mých prvních zážitků se skateboardingem byl, když jsem ještě aktivně běhal. Běhání jsem se věnoval celý život, trénoval jsem někdy i dvakrát denně a na škole jsem se účastnil republikového finále v běhu na 1500 m. Běhání byl do té doby můj život. Ani ne během měsíce se však všechno změnilo a skateboarding mě absolutně nadchnul a pohltil. Nejsem v něm ani zdaleka tak dobrý jako v běhání a i přesto, že mě běhání pořád baví, skateboarding je pro mě sport číslo jedna.

Další zkušenosti s tímto sportem mám takové, že jde o poměrně bolestivý sport s občasnými zraněními, která jsou paradoxně nejčastěji způsobená tím, že se člověk bojí, v průběhu triku zpanikaří, špatně tak dopadne na zem a něco si narazí nebo zlomí. Pro mě osobně je strach velké téma v tomto sportu, jelikož se nepovažuji za přirozeného

adrenalinového sportovce. Pocity z jízdy, provádění triků a celkově čas strávený na skateboardu s kamarády, ale patří mezi to nejlepší, co jsem kdy zažil. Ve skateboardingu je pro mě důležitá parta lidí, kteří jsou okolo. Jezdit na skateboardu sám není tak dobré, jako jezdit v partě kamarádů a vzájemně se „hecovat“ k lepším výkonům. Důležité jsou i detaily, jako například oblečení, samotný skateboard, boty apod.

Vývoj ježdění na skateboardu u mě probíhal tak, že jsem první měsíc dva chodil do skateparku a sotva jsem se rozjel. Postupně jsem se začal zlepšovat, pak přišel první skok, první triky. Čím delší dobu jsem ve skateparku trávil, tím lépe jsem se začal seznamovat s ostatními skateboardisty, kteří jezdili mnohem déle a lépe než já. Za důležitý faktor, který přispívá k přijetí do party, považuji to, jak moc to se skateboardingem myslí jedinec vážně. Když víc jezdí, než sedí, když se stále dokola učí trik a neodradí ho ani opakované pády, tak tím dává najevo, že má o skateboarding opravdový zájem. V případě, že ještě neumí ani pár základních triků, ale většinu dne ve skateparku prosedí, ostatní ho budou vnímat tak, že je spíš „pozér“, který má skateboarding jako doplněk image.

Za těch pět let, které jezdím na skateboardu, jsem získal mnoho dobrých přátel. Pravidelně se setkáváme ve skateparku, jezdíme, mluvíme o všem možném. Ze začátku jsem se do skateparku bál jezdit, když tam byli ostatní skateboardisté. Skatepark na mě působil trochu až nepřátelskou atmosférou. Zkušenost však byla opačná. Všichni byli přátelštější a dost mi pomáhali, dávali rady apod. Skateboarding a lidé, kteří se mu věnují, z mého pohledu tvoří určitou spjatou skupinu, dá se říct rodinu.

Tato rodina ve svém důsledku tvoří celosvětovou populaci skateboardistů. Jde o jednu velkou komunitu. Protože právě skateboard působí jako spojovací prvek, který dokáže spojit každého jedince na planetě (není to ovšem pravidlo!). Není to tím, že by měl skateboard nějaké zázračné schopnosti. Ve skutečnosti je to prosté. Dva lidi, kteří se neznají, pojí společný zájem, koníček, sport, ke kterému mají velmi pozitivní vztah. Je jasné, že pokud dva lidé mají takto silný společný zájem, nemůžou si vzájemně zůstat lhostejní. Důkazem toho jsou i dobročinné organizace snažící se pomoci rozvíjet skateboarding v zemích, kde lidé chtějí jezdit, ale nemají prostředky. Nemálo českých skateboardistů proto jezdí dobrovolně stavět nové skateparky do afrických zemí nebo zemí Středního východu. V cizí zemi se tak sejdou lidé ze všech koutů světa a společně tvoří skatepark pro další cizí lidi, a to jen kvůli skvělému pocitu z jízdy na skateboardu, který chtějí předat dál.

9 Výsledky

9.1 Analýza rozhovoru s Tomášem

Rozhovor s Tomášem (25 let). Délka rozhovoru 34 min, květen 2018. *Rozhovor se odehrává v „minirampě“, kterou Tomáš postavil se svými kamarády.*

Přehled hlavních témat, která se během rozhovoru objevila:

(Kompletní tabulky s hlavními tématy a citacemi rozhovoru viz. Příloha č.3)

- **Kamarádství** (*začátky skateboardingu s kamarády; důležitost „staré party“; vzpomínky na společné zážitky; bez staré party není skateboarding tak dobrý; kamarádství ve skateboardingu znamená podporu a vzájemné hecování; ježdění na skateboardu je hodně o kamarádech*)
- **Motivace** (*učení se od starších skateboardistů; snaha být lepší; být pro někoho vzorem; móda spojená se skateboardingem*)
- **vliv skateboardingu na osobní život** (*oblékání; ostatní zájmy; spojení skateboardingu s prací; sny spojené se skateboardingem*)
- **zážitky spojené se skateboardingem** (*pocit svobody; vytrvalost, strach a vnímání bolesti*)
- **konflikty, pravidla a zranění** (*rivalita s jinými sporty; neznalost pravidel ve skateparku*)

Narativní popis respondenta:

Tomáš, 25 let. Ke skateboardingu se dostal již na základní škole, kdy se svým kamarádem viděl skateboarding v televizi. Koupil si první skateboard a začal jezdit před domem. Obdivoval skateboardisty v televizi a chtěl být jako oni. „ ..no, asi jsem to viděl v televizi a chtěl jsem být jako ty týpci tam v té televizi.“ (1.2). Pro Tomáše byli již od začátku lepší skateboardisté motivací. Snažil se zlepšovat, aby se jim vyrovnal. Po čase byl dokonce lepší než někteří z nich.

Jedním z hlavních témat v našem rozhovoru byli **kamarádi** a parta, se kterou Tomáš začínal jezdit na základní škole. Kamarádství a **vztah k partě** je pro Tomáše ve skateboardingu velmi důležitý. Je zřejmé, že tato parta je pro Tomáše velkou motivací

k ježdění na skateboardu. „*..ale prostě říkám, není ta parta, nejsem takovej, abych přišel do toho skateparku sám a hledal si nové kamarády, ty jo, prostě mám rád ty lidi, se kterejma skejtuju a chci to prožívat s nima, ne s nikým novým, no.*“ (4.30). Tomáš chodí jezdit i sám, aby si odpočinul od povinností „*..já třeba občas, když jsem sem šel a učil se třeba na státnice, tak jsem sem šel zaskejtovat si sám, abych se nějak uklidnil. Třeba bylo osm večer, dojel jsem si sem na hodinku pohoupat a jel jsem domu se učit dál jo.*“ (2.18).

Nejdůležitější momenty, které Tomáš spojuje se skateboardingem, se velmi často týkají jeho kamarádů. Zejména stavba minirampy, kterou se svými kamarády postavil. Společně strávený čas, stavba rampy i ježdění v ní, patří mezi zážitky, na které velmi rád vzpomíná. Tomáš se vyjádřil i o tom, že ho mrzí, že v současnosti v minirampě společně tolik nejezdí. „*Ale teď prostě, tady jsme to postavili čtyři, a to bylo prostě supr, na to strašně rád vzpomínám! To byla strašná sranda, jak jsme objednávali ten materiál na to jo..prostě trávili jsme tady každý vikendy, stavěli jsme to tady pomalu dva měsíce, já jsem kreslil plány na to dva tejdny. Prostě jsme si jako fakt s tím vyhráli a teď to dopadlo tak, že tu skejtuju já s Filipem, ještě s jeho bratrancem a ten čtvrtý poslední, co to s náma stavěl, ten to úplně vzdal.*“ (2.18). Se starou partou je stále v kontaktu, ale jelikož mají všichni již jiné priority, je obtížné se v minirampě sejít. Avšak chvíle, kdy se společně všichni sejdou, jezdí na skateboardu, grilují, pijí a baví se, považuje Tomáš za ty **nejlepší chvíle**. Vyjadřuje to Tomášův postoj ke skateboardingu, který nebere jako pouhé ježdění, ale jako komplexní celek, kde hrají důležitou roli dlouholetí kamarádi i zábava okolo. „*Naposledy jsem se tady všichni sešli před měsícem asi, možná dva měsíce to jsou, to jsem se tady sešli všichni, a to je právě supr, ty jo! Máš tady rozházený všude skejty, chlastáš, griluješ tady, je to pohoda léto.*“ (5.35). Jedním z dalších důležitých momentů byl pro Tomáše nedávný výlet do Barcelony, kam jel s kamarády na skateboard.

Parta je pro Tomáše důležitá i pro vzájemné hecování a podporu. „*Hele je to určitě jiný! V tom vzájemným hecování nebo o podpoře hlavně, co se ti povede, tak prostě plácnout si víš co, a když prostě to uděláš sám, tak tě to nějak vnitřně uspokojí, ale chceš, aby to někdo viděl.*“ (3.24). Hecování a fakt, že ostatní Tomáše pozorují, podporují ho, mu dává motivaci vytrvat ve snaze naučit se trik. I přes nespočet nepovedených pokusů, které mají za následek zkrvavené lokty, se v těchto situacích Tomáš nevzdává, dokud trik nezvládne. Kombinace vnitřní motivace, podpory a hecování ostatních, touha zlepšit se, být pro někoho vzorem, ukázat daný trik publiku, je natolik silná, že v danou chvíli Tomáš necítí ani bolest. Je plně soustředěn na zvládnutí triku. „*Pro mě byla srdcovka asi ten Blunt tady*

ty vole, jak jsem odjel poprvé, jak tady na mě koukalo prostě strašně lidí a já jsem tady úplně v krvi, už tady (smích)..mám to i natočený, kdy jsme ho poprvý dal jo, fakt tady na to všichni koukali, bylo to o půlnoci, už bylo pozdě a já jsem to odjel..a všichni jóó, a to je právě ono, když ti všichni tleskaj a řvou jako že jsi..přitom je to trapnej trik, ještě přes tu ruku, ale já prostě!..bylo to supr no, to byl taky dobrej pocit no tohle to.“ (8.58).

Skateboarding měl vliv i na Tomášův **osobní život**. Ovlivnil jeho styl oblékání, spojuje skateboarding i s prací a jeho životní sny se také týkají skateboardingu. Přesto, že má Tomáš i spoustu jiných zájmů a věnuje se i jiným sportům, je pro něj skateboarding důležitou součástí. Tomášova profesní dráha byla svým způsobem také ovlivněna skateboardingem. Jak svoji práci grafika, tak skateboarding, považuje za kreativní činnost. O skateboardingu psal i maturitní práci, kdy navrhoval vlastní design desek a fiktivně založil vlastní skateboardovou firmu. „*Mým snem je mít vlastní hospodu s minirampou někde..takže takhle mě to asi ovlivnilo no..že už vlastně přemejšlim, jak propojit ten skejt nějak s tou prací, jo?“ (7.47).*

Když jsem se Tomáše ptal na **pocity spojené se skateboardingem** tak řekl, že na filosofii moc není, přesto však popsal určitý pocit svobody, který zažívá při skateboardingu. Tento pocit má spojený s tím, že skateboarding je bez limitů, bez pravidel a hranic. Neexistuje nikdo, kdo by mu řekl, co a jak se má ve skateboardingu dělat. „*Ty vole, v čem je ta svoboda..to že prostě můžeš jet asi kamkoliv no, nikdo tě nedrží, nic nemáš nalajnovaný, nejsou žádný pravidla toho.. prostě je to bez hranic no. Nikdo ti neřekne.. maximálně tě vyhodí z nějakýho spotu“ (7.45).* Tomáš rozlišil určitá nepsaná **pravidla**, která se dodržují ve skateparku. Ty však slouží spíše jako prevence zbytečného zranění, než že by nějaký způsobem omezovala jeho svobodu.

Z rozhovoru je celkově patrné, že Tomáše skateboarding baví. Jeho **motivací** je zlepšování se. Dokáže se vyhecovat, zejména za podpory ostatních, ke zvládnutí náročných triků, během kterých nevnímá bolest, pouze se plně soustředí na zvládnutí triku. Podporou k ježdění a zlepšování jsou mu kamarádi, kdy dává přednost staré partě, se kterou jezdí již od základní školy. Je patrné, že ho mrzí určitý rozpad této staré party, která byla důležitou součástí skateboardingu jakožto celku.

9.2 Analýza rozhovoru s Jakubem

Rozhovor s Jakubem (24 let). Délka rozhovoru 48 min, květen 2018.

Přehled hlavních témat, která se během rozhovoru objevila:

(Kompletní tabulky s hlavními tématy a citacemi rozhovoru viz. Příloha č.4)

- **kamarádství** (*začátky skateboardingu; kamarádi jsou motivace a podpora k ježdění; špatní lidé naopak demotivují*)
- **motivace** (*zábava; skate podobný surfování; uznání druhých; motivující kolektiv; skateboardová videa; film „Legends z Dogtownu“; přítelkyně; samotná jízda a provádění triků na skateboardu*)
- **nejde přestat, když to bereš vážně** (*skate není na půl roku, skate je potřeba k životu*)
- **zlepšování se a posouvání hranic** (*potřeba se zlepšovat; dosahování cílů; vliv okolí na zlepšování se; učení se triků je dřina; podobné dosahování cílů v osobním životě*)
- **nikdy nebudu tak dobrý** (*profesionálové ve videích jsou mnohem lepší; demotivace*)
- **emočně nabitě zážitky** (*nepopsatelný zážitek při naučení se triku; zná to ten, kdo to zažil; zážitky jsou i mimo samotné ježdění*)
- **ostatní sporty** (*preferance skateboardingu před fotbalem; soustředění pouze na skateboarding; stop koloběžkám, kromě výjimek*)
- **volnost je dělat, co tě baví** (*výhoda v životě; v tu chvíli svoboda*)
- **vlastní preference stylu** (*preferance old schoolového ježdění; surfování na betonu*)
- **odreagování** (*odreagování po práci; uvolnění z depresivního světa*)
- **drogy, nejlepší z nich je skate** (*brání drog je individuální; obecná závislost na sportu; skate je zdravá čistá droga*)

Narativní popis respondenta:

Jakub, 24 let, příslušník Armády České republiky. Poté, co doma odloží uniformu, vezme do ruky skateboard a jede do blízkého skateparku. Tetování ukrytá pod uniformou jsou nyní zcela viditelná, stejně jako flaška rumu a Coca-Coly, které si nese s sebou. Je totiž pátek odpoledne a v místním táborském skateparku se schází skateboardisté, aby zde jezdili, zdokonalovali své triky a mimo jiné se i bavili při pátečním večeru.

Kuba se ke skateboardingu dostal už jako malý. Začínal už v šesti letech tak, že jezdil jedním kolenem na skateboardu a druhou nohou se odrážel. *„Ale to byly takový ty, hodně děcký léta asi, v tom skateboardingu, kdy sem to ještě nebral tak vážně, jak jsem to začal brát potom dýl vážně.“* (1.11). Jako malý hrál i fotbal. Kdy se ale začal víc věnovat skateboardingu, bylo někdy okolo dvanácti let. Ke skateboardingu ho tehdy dostal jeho kamarád Milan, který již tou dobou jezdil. Ukázal mu různá videa, hráli spolu na Playstationu hru Tony Hawk (ve které se jezdí na skateboardu). Stalo se tak, že Kuba začal na skateboardu jezdít intenzivněji. Za zlomový okamžik považuje svůj věk okolo šestnácti let a výlet do Norska s Milanem. O této době mluví jako o chvíli, **kdy začal brát skateboarding opravdu vážně**. Přestal hrát fotbal a naplno se soustředil pouze na skateboarding. Asi se čtyřmi delšími pauzami jezdí Kuba dodnes. Podle svých slov toho chtěl už několikrát nechat, ale zjistil, že to nejde. *„Já jsem měl asi čtyři pauzy, tři čtyři pauzy, třeba půlroční, roční pauzy, kdy jsem si řekl, že na to fakt seru...stejně se k tomu musíš vrátit! Protože když to asi cejtíš, u toho srdíčka, tak to prostě musíš dělat (smích). Asi tak no.“* (2.15). Kromě skateboardu jezdil jeden čas Kuba i na longboardu.

V našem rozhovoru jsem po Kubovi chtěl, aby mi vyprávěl o svých zkušenostech se skateboardingem, co mu to přineslo, popřípadě, jak ho skateboarding ovlivnil.

Kuba o skateboardingu mluví, jako o nejlepším sportu na světě. Skateboarding pro něj představuje surfování na betonových vlnách, o čemž vypovídá i jeho „oldschoolový“ styl jízdy v betonových bazénech, vysoké skoky a stojky na rukou, kdy je hlavou dolu přímo nad okrajem těchto bazénů. Je to jeho osobitý styl, který si ve skateboardingu zvolil, a jeho motivací jsou surfová videa, kde surfaři jezdí na vlnách tak, jak by chtěl i on. Díky skateboardingu se tomuto pocitu může přiblížit.

Skateboarding je pro Kubu o **kamarádství**. Byli to kamarádi, kteří ho k němu přivedli a jsou to kamarádi, kteří ho motivují k tomu, aby se neustále posouval dál. Ježdění je podle něj nejlepší v dobré partě lidí. *„A co je asi nejvíc důležitý, nejvíc důležitý!..u*

skateboardingu, jsou ty lidi, který máš kolem sebe. Protože to je asi ta největší věc, která tě nakopává do toho se někam posunout.. .“ (5.38). „Prostě nemůžeš skejtovat bez těch pravejch kamarádů.. .“ (5.44).

Kuba v rozhovoru hodně mluvil o **motivaci** k ježdění a o neustálém posouvání svých hranic a dosahování cílů. Skateboarding je pro něj právě o zdokonalování se a dosahování cílů. Možná i proto mírně opovrhne lidmi, kteří se skateboardingu věnují jen na oko a nesnaží se v něm zlepšovat trénováním triků. „..ty cíle jsou důležitý v tom. Nemůžeš skejtovat pět let s tím, že budeš dělat jedny a ty samý triky. To prostě nejde.“ (4.32). „To je vždycky když něco děláš, nějakou dobu, tak se v tom posouváš, zlepšuješ se, cejtíš to trošku víc a víc a víc.“ (4.34). Dosahování cílů ve skateboardingu přirovnává k **osobnímu životu**. Vždy jde o jeden a ten samý dobrý pocit, kdy se mu podaří dosáhnout toho, čeho chtěl.

Motivace k ježdění má Kuba poměrně hodně. Čistá zábava a zaujetí samotným skateboardingem, přirovnání k surfování na vlnách, filmy, videa na internetu. Ohledně sledování skateboardových videí se Kuba zmínil o tom, že pravděpodobně **nikdy nebude tak dobrý**, jako jezdci z Ameriky, kteří v obřích bazénech jezdí od malička. Přesto uznává, že je natolik dobrý a ježdění ho tak baví, že se ho nevzdá. Motivací jsou mu kamarádi a ostatní skateboardisté. Zejména ti, kteří jsou lepší než on, protože právě ti ho nejvíce „nakopnou“ k tomu, aby se zlepšil. Motivací je pak i jejich uznání ve chvíli, kdy se Kubovy podaří odjet náročný trik. „Samozřejmě to, kam ty se posouváš, nebo co ty odjíždíš, tak je jenom o tobě čistě samotným, ale já osobně k tomu potřebuju tu partu lidí kolem sebe. Protože jinak bych se asi nikam neposunul.“ (5.46). Motivace je pro Kubu neustále se posouvat vpřed, zlepšovat se. Možná i vidina dalšího triku, který se ještě nenaučil, který chce „odjet“ a představuje si ho v hlavě i když zrovna nejezdí. „Furt na to myslíš! Ne furt, ale tak máš já nevím třeba čtyři hodiny denně, kdy na to myslíš a říkáš si prostě, že musíš odjet tohle..představuješ si ten trik..když pak přijdeš na ten park, abys to fakt odjel.“ (11.98).

Zlepšování se ve skateboardingu zákonitě vede k dobrému pocitu dosažení cíle. Kuba tohoto cíle dosáhl např. na jedněch závodech, kdy se mu podařilo zajet trik 360° Handplant. „Kámo, když jsem odjel 360 Handplant..nejlepší zážitek a nejlepší pocit v životě! Jsem to odjel na závodech na prváka, tak to byl asi nejlepší pocit, ohledně

skateboarding.“ (9.87). Skateboarding má Kuba spojený se spoustou dobrých zážitků. Pocit z jízdy, ze zvládnutí obtížného triku je však obtížné popsat. *„Zážitky no..ty vole každej, kdo někdy dělal něco, co ho baví, tak ví jakej je to zážitek, jakej je to pocit. To se nedá popsat..každej, kdo tohle čte, tak minimálně jednou v životě musel dělat něco, co ho opravdu bavilo, takže ví, jakej je to pocit.“* (10.92).

Když člověk **dělá, co ho baví**, tak je svobodný a přesně takový je skateboarding. *„Prostě děláš něco, co tě jako baví, co tě naplňuje a to je podle mě asi takovej ten pocit volnosti. Prostě vždycky, když děláš něco, co tě baví, tak máš pocit, že jsi podle mě strašně svobodnej člověk v tu chvíli.“* (8.71).

Když přišla řeč na **drogy a skateboarding**, řekl Kuba, že je to strašně individuální věc. Stejně jako spousta dalších věcí ve skateboardingu. Přesto, že skateboardisté tvoří určitou společnou komunitu, nemá pro Kubu fakt, že někdo jezdí na skateboardu rozhodující vliv na to, jak ho vnímá. Neposuzuje lidi podle toho, jestli jezdí na skateboardu, ale podle jejich osobnosti. Všechny skateboardisty považuje za „známé“ a bere jako samozřejmost, že se vzájemně pozdraví a ve skateparku si projevují určitou úctu, např. ve smyslu, že dávají pozor, aby jeden druhému nevjel do cesty a podobně. Až po čase však považuje určité „známé“ za kamarády. *„Na tom skateboardu jsme všichni kamarádi, nebo ne kamarádi, známí a až potom kamarádi..“* (12.110). *„Je tady určitě nějaká komunita těch lidí, která drží při sobě, ohledně toho skejtvání..a to si myslím, že je důležitý zmínit.“* (13.112). S drogami je to tak, že je někdo užívá a někdo ne. *„To je mega individuální.. Znam prostě lidi co skejtujou a hulí..a pak se dá skejtvat i bez drog.“* (11.102). Kuba se zmínil o tom, že i skateboarding je svým způsobem droga. Zdravá čistá droga. *„Seš nervózní, seš nasranej prostě, protože to nemáš. Nechci přirovnávat skateboarding k nějakejm těžkejm drogám, kdy máš opravdu nějakou tu závislost na tom, ale chtěl bych vysvětlit to, že..skateboarding..prostě to je jako zdravá čistá droga.“* (12.104).

Skateboarding Kuba vnímá i jako **odreagování**. Nejen po práci, ale celkově jako únik před depresivním světem, který je všude kolem nás. *„Znamená to pro mě surfování, na tvrdejch betonovejch, asfaltovejch vlnách, kdy se můžu totálně uvolnit a dostat se z toho, ve finále depresivního světa, kterej je tady všude kolem nás..“* (13.114).

Skateboarding pro Kubu znamená odreagování se, zábavu ve stylu surfování na betonových vlnách, na svém širokém prkně s velkými kolečky. Ve skateboardingu je pro něj důležité zlepšování se a posouvání hranic. Tyto hranice posouvá společně se svými

kamarády, protože oni jsou pro něj motivací ke zlepšení se a překonání sebe sama. Skate pro něj však neznamená jenom ježdění. Součástí skateboardingu jsou i párty, pití alkoholu, setkávání se s kamarády. O skateboardingu mluví jako o nejlepším sportu na světě. Co se týče jeho vlivu na osobní život, uvedl Kuba, že skateboarding ho sice ovlivnil, ale stejně tak spousta dalších věcí. Přece jenom má i jiné zájmy, např. jízdu autem. Bezpochyby však skateboarding zaujímá důležité místo v Kubově životě.

9.3 Analýza rozhovoru s Lukášem

Rozhovor s Lukášem (27 let). Délka rozhovoru 78 min, květen 2018.

Přehled hlavních témat, která se během rozhovoru objevila:

(Kompletní tabulky s hlavními tématy a citacemi rozhovoru viz. Příloha č.5)

- **pozitivní vliv skateboardingu** (*kamarádi a jejich podpora; překonání těžkého období; podpora sebevědomí; odreagování*)
- **kamarádi** (*začátky skateboardingu; pauza – přes kamarády zase zpět ke skateboardingu; vzájemná podpora a hecování; přátelství i s jinými sporty – BMX kola*)
- **fingerboarding, skateboarding a cruiser** (pozn.: Fingerboard je zmenšenina skateboardu, která se ovládá dvěma prsty. Cruiser je skateboard konstruovaný převážně na delší jízdu, ne tolik na provádění triků. *Fingerboard téměř stejný jako skate; někdy je zábavnější cruiser; skate lepší ve více lidech, na cruiseru se dá jezdit osamotě*)
- **málo času na skate** (*málo času a únava; když se najde čas, je lepší se projet v klidu*)
- **motivace** (*kreativita; zlepšování se; samotný pocit z jízdy; vzájemné hecování a podpora s kamarády; skateboardingová videa; seberealizace a sebeuspokojení*)
- **skateboarding jako celek** (*bez správných kamarádů by to nešlo*)
- **nejlepší zážitky** (*naučení se triku; výlet s kamarády*)
- **zranění a strach** (*možnost zranění; nevýhoda je mozek, když má strach*)

Narativní popis respondenta:

Lukáš, 27 let. Ke skateboardingu se dostal na základní škole díky kamarádům. Poté, stále ještě na základní škole, jezdit přestal a věnoval se jinému adrenalinovému sportu, kolu, se kterým sjížděl kopce a skákal. „...ale já jsem s tím jezdil sjezdy, skákal jsem a všechno. Hrozně mě to bavilo, ale teď je to kolo v.. Pak ale právě postavili skatepark na Sojčáku. A shodou okolností mi asi do prváku nebo do druháku přišel zase Matěj.“ (1.5). Po pauze, kdy na skateboardu Lukáš delší dobu nejezdil, přišel na střední školu, kde se vše změnilo. Potkal kamaráda, se kterým kdysi jezdil. „Prostě do hodiny, jsem seděl v hodině potom co jsem Matěje neviděl asi čtyři roky..a najednou přišel dveřma, víš co. Tak jsme se začali strašně chlámat. No a pak nějak na zimu postavili skatepark. To jsem začal jezdit a fingerit“ (1.6). Shodou okolností se Lukášovi rozbilo kolo a bylo zničeno několik míst, kam na kole jezdil. A tak díky tomu, že potkal Matěje a v Táboře postavili nový skatepark se Lukáš vrátil ke skateboardingu a o přestávkách ve škole se věnoval i fingerboardingu, ve kterém se značně propracoval. „A pak jsme jezdili EFCčko, to je European Fingerboard Cup, a ten byl v Praze na Ládví a bylo to mega velký. Lidi fakt odevšad, z celý Evropy, i z celýho světa asi.“ (1.8).

V době, kdy se Lukáš vrátil ke skateboardingu, prožíval složité životní období. Návrat k ježdění na něj mělo v tomto období **pozitivní vliv**. Nešlo jen o samotný skateboarding, ale hlavně o kamarády, které několik let neviděl, a kteří se mu díky skateboardingu vrátili do života. „Takže skateboarding zase zpátky no a ve finále mi to dalo strašně moc, protože pro mě to bylo vlastně úplně jako znovuzrození. Zpátky zase lidi, který jsem neviděl deset let. Míra...Míru jsem právě znal z toho Mareďáku a pak na tý COPce jsem s Matějem, že zajdeme za Mírou. No, a ten kokot, já jsem vůbec netušil, že si mě bude pamatovat! No, takže to bylo takový hrozně, hrozně jako pro tu psychiku. Já jsem do té doby byl taky zdeptanej...“ (2.12). Návrat k ježdění a skateboarding celkově spojuje Lukáš hodně s **kamarády**. Považuje je za nedílnou součást skateboardingu. Přidanou hodnotu, bez které by skateboarding nebyl takový, jaký je. „Neříkám, že skejt je pro mě nějakým prostředníkem k lidem, ale je to spíš takový obrovský..ty lidi jsou takový obrovský balíček navíc k tomu a taková přidaná hodnota no...Jako skejtem to vždycky začíná, a dál to i pokračuje, prostě tě relaxuje a všechno, ale nedokážu si to představit bez toho balíčku navíc.“ (10.102). Skateboarding pomohl Lukášovi v překonání složitého období. Kromě podpory kamarádů popisuje pozitivní vliv také z hlediska zvýšení sebevědomí a

odreagování. „Hrozně moc, přines mi spoustu kamarádů a vlastně mi to částečně asi zvedlo sebevědomí a hrozně si na tom uvolním myšlenky.“ (7.67).

Kromě skateboardu jezdí Lukáš i s **fingerboardem**, se kterým má také mnoho skvělých zážitků. Tyto zážitky často spojuje i se skateboardingem. Je tomu tak proto, že v ježdění na skateboardu a fingerboardu nevidí Lukáš velký rozdíl. „Hele, když nebude řešit do detailu to, jestli to děláš nohama nebo rukama, tak je to úplně stejný.“ (3.23). „No, takže ve finále fakt v ničem. Prostě u skejtu piješ pivo, u fingeru piješ pivo, je tam banda lidí, ty vole, jedeš do Berlína, jsou tam lidi z celého světa, to je hustý na všech závodech. Víš, prostě je tam hrozná komunita a komunita je pro mě jako na tom všem úplně to nejlepší.“ (3.24). Někdy se Lukáš místo skateboardu jede projet na cruiseru. Je to pro něj uvolnění číslo dvě. Do uší si dá sluchátka nebo jede se svým kamarádem a nemyslí při tom na nic, pouze na prkno pod svými nohama. „Jo, to fakt klidně sám, to je skvělý. A klidně i bez těch sluchátek. To je úplně jedno. Jenom to, že si to někde trochu pustíš a zavlníš se na tom..super, pohoda.“ (11.110).

Lukáš v poslední době **nemá na skateboarding tolik času jako dřív**. To má vliv na jeho ježdění zejména v tom, že když už si čas na skateboard najde, nechce se tolik učit nové triky, ale spíš si maximálně užít den tak, že se v klidu projede a jezdí triky, které ho aktuálně baví. „A když už si na to ten čas udělám, tak si ten skateboarding chci užít a nechci úplně jako..nevidím v tom úplně hrocení nějakých triků, ale vidím v tom právě jenom to, že se projedeš po tom parku, dáš si zase toho Popa, kterej tě tak strašně baví, víš co..“ (5.52). I přesto se však najdou dny, kdy se Lukáš učí nové triky a „hrotí“ je.

Na skateboardingu Lukáše baví zlepšování svých schopností, určitá kreativita, kdy nezáleží tolik na složitosti triku, ale na stylu jeho provedení. **Motivace** je dle jeho slov všude okolo. Ve videích, v lidech okolo. Lukáš porovnával jízdu na cruiseru se skateboardingem. **Cruiser** označil spíše za odpočinkovou, uvolňující činnost, kdy se může uvolnit samotnou jízdou, kterou má rád. Oproti tomu skateboarding považuje za činnost, která je více zaměřená na výkon. Je zde důležité hrocení a učení se nových triků, v čemž se může člověk seberealizovat. „Tak skejt je právě ta věc, co může bejt víc o tom hrotu a kde se ten člověk může třeba víc seberealizovat. Prostě si řekneš tohle se naučím, naučíš se to, hřejivej pocit na srdci, skvělý, top. A zároveň, když to třeba mezitím ještě hrotíš, tak se i vyrelaxuješ. Ale je tam víc to sebeuspokojení, když to ten cruiser je fakt chill.“ (11.112). Seberealizaci vidí Lukáš v naučení se něčeho nového, nového triku.

Složité proces, ve kterém musí člověk přemýšlet, být klidný, beze strachu a na závěr se překonat a trik odjet. „*A když se to pak povede, tak je to prostě o to víc, protože si v tom nechal fakt kus sebe a tu energii a tak.*“ (11.114). Značnou motivací je již zmiňované odreagování na skateboardu, kterým Lukáš řeší případné problémy. Při naštvání a snaze se odreagovat na skateboardu se mění i Lukášův přístup k samotnému ježdění. V naštvání jde stranou pud sebezáchovy, ježdění je tak agresivnější, a díky povaze samotného skateboardingu i progresivnější, tedy s lepšími výsledky, co se obtížnosti triků týče.

„*..mě to jako úplně stáhlo pud sebezáchovy. Já jsem vůbec nepřemýšlel jako nad tím..já jsem byl tak nasranej, že jsem fakt jen takhle chytil ten skejt a vlastně jsem se na něj rozběh a dával jsem ten trik. Oproti tomu, když jsem vyklidněnej, tak se jenom tak odrážím..Tohle bylo teda lepší. Nicméně potom si sednu a jsem v klidu. Prostě Skateboarding je terapie. A nevím..je to prostě skvělý..*“ (7.69)

Skateboarding je pro Lukáše **komplexní celek** obsahující nejen jízdu na skateboardu, ale i přátelství a společné zážitky s kamarády. Se skateboardingem má spojený do značné míry i fingerboard. V současnosti Lukáš na skateboardu nejezdí tak často, jak by chtěl, a to zejména kvůli práci. Když už se jede projet do skateparku, chce si tuto chvíli užít. Znamená to pro něj spíše klidné ježdění, kdy jezdí triky, které zná a dobře umí. Nicméně i při takovém ježdění se může přihodit **zranění**. Lukáš si takto nedávno zlomil na několikrát nos. „*No, to se mi stalo. Jsem ani nemohl dát, vole, najíst kočkám, protože jsem se předklonil..a měl jsem to zlámaný dost, no..*“ (13.127). Skateboarding v Lukášově životě zaujímá důležité místo. Obzvlášť důležitý pro něj byl na stření škole, kdy ho přivedl ke starým kamarádům, kteří ho podpořili v těžkých chvílích a s kterými se kamarádí dodnes. Na skateboardu Lukáše baví již samotný pocit jízdy. Možná i proto má kromě klasického skateboardu rád cruiser, kdy se jen tak projíždí a relaxuje. Se skateboardingem zmínil i spojený pocit svobody, kdy se může sebrat a jen tak jet, kam se mu zachce.

9.4 Analýza rozhovoru s Dominikem

Rozhovor s Dominikem (25 let). Délka rozhovoru 68 min, květen 2018.

Přehled hlavních témat, která se během rozhovoru objevila:

(Kompletní tabulky s hlavními tématy a citacemi rozhovoru viz. Příloha č.6)

- **zlepšování se** (*potřeba překážek; důležité jezdit závody, měnit prostředí a být všestranný; zlepšování vede ke spokojenosti*)
- **motivace** (*lepší skateboardisté; zlepšování se; kamarádi a lidé okolo; naplnění a oproštění od okolního světa; uvolnění; kamarádství; pády*)
- **kamarádi** (*bez kamarádů to nejde; skate spojuje lidi*)
- **nejlepší zážitky** (*výlet s kamarády; otevření Táborského skateparku; kolektiv a pády*)
- **práce s hlavou** (*práce s hlavou je důležitá; soustředění a odbourání strachu; pomáhá hudba;*)
- **pravidla skateparku** (*důležité dávat pozor; pravidla by měly být*)
- **skate vs. zodpovědnost** (*není čas na ježdění; skate je útěk od reality; snaha stihnout lidi i skate; útěk je uspokojení, na všechno se zapomene; kvůli zodpovědnosti nelze tolik riskovat; zranění vs. zodpovědnost; následky ježdění; skateboardingu se nejde vzdát*)
- **svoboda i závislost** (*svoboda je v plném soustředění; nervozita, když nelze jezdit*)

Narativní popis respondenta:

Dominik, 25 let. Ke skateboardingu se dostal před patnácti lety tak, že to odkoukal od starších kluků, převážně punkáčů, kteří jezdili na plácku před školou. O této době mluví Dominik také jako o době, kdy zamrznul na jednom místě a ve skateboardingu se příliš neposouval. „*...zůstával jsme tady v Planý před školou na plácku a zamrznul jsem tam asi na sedm let. Prostě jsem nejezdil žádný parky nic. Jezdil jsme tam prostě jen na zemi a uměl jsem Pop-shovit, Flip, Ollie, jo? Základní věci, a vůbec jsem tomu nedával to co bych měl teďka.*“ (1.4). Důležitým momentem bylo až postavení táborského betonového skateparku, který poskytoval nové **překážky**, které jsou dle Dominika pro zlepšování se ve skateboardingu důležité. „*Teďka park prostě, přišly překážky, se kterejma se musíš*

vypořádat, že jo, hlavně v Planý jsme si všechno přizpůsobovali na rovince tak, aby jsme to měli zároveň co nejlehčí, pro sebe, a tady je to daný, tady v tom musíš umět jezdit.“

(1.6)

Dominik v rozhovoru mluvil hodně o potřebě i nutnosti **zlepšovat se**. Doporučuje všem, kdo jezdí na skateboardu, aby jezdili závody, nebo se na ně chodili alespoň dívat, stejně tak doporučuje jezdit do cizích skateparků. Jedině tak se člověk zlepší a bude ve skateboardingu všestranný. Pro Dominika je důležité být ve skateboardingu všestranný, protože nemá rád pocit, že jsou ve skateparku překážky, na kterých nemůže dělat triky, protože by to bylo zrovna něco, čemu se nevěnuje. *„Nebavilo by mě asi, kdybych přišel na park a viděl tam něco a říct si hmm, já bych na to chtěl jet, ale já to nedám nebo já to neumím nebo nemůžu protože to nejezdím..ne..“* (8.49).

Dominika **motivuje** k ježdění hodně věcí. Skateboarding je sport, kterému se začal věnovat již v deseti letech a jde tedy o srdcovou záležitost. Motivují ho kamarádi i ostatní skateboardisté, všichni, kteří jsou lepší než on, ho posouvají vpřed ve snaze překonat je. Samozřejmě stále v přátelském duchu, jde o zdravou rivalitu. *„Jenom jsem věděl o klukách, co takhle skejtují v Táboře, o Matějovi.. to byla motivace, protože on je stejně starej a ještě jak byl malinkej a dával..tak jsem si říkal..ty vole! Takovej kluk nemůže dávat víc než já, vždyť jsem o hlavu větší! (smích). Tak to byla ta motivace.“* (1.8). Motivací jsou celkově všichni lidé okolo. Dominik skateboarding bere tak, že ho nedělá pouze sám pro sebe, ale vždy jej ukazuje i okolí. Přijde-li se někdo podívat do skateparku, jak se jezdí na skateboardu, měl by tedy také něco vidět. Na skateboardingu ho také baví komunita lidí, **kamarádi**, se kterými vycestoval i do Berlína, což považuje za jeden z **nejlepších zážitků** na skateboardu. Podle Dominika skateboarding spojuje lidi. Jde o společný zájem, který spojuje lidi napříč subkulturama i věkem. *„A hlavně to, že společnej sport, společný cíle, společný plánování..ted'ka vlastně pojedeme s klukama do polska na druhej skejtovej trip. Strašně se na to těším, jo..a ať je to čistě o skateboardingu nebo jenom o tom tam s těma přátelema tam vyjet, s prknama..tak to prostě nemůže dopadnout jinak než na jedničku..“* (9.54).

Dominik jako motivaci k ježdění uvedl i uvolnění a oproštění od okolního světa. Ve chvíli, kdy přijde na park a nasadí si sluchátka, přestane vnímat okolí a soustředí se pouze na samotnou jízdu. Do skateparku sice chodí vždy s kamarády, mnohem radši jezdí s partou a má rád okolní pozornost, přesto ale, když přijde na samotnou jízdu, soustředí

se Dominik pouze a jenom na ni. „*Hudba ve sluchátkách. Protože odbouráváš všechny rušící elementy kolem sebe..a je jich hodně, že jo. Když tam nejsi sám. A já tam sám nechodím. Takže jdu na park, když tam jsou lidi a vezmu si sluchátka, abych byl sám (smích).*“ (5.30). Protože to, na co se člověk soustředí, to také dostane (**práce s hlavou**). Pokud někdo bude přesvědčený, že spadne a bude se bát, tak se tak s největší pravděpodobností i stane. Pokud si naopak bude věřit a myslet pouze na úspěch, tak trik zvládne. „*Tak jak se bojíš, tak tak skončíš, víš co. Ale když jedeš a fakt úplně, absolutně dostaneš z té hlavy všechno, všechny takovýhle obavy a myslíš jenom na to, jak jsi hustej a jak to odjedeš a strašně si věříš, tak to je naopak zase osmdesát procent toho úspěchu.*“ (5.28).

V současnosti nemá Dominik bohužel moc času na ježdění. Chvilé, kdy může jít jezdit jsou pro něj vzácné a snaží se je využít na maximum. Tyto chvíle popisuje jako útěk od reality. Ve chvíli, kdy jezdí na skateboardu, dostává se do vlastního světa, kde nejsou žádné problémy ani starosti. Je to způsobené tím, že se na skateboardu vlastně ani nedá myslet na nic jiného než na ježdění. „*Já jsem v práci kolikrát a myslím na spoustu věcí okolo a dokážu i pracovat. Nepotřebuju mít úplně tu hlavu v té práci, ale počítám si věci okolo támhle, přemejšlim, co říct Karolce, kam pojedeme na výlet, ale na tom skejtu to nejde, tam musíš mít tu hlavu jenom na těch kolečkách. A když máš hlavu jenom na těch kolečkách, tak zapomeneš na celý svět okolo a najednou je ti fajn. Takže útěk, to je to uspokojení.*“ (8.45). Pro Dominika jsou tyto chvíle důležité a snaží se, aby mu je nikdo nenarušoval. Víceméně si je ani nenechá narušovat. Přesto, že má povinnosti, tudíž občas musí na chvíli zastavit, a i na skateboardu řešit situace mimo skate, je rád, když má čas vyhrazený na skateboarding jen sám pro sebe. „*Je to soustředění jenom na to, co dělám, takže nevnímám a nemyslím na život okolo. V tu chvíli jsem jenom já a ten skejt. Třeba jsem občas i naštvanej, když mi volá Karolka a chce řešit něco..jo.. nebo jako naštvanej.. jo, protože já, když skejtuju, tak jsem prostě strašně zapálenej...Prostě to hrotíš a nemůžeš najednou odejít si támhle na deset minut volat...To nejsou šipky nebo něco takovýho a musíš to vzít, protože co když je to něco důležitýho..a pak se dozvim, že mi chce říkat nějaký v tu chvíli absolutně nedůležitý věci pro mě, tak mě to štve a odbydu jí. V tom je ta svoboda, že si ani nenechám rušit svoji svobodu v tu chvíli.*“ (13.81).

Dominik je již několik let otcem a mnoho času tráví v práci, což má vliv na jeho ježdění na skateboardu. Dříve se mohl ježdění věnovat relativně bez starostí, nemusel se bát, co se stane, když by se zranil, např. si zlomil nohu. V současnosti však živí rodinu a jeho

práce je závislá na jeho fyzickém stavu, nemůže si proto dovolit žádný větší úraz. „*takže od toho dávám ruce pryč, kvůli zodpovědnosti, že jo. Kvůli zbylému životu kolem skateboardingu potřebuješ mít zdravý nohy. Takže už si člověk uvědomuje, že už nemůže..*“ (9.50). Na jednu stranu je ježdění na skateboardu pro Dominika důležité, jde o formu nutného odreagování a uvolnění. Na druhou stranu má strach, co by se stalo, kdyby se zranil. Dominik se proto snaží najít určitou rovnováhu mezi dřívějším bezhlavým ježděním a nutnou **zodpovědností**, kterou má. Jezdit prý nikdy nepřestane a ke skateboardingu povede i svoji dceru, pokud ji to bude bavit. Vážná zranění se mu doposud vyhýbala a doufá, že to tak bude i nadále. Ve skateboardingu si však člověk nikdy nemůže být jistý. Důkazem je např. jeho nedávný pád, kdy minul pouze o kousek hlavou římsu a málem si zlomil nohu. „*No, takhle mi to na konci podjelo, a ještě jak tady dole pokračuj ta menší (římsa), tak já jsem jakoby hlavou šel kousek od toho. No a já jsem tam nestihl tu nohu dát úplně pod sebe a kdybych jí tam dal, tak se mi snad i zlomí..a ještě takhle s tou vystrčenou prdelí, sem šel přímo jako na přímáka.*“ (12.77).

Dominik do ježdění na skateboardu dává opravdu vše. Ve chvíli, kdy jezdí, nevnímá nic okolo a jezdí na doraz svých sil. V současnosti je již velmi dobrý a všestranný skateboardista, za což může jeho vytrvalost a odhodlání učit se stále nové a nové triky. Kromě zábavy a koníčku je skateboarding pro Dominika také odreagování a uvolnění od okolního světa. Ve skateboardingu jsou pro něj důležití také kamarádi a společné zážitky. Skateboarding je pro něj **svoboda, ale i závislost** v jednom. Na ježdění je závislý a nikdy by s ním nechtěl úplně skončit.

9.5 Analýza rozhovoru s Radkem

Rozhovor s Radkem (25 let). Délka rozhovoru 75 min, květen 2018.

Přehled hlavních témat, která se během rozhovoru objevila:

(Kompletní tabulky s hlavními tématy a citacemi rozhovoru viz. Příloha č.7)

- **volnost, svoboda a pocit klidu** (*možnost dělat si co chci; samostatnost v rozhodování; pocit volnosti při letu; volnost se vytrácí s nepřátelstvím a agresí; volnost v odlišení se od ostatních; pravidla narušují volnost*)
- **vliv skateboardingu na osobní život** (*citlivost na podněty týkající se skateboardingu; sledování skateboardingových videí; drogy; oblékání; myšlenky na skateboarding i mimo ježdění; další činnosti související se skatem; pozitivní vliv na osobní život*)
- **uklidnění, odreagování** (*uklidnění; nic než dobrý pocit; vybití negativní energie*)
- **motivace** (*zlepšování se; ostatní skateboardisté; sledování videí; motivace být lepší člověk; potřeba něco předat; radost z úspěchu; pocit nebezpečí*)
- **ostatní skateboardisté a ježdění v partě** (*samotářství vs. ježdění v partě; samostatnost; rivalita v partě motivuje; důležité mít si co říct; důležité mít kolem sebe lidi*)
- **zranění** (*zranění více mimo skate; na skateboardu celkově míň zranění; následky zranění*)
- **pravidla** (*dodržování pravidel; do skateboardingu patří pouze nepsaná pravidla*)
- **práce s hlavou** (*vnímání; soustředění a zvládání strachu*)

Narativní popis respondenta:

Radek, 25 let. Ke skateboardingu se dostal na základní škole. Jezdil tou dobou již na snowboardu, ale v létě neměl co dělat, tak, když viděl ostatní skateboardisty, rozhodl se, že se skateboardingu začne také věnovat. *"...a lákal mě ten pocit, že mi to připomínalo snowboarding, kde vlastně jezdím v zimě, ale v létě jsem neměl co dělat, takže jsem přešel na ten skejt."* (1.2).

Kromě skateboardu a snowboardu se Radek věnuje spoustě dalších sportů, zejména pak těm extrémním. Tyto sporty má rád i proto, že v nich „jede sám na sebe“ a může si dělat

věci po svém „*Já prostě jak se věnuju těm extrémním sportům, tak tam většinou jedeš jako na sebe. Lyžování nebo Clif diving dělám, že skáču ze skal a tak.. Takže ta svoboda.*“ (1.10). V současnosti se Radek léčí již sedmý měsíc se **zraněním**, kdy si natrhl vazy v koleni. Toto zranění si způsobil na trampolíně a obává se možných následků do budoucna pro jeho sportovní život. Zůstává optimistický a věří, že se bude skateboardingu i ostatním sportům věnovat dál, ale zároveň uvádí, že ve chvílích, jako je tato, kdy nemůže jezdit, se cítí nenaplněný a skateboarding mu chybí. „*Ted' já jsem sedm měsíců bez ježdění, kvůli zranění kolene, není to teda způsobený skateboardingem, ale já se cejtím úplně jako nenaplněnej..a žádněj jinej sport mi tohle nedá.*“ (2.16).

Z rozhovoru s Radkem bylo patrné, že skateboarding zaujímá důležité místo v jeho životě. Mluvil o skateboardingu s velkým zaujetím. Může to být i proto, že skateboarding Radek nevnímá pouze jako sport, kterému se věnuje ve volném čase, ale má pro něj o něco hlubší význam. Důkazem toho je i značný vliv věnování se skateboardingu na Radkův **osobní život**. „*Mě třeba bavilo, jsme se bavili s přítelkyní.. Jak si myslíš, že skateboarding ovlivňuje tvůj život a já tam odpověděl, Hodně!*“ (9.76). Čím déle se člověk skateboardingu věnuje, tím více vnímá podněty s ním spojené, a později již vidí skateboarding všude. „*Protože zase..jenom někde slyšíš takovej ten zvuk: „ta, ta, ta, ta“, jak jede ten skejt a hned automaticky, hele, nějakěj skejták! Takže mi přijde, že mě to jako hodně ovlivňuje.*“ (9.76). K ježdění na skateboardu patří také časté sledování skateboardových videí a další činnosti s tím spojené. Pro Radka to je například vlastní výroba barevných gripů na skateboard. Mimo to, že ho výroba gripů baví, je i rád, že se tak může odlišit od ostatních skateboardistů. Radek popisuje jako jeden z dalších vlivů skateboardingu časté myšlenky na něj. „*Hele rozhodně si vzpomenu každěj den, protože je nějaká situace, která mi to vyvolá. Bud' někdo projede nebo vidíš značku, ale i často přemejšlim nad tím, jak bych někdo něco chtěl skočit..že jsem hodně v takovym asi mi přijde, občas i ve snu.*“ (9.80). Radek se také přiznal, že skateboarding ho určitým způsobem přivedl i k drogám, marihuaně. „*Myslím si, že skateboarding mě nějakym způsobem dostal i k drogám, k marihuaně. Jo? Protože to k tomu nějakym způsobem patří.*“ (9.78). Přesto, že Radek má zkušenost s drogami ve skateboardingu, nepatří tato zkušenost mezi zásadní a nemá velký vliv na jeho ježdění. Skateboardingu se Radek věnuje s plným nasazením.

Mezi důležité zkušenosti, které má Radek se skateboardingem, patří jeho pozitivní vliv. Radek se o skateboardingu vyjádřil tak, že se díky němu stává i lepším člověkem. Přesto,

že se věnuje hodně sportům, jedině při skateboardingu se dokáže naplno uvolnit a nechat tam i onu negativní energii. Energii, která ho kdysi přivedla k nejednomu průšvihů. „*Hele já jsem byl grázl, dělal jsem průsery, tohleto a nikdy se mi nepodařilo najít nic co by mi pomohlo se od toho oprostit, furt jsem prostě potřeboval vyhledávat průsery a tohle. Až pak jsem se vrátil na ten skejt a zjistil jsem, že tam můžu všechno nechat.*“ (14.116).

Skateboarding je pro Radka **odreagováním**, kdy při ježdění nemyslí na nic jiného, díky čemuž se uvolní a je klidný a vyrovnaný. Mezi další pozitivní aspekty patří např. výuka dětí na skateboardu, které se Radek věnuje a také pomoc při stavbě skateparku. Motivací v obou případech je touha předat něco dál. Radek se řídí heslem, že pokud někdo něco umí, měl by to předat dál.

Skateboarding pro Radka také znamená **volnost, svobodu a s tím spojený pocit klidu**. Radek pociťuje volnost v tom, že si může na skateboardu dělat přesně to, co on sám chce. Volnost vidí i v širším měřítku, kdy považuje za důležité, aby i ostatní mohli dělat co chtějí. V tomto kontextu mu vadí, když někteří skateboardisté nadávají ostatním sportovcům a vyhánějí je z veřejných míst, které slouží všem. „*A teď přijde jiná parta skejťáků a hned..tady nesmíte jezdit a my vám rozbijem držky..a mě se v tu chvíli úplně vytrácí ten základní pohled na ten skateboarding. Vždyť tam by jsme přece měli být volný a neřešit.*“ (7.63). Volnost je již v samotném ježdění, kdy člověk opravdu nemyslí na nic jiného než na samotnou jízdu. „*Jakože přesně ti nedokážu říct, co v tom letu prožívám. Ale ono to možná souvisí s tím, jak jsem říkal, že se tam cejtím volnej asi...Že mě tam v tu chvíli nic netíží a jenom jsem v tom momentu, kdy prostě vidíš pod sebou to prkno, jak se ti tam něco točí a v tu chvíli jsem absolutně vyrovnanej. Protože jen co bys nebyl, tak se rozbiješ, že jo. A mě se na tom líbí, že si nějakým způsobem uvědomuju, že jsem v pohodě s tímhle tím a naplňuje mě to.*“ (3.28). Radek hodně mluvil o volnosti a svobodě ve skateboardingu, kdy je důležité neřídít se **pravidly**. Zároveň ale přiznal, že některá pravidla jsou ve skateboardingu důležitá. Jde však spíše o nepsaná pravidla, která se týkají slušného chování ve skateparku a ježdění na ulici. Přesto, že dřív Radek tyto pravidla také nedodržoval, dnes již považuje za důležité chovat se k sobě ve skateparku slušně, tzn. nevjíždět si do cesty a vzájemně se respektovat. To samé platí při ježdění na ulici. „*Mě se stala třeba situace, kdy jsem skákal na Hradčanský trojky (schody), když jsme se vraceli ze Stalina a skočil jsem, dopad jsem blbě, srazil jsem ženskou jo..a to je ta situace, kdy si řekneš..teda někdo si řekne, někdo ne..já si třeba v týhle situaci řeknu, že to není dobrý, jo? Že buď si tam mám dát nějakou kontrolu nebo tohle. A skateboarding je*

celkově spjatej s tím, že jezdíš po silnicích, po chodnicích a tohle a myslím, že i v tom skateboardingu by se měly nějaký ty pravidla dodržovat.“ (14.112).

Radek se skateboardingu věnuje velmi intenzivně, o čemž svědčí i mnoho zranění a pádů. Trik odjede buďto ve velkém stylu nebo následuje velký pád. Může za to i fakt, že Radek rád skáče ze schodů, což znamená nutný rychlý rozjezd a skok z velké výšky. Radka ve skateboardingu **motivuje** potřeba zlepšovat se, posouvat se dál. „*..já v tom vidím motivaci se zlepšovat dál, protože mě to posouvá. Vyloženě mě to posouvá dál. Ať už je to v jakymkoliv odvětví. Mentálním i fyzickým.*“ (4.32). Zároveň Radka láká i určitý pocit nebezpečí, s tím spojený. „*..že já prostě mám rád pocit nějakýho nebezpečí, adrenalinu. Vyloženě mě baví na tom i ten pocit nebezpečí.*“ (19.149). Další důležitou motivací byla potřeba něco předat, kterou Radek uskutečňuje skateboardingovým kroužkem, který provozoval v době, kdy nebyl zraněný. Radka motivují i **ostatní skateboardisté**. Celkově mluvil o důležitosti ostatních ve skateboardingu. Ostatní jezdci jsou pro Radka motivace ke zlepšení, je zde i určitá rivalita mezi jezdci. „*Já je vlastně vnímám jako ty lidi, se kterejma si můžu zajezdit, můžu si s nima pokecat a můžu se díky nim zlepšit. Takže vidím v nich určitej nějakej posun. Jako v celým tom skateboardingu.*“ (8.69). Přesto, že ostatní skateboardisté Radka motivují, uvádí, že dokáže jezdit i sám a někdy, podle situace, klidné ježdění o samotě preferuje a užije si ho více, než když jezdí v partě. Pro Radka je i důležité, aby si měl se skateboardisty, se kterými jezdí, co říct. Nejde mu čistě jen o ježdění, ale je pro něj důležitá i kamarádská úroveň celého skateboardingu. Proto nejraději jezdí s lidmi, s kterými si opravdu rozumí a považuje je tak za své kamarády. „*Takže s touhleto partou se dokážu bavit i o reálných věcech. To jsou prostě kamarádi.*“ (18.145).

Radek je skateboardista který jezdí srdcem a tento sport pro něj znamená hodně. Skateboarding mu mnohé dal, v mnohém ho ovlivnil, a proto se i on snaží něco předat dál. Ve skateboardingu vidí volnost a svobodu, která je spojená se vzájemnou úctou a dobrým chováním lidí k sobě navzájem. Ježdění se věnuje naplno a nebojí se překonávat své limity a posouvat se dál. Přes současné zranění věří, že se tomuto sportu bude věnovat i nadále. Tvrdí, že je to sport, ke kterému by chtěl jednou vést i své děti, pokud o to budou mít zájem. Radek se díky skateboardingu dokáže uvolnit a odreagovat, což ve svém životě považuje za důležité. Tvrdí, že skateboarding je pro toto odreagování to nejlepší. Skateboarding nebere jako sport, který začíná ve chvíli, kdy si stoupne na prkno a končí ve chvíli, kdy z něj sleze. Je to sport, který mu dal mnohem víc a významně ho ovlivnil i

v osobním životě. „já si prostě nedovedu představit, že bych se skejtem skončil za pár let. Já si myslím, že budu i takovej ten co se svýma dětma bude chodit skejtovat. Když to bude samozřejmě, já už jsme hrozně zničeněj, ale když to bude, tak u toho zůstanu.“ (14.118)

9.6 Analýza společných témat

Jednotlivé analýzy rozhovorů s respondenty ukázaly, že mnohé zkušenosti mají mezi sebou podobné. V této části jsou zobrazena a popsána „nejsilnější“ témata, které mají respondenti vzájemně společné. Tato témata vznikla celkovou analýzou všech vzniklých témat.

(Tabulka společné analýzy viz. Příloha č. 8)

Z celkové analýzy vzešlo **7 společných témat**:

- **Kamarádství** (podpora, motivace, skateboarding v partě je lepší, není to jen o ježdění)
- **Motivace** (zlepšování se, kamarádi, sledování videí)
- **Odreagování, pozitivní vliv skateboardingu** (odreagování, během skateboardingu nejde myslet na nic jiného, pozitivní vliv skateboardingu na náladu, řešení problémů, vytržení z reality během ježdění)
- **Pocit svobody** (svoboda je v možnosti dělat si věci po svém, soustředění pouze na skateboarding)
- **Zranění** (zkušenosti s vlastním zraněním i zraněním kamarádů, většinou spíš lehčí zranění, ale kdykoliv se může stát i horší, člověk to neovlivní)
- **Práce s hlavou, zvládání strachu** (zvládání strachu je důležité pro zvládnutí triku)
- **pravidla** (nepsaná pravidla skateparku, koloběžkáři je často nedodržují, stejně tak ale někteří skateboardisté)

Popis společných témat:

Kamarádství - všech pět respondentů se o kamarádství vyjádřilo jako o jedné z nejdůležitějších věcí ve skateboardingu. Vliv kamarádů na skateboarding je zde velice

silný. Respondenti berou kamarády ve skateboardingu jako podporu a motivaci k ježdění. Kamarádi jsou důležití při hecování do náročných triků. Většina respondentů jezdí pouze za přítomnosti kamarádů. Důležitým prvkem je i předvedení se před kamarády. Stejně tak určitá zdravá rivalita, kdy se každý snaží být lepší než ten druhý. Zároveň se ale ježdění v partě nese ve velice přátelském duchu. Respondenti se se svými kamarády stýkají i mimo skatepark a ve skateparku se baví i o jiných věcech než o skateboardingu. Skateboarding se poté stává něčím víc než pouhým ježděním a mezi skateboardisty se vytváří opravdové přátelství. Tři respondenti pocházející ze stejného města o sobě v rozhovorech vzájemně mluví, např. v kontextu pochválení jízdy toho druhého nebo co se motivace týče.

Tomáš: „*Je to taková třešnička na dortu, takovej bonus k tomu, je to takový to spojovadlo, ale je to o tý pohodě, že skejtuješ, jíš, bavíš se..*“ (6.37)

Jakub: „*A co je asi nejvíc důležitý, nejvíc důležitý!..u skateboardingu, jsou ty lidi, který máš kolem sebe. Protože to je asi ta největší věc, která tě nakopává do toho se někam posunout..*“ (5.38)

Lukáš: „*No, to že se vlastně podporují a nezáleží vůbec na tom, co kdo jezdí nebo jak jezdí, protože se znaj a každéj zná ty standardy relativně toho druhýho.*“ (8.80)

Dominik: „*Bez kamarádů a nějakýho kolektivu to nejde provozovat..nebo alespoň já to neumím.*“ (4.24)

Radek: „*Protože přece jenom je tam určitá rivalita, kterou tam má ten skejťák, že prostě si řekneš, ty vole on umí tenhle trik a já ho neumím a zase naopak ty umíš něco, co neumí on.*“ (6.56)

Motivace – hlavní motivací všech respondentů je zlepšování se. Skateboarding vnímají jako proces, kde se musí jedinec neustále zlepšovat, jelikož jednou z hlavních podstat je učení se triků. Důležitou motivací ke zlepšování jsou kamarádi, kteří respondentům pomáhají „vyhecovat se“ k lepším výkonům. Další společnou motivací je i sledování skateboardingových videí.

Tomáš: „*chceš bejt pro někoho vzorem a hlavně, když jezdíš v tý partě, tak někdo tam je vždycky lepší než ty a ty prostě chceš bejt jako on, zlepšovat se, tak tě to jako motivuje no.*“ (3.24)

Jakub: „*ty cíle jsou důležité v tom. Nemůžeš skejtovat pět let s tím, že budeš dělat jedny a ty samý triky. To prostě nejde.*“ (4.32)

Lukáš: „*Tak skejt je právě ta věc, co může bejt víc o tom hrotu a kde se ten člověk může třeba víc seberealizovat. Prostě si řekneš tohle se naučím, naučíš se to, hřejivej pocit na srdci, skvělý, top.*“ (11.112)

Dominik: „*Jenom jsem věděl o klukách, co takhle skejtují v Táboře, o Matějovi..to byla motivace, protože on je stejně starej a ještě jak byl malinkej a dával..tak jsem si říkal..ty vole! Takovej kluk nemůže dávat víc než já, vždyť jsem o hlavu větší! (smích). Tak to byla ta motivace.*“ (1.8)

Radek: „*já v tom vidím motivaci se zlepšovat dál, protože mě to posouvá. Vyloženě mě to posouvá dál. Ať už je to v jakymkoliv odvětví. Mentálním i fyzickým.*“ (4.32)

Odreagování, pozitivní vliv skateboardingu – respondenti uvedli, že jízda na skateboardu jim pomáhá se odreagovat. Pomáhá jim zapomenout na starosti, uvolňuje negativní energii a pozitivně působí na psychiku. Ať už je to po těžkém dnu v práci nebo v rámci jiných osobních starostí, skateboarding respondentům pomáhá zlepšit špatnou náladu. Důvodem je hlavně oprostění se od těchto starostí. Díky skateboardingu mohou respondenti na chvíli zapomenout na starosti a plně se soustředit pouze na ježdění.

Tomáš: „*já třeba občas když jsem sem šel, a učil se třeba na státnice, tak jsem sem šel zasejtovat si sám, abych se nějak uklidnil. Třeba bylo osm večer, dojel jsem si sem na hodinku pohoupat a jel jsem domu se učit dál jo.*“ (2.18)

Jakub: „*Znamená to pro mě surfování, na tvrdých betonových, asfaltových vlnách, kdy se můžu totálně uvolnit a dostat se z toho, ve finále depresivního světa, kterej je tady všude kolem nás..*“ (13.114)

Lukáš: „*Byl jsem takhle v čase zaseklej ve skejtu..takže..já nevím, jakéjakoliv problém jsem měl a napadlo mě ho zrovna vyřešit skateboardingem, tak to vlastně pomohlo.*“ (7.71)

Dominik: „*Takže to, že mám skejt pod nohama, pohybuju se na tom, to mě prostě uvolňuje a naplňuje...A když máš hlavu jenom na těch kolečkách, tak zapomeneš na celý svět okolo a najednou je ti fajn*“ (8.45)

Radek: „Že tam nechám všechny svoje špatný věci, nechám je vyjezdít se, myslíš jenom na ten skejt nebo jak jsi v klidu, tak jde všechno stranou.“ (13.108)

Pocit svobody – určitý pocit svobody zmiňují všichni respondenti. Většina z nich spojuje pocit svobody s možností dělat si věci podle sebe. Jde o možnost jezdit na skateboardu tak, jak chtějí oni sami a nikdo jim do jejich stylu a způsobu ježdění nemluví. Dále pocit svobody respondenti zdůvodnili tím, že vzniká při věnování se něčemu, co je opravdu baví a také je spojený s možností odreagování se, kdy při ježdění myslí pouze na skateboarding a nic jiného.

Tomáš: „Ty vole, v čem je ta svoboda..to že prostě můžeš jet asi kamkoliv no, nikdo tě nedrží, nic nemáš nalajnovaný, nejsou žádný pravidla toho..prostě je to bez hranic no. Nikdo ti neřekne..maximálně tě vyhodí z nějakýho spotu.“ (7.45)

Jakub: „Prostě děláš něco, co tě jako baví, co tě naplňuje a to je podle mě asi takovej ten pocit volnosti. Prostě vždycky, když děláš něco, co tě baví, tak máš pocit, že jsi podle mě strašně svobodnej člověk v tu chvíli.“ (8.71)

Lukáš: „Hele, hrozně dobře, strašně svobodnej. Takovej, nevím, jako fakt..No, asi nejlíp dobře a svobodnej prostě. Ve finále se můžeš sebrat, někam vypadnout a vždycky je to na tom úplně skvělý a jdeš do toho, dupeš! Tak to je dobrý.“ (4.40)

Dominik: „Jdu na skejt, unavenej z práce a psychicky unavenej a tam se ještě fyzicky unavím víc, ale psychicky odjíždím zase úplně nabitej. Takže je to pro mě svoboda a droga. Svobodná droga.“ (13.83)

Radek: „Hele, co se mi na tom líbí. Mě se jako na skateboardingu líbí, že jsem sám sebou a ta volnost...Baví mě na tom ta volnost a ta kreativita. Můžu si prostě dělat co chci a nikdo mi u toho neříká, co mám dělat.“ (1.8)

Zranění – všichni respondenti mají zkušenost s vlastním zraněním. Od lehčích zranění, jako jsou naraženiny a odřeniny po zlomeniny a natržené vazy v koleni. Žádný z respondentů se nevyjádřil o tom, že by chtěl kvůli zranění se skateboardingem skončit. Spíše se obávají možných následků, např. neschopnost dlouhodobě pracovat nebo se obávají, zdali půjde na skateboardu jezdit stejně jako před již vzniklým zraněním.

Tomáš: „*To je největší průšvih jakoby, že to nevnímáš, že to přijde třeba až druhý den jo, že se pomalu nemůžeš ani hnout, normálně koukáš kde máš modřiny, si úplně od krve..takže to nevnímáš v tu chvíli tu bolest..jako zařveš si, ale seš tak vyhecovanej, že to prostě dáš no. Tu bolest nevnímáš.*“ (9.62)

Jakub: „*Co jsem měl, tak asi jediný, tak natažený vazy v koleni..nemohl jsem pořádně chodit, bylo to špatný..a zase začala pracovat ta psychika, kdy prostě ten skateboard potřebuješ k tomu životu. Jakmile to jednou bereš vážně, tak se k tomu vždycky vrátíš.*“ (7.65)

Lukáš: „*Pro mě je nevýhoda to, že prostě můžeš na parku udělat blbost a ještě blbějc si na to stoupnout a vystřelit si ten skejt přímo do rypáku a celej si ho zlomit na několikrát a pak bejt 14 dní doma na neschopence.*“ (13.125)

Dominik: „*sám se tomu snažim vyvarovat..když padáš, tak se snažit padat, umět padat..ale někdy to neovlivníš. To nejde. Ale hlavně, já jsem schopnej si zvrtnout kotníky i když jenom jdu, jo? Já to mám takový už vyčochtaný, že tady doma v těchle pantoflích se mi stává, že já jdu a najednou prostě zvrtn!*“ (10.60)

Radek: „*já do toho ještě dělám freestylový lyžování, free skiing a trampolíny a urval jsem si vazy, přední křížák, podélnej a nějakej meniskus, když jsem skákal na trampolíně salta a blbě jsem si to vyhodil no. Ale jako ze skejtu mám zranění nějaký..většinou to byli klíční kosti, když padáš ze schodů.*“ (2.18)

Práce s hlavou, zvládání strachu – všichni respondenti považují za důležité umět pracovat s hlavou. Umět určitým způsobem zvládat strach a pracovat s myšlenkami ve chvíli, kdy se rozjíždí a chystají se provést trik. Důležitá je i vytrvalost, jelikož žádný trik se nepovede hned na poprvé. To, jak jedinec přemýšlí, se následně odráží v jeho jízdě. Pokud se příliš bojí, je o to více pravděpodobné, že spadne.

Tomáš: „*vytrvat při tom, když se ti to nepovede poprvý, podruhý, tak prostě furt to zkoušet, fakt do té krve, dokud to prostě nepříjde a stojí to za to no..oni mě znaj, já tady řvu, nadávám prostě..jsou radši ticho, nejezdí a čekaj, až já to prostě dám no..protože já jako fakt když se hecnu, tak to je v prdeli no.*“ (9.60)

Jakub: „*Já to mám třeba u Frontside Indy Airu v rádiusu jako. To je prostě trik na kterej fakt jedeš, teď se blížíš k tomu kopingu a řekneš si, jo to dáš, teď vidíš ten rádius, řekneš*

si do prdele! To ses posral ty vole. Vyskočíš, chytneš to prkno v tom vzduchu, najednou to dopadneš ty vole, dopadneš to tak, jak jsi chtěl, dopadneš to a ten pocit se nedá popsat, to je strašně těžký to popsat..prostě si odjel něco, co si strašně dlouho chtěl..odjel si něco co tě baví. To je na tom to boží.“ (8.73)

Lukáš: *„A Taky je strašná nevýhoda tvůj mozek. Třeba v mém případě můj mozek je strašná nevýhoda, protože je hroznej posera. Takže, to je nevýhoda, protože se můžeš občas bát.“ (12.123)*

Dominik: *„Nejtěžší je, třeba, když jedeš na nějakou hranu nebo trubku, rail a začneš přemýšlet nad tím, že to nedáš nebo, že spadneš..prostě se začneš bát, tak z padesáti..osmdesáti procent to tak dopadne. Tak jak se bojíš, tak tak skončíš, víš co. Ale když jedeš a fakt úplně, absolutně dostaneš z tý hlavy všechno, všechny takovýhle obavy a myslíš jenom na to, jak jsi hustej a jak to odjedeš a strašně si věříš, tak to je naopak zase osmdesát procent toho úspěchu.“ (5.28)*

Radek: *„rozhodně je asi důležitý nemít úplnej strach. Nemůžeš se toho prostě bát. To je jak s motorkou. Nemůžeš se toho bát, protože pak by ses na tom zabil, ale musíš k tomu mít určitej respekt. Říct si kde máš nějaký limity.“ (5.43)*

Pravidla – přesto, že se někteří respondenti vyjádřili o tom, že skateboarding je bez pravidel (ve smyslu, že každý může jezdit a dělat na skateboardu to, co sám uzná za vhodné a co ho baví), existují nepsaná pravidla skateparku, o kterých se zároveň všichni respondenti zmínili. Primárním cílem těchto pravidel je zajistit bezpečný průběh skateboarding ve skateparku. Jde o nevjíždění si do cesty a s tím spojené pozorné sledování okolního dění. Respondenti se zmínili i o nedodržování těchto pravidel ze strany mladých a nezkušených koloběžkářů. Výjimky se však najdou na obou stranách. Jak na straně koloběžkářů, kteří pozor dávají tak na straně skateboardistů, kteří pozor nedávají.

Tomáš: *„V Praze, že jo, doted'ka je nemáme rádi (koloběžkáře), furt jsou v těch skejtparcích našli takový ty patnáctiletí smradi a neznaj nějaký ty pravidla že jo, že ti tam vjede bezmyšlenkovitě a může pak bejt nějaký z toho zranění.“ (1.10)*

Jakub: „Prostě přijdeš někam do skateparku, tam jsou děti na koloběžce, ty vole, nekoukaj kolem sebe! Koloběžkou by ti urvali kotník a je jim to úplně jedno.“ „Ne dobrý, máme kamaráda, co jezdí na koloběžce, jezdí na ní docela slušně, až nadprůměrně..ale jezdí s úctou a jezdí ohleduplně. Ale je to asi tak jeden z mála koloběžkářů, co to takhle dělá. Takže jezdí na čem chceš asi, ale s úctou a koukej kolem sebe (smích).“ (13.110)

Lukáš: „Nečumět jenom na ty nohy a na skejt nebo na cokoliv jinýho, protože pak na něco narazíš. Takže oči nahoru a můžeš jezdit i na koloběžce (smích).“ (15.145)

Dominik: „Taže takhle funguje skatepark. Má to támhle směr a támhle a víceméně se jezdí z jedny strany na druhou přes různé překážky. A tebe nemůže napadnout se v půlce skateparku, když nevíš, kdo za tebou jede a ještě máš ty sluchátka a teď se rozjedeš napříč támhle do baťůžku pro pití... Ale málo lidí je chápe. Nemaj ten rozum v tom. Jsou to malý děti většinou ty koloběžkáři, co se tam motaj. Takže spíš rodiče za to můžou.“ (6.34)

Radek: „Asi pak samozřejmě takový ty věci, jakože nebudeš nikomu vjíždět do dráhy, ale to je trošku něco jinýho. Jsi v parku, vidíš, že tam někdo stojí, tak se tam automaticky neženeš, necháš ho projet.“ (15.119)

Diskuse

Cílem této práce bylo porozumět zkušenosti, kterou má pět respondentů s extrémním sportem, skateboardingem. Pomocí hloubkových rozhovorů a následné analýzy byly zachyceny prožitky a zkušenosti, které jednotlivé respondenty se skateboardingem spojují. Rozhovory s respondenty byly provedeny na základě polostrukturovaných otázek, které byly sestaveny podle dosavadní teorie v oblasti extrémních sportů, speciálně pak skateboardingu a zároveň odrážely vlastní zkušenost výzkumníka s tímto sportem. V kontextu využití Interpretativní fenomenologické analýzy jakožto postupu sběru dat i nástroje analýzy bylo využití polostrukturovaných otázek spíše opěrným doplňkem k volnému rozhovoru s respondenty na téma skateboarding. Během rozhovorů se tak respondenti mohli, ale nemuseli, držet předem připravených otázek.

Rozhovory s respondenty probíhaly tak, že byla téměř vždy vyčerpána podnětová sada otázek. Přesto, že cílem byl spíše volný rozhovor, je třeba uvést, že respondenti většinou na dotazovanou otázku podali vyčerpávající odpověď, která často souvisela i s dalšími otázkami ze seznamu. Důležitou součástí rozhovorů byly i chvíle, kdy se respondenti spontánně zaměřili nebo se opakovaně vraceli k určitému tématu, které pro ně bylo důležité. Celkově byly tedy rozhovory vedeny polostrukturovanými otázkami, ale i přesto obsahovaly dostatek volného a samostatného sdělení, což je pro tento výzkum důležité.

Výzkumný vzorek se skládal z pěti respondentů. Nevýhodou je značně homogenní složení vzorku. Pět mužů ve věkovém rozmezí 24 – 27 let. Pro výzkum by bylo jistě přínosem zařazení respondenta opačného pohlaví, stejně tak mladšího nebo staršího věku. Pohled žen na skateboarding nebo starší generace, která se skateboardingem v Česku začínala, by byl jistě obohacením a mohl by být předmětem další studie. Původně se zdálo nevýhodné i topografické složení vzorku, 3 z 5 respondentů ze stejného města, 1 z blízkého okolí a pouze 1 respondent z jiného města. Vezmeme-li však v potaz, že výsledky nelze zobecnit na populaci, nejde tak o zásadní chybu. Naopak se v průběhu analýzy díky tomuto složení ukázaly vztahy mezi respondenty ze stejného města a podpořily tak jedno z nejsilnějších témat, kamarádství.

Při zpracování výsledků v jednotlivých analýzách rozhovorů vzniklo v průměru 8 témat u každého respondenta. Následná společná analýza ukázala, že je zde značná podobnost

mezi respondenty, která je pravděpodobně dána z části polostrukturovanými otázkami, které vytvořily určitý rámec pro každý rozhovor. Stejně tak je přirozeně dána faktem, že všichni respondenti mluvili o stejném tématu. Výpovědi respondentů se však často shodují i s výsledky zahraničních výzkumů.

Např. studie zabývající se vztahem ke skateboardingu u dvaceti kanadských skateboardsitů ukázala jako tři nejčastější témata: uspokojení, výzvu a svobodu. Svobodu přisuzovali kanadští skateboardisté faktu, že ve skateboardingu nejsou žádná pravidla, člověk zapomene na starosti okolo a je to vždy on, kdo rozhoduje, co bude na skateboardu dělat. Výzva je spojena s naučením se nového triku a úspěšným zvládnutím riskantní činnosti. Uspokojení bylo spojeno se skvělým pocitem při naučení se triku, kterému předcházelo velké množství neúspěšných pokusů (Seifert & Hedderson, 2010).

Výsledky kanadské studie jsou velmi podobné výsledkům této studie, kde se respondenti shodli, že svoboda ve skateboardingu je o možnosti dělat si to, co chtějí, a že je při tom neomezují pravidla. Stejně tak uvedli stav, kdy při skateboardingu zapomenou na všechny starosti okolo. Učení se nových triků nespojují respondenti přímo s výzvou jako Kanadčané, ale považují to za důležitou součást skateboardingu z pohledu zlepšování se.

Další studie, tentokrát provedená u příznivců jiných extrémních sportů (skydiving a paragliding) se zabývala motivací k extrémním sportům. Z rozhovorů se šesti sportovci vzešla čtyři hlavní témata – výzva, učení se dovednostem, prožitek, zaměření na přítomný okamžik. Výzva zde byla spojována s posouváním vlastních hranic, jak fyzických, tak psychických. Učení se dovednostem se skládá ze zábavy učit se nové obtížné věci a dobrého pocitu při jejich zvládnutí. Pocit radosti a štěstí byl popisován jako magický, fantastický a báječný. Zaměření na přítomný okamžik bylo spojováno se zmizením všech myšlenek okolo, všech pocitů. Život se v tu chvíli stal mnohem jednodušším a jasným (Crăciun, 2009).

Výsledky zde již nejsou tak shodné jako v předchozí studii, přesto je zde stále mnoho podobností. Motivace u všech pěti skateboardistů je také spojena s učením se dovednostem, tedy novým trikům, a zaměřením se na přítomný okamžik, kdy nevnímají myšlenky okolo. O výzvě konkrétně respondenti nemluvili, ale je svým způsobem přirozeně spojená s učením se nových triků, které považují respondenti za důležité. Prožitek radosti z naučeného triku také zmínili jen někteří respondenti, přesto lze předpokládat, že podobný pocit radosti při naučení se triku zažívají i zbylí respondenti.

Brymera a Schweitzera (2013) popisují ve své studii několik dimenzí pocitu svobody získaných z rozhovorů s extrémními sportovci. Svoboda jako zbavení se všech omezení, svoboda jako možnost pohybovat se dle vlastní vůle, pocit svobody při překonání strachu, svoboda jako svobodná volba přijmout zodpovědnost za možné následky způsobené riskováním.

Zde se výsledky shodují v dimenzi „Svoboda jako zbavení se všech omezení“ a „Svoboda jako možnost pohybovat se dle vlastní vůle“.

Analýza rozhovorů s pěti respondenty pomohla prozkoumat a přiblížit jejich osobité vnímání a prožívání skateboardingu. Výsledky ukázaly jejich vztah k ostatním skateboardistům, motivaci ke skateboardingu, prožívání při samotném ježdění a další faktory, které považují respondenti ve skateboardingu za důležité. Vzhledem k relativně velké podobnosti výsledků jednotlivých rozhovorů byla provedena společná analýza, která ukázala společná nejsilnější témata, mezi která patří kamarádství, motivace, odreagování se, pozitivní vliv skateboardingu a další.

Mezi limity práce patří již zmíněný homogenní vzorek respondentů, stejně tak plné využití předpřipravených otázek. Kvalitu práci by podpořila i delší doba vedení rozhovoru, případně opakované setkání s respondenty, které by vedlo k možnosti prozkoumat hlouběji prožívání skateboardingu a jeho vliv na život respondentů. Zaznamenané výsledky zachycují důležité aspekty fenoménu skateboardingu. Jejich výhodou je poměrně široké pokrytí fenoménu. Od samotného prožívání až k pravidlům ve skateparku. Tento široký záběr je však na úkor hloubky výsledků. Do budoucna by tedy jistě stálo za to věnovat se některým aspektům prožívání skateboardingu více do hloubky. Např. zaměřit se pouze na motivaci nebo prožívání fenoménu flow či vrcholného zážitku.

Jeden z faktorů, který ve výzkumu také hrál roli, je vlastní zkušenost se skateboardingem. Vlastní zkušenosti se skateboardingem mi pomohly zejména při psaní teoretické části týkající se skateboardingu. Dále mi pomohly během rozhovorů, např. při porozumění slangu apod. a také při lepším „vžití“ se do respondentů. Nevýhodou této zkušenosti byla vyšší náročnost uzávorkování během rozhovorů na takové úrovni, aby mé osobní pocity nezkreslovaly rozhovory a následnou analýzu. Tomu jsem se snažil předejít pečlivým zaznamenáním vlastních zkušeností i ukotvením mnou interpretovaných výsledků v přímých citacích respondentů.

Celkově tato práce nabízí detailní pohled na skateboarding, na jeho prožívání pěti skateboardisty, kteří se ježdění aktivně věnují. Práci může využít každý, kdo se chce dozvědět něco víc nejen o skateboardingu, ale i o motivaci a prožívání extrémního sportu. Popularita skateboardingu roste a lidí, kteří se skateboardingu věnují přibývá. Je jisté, že tento sport má pro lidi, kteří se mu aktivně věnují, poměrně velký význam. Práci tak můžou využít i učitelé a rodiče, jejichž děti jezdí na skateboardu.

Do budoucna by bylo zajímavé podrobnější prozkoumání jednotlivých témat, které se v této práci objevily. Např. motivace, prožívání přítomného okamžiku a odreagování během jízdy. Zároveň by bylo dobré porovnat pozitivní stránky skateboardingu (motivace zlepšovat se, odreagování, kamarádství) s jinými sporty.

Závěr

Cílem práce bylo provést hloubkovou analýzu prožívání u příznivců extrémního sportu – skateboardingu.

Teoretická část se zabývá psychologickými aspekty prožívání extrémních sportů, motivací k extrémním sportům a osobností extrémního sportovce. Zaměřuje se na teorie spojené s intenzivními zážitky, jako je flow fenomén a vrcholný zážitek (peak experience). V motivaci se zabývá teorií vyhledávání neobvyklých zážitků (sensation seeking), teorií potřeb a potřebou seberealizace od A. H. Maslowa. U osobnosti se teoretická část práce zabývá případnými specifickými rysy společnými všem extrémním sportovcům a také pozitivním vlivem extrémního sportu na jedince. Práce je doplněna současnými výzkumy týkajícími se skateboardingu a extrémních sportů obecně. Součástí teoretické části je i popis subkultury skateboardingu a detailní popis samotného skateboardingu obsahující vysvětlení základních pojmů, stylů ježdění, historie i současnosti skateboardingu, s cílem co nejlépe přiblížit a osvětlit fenomén skateboardingu.

V praktické části byl proveden kvalitativní výzkum za pomoci interpretativně fenomenologické analýzy (IPA). Výzkumu se zúčastnilo pět skateboardistů, mužů, ve věku 24 – 27 let. Výběr vzorku byl účelový. Data byla získána pomocí polostrukturovaného rozhovoru a následně analyzována dle postupu IPA. Rozhovory byly analyzovány jednotlivě, nezávisle na sobě. Výsledky každého respondenta obsahují přehled hlavních témat, která se v rozhovoru objevila a následný narativní popis respondentovi zkušenosti se skateboardingem. Na závěr následovala společná analýza všech pěti respondentů s cílem najít témata, ve kterých se respondenti shodují a získat tak další náhled na fenomén skateboardingu.

Společná analýza ukázala, že respondenti mají v zážitcích a zkušenostech se skateboardingem hodně společného. Přesto, že výsledky nelze zobecnit na celou populaci, získaná data od pěti respondentů obsahují velké množství společných témat, která jsou vzájemně značně konzistentní. Celkově měli respondenti společných 7 hlavních témat: **kamarádství; motivace; odreagování a pozitivní vliv skateboardingu; pocit svobody; zranění; práce s hlavou a zvládnutí strachu; pravidla.**

Kamarádství považují všichni respondenti za velmi důležité. Znamená pro ně podporu a motivaci. Skateboarding považují za celek, ve kterém hrají kamarádi důležitou roli. Hlavní motivací je zlepšování se, kterému pomáhá právě motivující vliv kamarádů, stejně jako sledování skateboardingových videí. Odreagování a pozitivní vliv skateboardingu spočívá v plném pohlčení právě prováděnou činností. Při ježdění na skateboardu nejde myslet na nic jiného a jedinec si tak může odpočinout od všech starostí, které v tu chvíli nevnímá. Pocit svobody je spojený s možností dělat na skateboardu věci podle sebe bez toho, aby někdo určoval, co je správné a co ne. Zároveň je svoboda v soustředění se pouze na skateboarding a nic jiného. Všichni respondenti mají zkušenost s vlastním zraněním nebo zraněním kamarádů. Zranění ke skateboardingu patří. Ve skateboardingu je důležitá i práce s hlavou, zejména zvládnutí strachu, jelikož při ježdění na skateboardu dochází často i k bolestivým pádům. Ve skateboardingu jsou důležitá nepsaná pravidla skateparku, kterými by se měl každý řídit kvůli bezpečnosti.

Z pohledu prožívání je pro respondenty ve skateboardingu důležité kamarádství, potřeba zlepšovat se, pocit svobody a oprostění se od starostí. Skateboarding pro respondenty znamená i zvládnutí strachu a vypořádání se s pády a zraněními.

Vliv skateboardingu na osobní život je více individuální, ale je jisté, že skateboarding zaujímá důležité místo v životě všech respondentů. Významný je vliv odreagování, kdy respondenti uvádějí, že díky skateboardingu zapomenou na okolní starosti. Díky skateboardingu získali respondenti také mnoho kamarádů.

Skateboarding je extrémní sport, ve kterém se může každý realizovat podle sebe. Každý může dělat to, co ho baví. Je to svět sám pro sebe, kde jde o to bavit se, zlepšovat se a sdílet své zážitky s dobrými kamarády. Není to sport, kterému by se někdo věnoval kvůli zlepšení fyzické kondice, ale spíš kvůli zábavě a samotnému pocitu z jízdy.

Seznam použitých zdrojů

- Blatný, M. (2010). *Psychologie osobnosti: hlavní témata, současné přístupy*. Praha: Grada.
- Borden, I. (2001). *Skateboarding, space and the city: architecture and the body*. New York: Berg.
- Brainyquote. (n.d.). *Skateboarding Quotes* [webová stránka]. Dostupné z <https://www.brainyquote.com/topics/skateboarding>
- Brymer, E., & Oades, G.L. (2009). Extreme sports: A positive transformation in Courage and Humility. *Journal of Humanistic Psychology*, 49(1), 1-14.
- Brymer, E., & Schweitzer, R. (2012). Extreme sports are good for your health: A phenomenological understanding of fear and anxiety in extreme sport. *Journal of Health Psychology*, 18(4), 1-20.
- Brymer, E., & Schweitzer, R. (2013). The search for freedom in extreme sports: A phenomenological exploration. *Psychology of Sport and Exercise*, 14(6), 865-873.
- Crăciun, M. (2009). Extrem Sport. A Qalitative Research. *Studia Universitatis Babeș-Bolyai, Educatio Artis Gymnasticae*, 54(2), 37-43.
- Csikszentmihalyi, M. (1990). *Flow: The Psychology of Optimal Experience*. New York: Harper.
- Csikszentmihalyi, M. (1996). *O štěstí a smyslu života: můžeme ovládat své prožitky a ovlivňovat jejich kvalitu?* Praha: Nakladatelství Lidové noviny.
- Donnelly, P. (1985). Sport Subcultures. *Exercise and Sport Sciences Reviews*, 13(1), 539-578.
- Doren, M. van, & Pramann, U. (1994). *Fascinující skateboarding: Příručka pro teorii a praxi*. Praha: Svoboda.
- Drapela, V. J. (2008). *Přehled teorií osobnosti*. Praha: Portál.
- Extremesportscompany. (n.d.). *List Of Extreme Sports* [webová stránka]. Dostupné z <https://www.extremesportscompany.com/list-of-extreme-sports>

- Feletti, F. (2017). *Extreme Sports Medicine*. Switzerland: Springer International Publishing.
- Hendl, J. (2008). *Kvalitativní výzkum: základní teorie, metody a aplikace*. Praha: Portál.
- Chiu, Ch. (2009). Contestation and Conformity: Street and Park Skateboarding in New York City Public Space. *Space and Culture*, 12(1), 25-42.
- Jandourek, J. (2001). *Sociologický slovník*. Praha: Portál.
- Kajtna, T., Tušák, M., Barić, R., & Burnik, S. (2004). Personality in high-risk sports athletes. *Kinesiology*, 36(1), 24-34.
- Kane, S. (1998). *Skateboard: průvodce základními technikami skateboardingu [jak se zdokonalit v jízdě na skateboardu]*. Praha: Ottovo nakladatelství.
- Klinar, P., Burnik, S., & Kajtna, T. (2017). Personality and sensation seeking in high-risk sports. *Acta Gymnica*, 47(1), 41-48.
- Kyro, A. [Braille Skateboarding]. (2015, 1. února). *How To Ollie The Easiest Way Tutorial 2.0* [videosoubor]. Dostupné z https://www.youtube.com/watch?time_continue=6&v=nCrhf-pyX_g
- Ley, C., Krammer, J., Lippert, D., & Barrio, M.R. (2017). Exploring flow in sport and exercise therapy with war and torture survivors. *Mental Health and Physical Activity*, 12, 83-93.
- Louison, C. (2011). *The impossible: Rodney Mullen, Ryan Sheckler, and the fantastic history of skateboarding*. Guilford, Connecticut.: Lyons Press.
- Maslow, A. H. (2014). *O psychologii bytí*. Praha: Portál.
- Miovský, M. (2006). *Kvalitativní přístup a metody v psychologickém výzkumu*. Praha: Grada.
- Monasterio, E., Mulder, R.T., & Mei-Dan, O. (2012). Personality Characteristics of BASE Jumpers. *Journal of Applied Sport Psychology*, 24(4), 391-400.
- Muggleton, D. (2002). *Inside subculture: the postmodern meaning of style*. Oxford: Berg.
- Nakonečný, M. (2014). *Motivace chování*. Praha: Triton.

- Nanoru, M., & Overstreet, M. (2013). *Prkýnka na maso jsme uřízli: Český skateboarding před rokem 1990*. Praha: Yinachi.
- Németh, J. (2006). Conflict, Exclusion, Relocation: Skateboarding and Public Space. *Journal of Urban Design*, 11(3), 297-318.
- Privette, G. (1983). Peak experience, peak performance, and flow: A comparative analysis of positive human experiences. *Journal of Personality and Social Psychology*, 45(6), 1361-1368.
- Redbull. (2016, 19. června). *Erik Lundberg longboard downhill rekord* [webová stránka]. Dostupné z <https://www.redbull.com/cz-cs/erik-lundberg-longboard-downhill-rekord>
- Řiháček, T., Čermák, I., & Hytych, R. (2013). *Kvalitativní analýza textů: čtyři přístupy*. Brno: Masarykova univerzita.
- Seifert, T., & Hedderson, C. (2010). Intrinsic Motivation and Flow in Skateboarding: An Ethnographic Study. *Journal of Happiness Studies*, 11(3), 277-292.
- Skateboardingmagazine. (n.d.). *The Evolution Of Skateboarding – A History From Sidewalk Surfing To Superstardom* [webová stránka]. Dostupné z <http://www.skateboardingmagazine.com/the-evolution-of-skateboarding-a-history-from-sidewalk-surfing-to-superstardom/>
- Skatedeluxe. (n.d.). *History Of Skateboarding* [webová stránka]. Dostupné z <https://www.skatedeluxe.com/blog/en/wiki/skateboarding/history-of-skateboarding/>
- Skaterock. (n.d.). *Nic neuznávej aneb co punk naučil skateboarding* [webová stránka]. Dostupné z <http://www.skaterock.cz/skateboarding/nic-neuznavej-aneb-co-punk-naucil-skateboarding/>
- Skatescool. (n.d.). *Skate park etiquette* [webová stránka]. Dostupné z <https://www.skatescool.com.au/blogs/news/skate-park-etiquette>
- Smolík, J. (2010). *Subkultury mládeže: uvedení do problematiky*. Praha: Grada.
- Svoboda, A. (2017). Využití konceptu subkultur v sociologii sportu. *Sociológia*, 49(5), 542-560.
- Švaříček, R., & Šed'ová, K. (2014). *Kvalitativní výzkum v pedagogických vědách*. Praha: Portál.

Tofler, I. R., Hyatt, B.M., & Tofler, D.S. (2018). Psychiatric Aspects of Extreme Sports: Three Case Studies. *The Permanente Journal*, 22(1), 22:17-071.

Tok, S. (2011). The Big Five Personality Traits And Risky Sport Participation. *Social Behavior and Personality An International Journal*, 39(8), 1105-1111.

Vorlíček, M. (2011). Skateboarding – kinematická analýza základního skoku (bakalářská práce, Univerzita Palackého v Olomouci). Dostupné z <https://theses.cz/dok/fmgr?lang=en;so=nx;furl=%2Fid%2Fgoj28d%2F>

Zimmer, R. (2001). *Netradiční sportovní činnosti: náměty a metody pro školu i volný čas*. Praha: Portál.

518, V., & Veselý, K. (2011). *Kmeny: [současné městské subkultury]*. V Praze: Bigg Boss & Yinachi.

518, V. (2013). *Kmeny 0: městské subkultury a nezávislé společenské proudy před rokem 1989*. V Praze: Bigg Boss & Yinachi.

518, V. (2016). *Kmeny 90: městské subkultury a nezávislé společenské proudy v letech 1989-2000*. V Praze: BiggBoss & Yinachi.

Seznam použitých fotografií:

Kilianmartin (2015). Kilian Martin Proves Anything is Skateable In Stunning „Searching Sirocco“ Video [fotografie]. Dostupné z <http://www.kilianmartin.net/2015/05/kilian-martin-proves-anything-is-skateable-in-stunning-searching-sirocco-video/>

Morey, J. (n.d.). Ollie, South Melbourne [fotografie]. Dostupné z <http://theskateboardersjournal.com/clock-in-christian-low/>

Morey, J. (n.d.). [Poslední dny Love Parku] [fotografie]. Dostupné z <http://theskateboardersjournal.com/the-last-days-of-love-park/>

Redbull (2016, 5. srpna). Jedno pravidlo - nedotknout se země [fotografie]. Dostupné z <https://www.redbull.com/cz-cs/no-paws-down-downhill-longboard-slovinsko>

Stecyk, C.R., (n.d.). [Jay Adams] [fotografie]. Dostupné z <https://professorstevenskovholt.com/2014/10/05/the-professor-sees-lessons-for-his-students-and-the-silicon-valleys-of-the-world-in-dogtown/>

Thrashermagazine (2014, 14. dubna). Jay Adams took to the bowl during the Legends of Venice Jam session [fotografie]. Dostupné z <http://www.thrashermagazine.com/articles/trash/jay-boy-classic/>

Thrashermagazine (2017, 21. ledna). Kihana Ogawa, front rock on the hip [fotografie]. Dostupné z <http://www.thrashermagazine.com/articles/2017-girls-combi-pool-classic-photos/>

Thrashermagazine (2018, 9. ledna). Final session at Brighton's ramp with the pros and bros gathering for a farewell schralp [fotografie]. Dostupné z <http://www.thrashermagazine.com/articles/burnout/last-run/>

True Skateboarding (n.d.). When a skater dies... [fotografie]. Dostupné z <https://www.facebook.com/TrueSk8boarding/photos/a.369096159826777.86182.165007356902326/1733638640039182/?type=3&theater>

Williams, C. (2014). Street League Open finalists [fotografie]. Dostupné z <http://xgames.espn.com/xgames/gallery/10955756/image/1/street-league-open-finalists#>

Seznam příloh

Příloha č. 1 – Polostrukturovaný rozhovor

Příloha č. 2 – Informovaný souhlas

Příloha č. 3 – Tabulky hlavních témat rozhovoru s Tomášem

Příloha č. 4 – Tabulky hlavních témat rozhovoru s Jakubem

Příloha č. 5 – Tabulky hlavních témat rozhovoru s Lukášem

Příloha č. 6 – Tabulky hlavních témat rozhovoru s Dominikem

Příloha č. 7 – Tabulky hlavních témat rozhovoru s Radkem

Příloha č. 8 – Tabulky společné analýzy

Příloha č. 9 – Přepis rozhovoru s Tomášem

Příloha č. 10 – Přepis rozhovoru s Jakubem

Příloha č. 11 – Přepis rozhovoru s Lukášem

Příloha č. 12 – Přepis rozhovoru s Dominikem

Příloha č. 13 – Přepis rozhovoru s Radkem

Příloha č. 14 – Obrázky a foto dokumentace

Příloha č. 1 – Polostrukturovaný rozhovor

STRUKTURA ROZHOVORU

ÚVOD:

Jak jsi se dostal ke skateboardingu?

OTÁZKY DO OTEVŘENÉ ČÁSTI ROZHOVORU:

- 1) Jak se cítíš, když jezdíš na skejtu?
- 2) Jak si myslíš, že skateboarding ovlivňuje tvůj život?

OTÁZKY DO POLOSTRUKTUROVANÉ ČÁSTI ROZHOVORU:

- 3) **Jaký jsi v souvislosti se skejtováním zažil nejlepší zážitek?**
 - a) Jak jsi se v tu chvíli cítil?
 - b) Na co jsi se při tom soustředil?
 - c) Měl jsi strach, pokud jsi zrovna jel nějaký těžký trik?
 - d) Jak jsi v ten moment vnímal bolest spojenou s pádem?
 - e) Jaký jsi zažil nejhorší zážitek?
- 4) **Co tě motivuje k tomu, jezdit na skejtu?**
 - a) Jak dlouho se učíš nějaký trik?
 - b) Jaký je to pocit, když se ti ten trik konečně podaří odjet?
- 5) **Je podle tebe skateboarding v něčem jiný oproti ostatním sportům (fotbal, hokej)?**
 - a) Jak je to ve skateboardingu se soupeřením?
 - b) Má skateboarding nějaká pravidla?
- 6) **Co tě ve skateboardingu nejvíc baví?**
 - a) Kde rád jezdíš a proč?
 - b) Pokud jezdíš s partou, jak to u vás v partě funguje?
 - c) Co si myslíš o dodržování zákonů?
 - d) Jaký máš skateboard?
 - e) Preferuješ nějaký typ skejtování (street, park, U rampu)?
- 7) **Vidíš i nějaké nevýhody, které skateboarding přináší?**
 - a) Zranil jsi se někdy na skejtu? Jak si to vysvětluješ, co byl důvod?
- 8) **Má skateboarding vlastní styl vyjadřování, oblékání apod.?**
- 9) **Jak vnímáš ostatní skejtáky, kteří taky jezdí? (co si o nich myslíš?)**
- 10) **Myslíš někdy na skateboarding, i když nejezdíš?**
- 11) **Co bys poradil začátečníkům, kteří chtějí začít skejtovat?**
- 12) **Napadá tě ještě něco důležitého, co se skejtu týče a nemluvili jsme o tom?**

ZÁVĚR

DEMOGRAFICKÉ OTÁZKY

INFORMOVANÝ SOUHLAS

Informovaný souhlas týkající se diplomové práce psané na Pražské vysoké škole psychosociálních studií na téma: *Hlubková analýza prožívání u příznivců extrémních sportů - Skateboarding.*

Žádám Vás o souhlas s pořízením audio nahrávky rozhovoru pro výzkumný projekt prováděný v rámci výzkumné části výše zmíněné diplomové práce. Vzhledem k možné citlivosti zaznamenaných dat je náležitá pozornost věnována etickým otázkám a zajištění bezpečí účastníků. Důraz je kladen na:

(1) Anonymitu účastníků – v prepisech rozhovorů budou odstraněny identifikační údaje.

(2) Mlčenlivost výzkumníka ve vztahu k osobním údajům o účastnících výzkumu (s tím, že s výzkumným materiálem bude pracovat výhradně výzkumník).

(3) Účastníci mají právo kdykoli od výzkumné aktivity odstoupit.

Děkuji za pozornost věnovanou těmto informacím a žádám Vás o poskytnutí souhlasu s Vaší účastí ve výzkumu.

Bc. Jan Plašil

Podpis:

Podle zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších Předpisů, uděluji souhlas s účastí v uvedeném výzkumném projektu a s poskytnutím výzkumného materiálu.

V dne

Podpis:

Příloha č. 3 – Tabulky hlavních témat rozhovoru s Tomášem

Tabulka A1: Kamarádství

Témata	Komentáře a poznámky	Citace + souřadnice
Začátky skateboardingu s kamarádem	S kamarádem jsme viděli skate v televizi	„hele asi na základce s kamarádem, kterej tady zrovna není, tak jsme to viděli v televizi a nakoupili jsme ty rybičky, ještě ty starý skejty a jezdili jsme na nich před barákem no“ (1.2)
„Stará parta“	Na střední jsem nejezdil, rozpadla se naše stará parta	„hlavně po tý základce jsme se rozutekli, každej kluk jsme šel do jinýho města a už prostě se ty vazby zprerhaly, že už ani nebylo s kým skejtovat. A to vlastně je na tom to nejlepší na skejtování, že neskejtuješ sám, ale skejtuješ s někým..a abych šel do Písku na skatepark, to mě víceméně ani nikdy nenapadlo.“ (2.16) Ale říkám, pak se to rozuteklo, kluci byli starší, šli makat, odstěhovali se, už nebydlej v Milevsku. Já jsme šel na střední, pak na veřejku a už to bylo úplně v háji (4.32)
Špatný vliv okolí	Konec starý party, chytnul jsem se nový, špatný party	„Ty jo, asi špatná parta no, nechal jsem se stáhnout strašně...Takže to šlo úplně stranou, začal jsem hulit, chlastat..a žil jsem takhle no, chvíli, těch pět, čtyři roky.“ (2.16)
Je to hlavně o partě	Skate je hlavně o té partě	„To je určitě no..podle mě je to hlavně o tý partě. Že je to o tý komunitě.“ (2.18)
Společná stavba rampy	Postavili jsme to tu 4 a teď tu moc nejezdíme	„Ale teď prostě, tady jsme to postavili čtyři a to bylo prostě supr, na to strašně rád vzpomínám! To byla strašná sranda jak jsme objednávali ten materiál na to jo..prostě trávili jsme tady každý víkendy, stavěli jsme to tady pomalu dva měsíce, já jsme kreslil plány na to dva tejdny. Prostě jsme si jako fakt s tím vyhráli..“ (2.18)
Podpora a hecování	Hecování, podpora, pochvala, být pro někoho vzorem	„Hele je to určitě jiný! V tom vzájemným hecování nebo o podpoře hlavně, co se ti povede, tak prostě plácnout si víš co, a když prostě to uděláš sám, tak tě to nějak vnitřně uspokojí, ale chceš, aby to někdo viděl.“ (3.24)
Výlet s kamarády = nejlepší zážitky	Barcelona	„Vezmeš tam kámoše, nejedeš tam prostě sám, ale jedeš tam s partou a přiletěli jsme tam ve dvanáct večer a do tří do rána jsme jezdili po tý Barceloně, skejtovali jsme, s krosnama na zádech a užíváš si no..to jenom prostě jedeš, nemusíš dávat triky, ale jenom si to prostě užíváš no..takovej ten feeling, že prostě jste v partě a jedeš tím městem nočním.“ (3.26)
Není stará parta	S novými jezdit nechci, mám radši tu starou partu	„ale prostě říkám, není ta parta, nejsem takovej abych přišel do toho skateparku sám a hledal si nový kamarády, ty jo, prostě mám rád ty lidi se

		ktorejma skejtuju a chci to prožívat s nima, ne s nikym novym no.“ (4.30)
Vzpomínky	Krásné vzpomínky	„Měli jsme i stránky ty jo, točili jsme výdejka, prostě jezdili jsme na výlety na skateparky takhle někam.. jako rád na to vzpomínám no, ale to už, to vole, nikdy nebude no. ..Mě je normálně smutno tady!“ (4.32)
Vývoj party a společné srazy	Vysloužili skejťáci už mají priority jinde, ale když se sejdeme, je to super	„prostě taky už maj priority jinde.. už se tady prostě nesejdeme, a když už, tak jako málo kdy...Naposledy jsem se tady všichni sešli, před měsícem asi, možná dva měsíce to jsou, to jsem se tady sešli všichni a to je právě supr ty jo! Máš tady rozházený všude skejty, chlastáš, griluješ tady, je to pohoda léto.“ (5.35)
Není to jen o skateboardingu	Jde o víc než jen o ten skate pak!	V: „Takže to není pak jen o tom skejtu.. “ (5.36) „Určitě ne no. Je to taková třešnička na dortu, takovej bonus k tomu, je to takový to spojovadlo, ale je to o tý pohodě, že skejtujeteš, jíš, bavíš se.. “ (6.37)

Tabulka A2: Motivace

Témata	Komentáře a poznámky	Citace + souřadnice
Učení se od starších	Okoukávali jsme triky od starších	„takže víceméně jsme se možná učili od těch starších taky, že jsme okoukávali triky.“ (1.8)
Snaha vyrovnat se lepším, zlepšit se a být vzorem	Chtěli jsme být jako oni Později být taky pro někoho vzorem	„Jo, byl tam jeden, že vždycky jsme si říkal, chci bejt jako on ty jo! A ve finále, když on přestal jezdit a začal chlastat, tak jsem pak byl lepší.“ (1.8) „chceš bejt pro někoho vzorem a hlavně, když jezdíš v tý partě, tak někdo tam je vždycky lepší než ty a ty prostě chceš bejt jako on, zlepšovat se, tak tě to jako motivuje no.“ (3.24)
Tony Hawk Pro Skater	Inspirace ze hry Tony Hawk	„A pak ze skejtovějch videí, vyšel Tony Hawk, ta hra, takže hodně z tý hry jsme si taky brali. Byla to sranda.“ (1.8)
Móda	Baví mě i ta skejtová móda	„Mě strašně bavila ta móda skejtová, která už se teda teď hodně posunula.. “ (4.28)

Tabulka A3: Vliv skateboardingu na osobní život

Témata	Komentáře a poznámky	Citace + souřadnice
Oblékání, zájmy		„spíš to oblékání mi to ovlivnilo..hlavně jako zájmy, že to mám vyfiltrovaný i všude jako na facebooku, instagramu, že mě prostě zajímají jenom skejťový videa.“ (7.47)
Spojení s prací	Souvisí to i s mojí prací grafika	„ ..no a ještě jak to teď mám spojený s tou grafikou, tak mi to k sobě docela jako i sedí, tahle ta práce a činnost, k tomu skejťování..že to je takový tvůrčí k tomu.“ (7.47)
Sny spojené se skateboardingem		„Mým snem je mít vlastní hospodu s minirampuou někde..takže takhle mě to asi ovlivnilo no..že už vlastně přemýšlím, jak propojit ten skejt nějak s tou prací, jo?“ (7.47) „můj vysněnej sen jako, bydlet v Kalifornii na pláži, kdybych tam měl hrát třeba na kytaru, tak prostě tam bydlet na tý Santa Monice a rozhodně tímhle stylem mě to ovlivnilo no.“ (7.49)

Tabulka A4: Zážitky spojené se skateboardingem

Témata	Komentáře a poznámky	Citace + souřadnice
Pocit svobody	Skate je bez limitů, bez pravidel a hranic	„Určitě je tam nějaký ten pocit svobody, že prostě tě limituje maximálně povrch.“ (6.43) „Ty vole, v čem je ta svoboda..to že prostě můžeš jet asi kamkoliv no, nikdo tě nedrží, nic nemáš nalajnovaný, nejsou žádný pravidla toho.. prostě je to bez hranic no. Nikdo ti neřekne..maximálně tě vyhodí z nějakýho spotu.“ (7.45)
Vytrvalost, strach a bolest	Vytrvat při tom do krve	„vytrvat při tom, když se ti to nepovede poprvý, podruhé, tak prostě furt to zkoušet, fakt do té krve, dokud to prostě nepřijde a stojí to za to no..oni mě znaj, já tady řvu, nadávám prostě..jsou radši ticho, nejezdí a čekají, až já to prostě dám no..protože já jako fakt, když se hecnu, tak to je v prdeli no..a bojím se pak i sám o sebe, nechci nějak blbnout teď před státnicemi.“ (9.60)
Vnímání bolesti	Bolest v tu chvíli nevnímáš, protože jsi v hecu	„Tu právě nevnímáš no, to je největší průšvih jakoby, že to nevnímáš, že to přijde třeba až druhý den jo, že se pomalu nemůžeš ani hnout, normálně koukáš kde máš modřiny, si úplně od krve..takže to nevnímáš v tu chvíli tu bolest..jako zařveš si, ale seš tak vyhecovanej, že to prostě dáš no. Tu bolest nevnímáš.“ (9.62)

Tabulka A5: Konflikty, pravidla a zranění

Témata	Komentáře a poznámky	Citace + souřadnice
Rivalita s jinými sporty	Rivalita s BMX a koloběžkami	„Byly tam klasický takový ty, že jsme se vole prali s těma bajkerama, že jsem se tam nesnášeli jo, s koloběžkářema, takový ty věci, to tam probíhalo, fakt to bylo vostrý jednu chvíli.“ (1.8) „Hele konflikty, že ti prostě vjede někam nebo ti tam překáží. On tam něco trénuje, ty mu tam vjedeš, ono se mu to nepovede a je nasranej..tak se tam prostě popereš.. jako byl jsem svědkem, že se tam škrtili s koloběžkářema..v jednu chvíli to bylo fakt vostrý. Ted' ve finále se tomu už zasmějeme s těma klukama, když ted' jako se bavíme s těma bajkerama, jaký jsme byli blbci.“ (1.10)
Neznalost pravidel	V Praze koloběžky doted' nemáme rádi, neznají pravidla	„V Praze, že jo, doted'ka je nemáme rádi, furt jsou v těch skejtparcích nalezlí takový ty patnáctiletí smradi a neznaj nějaký ty pravidla že jo, že ti tam vjede bezmyslenkovitě a může pak bejt nějaký z toho zranění.“ (1.10)

Příloha č. 4 – Tabulky hlavních témat rozhovoru s Jakubem

Tabulka B1: Kamarádství

Témata	Komentáře a poznámky	Citace + souřadnice
Ke skateboardingu jsem se dostal přes kamarády, hry a videa	Kluci kolem mě – hlavně jeden kamarád, Milan	„ ..ke skateboardingu jsem se dostal asi tím stylem, že kluci na základce skejtovali kolem mě..konkrétně to byl asi Milan..nějak mě k tomu taky doplácá, ať se do toho pustím..ukázal mi nějaký videa, hráli jsme Tonyho Hawka.“ (1.6)
Zážitky s kamarádem motivují k ježdění	S Milanem jsme koupili longboardy – od té doby jenom skate	V: „A co byla ta změna, že jsi to začal brát vážněj? (2.17) „No..asi to, že my jsme tenkrát s tím Milanem, s tím kamarádem byli v Norsku, tam jsme si koupili longboardy..a to byl ten nakopávák do toho, se do toho skateboardingu fakt opřít.“ (2.18)
Nejdůležitější jsou lidé – podpora kamarádů a rodiny	Motivace posouvat se a naopak – špatní lidé = špatné zvyky	„A co je asi nejvíc důležitý, nejvíc důležitý! ..u skateboardingu, jsou ty lidi, který máš kolem sebe. Protože to je asi ta největší věc, která tě nakopává do toho se někam posunout..Jakmile budeš mít kolem sebe špatný lidi, se špatnějma zvykama, tak se nikam nedostaneš.“ (5.38) „Podpora od kamarádů a doma rodina, to je důležitý.“ (4.17)
Ježdění je lepší v partě	Lepší je jezdit v partě – hecování – víc se padá – nejde skejtovat bez kamarádů	„Já osobně třeba neumím skejtovat sám, mě to prostě samotnýho nebaví. Protože se potřebuju před někým předvést, potřebuju někomu ukázat, že umím i já něco..takže jakmile se jezdí v bandě, tak se víc hecuje, víc se jezdí, víc se padá..víc se občas popijí (smích) a víc se prostě sází! Prostě nemůžeš skejtovat bez těch pravejch kamarádů.. “ (5.44)
Kamarádství mezi skejtáky	Na skejtu jsme kamarádi – nejdřív známí, pak kamarádi – je tu komunita, co drží při sobě	„ ..na tom skateboardu jsme všichni kamarádi, nebo ne kamarádi, známí a až potom kamarádi.“ (12.110) „je tady určitě nějaká komunita těch lidí, která drží při sobě, ohledně toho skejtování..a to si myslím, že je důležitý zmínit.“ (13.112)

Tabulka B2: Motivace

Témata	Komentáře a poznámky	Citace + souřadnice
Zábava	Baví mě to	V: „A co tě motivuje k tomu ježdění?“ (1.12) R: „To že mě to baví. Naplňuje mě to ty vole. Nebo já nevím ty jo.. “ (2.13)

Surf na betonu	To hlavní, co mě k tomu táhne	„.já úplně miluju, miluju videa, kde lidi surfujou na vlnách, na vodě, na těch prknech a skateboarding se s tím dá strašně spojit a ty vlastně surfuješ..podle mého názoru surfuješ na asfaltu nebo na betonu. To si myslím, že je asi to hlavní, co mě osobně k tomu táhne..“ (2.15)
Uznání druhých	Uznání zvládnutého triku od ostatních	„A i když nejezdí to co ty a ty to odjedeš..tak ti stejně řekne jo! ..to byla bomba..a to tě taky nakopne.“ (5.40)
Motivace není bez kolektivu	Bez party bych se neposunul	„Samozřejmě to, kam ty se posouváš, nebo co ty odjíždíš, tak je jenom o tobě čistě samotným, ale já osobně k tomu potřebuju tu partu lidí kolem sebe. Protože jinak bych se asi nikam neposunul.“ (5.46)
Internet, videa, knížky	Vidět to, co a jak	„A motivace, na internetu, videa, knížky, vidět to, co a jak.“ (5.47)
Film a vzory	Legendy z Dogtownu	„Vzor, tak jako Tony Alva, Jay Adams.. základy skateboardingu.. Legendy z Dogtownu..to je úplně film, kterej tě nakopne do toho, takovým stylem, že to prostě chceš dělat.“ (6.57)
Přítelkyně	Monika	„A asi ten hlavní důvod, proč skejtuju poslední rok, rok a půl, je Monča, protože mě k tomu dokopala.“ (13.115)
Prostě zaujetí skejtem	Skoky, triky	„Mě se líbily ty triky, líbilo se mi jak skáčou, jak se vozí na tom.“ (1.11)

Tabulka B3: Nejde přestat, když to bereš vážně

Témata	Komentáře a poznámky	Citace + souřadnice
Nejde přestat	Několikrát jsem chtěl přestat, ale musíš se k tomu vrátit	„Já jsem měl asi čtyři pauzy, tři čtyři pauzy, třeba půlroční, roční pauzy, kdy jsem si řek, že na to fakt seru..stejně se k tomu musíš vrátit! Protože když to asi cejtíš, u toho srdíčka, tak to prostě musíš dělat (smích). Asi tak no.“ (2.15) „Když to vidím na sobě, já jsem chtěl čtyřikrát přestat, ale to prostě nejde přestat.“ (3.24)
Brát to vážně	Skate z Intersportu	„Někdo říká, že jezdím na skateboardu, ale nebere to vážně. Prostě si koupí skateboard nějaký z Intersportu, ten skateboard stojí za hovno, nejezdí tak jak má, stoupne si na to a myslí si, že to jako opravdu provádí, ale tak to vůbec není.“ (3.22)
Není to na půl roku	Je to na strašně let	„.ten kdo to bere vážně, tak to pro něj není věc na půl roku. Prostě jestli to bereš vážně, tak se do toho fakt vyloženě pustíš a je to na strašně moc let.“ (3.24)

Skate potřebuješ k životu	Když to bereš vážně, tak se vrátíš	„Co jsem měl, tak asi jediný, tak natažený vazy v kolenu..nemohl jsem pořádně chodit, bylo to špatný..a zase začala pracovat ta psychika, kdy prostě ten skateboard potřebuješ k tomu životu. Jakmile to jednou bereš vážně, tak se k tomu vždycky vrátíš.“ (7.65) „Co jinýho dělat, musíš skejtovat. Skate or Die..skejtuj nebo zemři ty vole! (smích).“ (12.106)
---------------------------	------------------------------------	--

Tabulka B4: Zlepšování se a posouvání hranic

Témata	Komentáře a poznámky	Citace + souřadnice
Posouvání hranic	Musíš se posouvat, určovat si cíle, pokořit je a dál	„V tom skateboardingu se taky musí někam posouvat, určovat si nějaký cíle a ty cíle..pokořit a posouvat se dál.“ (3.22) „ ..a zase vyhledáváš triky nějaký, který jsou v tvých možnostech a chceš zase ty triky pokořit a posunout se dál.“ (3.24)
Dosahování cílů	Cíle jsou důležité – Musíš se posouvat, v osobním i skejtovém životě	„ ..ty cíle jsou důležitý v tom. Nemůžeš skejtovat pět let s tím, že budeš dělat jedny a ty samý triky. To prostě nejde.“ (4.32) „To je vždycky když něco děláš, nějakou dobu, tak se v tom posouváš, zlepšuješ se, cejtíš to trošku víc a víc a víc. Jak v těch nohou, tak asi v tý hlavě a v tom srdci. Takže posouvání se, jak v osobním životě, tak ve skateboardingu je pro mě osobně velice důležitý.“ (4.34)
Nové vybavení na skateboard	Nové věci jsou motivace – Dobrá/Špatná deska – boty jsou strašně důležitý	„Kupovat si nový boty, nový kolečka, nový trucky a nový desky. Protože tě to zase nakopne na nějakej level. Koupíš si novou desku a buď zjistíš, že ta deska ti sedí a je to fakt na tom lepší..a nebo si tu desku koupíš, zjistíš, že ti nesedí..to ti řekne, takovouhle desku si už nekupuj prostě..“ (4.36).
Vliv okolí na zlepšování se	Zevlák zevlí, skejták skejtuje	„Jakmile budeš mít kolem sebe špatný lidi, se špatnejma zvykama, tak se nikam nedostaneš..prostředí ve kterým skejtuješ.“ (5.38) „Prostě zevlák zevlí a skejták skejtuje“ (5.40) „ ..obklopit se lidma, který tě posunou v tom sportu, v tom skateboardingu někam dál. Jakmile kolem sebe budeš mít prostě trosky nějaký, vytetovaný, který bude zajímat z deseti procent skateboard a z devadesáti procent to, jak si zhulit hubu, tak se nikdy nikam neposuneš.“ (11.100)
Učení se triků = střet s realitou, dřina, odměna a dobrý pocit	Učit se triky je těžký – nejdřív nechápeš – vidíš to na videu, ale realita jiná – furt to hrotíš – pak to dáš – neskutečný pocit!	„Hele učít se triky je strašně těžký, si myslím..když s tím trikem začínáš, tak ten trik nechápeš..vidíš to někde na videu a tam ti to připadá strašně jednoduchý, pak to jdeš zkusit a realita je úplně jiná, ten trik je prostě strašně těžkej..hrotíš to tejdén, dva, furt ti to nejde a pak to najednou odjedeš..“ (3.26)

		„Pocity ty vole?! Když odjedeš trik, kterej hrotíš třeba měsíc a ten pocit, když ho odjedeš, tak je neskutečnej, to se nedá popsat..“ (4.28)
Dosahování cílů	Vliv na osobní život	„..asi se to dá srovnat s tím osobním životem, teda u mě osobně, protože v osobním životě mám taky nějaký cíle, kterých chci dosáhnout..když dosáhnu nějakýho toho cíle..tak jsem z toho strašně šťastnej, ten pocit je nepopsatelný. Stejně asi tak jako na tom skejtu. Je to jeden a ten samej pocit a je to prostě něco krásnýho.“ (4.30)

Tabulka B5: Nikdy nebudu tak dobrý

Témata	Komentáře a poznámky	Citace + souřadnice
Nikdy nebudu tak dobrý	Nikdy nebudeš lítat jako Gran Taylor – lítá si tam jak chce – skejt ho poslouchá	„Vidíš Gran Taylora ty jo, jak lítá v bazénech a v jednu chvíli si říkáš, jestli má cenu vůbec jezdit, když ho vidíš, jak lítá, protože nikdy tak lítat nebudeš.. Ten skateboard ho poslouchá, dělá přesně to co on chce a mě to nejde zas tolik..ale asi mi to jde natolik, abych v tom pokračoval dál..“ (2.15)
Nikdy nebudu tak dobrý jako ti v Americe	Sledování videí = hezký vidět, špatný se s tím srovnávat	„Z jedny strany je to strašně hezký, protože vidíš něco, co by jsi chtěl někdy jezdit, ale z druhé strany..je to špatný, protože víš, že asi nikdy takhle jezdit nebudeš.“ (6.49)

Tabulka B6: Emočně nabitě zážitky

Témata	Komentáře a poznámky	Citace + souřadnice
Nepopsatelný zážitek při naučení se nového triku	Máš chuť řvát, rozsekat skejt, rozmlátit všechno, protože jsi to dal	„Pocity ty vole?! Když odjedeš trik..to je..máš chuť řvát, rozsekat ten skateboard, zlomit ho ty vole! ..rozmlátit všechno kolem sebe, protože jsi to prostě odjel a hrotils to strašně dlouho a úplně tě to naplňuje ten pocit, žes to odjel!“ (4.28)
Nejsilnější zážitek na skejtu!	360° Handplant (trik)	„Kámo, když jsem odjel 360 Handplant..nejlepší zážitek a nejlepší pocit v životě! Jsem to odjel na závodech na prváka, tak to byl asi nejlepší pocit, ohledně skateboardingu.“ (10.87)
Nedá se to popsat, kdo to zažil, ten to zná	To je jako popsat orgasmus	„Zážitky no..ty vole každěj, kdo někdy dělal něco, co ho baví, tak ví jak je to zážitek, jak je to pocit. To se nedá popsat..každěj, kdo tohle čte, tak minimálně jednou v životě musel dělat něco, co ho opravdu bavilo, takže ví, jak je to pocit..To je jak kdyby jsi chtěl, abych ti popsal orgasmus...Ale to je to samý jako!“ (10.92)

Zážitky i mimo skejt	Zážitky i bez prkna – bavíš se s ostatními (alkohol/kalby)	„Ale těch silnejch zážitků ze skejtu je spousta. Ani to nemusim spojovat s tím, že bych zrovna stál na prkně, ale normálně se prostě bavíš s těma lidma, co s tebou jezděj a nemusíte zrovna skejtovat..“ (10.89) „Kalby! Párty ty vole! (smích). Což k tomu samozřejmě patří asi, jo? Žijeme jenom jednou..“ (10.91)
----------------------	--	--

Tabulka B7: Ostatní sporty

Témata	Komentáře a poznámky	Citace + souřadnice
Preference skejtu před fotbalem	Fotbal o ničem, líbí se mi skate	„..já jsem hrál fotbal, od malička, asi od čtyř let, od pěti let jsem hrál fotbal, ale to bylo takový, jo, fotbal o ničem.“ (1.9) „Prostě skateboarding ty vole!“ (1.11)
Všechny ostatní sporty jsem vypustil	Od Norska s Milanem už jenom skate	„Takže my jsme přiletěli z Norska a já jsem začal vyloženě jenom jako skejtovat a věnovat se jenom skateboardingu a všechny ostatní sporty jsem vypustil.“ (2.18)
Stop koloběžkám	Většina nedává pozor, existují i výjimky	„Prostě přijdeš někam do skateparku, tam jsou děti na koloběžce, ty vole, nekoukej kolem sebe! Koloběžkou by ti urvali kotník a je jim to úplně jedno.“ „Ne dobrý, máme kamaráda, co jezdí na koloběžce, jezdí na ní docela slušně, až nadprůměrně. ale jezdí s úctou a jezdí ohleduplně. Ale je to asi tak jeden z mála koloběžkářů, co to takhle dělá. Takže jezdí na čem chceš asi, ale s úctou a koukej kolem sebe (smích).“ (13.110)

Tabulka B8: Volnost je dělat, co tě baví

Témata	Komentáře a poznámky	Citace + souřadnice
Dělat co tě baví, je hrozná výhoda	Výhoda v životě	„Výhody no. Sportuješ, děláš to, co tě baví. To je strašná výhoda v životě.“ (7.63) „Hele, jestli mi něco dal, dal mi, ne úplně všechno, ale takovej ten pocit tý svobody.“ (9.77)
Volnost	Jsi v tu chvíli svobodný	„Prostě děláš něco, co tě jako baví, co tě naplňuje, a to je podle mě asi takovej ten pocit volnosti. Prostě vždycky, když děláš něco, co tě baví, tak máš pocit, že jsi podle mě strašně svobodnej člověk v tu chvíli.“ (8.71)

Tabulka B9: Vlastní preference stylu

Témata	Komentáře a poznámky	Citace + souřadnice
Nejezdím street skateboarding	Preferuju oldschoool, skatepark – surfový styl	„Hele já osobně street nejezdím..já prostě jezdím parky, rádiusy..surfuju, prostě já mám rád surfování na betonu nebo na asfaltu.“ (6.53)
Surfování	Surfování na betonu	„ ..pro mě osobně skateboarding znamená.. Znamená to pro mě surfování, na tvrdějších betonových, asfaltových vlnách.. “ (13.114)

Tabulka B10: Odreagování

Témata	Komentáře a poznámky	Citace + souřadnice
Odreagování po práci		„Přijdeš z práce, seš nasranej, jdeš skejtovat, u toho si..i když se zrakvíš, tak si u toho odpočineš.“ (9.77)
Uvolnění z depresivního světa		„Znamená to pro mě surfování, na tvrdějších betonových, asfaltových vlnách, kdy se můžu totálně uvolnit a dostat se z toho, ve finále depresivního světa, kterej je tady všude kolem nás.. “ (13.114)

Tabulka B11: Drogy, nejlepší z nich je skate

Témata	Komentáře a poznámky	Citace + souřadnice
Braní drog je individuální	Někteří hulí a někteří ne	„To je mega individuální...Znám prostě lidi co skejtují a hulí...A pak se dá skejtovat i bez drog. “ (12.102)
Závislost na sportu obecně	Sport se po určité době stává taky drogou	„Zase co je to droga. V podstatě i skateboarding je droga..Ten sport se po určitý chvíli, po určitý době, tobě stává drogou..“ (12.102)
Skejt je zdravá čistá droga	Chybí ti to, když nejezdíš	„Seš nervózní, seš nasranej prostě, protože to nemáš. Nechci přirovnávat skateboarding k nějakým těžkým drogám, kdy máš opravdu nějakou tu závislost na tom, ale chtěl bych vysvětlit to, že..skateboarding..prostě to je jako zdravá čistá droga.“ (12.104)
Na skejt myslíš furt	Když koukáš na videa – představuješ si ty triky v hlavě	„Furt na to myslíš! Ne furt, ale tak máš já nevim třeba čtyři hodiny denně, kdy na to myslíš a říkáš si prostě, že musíš odjet tohle..představuješ si ten trik..když pak přijdeš na ten park, abys to fakt odjel.“ (11.98)

Příloha č. 5 – Tabulky hlavních témat rozhovoru s Lukášem

Tabulka C1: Pozitivní vliv skateboardingu

Témata	Komentáře a poznámky	Citace + souřadnice
Kamarádi a podpora	Skateboarding mi dal kamarády	„Zpátky zase lidí, který jsem neviděl deset let. Míra...Míru jsem právě znal z toho Mareďáku a pak na tý COPce jsem s Matějem, že zajdeme za Mírou. No, a ten kokot, já jsem vůbec netušil, že si mě bude pamatovat! No, takže to bylo takový hrozně, hrozně jako pro tu psychiku.“ (2.12) „Je to prostě o tom, že ty lidi se podporují. Že se fakt většinou maj rádi.“ (14.136)
Překonání těžkého období	Pomohl v těžkém období Skate byl jako terapie	„Takže skateboarding zase zpátky no a ve finále mi to dalo strašně moc, protože pro mě to bylo vlastně úplně jako znovuzrození...Já jsem do té doby byl taky zdeptanej kvůli jako..to bych netušil, že ti to prozradím. Kvůli, prostě, věcem v rodině.“ (2.12) „A vlastně tohle mě úplně..vyléčilo no hrozně...Ale úplně jako terapie.“ (2.13)
Sebevědomí	Díky skateboardingu se mi zvedlo i sebevědomí	„Hrozně moc, přines mi spoustu kamarádů a vlastně mi to částečně asi zvedlo sebevědomí a hrozně si na tom uvolním myšlenky.“ (7.67)
Odreagování	Uvolnění negativní energie	„Niméně potom si sednu a jsem v klidu. Prostě Skateboarding je terapie. A nevim..je to prostě skvělý..“ (7.69) „Byl jsem takhle v čase zasekej ve skejtu..takže..já nevim, jakýkoliv problém jsem měl a napadlo mě ho zrovna vyřešit skateboardingem, tak to vlastně pomohlo.“ (7.71) „Hele, právě, že v tu chvíli, ze začátku furt, nebo já, myslim na tu věc, danou, kvůli který jsem nasranej, ale asi postupem toho, jak se uvolňuje ta energii do toho skejtu a do nějakýho pohybu, tak pak už nemyslím prakticky na nic, jenom prostě, abych to dotočil nebo něco a..“ (7.73)

Tabulka C2: Kamarádi

Témata	Komentáře a poznámky	Citace + souřadnice
Začátky skateboardingu	Kamarádi mě dostali ke skateboardingu	„Hele, ke skateboardingu jsem se dostal na základce přes kamarády.. Pak jsme jezdili na Mareďáku a tam bylo strašně starších lidí, takže prostě..fakt parta.“ (1.2)

Pauza – přes kamarády zase zpět ke skateboardingu	Na ZŠ jsem i přestal jezdit - objevil se Matěj a ostatní a začal jsem jezdit znovu	„Pak ale právě postavili skatepark na Sojčáku. A shodou okolností mi asi do prváku nebo do druháku přišel zase Matěj.“ (1.5) „Prostě do hodiny, jsem seděl v hodině potom co jsem Matěje neviděl asi čtyři roky.. A najednou přišel dveřma, víš co. Tak jsme se začali strašně chlámát. No a pak nějak na zimu postavili skatepark. To jsem začal jezdit a fingerit.“ (1.6)
Zábava je hecovat ostatní	Sedíš na lavičce, koukáš na ostatní a hrotíš je	V: „A ty sedíš nahoře teda?“ (6.62) „No to už je ta únava, že jo, s tím spojená. Ale zároveň taky jako hrozně dobrá věc vlastně, protože když je na tom parku někdo, kdo normálně jako jezdí, dobře, třeba i něco hrotí, tak jsem tam vždycky vydržel ještě tak hodku a půl v klídku zevlít a občas jako říct héééj..(smích). To mě taky hodně baví. Takže skvělá stránka skateboardingu je to, že se na něj dá dobře koukat.“ (6.63)
Vzájemná podpora	Nezáleží na tom, jak moc jsi dobrý	„No, to že se vlastně podporují a nezáleží vůbec na tom, co kdo jezdí nebo jak jezdí, protože se znaj a každé zná ty standardy relativně toho druhého.“ (8.80)
Přátelství mezi skateboardisty a BMX (kola)	S bikerama jsme kamarádi, je to podobný	„Když to porovnáš se sportama jako kolo, bike, cokoliv na kole si myslím... víš, jako spíš ty hardcorovější věci, tak tam je to vlastně strašně podobný, si myslím. S bikerama normálně fellíme a oni s náma. A prostě, sice máš pod sebou něco jinýho, ale ve spoustě věcech je to podobný.“ (14.137)

Tabulka C3: Fingerboarding, skateboarding a cruiser

Témata	Komentáře a poznámky	Citace + souřadnice
Fingerboarding	Věnuji se i fingeru, European Fingerboard Cup	„Ale to víš, na střední jsem se hrozně rychle vyjezdil, protože jsme jezdili každou přestávku. A pak jsme jezdili EFCčko, to je European Fingerboard Cup, a ten byl v Praze na Ládví a bylo to mega velký. Lidi fakt odevšad, z celý Evropy.“ (1.8)
Finger téměř stejný jako skate	Finger a skate jsou ve výsledku stejný	„Hele, když nebudu řešit do detailu to, jestli to děláš nohama nebo rukama, tak je to úplně stejný, Akorát si myslím, že ve fingeru potkáš víc kinderů a je tam míň takových těch jako starších, ale ne o tolik..“ (3.23)
Někdy je zábavnější cruiser		„Ono je to super, že jo. Je to vlastně hrozně fajn. To mě kolikrát baví i víc. Jakože dostanu úplně náladu. Jsme byli vždycky s Petrem, že jsme prostě jeli na Harachovku a zpátky na cruiserech.“ (4.33)
Skate lepší ve více lidech, na cruiseru se dá jezdit i sám	Jezdit na skateboardu sám je horší, na	„Tak skejt je právě ta věc, co může bejt víc o tom hrotu a kde se ten člověk může třeba víc seberealizovat...Ale je tam víc to

	cruiseru se sluchátky to jde	sebeuspokojení, když to ten cruiser je fakt chill, anebo dopravní prostředek...Cruiser je pro mě fakt chill.. .“ (11.112)
--	------------------------------	---

Tabulka C4: Málo času na skate

Témata	Komentáře a poznámky	Citace + souřadnice
Málo času a únava	Není na to čas nebo jsem unavený z práce	„Ne hele, je to tak, že jsem kokot, ne teď jsem zase nebyl, víš, třeba tři tejdny, ale protože jsem furt měl jako odpolední a to nechceš, protože to jedeš od dvanácti a jedeš do jedenácti do večera...To jsem pak vždycky spal.“ (6.56)
Když se najde čas, je lepší se projet v klidu	Když si na to najdu čas, tak to nehrotim	„A když už si na to ten čas udělám, tak si ten skateboarding chci užít a nechci úplně jako...nevidim v tom úplně hrocení nějakých triků, ale vidím v tom právě jenom to, že se projedeš po tom parku, dáš si zase toho Popa, kterej tě tak strašně baví, víš co...Prostě, čím míň můžu jezdit, tak to nehrotim, vůbec, ale jezdím, protože mě baví jenom ten samotnej pocit, jenom to, že jsi na tom skejtu, dáš si ten debilní Manuál a nějaký Backside prostě. Jenom se svést no. I to je úplně hroznej relax.“ (5. 52)

Tabulka C5: Motivace

Témata	Komentáře a poznámky	Citace + souřadnice
Kreativita	Baví mě na tom kreativita, i základní trik se dá odjet ve velkém stylu	„Jo hele, třeba..strašná možnost všech kreativní věcí, a to že vlastně na tom skejtu nic není úplně blbý. Víš že, jako jsou tam úplně mega hardcore prostě věci, ale pak vidíš nějaký relativně basic shit a taky je úplně skvělej.“ (5.48)
Zlepšování se		„Plus teda, že zase..to zlepšování svých skills. Tohle mě vždycky hrozně bavilo.“ (5.48)
Samotný pocit jízdy	Jen tak se svést je relax	„Prostě, čím míň můžu jezdit, tak to nehrotim, vůbec, ale jezdím, protože mě baví jenom ten samotnej pocit, jenom to, že jsi na tom skejtu, dáš si ten debilní manuál a nějaký backside prostě. Jenom se svést no. I to je úplně hroznej relax.“ (6.52)
Vzájemné hecování a podpora s kamarády	Hecování je důležité pro zlepšování se	„Právě, hecovačka je taky důležitá no, protože se ty lidi podporujou. A ve finále, ať už se znaj nebo ne, protože stejně během chvilky víš, jak každě jezdí a..vždycky ho podpoříš. Pokud nejsi kokot.. A těch moc není.“ (9.90)

Motivace je všude kolem	Videa, lepší skejt'áci, lidé okolo, ale hlavně to děláš kvůli sobě	„Hele motivace, motivace je..vlastně všude ty jo. Dneska si zapneš YouTubeko, a protože ví, že se díváš na skejtový videa, tak ti nabídne jiný a...Protože to ty lidi třeba uměj i dobře, tak to vypadá vlastně hrozně jednoduše..a ty si řekneš "ty kokote", víš co..on tady dělá tohle v šestnácti a ty neskočíš tři schody. A druhý den jsem šel a prostě jsem je skočil...Takže..si myslím, že jako i v těch lidech kolem je, všude je.. .“ (9.92)
Důležité je užít si ten skateboarding	Skateboarding pro mě není o tom, hrotit šest hodin jeden trik, chci si ho hlavně užít	„nevím, některý lidi to maj tak, že tam jsou celý den a za ten celý den se naučej dva nový triky stylem fakt hustým třeba... A takhle jedou vlastně furt a zároveň si opakujou ty starý triky a pak to všechno hrozně přiběvává, pak si to dávaj do litrů (skate slang = znamená, umět trik na každý pokus), fakt mazec...tak to úplně nemám. Já to má prostě tak, že ty triky chci fakt taky samozřejmě umět. Chci jich minimálně umět dost, nějakým způsobem na litry a všechno, ale... Nebudu se učit, ty vole, jeden trik celej den šest hodin v kuse a nedělat mezitím nic jiného, to je hrozný jako... Určitě musíš, když se chceš dostat na nějaký level, že jo, jinak to prostě nejde, protože je to těžký vlastně dost, i když to tak nevypadá, ale... Já si prostě skejtuju no... A ne se, ty vole, hrotit, že jsem se nenaučil trik, víš co.“ (9.92)
Seberealizace a sebeuspokojení	Oproti cruiseru je skate více o hrocení triků a v tom je to sebeuspokojení – pocit úspěchu	„Tak skejt je právě ta věc, co může bejt víc o tom hrotu a kde se ten člověk může třeba víc seberealizovat. Prostě si řekneš tohle se naučím, naučíš se to, hřejivej pocit na srdci, skvělý, top. A zároveň, když to třeba mezitím ještě hrotíš, tak se i vyrelaxuješ. Ale je tam víc to sebeuspokojení, když to ten cruiser je fakt chill.“ (11.112) „Hele, je to jako ve všem, když se naučíš něco novýho. Když tě baví matika a ty se naučíš novou rovnici dělat, tak tě to potěší, že jo, a nějakým způsobem se můžeš pochválit, dejme tomu... A když se to pak povede, tak je to prostě o to víc, protože si v tom nechal fakt kus sebe a tu energii a tak.“ (11.114)

Tabulka C6: Skateboarding jako celek

Témata	Komentáře a poznámky	Citace + souřadnice
Skateboarding, zábava jako celek	Baví mě kamarádi, a to všechno okolo	„Já v tom vidím takovou tu hippiesáckou jako úroveň, na tom skejtu. Mě prostě strašně baví vlastně jako fakt ta komunita a to všechno kolem toho plus ten skateboarding je na tom samozřejmě úplně nejvíc, ale spíše je to takovej celek.“ (10.96)

		„..že to je prostě ta kamarádská úroveň, i když prostě přijedou týpci odjinud..a že se nikdo většinou mezi sebou nehrotí, ať už je odkudkoliv.. Plus, prostě občas někdo v parku zahraje na kytaru. Takže jako..společenství přátelskejch lidí. Na skateboardu.“ (10.98)
Bez lidí to nejde	Skejtem to začíná i končí, ale bez správných lidí by to nešlo	„Hele, to je takovej prostředník..Neříkám, že skejt je pro mě nějakym prostředníkem k lidem, ale je to spíš takový obrovský..ty lidi jsou takovej obrovskej balíček navíc k tomu a taková přidaná hodnota no...Jako skejtem to vždycky začíná, a dál to i pokračuje, prostě tě relaxuje a všechno, ale nedokážu si to představit bez toho balíčku navíc.“ (10.102)

Tabulka C7: Nejlepší zážitky

Témata	Komentáře a poznámky	Citace + souřadnice
Učení se triků	Varial Flip	„První je právě ten Varial flip a to, že jsem se ho dokázal naučit a fakt jako hezky lepit, to byl vlastně nejtěžší trik, kterej jsem, kdy uměl, a dával jsem ho v botách od Vietnamců za tři kila a fakt byl hezkej.“ (11.118)
Výlet s kamarády	Do Německa, s kamarády, Fingerboarding, Skateboarding	„No ale jako úplně top zážitek na skejtu se skejtem byl dvou, třídní výlet do Německa na světovej šampionát ve fingerboardu...Takže cestou tam jsme zastavili hned v prvním skateparku, luxusní, uprostřed nějaké vesničky. Dojel sis až k němu, skejtovali jsme hodinu a půl, dál Schwarzenbach fingerboarding, skejt na streetech, a pak právě další parky. A to byla úplně ta nejlepší věc, protože bejt jinde, skejtovat, bejt tam k tomu s těma lidma, který vlastně máš nějakym způsobem už v tom životě dlouho a fakt s nima rád kamkoliv jedeš, bylo úplně to nejlepší plus lidi z celého světa, plus prostě kámo..nevim, luxusní skateboarding, fingerboarding zároveň.“ (12.118)

Tabulka C8: Zranění a strach

Témata	Komentáře a poznámky	Citace + souřadnice
Nevýhody skateboardingu	Dá se zranit	<p>„Pro mě je nevýhoda to, že prostě můžeš na parku udělat blbost a ještě blbějc si na to stoupnout a vystřelit si ten skejt přímo do rypáku a celej si ho zlomit na několikrát a pak bejt 14 dní doma na neschopence.“ (13.125)</p> <p>„Jsem ani nemohl dát, vole, najíst kočkám, protože jsem se předklonil..a měl jsem to zlámaný dost, no.. .“ (13.127)</p> <p>„No, říkám v tý nemocnici ne: „já jsem sem jako původně úplně nechtěl jet, ale není mi dobře, nemám to zlomený, ne?“ „Co, ten nos?“ (smích). Prej: „tam máte zlomenin hodně.“ Tak mi to vyšetřili, něčim mi tam rejпали a tak, šili mi to a dali mi nějaký prášky, a že mě ženská musí do půlnoci každý tři hodiny budít a po půlnoci každý dvě, abych, kdybych měl otřes mozku nebo cokoliv.. .“ (13.129)</p>
Strach	Nevýhoda je tvůj mozek	<p>„A Taky je strašná nevýhoda tvůj mozek. Třeba v mém případě můj mozek je strašná nevýhoda, protože je hroznej posera. Takže, to je nevýhoda, protože se můžeš občas bát.“ (12.123)</p>

Příloha č. 6 – Tabulky hlavních témat rozhovoru s Dominikem

Tabulka D1: Zlepšování se

Témata	Komentáře a poznámky	Citace + souřadnice
Ke zlepšování jsou třeba překážky	Na plácku se neposuneš, zamrznul jsem na něm sedm let	„..zůstával jsme tady v Planý před školou na plácku a zamrznul jsem tam asi na sedm let. Prostě jsem nejezdil žádný parky nic.“ (1.4) „Pak jsem přišel na park na sojčák, co se udělal betoňák, já jsem si připadal jak když neumím nic, všechno odznova. Ze skočky jsem neuměl udělat ollie, nic.“ (1.4)
Nekvalitní skateboardy	Brzdily mě blbý skateboardy	„Hlavně, co v tom brzdilo tou dobou byly skejty, že jo, protože ty sis koupil zase megasporta, ze sportisima..to bylo snad prvních pět skejtů. Potom to bylo úplně nádherný, když ti dal nějaký lepší kluk ojetýho skejta.“ (1.9)
Dovednosti ostatních	Důležitý je poznávat nové lidi a parky, pak zjistíš, že nejsi až tak dobrý	„Byli to fakt frajeři, protože člověk si myslí, že třeba nějak dobře skejtuje, ale pak zjistí, že takovejch lidí jako jsme mi je..“ (2.16)
Důležité jezdit závody, měnit prostředí a být všestranný	Bez zlepšování člověk zamrzne	„Furt v tom samim skateparku to je, jak já v Planý, zamrzneš na zemi pět let a nejmíc tě vyškolí, když změníš prostředí a seš nucenej se s tím vyrovnat..a potom tě to strašně posouvá a zjistíš, že kamkoliv přijedeš, tam ti to jde, protože seš takovej všestranej.“ (3.21)
Zlepšování se = spokojenost	Ještě to někam posunu, abych byl spokojený	„Ne, věnovat se tomu budu dál. Trochu to ještě někam posunu, abych byl sám v sobě fakt jako spokojenej a pak už to budu jenom držet na tom samým levlu.“ (11.69)

Tabulka D2: Motivace

Témata	Komentáře a poznámky	Citace + souřadnice
Vzor	Věděl jsem o klucích, o Matějovi, snaha překonat ho	„Jenom jsem věděl o klukách, co takhle skejtují v Táboře, o Matějovi..to byla motivace, protože on je stejně starej a ještě jak byl malinkej a dával..tak jsem si říkal..ty vole! Takovej kluk nemůže dávat víc než já, vždyť jsem o hlavu větší! (smích). Tak to byla ta motivace.“ (1.8)
Být výjimečný, vyvrhel	Byl jsem rád vyvrhel	„Protože všichni byli fotbalisti, hokejisti, tenisti..a skejtáci, byli teda samozřejmě největší vyvrhelové, vid', frajeři..odpad..a mě to dělalo dobře, že jo (smích)..já jsem byl vždycky takovej vyšinutější..takže sport přímo pro mě.“ (2.10)

Zlepšování se, kariéra	Dřív někam to dotáhnout, dnes nemožné	„No a když nebyl tak rozvinutej ten sport, tak největší motivace, vidina a motor toho, to bylo někam dotáhnout. Což v týhle době víš, že je to nemožný..ted' je to tak rozšířený..i když se to nezdá, tak je.“ (2.11)
Snaha vyrovnat se profíkům	Zážitek vidět tu úroveň, nápodoba, zábava na to koukat, ukázka, co všechno je možné	„Vidět nějakou úroveň, na vlastní oči, ve vlastním skateparku. A potom když odjeli, tak jsi tam šel a začal jsi to dělat taky! (smích)..a ono to prostě nejde..ale je to dobrá motivace, že jo, koukáš se na to. Vypadá to dobře, to zaprvý, protože ten sport miluješ, že jo, takže tě na to baví koukat.“ (3.18)
Kamarádi a lidé okolo	Bez kamarádů to nejde. Vždycky se tím nějak ukazuješ ostatním	„Bez kamarádů a nějakýho kolektivu to nejde provozovat..nebo alespoň já to neumím...Nebo mě to baví i bez toho kolektivu, ale aby mě to bavilo tak!...v mejch očích ten skateboarding děláš ne úplně třeba pro sebe, ale vždycky se tím někomu ukazuješ, vždycky to děláš pro nějaký další oči a já když ty oči nemám, tak to není prostě ono.“ (4.24)
Demotivace	Skejtový špičky už jsou demotivující	„Talentí jsou mezi náma, no. A ty už jsou takový demotivační kolikrát podle mě. Jo? Když vidím třeba úplně ty špičky skejtový, třeba ted'ka Huston..ted' víš co, vidím, že dál to posunout nejde..to je jasný, to je prostě jasný. Ale když já vidím, jak dávám úplně pílu a jak dřu pro to, co jsem do ted' dokázal. Tak je to úplně nic proti tomu, co on tam jezdí.“ (8.42)
Naplnění, oproštění od světa, uvolnění	Sport, který jsem si vybral, přirostl mi k srdci	„No, naplňuje mě v tom hodně to oproštění od toho světa. Protože je to ten sport, kterej jsem si vybral, od desíti let. Takže ho mám přirostlej k srdci, že mě to baví. Takže to, že mám skejt pod nohama, pohybuju se na tom, to mě prostě uvolňuje a naplňuje...A když máš hlavu jenom na těch kolečkách, tak zapomeneš na celej svět okolo a najednou je ti fajn.“ (8.45)
Zábava je být všestranný		„A pro mě je to, že si tím nejvíc užívám ten skateboarding, že se dokážu pohybovat ve všem. Vypořádat se tam s tou každou překážkou. Takže nejvíc mě baví využívat celej skatepark.“ (8.49)
Kamarádká rivalita	Je tu rivalita, která nás posouvá, ale jsme furt kamarádi	„Třeba já, vůči Matějovi to tak cejtim. Mě baví jeho styl, baví mě se na něj koukat jak jezdí, ale mám prostě potřebu se nad něj zase posunout..no a ono to nejde (smích). Je to těžký. Ale furt samozřejmě kamarádi všichni! To je jasný.“ (9.54)
Pády	Pády tě posouvají - nechceš odejít s prázdnou	„No pády tě posouvaj hlavně..pád ti buď naznačí, že na to fakt nemáš, že se na to máš vykašlat, ale v mim případě je to naopak vlastně. Čím větší pád, tím větší hec jít do toho znova. Protože si nechci dávat nějakou velkou držku zadarmo. Protože se támhle rozšviháš a je to úplně zbytečný, odejdeš a je to zbytečný,

		zbytečně ses tam rozsekal. Takže tě to prostě hecne k tomu to odjet dál.“ (12.77)
--	--	---

Tabulka D3: Kamarádi

Témata	Komentáře a poznámky	Citace + souřadnice
Bez kamarádů to nejde	Potřebuji kolektiv, aby mě to bavilo	„Bez kamarádů a nějakýho kolektivu to nejde provozovat..nebo alespoň já to neumím. Jsou lidi, co jdou na skatepark, sami, se sluchátkama a hrotěj. Jako asi by to měl každej takhle dělat, já nevím, ale já osobně potřebuju kolektiv k tomu, aby mě to bavilo.“ (4.24)
Komunita	Baví mě komunita lidí kolem	„No a jinak, taky komunita těch lidí kolem mě nějak baví. Zajímaví lidi, ze spousty subkultur. Punkovejch, repovejch..“ (9.51)
Skate spojuje	Spojuje nás společný zájem	„Nám je vlastně pětadvacet a jsou tam kluci, těm je dvanáct prostě..a připadám si, že mě je dvanáct a nebo si připadám, jak kdyby jemu bylo pětadvacet..prostě se naladíš a neřešíš nějaký rozdíly.“ (9.52) „...společnej zájem. Jako každá jiná věc takhle spojuje, že jo. Jsou i skejtřáci nepřátelé. Ale v mém okolí je to tak, že se k sobě skejtřáci chovaj hezky, s respektem.“ (9.54)

Tabulka D4: Nejlepší zážitky

Témata	Komentáře a poznámky	Citace + souřadnice
Výlet s kamarády do Berlína	Cíl skejtovat, nové parky, noví lidé	„A to bylo nejdál, kam jsem jel skejtovat. Do úplně jinýho města za cílem jenom skejtovat a to byl můj ve směr nejlepší zážitek. Protože, úplně nový parky, úplně nová skejtová komunita lidí a každej je v tomhle úplně jedinečnej, nikdo nemá stejnej styl..protože nejsou to nikdo roboti..tak koukáš na ty kluky a okoukáváš úplně všechno, zjistíš, že je takovejch triků, v takovejch provedeních, že je zážitek na to koukat.“ (2.15)
Otevření Tábořského skateparku	Přijela česká skateboardová špička	„Jinak jako super zážitek byl hlavně opening, tadytý Tábořský plazy. Přijela česká špička, Habanec, Pek..Vintr tam byl..Arnošt Ceral..všechny ty známější jména, co to tady vždycky kdysi ovládali..tak ti tam přijeli a prostě to tam otevřeli..“ (2.16)
Kolektiv a pády	Zlomený skate zadkem	„No a pak ty nejlepší zážitky jsou taky samozřejmě ten náš kolektiv a občas ty srandovní držky (smích). Jednou kamarád zlomil skejta stylem, že vjel na rádius..já nevím co tam dělal za trik, co tam chtěl skočit nebo grindovat na tom copingu, ale nějak mu

		to ujelo a on z toho metrového rádiusu padnul prdelí na skejta a zlomil ho prdelí (smích).“ (3.22)
--	--	--

Tabulka D5: Práce s hlavou

Témata	Komentáře a poznámky	Citace + souřadnice
Důležité umět pracovat s hlavou		„ale prostě hlavně umět s tou hlavou pracovat..protože, když jsi hlavou úplně někde jinde a myslíš na nějaký věci okolo, tak ti přece nikdy nemůže jít přesně to co děláš.“ (5,28)
Soustředění a odbourání strachu		„Nejtěžší je, třeba, když jedeš na nějakou hranu nebo trubku, rail a začneš přemejšlet nad tím, že to nedáš nebo, že spadneš..prostě se začneš bát, tak z padesáti..osmdesáti procent to tak dopadne. Tak jak se bojíš, tak tak skončíš, víš co. Ale když jedeš a fakt úplně, absolutně dostaneš z té hlavy všechno, všechny takovýchle obavy a myslíš jenom na to, jak jsi hustej a jak to odjedeš a strašně si věříš, tak to je naopak zase osmdesát procent toho úspěchu.“ (5.28)
Pomáhá hudba		„Takže prostě myslim na to, že na to nemyslím (smích)..a hlavně hudba. Dobrá hudba..patří k tomu asi agresivní hudba možná.“ (5.28) „Hudba ve sluchátkách. Protože odbouráváš všechny rušící elementy kolem sebe..a je jich hodně, že jo. Když tam nejsi sám. A já tam sám nechodím. Takže jdu na park, když tam jsou lidi a vezmu si sluchátka, aby byl sám (smích).“ (5.30). „No, ale sluchátka dělaj strašně hodně, pomáhá ti to v koncentraci nebo alespoň mě. Hlavně skvělý je, že prostě chytneš v tom i rytmus.“ (5.32)

Tabulka D6: Pravidla skateparku

Témata	Komentáře a poznámky	Citace + souřadnice
Důležité dávat pozor	Se sluchátkama se musíš rozhlížet	„Ten kdo neumí jezdit se sluchátkama, tak je to špatný. Protože nekouká kolem sebe, neví, co se děje za nim. Prostě když máš sluchátka, tak se musíš strašně rozhlížet, dávat si na to pozor.“ (5.32)
Pravidla by měly být	Jsou psaná i nepsaná pravidla Mnoho lidí tyto pravidla nezná a nechápe	„Taže takhle funguje skatepark. Má to támhle směr a támhle a víceméně se jezdí z jedny strany na druhou přes různé překážky. A tebe nemůže napadnout se v půlce skateparku, když nevíš, kdo za tebou jede, a ještě máš ty sluchátka a teď se rozjedeš napříč támhle do baťůžku pro pití...Ale málo lidí je chápe.“

		Nemaj ten rozum v tom. Jsou to malý děti většinou ty koloběžkáři, co se tam motaj. Takže spíš rodiče za to můžou.“ (6.34)
--	--	---

Tabulka D7: Skate vs. zodpovědnost

Témata	Komentáře a poznámky	Citace + souřadnice
Není čas na skate	Čas si musím krást	„Svím způsobem není vůbec žádněj čas, já si ten čas musím krást. Musim okrádat lidi o čas, abych si ho udělal pro sebe..na ten skejt, sobecky.“ (7.39)
Skate je útěk od reality	Ani ne tak koníček jako spíš útěk od reality	„Takže svym způsobem se teďka stává skateboarding pro mě to, že to není úplně koníček, co mě naplňuje, ale spíš je to útěk od reality. Protože, když už si na to ten čas udělám, tak je to úplně strašně uvolňující.“ (7.39)
Snaha stihnout lidi i skate		„Takže mě mrzí, že je času málo..ne, že bych s nim nedokázal naložit, já s nim dokážu naložit..ale jak říkám, vždycky je na tom někdo bitej.“ (7.40)
Útěk je uspokojení, na všechno zapomeneš	Nemůžeš myslet na nic jiného, hlava je na kolečkách	„Takže to, že mám skejt pod nohama, pohybuju se na tom, to mě prostě uvolňuje a napnuje a hlavně tam, jak jsem říkal, nemůžeš myslet na nic jinýho než na to co děláš...ale na tom skejtu to nejde, tam musíš mít tu hlavu jenom na těch kolečkách. A když máš hlavu jenom na těch kolečkách, tak zapomeneš na celej svět okolo a najednou je ti fajn. Takže útěk, to je to uspokojení.“ (8.45)
Neriskuji kvůli zodpovědnosti	Mám zodpovědnost mimo skate	„takže od toho dávám ruce pryč, kvůli zodpovědnosti, že jo. Kvůli zbylému životu kolem skateboardingu potřebuješ mít zdravý nohy. Takže už si člověk uvědomuje, že už nemůže..“ (9.50)
Zranění vs. zodpovědnost	Dřív furt sedřený, dnes už to tolik nejde - Možnost zranění existuje pořád	„To jsem měl právě po každý..dneska už právě, že ne..ted' prostě potřebuju ruce i nohy, ale dřív, v těch devatenácti, dvaceti, osmnácti, co se to trošku hrotilo, tak normálně furt, takhle opuchlý palce, sedřený..Ne tak, je kámoš, co si na tom dvakrát zlomil ruku, má jí sešroubovanou..další kámoš měl otevřenou zlomeninu ruky (tři poklepání o stůl). Já mám fakt jenom lehčí zranění no..“ (9.59) „No, takhle mi to na konci podjelo a ještě jak tady dole pokračuje ta menší (římsa), tak já jsem jakoby hlavou šel kousek od toho. No a já jsem tam nestihl tu nohu dát úplně pod sebe a kdybych jí tam dal, tak se mi snad i zlomí..a ještě takhle s tou vystrčenou prdelí, sem šel přímo jako na přímáka. Takže držky jsou potřeba.“ (12.77)

Následky ježdění	Snažím se dobře padat, na kotníkách je to ale znát	„sám se tomu snažím vyvarovat..když padáš, tak se sanžit padat, umět padat..ale někdy to neovlivníš. To nejde. Ale hlavně, já jsem schopnej si zvrtnout kotníky i když jenom jdu, jo? Já to mám takový už vyčochtaný, že tady doma v těhle pantoflích se mi stává, že já jdu a najednou prostě zvrtn!“ (10.60)
Skateboardingu se nikdy nevzdám	Jezdit budu dál, zodpovědněji - Strach ze zranění a následků pro reálný život	„Určitě to nikdy nezhodím, ale ne už úplně tak aktivně a bezhlavě a agresivně, jak jsem si to plánoval dřív a jak to dřív bylo. Protože ono to může vycházet, nějaký rok jo, ale bojím se toho, že by mohlo přijít nějaký zranění nebo něco takovýho..že by mě třeba poslalo na měsíc do postele, do nemocnice a pak se bojím toho, co se bude dít v tom reálnym životě.“ (11.68)

Tabulka D8: Svoboda i závislost

Témata	Komentáře a poznámky	Citace + souřadnice
Svoboda je v plném soustředění na jednu věc	Soustředíš se a nevnímáš život okolo	„tak prostě v tom, že jsem tam jen já, ten skejt. Je to soustředění jenom na to, co dělám, takže nevnímám a nemyslím na život okolo. V tu chvíli jsem jenom já a ten skejt..“ (13.81) „Jdu na skejt, unavenej z práce a psychicky unavenej a tam se ještě fyzicky unavím víc, ale psychicky odjíždím zase úplně nabitej. Takže je to pro mě svoboda a droga. Svobodná droga.“ (13.83)
Nervozita, když se déle nejedí	Když to nejde, tak nejde, ale po skejtovačce jsem dva dny v pohodě	„Jo, určitě! Je, je to velká závislost. A i to na sobě poznávám kolikrát, že je to psychická závislost. Fyzická i psychická, obojí. Prostě jsem nervózní..když se nevyskejtuju (smích). Takže je to tak no (smích). Jako když to jinak nejde, když nemůžeš jít, tak nemůžeš, jo? Ale pak přijdu ze skejtovačky a alespoň dva dny jsem v pohodě.“ (13.85)

Příloha č. 7 – Tabulky hlavních témat rozhovoru s Radkem

Tabulka E1: Volnost, svoboda a pocit klidu

Témata	Komentáře a poznámky	Citace + souřadnice
Můžu si dělat co chci	Jsem sám sebou, je to volnost a kreativita	„Hele, co se mi na tom líbí. Mě se jako na skateboardingu líbí, že jsem sám sebou a ta volnost...Baví mě na tom ta volnost a ta kreativita. Můžu si prostě dělat co chci a nikdo mi u toho neříká, co mám dělat.“ (1.8)
Sám se rozhoduji	V extrémních sportech jedu sám za sebe	„Jo. Já prostě jak se věnuju těm extrémním sportům, tak tam většinou jedeš jako na sebe. Lyžování nebo Clif diving dělám, že skáču ze skal a tak.. Takže ta svoboda.“ (1.10) „jsem vyloženě sám tam, že já si řeknu, co budu dělat, jo? Je to pro mě určitý uklidnění..“ (1.12)
Pocit volnosti při letu	Při letu se cítím volný, nic mě netíží, je jen ten moment, teď a tady	„Jakože přesně ti nedokážu říct, co v tom letu prožívám. Ale ono to možná souvisí s tím, jak jsem říkal, že se tam cejtím volnej asi..že mě tam v tu chvíli nic netíží a jenom jsem v tom momentu, kdy prostě vidíš pod sebou to prkno, jak se ti tam něco točí a v tu chvíli jsem absolutně vyrovnanej. Protože jen co bys nebyl, tak se rozbiješ, že jo. A mě se na tom líbí, že si nějakým způsobem uvědomuju, že jsem v pohodě s tímhle tím a naplňuje mě to.“ (3.28)
Volnost se vytrácí s nepřátelstvím vůči ostatním sportům - do skateboardingu to nepatří	Vadí mi agrese vůči jiným sportovcům (BMX, koloběžky)	„často se něco rozbije nebo je i ta rivalita mezi skejtákama a BMXkářema, takže to mě štve..“ (7.61) „A teď přijde jiná parta skejtáků a hned..tady nesmíte jezdit a my vám rozbijem držky..a mě se v tu chvíli úplně vytrácí ten základní pohled na ten skateboarding. Vždyť tam by jsme přece měli bejt volný a neřešit.“ (7.63)
Volnost je i odlišení se od ostatních	Nechci být úplně stejný jako ostatní	„tak samozřejmě chceš bejt stejnej jako ostatní tím, že chceš skákat triky a tohle, ale zase na druhou stranu nechceš jezdit v partě, kde má deset lidí stejný boty nebo stejnej skejt. Takže já vlastně tím, že si udělám ten svůj grip, který dělám všechny tak nějak podobně, neříkám, že stejně ale ve stejnym stylu, tak pak seš zase trošku jinej než ty ostatní. Dal si do toho zase o trošku víc.“ (10.86)
Pravidla narušují volnost	Kdyby mi někdo říkal, co mám dělat, tak bych nejezdil	„řekl bych právě, že skateboarding je o tom freestylu..o tom, že jsi volnej. Takže tam asi..pro mě pravidla ve skateboardingu nejsou, prostě neexistujou tam.“ (14.119)

Tabulka E2: Vliv skateboardingu na osobní život

Témata	Komentáře a poznámky	Citace + souřadnice
Zvýšená citlivost na podněty týkající se skateboardingu	Zaslechnu zvuk podobný skejtu a hned upozorním	„jenom někde slyšíš takovej ten zvuk: „ta, ta, ta, ta“, jak jede ten skejt a hned automaticky, hele, nějakěj skejták! Takže mi přijde, že mě to jako hodně ovlivňuje.“ (9.76)
Sledování videí	Po večerech sleduji skate videa	„Třeba večer, když nemám co dělat nebo jim, tak si pustím skejťový video, protože se mi to líbí prostě.“ (9.76)
Drogy	Marihuana	„Myslím si, že skateboarding mě nějakým způsobem dostal i k drogám, k marihuaně. Jo? Protože to k tomu nějakým způsobem patří.“ (9.78)
Oblékání	Změnil jsem styl oblékání, celkový vzhled	„mě to třeba změnilo i ve stylu oblékání, že prostě se mi líbí to oblečení, nějakěj styl“ (9.78)
Myšlenky i mimo ježdění	Každý den si vzpomenu, nějaký podnět to vyvolá	„Hele rozhodně si vzpomenu každěj den, protože je nějaká situace, která mi to vyvolá. Buď někdo projede nebo vidíš značku, ale i často přemejšlim nad tím, jak bych někde něco chtěl skočit...že jsem hodně v takovym asi mi přijde, občas i ve snu. Víš, že nad tím přemejšlim..“ (9.80)
Skate je všude	Když jezdíš dlouho, vidíš skate všude	„když se tomu věnuješ dlouho, tak ten impuls pak už vidíš úplně všude. Prostě jdeš, vidíš lavičku a říkáš si, jo, tak tady by to bylo supr (smích)..takže všechno tohle ti tam dává nějakou myšlenku.“ (9.82)
Další činnosti	Sprejování gripů (custom grip work), vlastní skate desky	„Ono se tomu říká nějakěj ten custom grip work nebo něco takovýho. Mě prostě baví si nakoupit barevný gripy, spreje a tak a udělat si barevněj grip.“ (10.84)
Pozitivní vliv skateboardingu	Dřív jsem byl grázl, skate to změnil	„Protože mě ten skateboarding mění k lepšímu. Že tam nechám všechny svoje špatný věci, nechám je vyjezdit se, myslíš jenom na ten skejt nebo jak jsi v klidu, tak jde všechno stranou.“ (13.108) „Hele já jsem byl grázl, dělal jsem průsery, tohleco a nikdy se mi nepodařilo najít nic, co by mi pomohlo se od toho oprostit, furt jsem prostě potřeboval vyhledávat průsery a tohle. Až pak jsem se vrátil na ten skejt a zjistil jsem, že tam můžu všechno nechat.“ (14.116)

Tabulka E3: Uklidnění, odreagování

Témata	Komentáře a poznámky	Citace + souřadnice
Uklidnění	Když jezdím, nemusím řešit vůbec nic	„Je to pro mě určitý uklidnění, kdy dělám tohleto a nemusím řešit vůbec nic. Je to jedinej sport, u kterýho se dokážu fakt jako plně..jak bych to řek..prostě moje rozpoložení v tu chvíli, když skejtuju, je úplně neutrální. Já jsem prostě úplně vyklidněnej a jsem v pohodě.“ (2.12)
Je jen dobrý pocit	Při skejtu jsem klidný, není nic než dobrý pocit	„Přesně tak, myslím vyloženě jen na ten dobrej pocit, co mi to dává.“ (1.12)
Vybití negativní energie	Nechám tam vše špatné, mění mě to k lepšímu	„Že tam nechám všechny svoje špatný věci, nechám je vyjezdít se, myslíš jenom na ten skejt nebo jak jsi v klidu, tak jde všechno stranou.“ (13.108)

Tabulka E4: Motivace

Témata	Komentáře a poznámky	Citace + souřadnice
Zlepšování se	Posouvá mě to dál	„ ..já v tom vidim motivaci se zlepšovat dál, protože mě to posouvá. Vyloženě mě to posouvá dál. Ať už je to v jakymkoliv odvětví. Mentálním i fyzickým.“ (4.32)
Ostatní skateboardisté	Ostatní vnímám jako motivaci ke zlepšení	„Já je vlastně vnímám jako ty lidi, se kterýma si můžu zajezdit, můžu si s nima pokecat a můžu se díky nim zlepšit. Takže vidim v nich určitej nějakej posun. Jako v celým tom skateboardingu.“ (8.69)
Sledování videí	Videa beru jako možnost zlepšit se	„ ..rád koukám na videa. Vždycky v tom vidim nějakou možnost zlepšení se, progresu a hlavně nějaký motivace.“ (13.104)
Být lepší člověk	Protože mě skateboarding mění k lepšímu	„Co mě motivuje vyloženě na tom skateboardingu..mě na tom motivuje bejt lepší člověk. Protože mě ten skateboarding mění k lepšímu. Že tam nechám všechny svoje špatný věci.“ (13.108)
Potřeba něco předat	Chci něco předat – skate kroužek, pomoc při stavbě skateparku	„Máme vodácko-turistický oddíly a do toho jsem říkal, že bych chtěl zkusit nějakým způsobem předat něco, co vim. Tak jsem si přes Dům dětí a mládeže založil kroužek.“ (4.34) „Sám jsem jel pomáhat na Bábu tam u nás, když stavěli park, aby jsi za sebou nechal něco zase.“ (16.128)
Radost z úspěchu	Euforie při doskočení triku	„Znáš tu euforii, když prostě doskočíš nějaký trik, kterej jsi nikdy nedal, v tu chvíli si řekneš, vždyť ono to není až tak těžký.“ (4.38)

Pocit nebezpečí	Baví mě ten pocit nebezpečí	„to souvisí i s těma pádama a s těma schodama, že já prostě mám rád pocit nějakýho nebezpečí, adrenalinu. Vyloženě mě baví na tom i ten pocit nebezpečí.“ (19.149)
-----------------	-----------------------------	--

Tabulka E5: Ostatní skateboardisté a ježdění v partě

Témata	Komentáře a poznámky	Citace + souřadnice
Samotářství vs. ježdění v partě	Jsem spíš samotář, ale záleží mi, jak mě v partě berou	„No, to je taky dobrá otázka. Protože, když řeknu, že jsme spíš samotář, tak by mi na nich nemělo záležet, ale ve výsledku mě samozřejmě záleží na tom, jak mě v tý partě berou.“ (6.56)
Samostatnost	Chodím jezdit sám a baví mě to	„po práci jedu rovnou na Řepy, protože to mám hned za prací, tam si zajezdim a buď se tam s někým bavím a nebo ne. Ale nedělá mi to vůbec problém, mám to takhle furt.“ (8.71) „Takže kluci vždycky v partě jezdí. jezdí skejta, já si tam jezdím to svoje a jsem spokojenej.“ (17.141)
Rivalita v partě		„Protože přece jenom je tam určitá rivalita, kterou tam má ten skejt'ák, že prostě si řekneš, ty vole on umí tenhle trik a já ho neumím a zase naopak ty umíš něco, co neumí on.“ (6.56)
Mít si co říct	Je důležité mít si co říct	„Není to vyloženě, že bych přijel za každým skejt'ákem a automaticky se s ním bavil. Jako dám si s ním ruku, všechno, pochválím mu trik, ale mám ty vybraný.“ (7.58)
Je důležité mít kolem sebe lidi		„já prostě potřebuju ten kontakt s lidma. Já mám rád lidi kolem sebe, takže proto radši jezdím na místě, kde je víc lidí. Takže myslím, že pro mě to znamená hodně, pro skateboarding mít kolem sebe ty lidi.“ (7.60)
Z některých se stanou dobří kamarádi	V partě se pak najde několik, opravdových kamarádů	„Takže s touhleto partou se dokážu bavit i o reálnějších věcech. To jsou prostě kamarádi.“ (18.145)

Tabulka E6: Zranění

Témata	Komentáře a poznámky	Citace + souřadnice
Moje zranění	Utržené vazy, klíční kosti	„já do toho ještě dělám freestylový lyžování, free skiing a trampolíny a urval jsem si vazy, přední křížák, podélný a nějaký meniskus, když jsem skákal na trampolíně salta a blbě jsem si to vyhodil no. Ale jako ze skejtu mám zranění nějaký..většinou to byli klíční kosti, když padáš ze schodů. Já hodně rád skáču schody. Mě prostě baví létat, než že bych byl nějaký streeter nebo tak.“ (2.18)

Na skateboardu méně zranění	Z jiných sportů jsem zraněný víc, ze skateboardu tolik ne, má to tak být	„Ale to je jediný zranění, který jsem ze skateboardingu měl. Jsem hodně zraněnej, ze všeho možnýho, ale skejt, musím uznat, že tam se mi nikdy nic hroznýho nestalo.“ (2.20) „Takže proč se mi na skejtu nic neděje? Hele já to беру tak, že to tak má prostě bejt. Že mám bejt skejtářák nebo že mám skejtovat a cejtím to tak a asi jsem nějakym způsobem s tím sžitej, že tam se mi nic nestane.“ (2.22)
Následky zranění	Operace kolene	„Ještě bych potřeboval tak měsíc a už to bude dobrý, ale já jsem byl vlastně v půlce března na operaci, takže teď jsou to tři měsíce a doktor mi řek, že třeba na tý noze nevyskočím rok a půl a strejc mi to potvrdil, tak se toho trochu obávám, ale myslím, že by to mělo bejt dobrý.“ (4.36)

Tabulka E7: Pravidla

Témata	Komentáře a poznámky	Citace + souřadnice
Dodržování pravidel	Dodržuji pravidla, i když dřív tomu tak nebylo	„Já jsem i takovej ten typ, co nepřejde na červenou a tak. Takže já dodržuju hodně, ale přiznám se, že dřív jsem nedodržoval.“ (14.114)
Do skateboardingu pravidla nepatří	Kdyby mi někdo říkal, co mám dělat, tak bych nejezdil	„Tim, že tam cejtím tu volnost, tak kdyby mi někdo diktoval nějaký pravidla, že musíš jezdit takhle a takhle, tak tím pádem by to pro mě ztratilo smysl. Tak bych asi přestal skejtovat.“ (15.121)
Existují nepsaná pravidla	Existují nepsaná pravidla, je to o slušnosti	„Asi pak samozřejmě takový ty věci, jakože nebudeš nikomu vjíždět do dráhy, ale to je trošku něco jinýho. Jsi v parku, vidíš, že tam někdo stojí, tak se tam automaticky nežeňeš, necháš ho projet.“ (15.119)

Tabulka E8: Práce s hlavou

Témata	Komentáře a poznámky	Citace + souřadnice
Vnímání	Celé je to v hlavě, jak to vnímáš	„Všichni furt říkaj jak se boješ a tohle, ale je to celý jenom jako v hlavě si říct, že je to v pohodě a dá se pak všechno.“ (5.40)
Soustředění a zvládnání strachu	Bez soustředění přijde pád	„rozhodně je asi důležitý nemít úplnej strach. Nemůžeš se toho prostě bát. To je jak s motorkou. Nemůžeš se toho bát, protože pak by ses na tom zabil, ale musíš k tomu mít určitej respekt. Říct si kde máš nějaký limity.“ (5.43)

Příloha č. 8 – Tabulky společné analýzy

Tabulka F1: Kamarádství

Společné téma/ Respondenti	Popis společného tématu/ Citace
Kamarádství	<i>Podpora, motivace, skateboarding v partě je lepší, není to jen o ježdění</i>
Tomáš	<p>„A to vlastně je na tom to nejlepší na skejtvání, že neskejtuješ sám, ale skejtuješ s někým.“ (2.16)</p> <p>„když prostě to uděláš sám, tak tě to nějak vnitřně uspokojí, ale chceš, aby to někdo viděl.“ (3.24)</p> <p>„Je to taková třešnička na dortu, takovej bonus k tomu, je to takový to spojovadlo, ale je to o tý pohodě, že skejtuješ, jíš, bavíš se..“ (6.37)</p>
Jakub	<p>„..ke skateboardingu jsem se dostal asi tím stylem, že kluci na základce skejtovali kolem mě..“ (1.6)</p> <p>„A co je asi nejvíc důležitý, nejvíc důležitý! ..u skateboardingu, jsou ty lidi, který máš kolem sebe. Protože to je asi ta největší věc, která tě nakopává do toho se někam posunout..“ (5.38)</p> <p>„Já osobně třeba neumím skejtovat sám, mě to prostě samotnýho nebaví. Protože se potřebuju před někým předvést, potřebuju někomu ukázat, že umím i já něco..takže jakmile se jezdí v bandě, tak se víc hecuje, víc se jezdí, víc se padá..víc se občas popijí (smích) a víc se prostě sází! Prostě nemůžeš skejtovat bez těch pravejch kamarádů..“ (5.44)</p>
Lukáš	<p>„Hele, ke skateboardingu jsem se dostal na základce přes kamarády..“ (1.2)</p> <p>„No, to že se vlastně podporují a nezáleží vůbec na tom, co kdo jezdí nebo jak jezdí, protože se znaj a každej zná ty standardy relativně toho druhýho.“ (8.80)</p> <p>„Právě, hecovačka je taky důležitá no, protože se ty lidi podporují. A ve finále, ať už se znaj nebo ne, protože stejně během chvilky víš, jak každej jezdí a..vždycky ho podpoříš. Pokud nejsi kokot..A těch moc není.“ (9.90)</p>
Dominik	<p>„Bez kamarádů a nějakýho kolektivu to nejde provozovat..nebo alespoň já to neumím.“ (4.24)</p> <p>„Nám je vlastně pětadvacet a jsou tam kluci, těm je dvanáct prostě..a připadám si, že mě je dvanáct a nebo si připadám, jak kdyby jemu bylo pětadvacet..prostě se naladíš a neřešíš nějaký rozdíly.“ (9.52)</p>
Radek	<p>„Protože přece jenom je tam určitá rivalita, kterou tam má ten skejták, že prostě si řekneš, ty vole on umí tenhle trik a já ho neumím a zase naopak ty umíš něco, co neumí on.“ (6.56)</p> <p>„Já prostě potřebuju ten kontakt s lidma. Já mám rád lidi kolem sebe, takže proto radši jezdím na místě, kde je víc lidí. Takže myslím, že pro mě to znamená hodně, pro skateboarding mít kolem sebe ty lidi..“ (7.60)</p>

Tabulka F2: Motivace

Společné téma/ Respondenti	Popis společného tématu/ Citace
Motivace	<i>Zlepšování se, kamarádi, sledování videí</i>
Tomáš	<p>„Jo, byl tam jeden, že vždycky jsme si říkal, chci bejt jako on ty jo! A ve finále když on přestal jezdit a začal chlastat, tak jsem pak byl lepší.“ (1.8)</p> <p>„chceš bejt pro někoho vzorem a hlavně, když jezdíš v tý partě, tak někdo tam je vždycky lepší než ty a ty prostě chceš bejt jako on, zlepšovat se, tak tě to jako motivuje no.“ (3.24)</p> <p>„A pak ze skejtovjch videí, vyšel Tony Hawk, ta hra, takže hodně z tý hry jsme si taky brali. Byla to sranda.“ (1.8)</p>
Jakub	<p>„V tom skateboardingu se taky musí někam posunovat, určovat si nějaký cíle a ty cíle..pokořit a posouvat se dál.“ (3.22)</p> <p>„ ..ty cíle jsou důležitý v tom. Nemůžeš skejtovat pět let s tím, že budeš dělat jedny a ty samý triky. To prostě nejde.“ (4.32)</p> <p>„Samozřejmě to, kam ty se posouváš, nebo co ty odjíždíš, tak je jenom o tobě čistě samotným, ale já osobně k tomu potřebuju tu partu lidí kolem sebe. Protože jinak bych se asi nikam neposunul.“ (5.46)</p> <p>„A motivace, na internetu, videa, knížky, vidět to, co a jak.“ (5.47)</p>
Lukáš	<p>„Plus teda, že zase..to zlepšování svých skills. Tohle mě vždycky hrozně bavilo.“ (5.48)</p> <p>„Tak skejt je právě ta věc, co může bejt víc o tom hrotu a kde se ten člověk může třeba víc seberealizovat. Prostě si řekneš tohle se naučím, naučíš se to, hřejivej pocit na srdci, skvělý, top.“ (11.112)</p> <p>„A když se to pak povede, tak je to prostě o to víc, protože si v tom nechal fakt kus sebe a tu energii a tak.“ (11.114)</p>
Dominik	<p>„Jenom jsem věděl o klukách, co takhle skejtují v Táboře, o Matějovi..to byla motivace, protože on je stejně starej a ještě jak byl malinkej a dával..tak jsem si říkal..ty vole! Takovej kluk nemůže dávat víc než já, vždyť jsem o hlavu větší! (smích). Tak to byla ta motivace.“ (1.8)</p> <p>„Furt v tom samim skateparku to je, jak já v Planý, zamrzneš na zemi pět let a nejmíc tě vyškolí, když změníš prostředí a seš nucenej se s tím vyrovnat..a potom tě to strašně posouvá a zjišťuješ, že kamkoliv přijedeš, tam ti to jde, protože seš takovej všestranej.“ (3.21)</p>
Radek	<p>„já v tom vidim motivaci se zlepšovat dál, protože mě to posouvá. Vyloženě mě to posouvá dál. Ať už je to v jakymkoliv odvětví. Mentálním i fyzickým.“ (4.32)</p> <p>„ ..rád koukám na videa. Vždycky v tom vidim nějakou možnost zlepšení se, progresu a hlavně nějaký motivace.“ (13.104)</p> <p>„Já je vlastně vnímám jako ty lidi, se kterýma si můžu zajezdit, můžu si s nima pokecat a můžu se díky nim zlepšit. Takže vidim v nich určitej nějakej posun. Jako v celým tom skateboardingu.“ (8.69)</p>

Tabulka F3: Odreagování, pozitivní vliv skateboardingu

Společné téma/ Respondenti	Popis společného tématu/ Citace
Odreagování, pozitivní vliv skateboardingu	<i>Odreagování, během skateboardingu nejde myslet na nic jiného, pozitivní vliv skateboardingu na náladu, řešení problémů, vytržení z reality během ježdění</i>
Tomáš	„já třeba občas když jsem sem šel, a učil se třeba na státnice, tak jsem sem šel zaskejtovat si sám, abych se nějak uklidnil. Třeba bylo osm večer, dojel jsem si sem na hodinku pohoupat a jel jsem domu se učit dál jo.“ (2.18)
Jakub	„Přijdeš z práce, seš nasranej, jdeš skejtovat, u toho si..i když se zrakvíš, tak si u toho odpočineš.“ (9.77) „Znamená to pro mě surfování, na tvrdejch betonovejch, asfaltovějch vlnách, kdy se můžu totálně uvolnit a dostat se z toho, ve finále depresivního světa, kterej je tady všude kolem nás.. .“ (13.114)
Lukáš	„Nicméně potom si sednu a jsem v klidu. Prostě skateboarding je terapie. A nevím..je to prostě skvělý.“ (7.69) „Byl jsem takhle v čase zaseklej ve skejtu..takže..já nevím, jakýkoliv problém jsem měl a napadlo mě ho zrovna vyřešit skateboardingem, tak to vlastně pomohlo.“ (7.71) „Hele, právě, že v tu chvíli, ze začátku furt, nebo já, myslim na tu věc, danou, kvůli který jsem nasranej, ale asi postupem toho, jak se uvolňuje ta energii do toho skejtu a do nějakýho pohybu, tak pak už nemyslím prakticky na nic, jenom prostě, abych to dotočil nebo něco a.. .“ (7.73)
Dominik	„Takže to, že mám skejt pod nohama, pohybuju se na tom, to mě prostě uvolňuje a naplňuje..a když máš hlavu jenom na těch kolečkách, tak zapomeneš na celý svět okolo a najednou je ti fajn.“ (8.45) „Takže svym způsobem se teďka stává skateboarding pro mě to, že to není úplně koníček, co mě naplňuje, ale spíš je to útěk od reality. Protože, když už si na to ten čas udělám, tak je to úplně strašně uvolňující.. .“ (7.39)
Radek	„Přesně tak, myslim vyloženě jen na ten dobrej pocit, co mi to dává.“ (1.12) „Že tam nechám všechny svoje špatný věci, nechám je vyjezdít se, myslíš jenom na ten skejt nebo jak jsi v klidu, tak jde všechno stranou.“ (13.108)

F4: Pociť svobody

Společné téma/ Respondenti	Popis společného tématu/ Citace
Pociť svobody	<i>Svoboda je v možnosti dělat si věci po svém, soustředění pouze na skateboarding</i>
Tomáš	„Určitě je tam nějaký ten pociť svobody, že prostě tě limituje maximálně povrch.“ (6.43) „Ty vole, v čem je ta svoboda..to že prostě můžeš jet asi kamkoliv no, nikdo tě nedrží, nic nemáš nalajnovaný, nejsou žádný pravidla toho..prostě je to bez hranic no. Nikdo ti neřekne..maximálně tě vyhodí z nějakýho spotu.“ (7.45)
Jakub	„Hele jestli mi něco dal, dal mi, ne úplně všechno, ale takovej ten pociť tý svobody.“ (9.77) „Prostě děláš něco, co tě jako baví, co tě naplňuje a to je podle mě asi takovej ten pociť volnosti. Prostě vždycky, když děláš něco, co tě baví, tak máš pociť, že jsi podle mě strašně svobodnej člověk v tu chvíli.“ (8.71)
Lukáš	„Hele, hrozně dobře, strašně svobodnej. Takovej, nevím, jako fakt..no, asi nejlíp dobře a svobodnej prostě. Ve finále se můžeš sebrat, někam vypadnout a vždycky je to na tom úplně skvělý a jdeš do toho, dupeš! Tak to je dobrý.“ (4.40) „Jo hele, třeba..strašná možnost všech kreativní věcí, a to že vlastně na tom skejtu nic není úplně blbý. Víš že, jako jsou tam úplně mega hardcore prostě věci, ale pak vidíš nějaký relativně basic shit a taky je úplně skvělej.“ (5.48)
Dominik	„Jdu na skejt, unavenej z práce a psychicky unavenej a tam se ještě fyzicky unavím víc, ale psychicky odjíždím zase úplně nabitéj. Takže je to pro mě svoboda a droga. Svobodná droga.“ (13.83)
Radek	„Hele, co se mi na tom líbí. Mě se jako na skateboardingu líbí, že jsem sám sebou a ta volnost...Baví mě na tom ta volnost a ta kreativita. Můžu si prostě dělat co chci a nikdo mi u toho neříká, co mám dělat.“ (1.8) „Jakože přesně ti nedokážu říct, co v tom letu prožívám. Ale ono to možná souvisí s tím, jak jsem říkal, že se tam cejtím volnej asi..že mě tam v tu chvíli nic netíží a jenom jsem v tom momentu, kdy prostě vidíš pod sebou to prkno, jak se ti tam něco točí a v tu chvíli jsme absolutně vyrovnanej. Protože jen co bys nebyl, tak se rozbiješ, že jo. A mě se na tom líbí, že si nějakým způsobem uvědomuju, že jsem v pohodě s tímhle tím a naplňuje mě to.“ (3.28)

F5: Zranění

Společné téma/ Respondenti	Popis společného tématu/ Citace
Zranění	<i>Zkušenosti s vlastním zraněním i zraněním kamarádů, většinou spíš lehčí zranění, ale kdykoliv se může stát i horší, člověk to neovlivní</i>
Tomáš	„To je největší průšvih jakoby, že to nevnímáš, že to přijde třeba až druhý den jo, že se pomalu nemůžeš ani hnout, normálně koukáš kde máš modřiny, si úplně od krve..takže to nevnímáš v tu chvíli tu bolest..jako zařveš si, ale seš tak vyhecovanej, že to prostě dáš no. Tu bolest nevnímáš.“ (9.62) „Protože já jako fakt když se hecnu, tak to je v prdeli no..a bojím se pak i sám o sebe, nechci nějak blbnout teď před státnicemi.“ (9.60)
Jakub	„Co jsem měl, tak asi jediný, tak natažený vazy v koleni..nemohl jsem pořádně chodit, bylo to špatný..a zase začala pracovat ta psychika, kdy prostě ten skateboard potřebuješ k tomu životu. Jakmile to jednou bereš vážně, tak se k tomu vždycky vrátíš.“ (7.65)
Lukáš	„Pro mě je nevýhoda to, že prostě můžeš na parku udělat blbost a ještě blbějc si na to stoupnout a vystřelit si ten skejt přímo do rypáku a celej si ho zlomit na několikrát a pak bejt 14 dní doma na neschopence.“ (13.125) „No, říkám v tý nemocnici ne: „já jsem sem jako původně úplně nechtěl jet, ale není mi dobře, nemám to zlomený, ne? Co, ten nos?“ (smích). Prej: „tam máte zlomenin hodně.“ Tak mi to vyšetřili, něčím mi tam rejпали a tak, šili mi to a dali mi nějaký prášky.“ (13.129)
Dominik	„sám se tomu snažim vyvarovat..když padáš, tak se snažit padat, umět padat..ale někdy to neovlivníš. To nejde. Ale hlavně, já jsem schopnej si zvrtnout kotníky i když jenom jdu, jo? Já to mám takový už vyčochtaný, že tady doma v těchle pantoflích se mi stává, že já jdu a najednou prostě zvrtn!“ (10.60) „To jsem měl právě po každý..dneska už právě, že ne..ted' prostě potřebuju ruce i nohy, ale dřív, v těch devatenácti, dvaceti, osmnácti, co se to trošku hrotilo, tak normálně furt, takhle opuchlí palce, sedřený..Ne tak, je kámoš, co si na tom dvakrát zlomil ruku, má jí sešroubovanou..další kámoš měl otevřenou zlomeninu ruky (tři poklepání o stůl). Já mám fakt jenom lehčí zranění no..“ (9.59)
Radek	„já do toho ještě dělám freestylový lyžování, free skiing a trampolíny a urval jsem si vazy, přední křížák, podélnej a nějakej meniskus, když jsem skákal na trampolíně salta a blbě jsem si to vyhodil no. Ale jako ze skejtu mám zranění nějaký..většinou to byli klíční kosti, když padáš ze schodů.“ (2.18) „Ale to je jediný zranění, který jsem ze skateboardingu měl. Jsem hodně zraněnej, ze všeho možnýho, ale skejt, musim uznat, že tam se mi nikdy nic hroznýho nestalo.“ (2.20)

F6: Práce s hlavou, zvládání strachu

Společné téma/ Respondenti	Popis společného tématu/ Citace
Práce s hlavou, zvládání strachu	<i>Zvládání strachu je důležité pro zvládnutí triku</i>
Tomáš	„vytrvat při tom, když se ti to nepovede poprvý, podruhé, tak prostě furt to zkoušet, fakt do té krve, dokud to prostě nepřijde a stojí to za to no..oni mě znaj, já tady řvu, nadávám prostě..jsou radši ticho, nejezdí a čekaj, až já to prostě dám no..protože já jako fakt když se hecnu, tak to je v prdeli no..“ (9.60)
Jakub	„Já to mám třeba u Frontside Indy Airu v rádiusu jako. To je prostě trik na kterej fakt jedeš, teď se blížíš k tomu kopingu a řekneš si, jo to dáš, teď vidíš ten rádius, řekneš si, do prdele! To ses posral ty vole. Vyskočíš, chytneš to prkno v tom vzduchu, najednou to dopadneš ty vole, dopadneš to tak, jak jsi chtěl, dopadneš to a ten pocit se nedá popsat, to je strašně těžký to popsat..prostě si odjel něco, co si strašně dlouho chtěl..odjel si něco co tě baví..To je na tom to boží.“ (8.73)
Lukáš	„A Taky je strašná nevýhoda tvůj mozek. Třeba v mém případě můj mozek je strašná nevýhoda, protože je hroznej posera. Takže, to je nevýhoda, protože se můžeš občas bát.“ (12.123)
Dominik	„Nejtěžší je, třeba, když jedeš na nějakou hranu nebo trubku, rail a začneš přemýšlet nad tím, že to nedáš nebo, že spadneš..prostě se začneš bát, tak z padesáti..osmdesáti procent to tak dopadne. Tak jak se bojíš, tak tak skončíš, víš co. Ale když jedeš a fakt úplně, absolutně dostaneš z té hlavy všechno, všechny takovýhle obavy a myslíš jenom na to, jak jsi hustej a jak to odjedeš a strašně si věříš, tak to je naopak zase osmdesát procent toho úspěchu.“ (5.28)
Radek	„Všichni furt říkaj jak se bojejí a tohle, ale je to celý jenom jako v hlavě si říct, že je to v pohodě a dá se pak všechno.“ (5.40) „rozhodně je asi důležitý nemít úplnej strach. Nemůžeš se toho prostě bát. To je jak s motorkou. Nemůžeš se toho bát, protože pak by ses na tom zabil, ale musíš k tomu mít určitej respekt. Říct si kde máš nějaký limity.“ (5.43)

F7: Pravidla

Společné téma/ Respondenti	Popis společného tématu/ Citace
Pravidla	<i>Nepsaná pravidla skateparku, koloběžkáři je často nedodržují, stejně tak ale někteří skateboardisté</i>
Tomáš	„V Praze, že jo, doteďka je nemáme rádi (koloběžkáře), furt jsou v těch skejtparcích nalezli takový ty patnáctiletí smradi a neznaj nějaký ty pravidla že jo, že ti tam vjede bezmyšlenkovitě a může pak bejt nějaký z toho zranění.“ (1.10)
Jakub	„Prostě přijdeš někam do skateparku, tam jsou děti na koloběžce, ty vole, nekoukaj kolem sebe! Koloběžkou by ti urvali kotník a je jim to úplně jedno.“ „Ne dobrý, máme kamaráda, co jezdí na koloběžce, jezdí na ní docela slušně, až nadprůměrně...ale jezdí s úctou a jezdí ohleduplně. Ale je to asi tak jeden z mála koloběžkářů, co to takhle dělá. Takže jezdí na čem chceš asi, ale s úctou a koukej kolem sebe (smích).“ (13.110)
Lukáš	„plus a to je na tom úplně ta nejotravnější věc, na tom většinou jezdí malý děti, a ne až tak malý, aby to nechápaly, ale nechápou naprosto žádný pravidla skateparku, nebo je nechtěj znát. A to je prostě strašný, protože se ti pletou do cesty.. “ (14.140) „Nečumět jenom na ty nohy a na skejt nebo na cokoliv jinýho, protože pak na něco narazíš. Takže oči nahoru a můžeš jezdit i na koloběžce (smích).“ (15.145)
Dominik	„Taže takhle funguje skatepark. Má to támhle směr a támhle a víceméně se jezdí z jedny strany na druhou přes různé překážky. A tebe nemůže napadnout se v půlce skateparku, když nevíš, kdo za tebou jede a ještě máš ty sluchátka a teď se rozjedeš napříč támhle do baťůžku pro pití...Ale málo lidí je chápe. Nemaj ten rozum v tom. Jsou to malý děti většinou ty koloběžkáři, co se tam motaj. Takže spíš rodiče za to můžou.“ (6.34)
Radek	„Asi pak samozřejmě takový ty věci, jakože nebudeš nikomu vjíždět do dráhy, ale to je trošku něco jinýho. Jsi v parku, vidíš, že tam někdo stojí, tak se tam automaticky neženeš, necháš ho projet.“ (15.119)

Příloha č. 9 – Přepis rozhovoru s Tomášem

Rozhovor s Tomášem (25 let). Délka rozhovoru 34 min, květen 2018. *Rozhovor se odehrává v „minirampě“, kterou Tomáš postavil se svými kamarády.*

(1) V: Jak jsi se dostal ke skateboardingu?

(2) R: To už je hodně dávno no..hele asi na základce s kamarádem, kterej tady zrovna není, tak jsme to viděli v televizi a nakoupili jsme ty rybičky, ještě ty starý skejty a jezdili jsme na nich před barákem no, asi jsem to viděl v televizi a chtěl jsem bejt jako ty týpci tam v té televizi..takže na rybičkách jsem začínal..úplně na těch z hračkářství si pamatuju, to byla pecka.

(3) V: Kolik ti bylo?

(4) R: ..Deset?

(5) V: ..Tak to už jezdíš dlouho.

(6) R: Jezdim dlouho, s přestávkama, ale to byly fakt začátky, nebyl, že jo internet, takže to bylo šílený, neměli jsme se vůbec jak co učit, takže víceméně pokus omyl to byl asi. A první skejt teď co mám, to bylo až tak sedmá osmá třída, jinak do té doby furt na tomhle tom..takový ty starý ryby..rád bych jí vylovil, ale už jsem ji asi vyhodil, to už nebudu mít, rád bych si to připomněl ty vole, ale teď se to vlastně vrací, že jo, což je takovej paradox.

(7) V: A jak jsi se začal vyvíjet na tom skejtu, jak jsi se učil triky a jak to šlo dál?

(8) R: Hele v té osmí třídě jsme trávili s klukama na skejtparku každý den, že jsme fakt po škole tam šli a do večera jsme skejtovali, takže víceméně jsme se možná učili od těch starších taky, že jsme okoukávali triky. Jo, byl tam jeden, že vždycky jsme si říkal, chci bejt jako on ty jo! A ve finále, když on přestal jezdit a začal chlastat, tak jsem pak byl lepší. Takže jsme to okoukávali od těch kluků. Byly tam klasický takový ty, že jsme se vole prali s těma bajkerama, že jsem se tam nesnášeli jo, s koloběžkářema, takový ty věci, to tam probíhalo, fakt to bylo vostrý jednu chvíli. A pak ze skejtovějch videí, vyšel Tony Hawk, ta hra, takže hodně z té hry jsme si taky brali. Byla to sranda.

(9) V: A co to bylo za konflikty s těma bajkerama a..?

(10) R: Hele konflikty, že ti prostě vjede někam nebo ti tam překáží. On tam něco trénuje, ty mu tam vjedeš, ono se mu to nepovede a je nasranej..tak se tam prostě popereš..jako byl jsem svědkem, že se tam škrtili s koloběžkářema..v jednu chvíli to bylo fakt vostrý. Teď ve finále se tomu už zasmějeme s těma klukama, když teď jako se bavíme s těma bajkerama, jaký jsme byli blbci, jako že.. Myslím, že dneska to přetrvalo hlavně u těch koloběžkářů. V Praze, že jo, doteďka je nemáme rádi, furt jsou v těch skejtparcích nalezli takový ty patnáctiletí smradi a neznaj nějaký ty pravidla že jo, že ti tam vjede bezmyšlenkovitě a může pak bejt nějaký z toho zranění.

(11) V: Takže ten problém je, že nedodržují ty pravidla.

(12) R: Noo, to si myslím..že oni jako nemaj tu ohleduplnost nebo nemaj ten přehled, jakože prostě koukaj jenom na sebe a nemaj přehled co se děje okolo, že ti tam vjedou a pak jsou z toho zbytečný zranění.

(13) V: ..stalo se ti něco takovýho?

(14) R: Ty jo, abych někoho jako vyloženě srazil, to ne..zranění jsem si vždycky udělal sám, ty velký..jo, měl jsem vlastně asi třikrát výron kotníku, zlomený nohy a takhle..od té doby nic, to bylo všechno tak kolem těch patnácti no, ta základka, to jsem hodně skejtoval..střední vůbec, to jsme nejezdili a vlastně co jsem na bakaláři, tak jsem zase začal, takže já tam měl čtyřroční pauzu, možná pět let.

(15) V: A proč jsi nejezdil na střední?

(16) R: Ty jo, asi špatná parta no, nechal jsem se stáhnout strašně..nebo..vymlouvat se, že nebyl čas, nevím..jsem dojížděl do toho Písku z Milevska, takže jsi dvě hodiny denně strávil.. už to nebylo takový, že jedeš po škole na skejta, ale musíš hodinu jet autobusem pro skejta, teď přijedeš domu večer a už prostě není ta chuť a hlavně po tý základce jsme se rozutekli, každé kluk jsme šel do jinýho města a už prostě se ty vazby zpřetrhaly, že už ani nebylo s kým skejtovat. A to vlastně je na tom to nejlepší na skejtování, že neskejtuješ sám, ale skejtuješ s někým..a abych šel do Písku na skatepark, to mě víceméně ani nikdy nenapadlo. Takže to šlo úplně stranou, začal jsem hulit, chlastat..a žil jsem takhle no, chvíli, těch pět, čtyři roky.

(17) V: Takže je to nějak stěžejní, ta parta pro to skejtování?

(18) R: To je určitě no..podle mě je to hlavně o tý partě. Že je to o tý komunitě. Nevím, někdo má rád skejtování sám, já třeba občas když jsem sem šel, a učil se třeba na státnice, tak jsem sem šel zaskejtovat si sám, abych se nějak uklidnil. Třeba bylo osm večer, dojel jsem si sem na hodinku pohoupat a jel jsem domu se učit dál jo. Ale teď prostě, tady jsme to postavili čtyři a to bylo prostě supr, na to strašně rád vzpomínám! To byla strašná sranda jak jsme objednávali ten materiál na to jo..prostě trávili jsme tady každý víkendy, stavěli jsme to tady pomalu dva měsíce, já jsme kreslil plány na to dva tejdny. Prostě jsme si jako fakt s tím vyhráli a teď to dopadlo tak, že tu skejtuju já s Filipem, ještě s jeho bratrancem a ten čtvrtý poslední co to s náma stavěl, ten to úplně vzdal, ten si nakoupil věci, oblečení a vysral se na to a sem tady ve finále fakt jenom s ním (Filipem) a nebo s tím druhým.

(19) R: Tady jako v Milevsku se hlavně ztratil potenciál úplně, jakoby o to není zájem..vy máte v Táboře, že jo, teď tam máte tu školu tam rozjždíte.

(20) V:jojo

(21) R: To je prostě super jo..ale tady prostě nic takovýho není :/ ..vychovávat nějakou novou generaci.. není na to tady skatepark jo..já bych strašně rád tady pro to něco udělal, ale jsem prostě pět dní v Praze, jezdím sem jenom na víkendy a ještě ob tejdny, takže já jsem tady třeba dneska po měsíci..a kdybych tady bydlel, tak bych se asi o něco pokusil, ale teď prostě to nemá smysl no. Tak jako jsem rád, že tady máme tohle zázemí (minirampa) a že si já můžu zaskejtovat, v zimě, kdykoliv vlastně..už nekoukám na počasí a navíc se neohlížím no..je to asi takhle no.

(22) V: jasně.

(23) V: A v čem je třeba ten rozdíl, když jezdíte na skejtu v partě a když jezdíš sám? Je to v něčem jiný?

(24) R: Hele je to určitě jiný! V tom vzájemným hecování nebo o podpoře hlavně, co se ti povede, tak prostě plácnout si víš co, a když prostě to uděláš sám, tak tě to nějak vnitřně uspokojí, ale chceš, aby to někdo viděl možná nebo chceš, aby tě někdo pochválil nebo chceš bejt pro někoho vzorem a hlavně, když jezdíš v tý partě, tak někdo tam je vždycky lepší než ty a ty prostě chceš bejt jako on, zlepšovat se, tak tě to jako motivuje no. Než když prostě jezdíš sám tak to upadá no, ta motivace bych řek.. Takže určitě jezdit v partě no. Mě se to strašně jako líbí, když jsme teď byl v tý Barce (Barcelona), tak, jak tam jsou ty komunitky na tý Macbě (mezinárodně známý skateboardový spot před Muzeem umění v Barceloně), nebo když se točí to skejtový videjko, potkávali jsme partu prostě deseti skejt'áků, z toho dva kamaramani..a mě to prostě přišlo strašně cool no.

(25) V: byli jste na Macbě, jo?

(26) R: právě! to bylo ono, ne? Vezmeš tam kámoše, nejedeš tam prostě sám, ale jedeš tam s partou a přiletěli jsme tam ve dvanáct večer a do tří do rána jsme jezdili po tý Barceloně, skejtovali jsme, s krosnama na zádech a užíváš si no..to jenom prostě jedeš, nemusíš dávat triky, ale jenom si to prostě užíváš no..takovej ten feeling, že prostě jste v partě a jedeš tím městem nočním, kolem tebe jezdí auta, super prostě. A přes den úplná pecka že jo, ty spoty jsem si všechny

najel tam a bylo to výborný no. Macba..takovej pražskej Stalin (Stalin - jeden z nejznámějších skateboardových spotů v Praze na Letné).

(27) V: A co si myslíš, že je stěžejní na tom skateboardingu, co tě na tom tak baví? Pokud tě to baví?

(28) R: Tak jasně že mě to baví! Jinak bych to nedělal. Ono už se to změnilo, že dřív skejťáky každéj považoval za vyvrhele, že jo prostě, řetězy, pankáči, chlastání, hulení, vytaháný džíny nebo zase hiphopeři, že jo.. ale dneska už to tak není, dneska to šlo strašně dopředu už..ted' vlastně bude Olympiáda, na těch letních, je to už někde jinde no. Takže mě bavila ta móda, jako baví mě to oblíkání se..a..možná trochu pocit svobody, když jedeš no, prostě tím městem nebo..je to o těch lidech hlavně. Nepovažuju to jakože, někdo se tím užívá, bere to jako práci, ale já to mám jako koníček, jako sport..rozhodně to považuju za sport..ale jako práci bych to..jako závidím těm lidem, co se tím užívá, jsou sponzorovaný a nemusí to řešit. Musí se asi hodně otáčet, ale už to prostě není o tom, že chlastáš, tohle..už prostě musíš zdravě jíst, máš tréninky, máš svýho osobního trenéra co s tebou jede nohy a nějakou fyzičku..už je to jinde no.

(29) V: Takže tě neláká věnovat se tomu takhle profesionálně?

(30) R: Tak jo no, ale já jsem hodně „busy“ že jo, škola práce a nevím no, po práci jdu radši někam s holkou ted', než abych se projížděl na skejtu no. Jako měl jsem takový období, nebo ambice, že bych se vykašlal na Thai Box a posilku a jenom čistě skejtoval, že bych si ten čas na to jako určitě našel, kdybych omezil něco, ale prostě říkám, není ta parta, nejsem takovej abych přišel do toho skateparku sám a hledal si nový kamarády, ty jo, prostě mám rád ty lidi se kterejma skejtuju a chci to prožívat s nima, ne s nikým novým no.

(31) V: Takže nějaký tvrdý jádro.

(32) R: No no no, prostě od dětství ta parta.. Já jsme měl dobrýho kámoše na skejta..ale strašně hulil a ted' už je odstěhovanej od mámy, možná i..seděl, on jel ve velkým ty drogy, že už ani nomoch chodit, takže..vůbec nevím jak dopad tenhle kluk. Takže to byl muj takovej..a ten byl dobrej ty vole! Láďa ten byl fajn. Pak jsme jezdili s Kabyssem, s tím jeho bratrancem, ten taky chvíli a ještě Vojta, z Tábora. No bylo nás jako dost ty vole. Nás třeba bylo osm tady. Ale říkám, pak se to rozuteklo, kluci byli starší, šli makat, odstěhovali se, už nebydlej v Milevsku. Já jsme šel na střední, pak na vejšku a už to bylo úplně v háji. Měli jsme i stránky ty jo, točili jsme vydejka, prostě jezdili jsme na výlety na skateparky takhle někam..jako rád na to vzpomínám no, ale to už, to vole, nikdy nebude no..Mě je normálně smutno tady! FSMI ty vole, jak jsme měli stránky kurva! FSMI.ic.cz

(33) V: ještě ty stránky existují?

(34) R: Už to není. S klukama jsem měl ještě jeden tým takovej na základce, jsme se jmenovali AA Team tyjo..Acceleration Adrenaline Team a třičtvrtě hodinový videjko jsme točili a..supr prostě! Tady ještě někde mám to cédéčko. Jako triky nulový, maximálně ollie jo, ale krásný prostě vzpomínky (smích). Já jsem byl strašně takovej jakoby..nic jsme sice neuměl, ale pro nějaký ty lidi co na tom sotva stojej jsem byl dobrej víc, že to bylo super. Sem přeskočil támhle skejta olíčkem a všichni Wow, ty vole!..to bylo supr no.

(35) R: Ted' se k tomu chceme i vrátit, jak tady máme v Milevsku ty průvody, maškarní, tak chceme jít prostě za nějaký ty Legend z Dogtownu nebo že si koupíme ty ryby, šátky..a musíme se naučit nějaký ty oldschoolový triky na zemi a půjdeme v průvodu, ve třech..si z toho uděláme prdel alespoň, když už nejsme ta parta co dřív. Protože já fakt nikoho neznám v Milevsku, kdo jezdí na skejtu nějak pravidelně..jakože z mladších, jo? Já znám všechny ty vysloužilý, co prostě se tady sejdeme o víkend, napíšu všem esemesku, jako třeba dneska..vždyť to vidíš, jeden je vožralej, druhej chlastá, jo.. prostě taky už maj priority jinde..už se tady prostě nesejdeme, a když už, tak jako málo kdy. Naposledy jsem se tady všichni sešli, před měsícem asi, možná dva měsíce to jsou, to jsem se tady sešli všichni, a to je právě supr ty jo! Máš tady rozházený všude skejty, chlastáš, griluješ tady, je to pohoda léto.

(36) V: Takže to není pak jen o tom skejtu.. .

(37) Určitě ne no. Je to taková třešnička na dortu, takovej bonus k tomu, je to takový to spojovadlo, ale je to o tý pohodě, že skejtuješ, jíš, bavíš se..to Španělsko bylo jenom o tom, ta Barcelona..jenom ježdění, jako po památkách jsme nechodili..jo, tak jsme se svezli k Sagradě Famílii..a prostě jsme si to fakt čtyři dny..prostě pět kiláků denně v nohách na skejtu.. .

(38) V: Prej je tam nějaká rozhledna, že asi za euro si tam vyjedeš nahoru..když tam byl Max Habanec, tak to tam říkal..

(39) R: Ty vole, na to jsme koukal! S toho jsem bral inspiraci..všechny ty spoty nebo ty místa, kde on byl, ty vole, na to nejlepší kafe jsme byli, na tom nejlepším Pho Bo, všude jsem byl prostě, kde on ty jo (smích). Plus jsem si to ještě doplnil o nějaký svoje spoty jo..ale byl to prostě super pocit jezdit v tom skateparku, jak se to jmenuje..Badalona? Teď je tam nověj skatepark od toho Street League, jak se tam jezdí, tak to bylo supr no. Skatepark na pláži, nizoučkej. Takže jsme jezdil ve skateparku, kde jezdil ten dredař, on už dneska nemá dredy vlastně, ten Nyjah Huston, Leticia Bufoni, ty jo Chris Cole..tak to byl jako dobrej pocit no. Pak tam byl jeden pod mostem, Les Corts..a jinak samý spoty no skejtovej. Ta Macba byla výborná.

(40) V: Napadá tě ještě něco, co by jsi k tomu chtěl říct?

(41) R: Asi ani ne no, spíš se ptej.. .

(42) V: Tak trochu obecná otázka..Jak se cítíš, když jezdíš na skejtu? Můžeš říct cokoliv k tomu.

(43) R: Ty pičo..jak se cejtím jo?..tak asi jsou takový dva stavy. Když prostě něco odjedeš, nějakěj trik se ti povede, tak si prostě šťastnej nebo máš pocit, jako že jsi dobrej, něco jsi dokázal a zase jsou někdy dny, kdy ti nic nejde a sere tě to a jsi naštvanej no. A možná pak třetí stav, když jsme ještě byl menší, tak jsem jezdil nějaký závody v Budějkách a jakmile jedeš před nějakým publikem, že jo, tak si přiadáš prostě strašně jakoby hustě nebo jako strašně se soustředíš, úplně to jinak vnímáš, soustředíš se, aby si něco odejhl nebo abys to dal a aby si se neztrapnil, před jinejma. V Táboře jsem byl vlastně u vás na závodech, ještě ve skateparku starym, v Písku jsem jezdil. Takže jsou takovýhle stavy. Určitě je tam nějakěj ten pocit svobody, že prostě tě limituje maximálně povrch, ale dneska už jsou skateboardy, longboardy, prostě můžeš jezdit defacto i po trávě..a počasí tě limituje.

(44) V: A čím myslíš, že je ten pocit svobody zapříčiněnej? (Už jedem tu filosofii no (smích)).

(45) R: Už jsem v prdeli no (smích). Ty vole, v čem je ta svoboda..to že prostě můžeš jet asi kamkoliv no, nikdo tě nedrží, nic nemáš nalajnovaný, nejsou žádný pravidla toho..prostě je to bez hranic no. Nikdo ti neřekne..maximálně tě vyhodí z nějakýho spotu, ale prostě nikdo ti neříká, že jsi nějak zaškatulkovanej jo, že.. asi tak no..ty vole, filosofie (smích).

(46) V: Tak se zeptám dál (smích). Jak si myslíš, že skateboarding ovlivnil tvůj život.

(47) R: Jak ovlivnil můj život, jo? Hmm..já myslím, že to ovlivnilo můj život tím, jak se oblíkám, jak přemejšlim, že už prostě..no přemejšlim, to ani ne, spíš to oblíkání mi to ovlivnilo..hlavně jako zájmy, že to mám vyfiltrovaný i všude jako na facebooku, instagramu, že mě prostě zajímaj jenom skejtovej videa, prostě nezajímaj mě auta politika, prostě o to mám úplnej nezájem, že mě zajímá jenom to dění ve skateboardingu a defacto nic víc..no a ještě jak to teď mám spojený s tou grafikou, tak mi to k sobě docela jako i sedí, tahle ta práce a činnost, k tomu skejtování..že to je takový tvůrčí k tomu. I jsem se dal možná touhle cestou, že znám jakoby, já nevím, plácnu, architektky, co skejtují nebo nějaký tyhle ty vysoký pozice, jo, že prostě většinou jsou to normální lidi, tihle ti skejťáci, co k tomu maj nějakěj vztah. Možná i profesi mi to ovlivnilo, že jsem si dělal nějaký návrhy desek a na maturitu, jsem si fiktivně založil firmu skejtovej, i jsem chtěl vlastně skateshop mít. Mým snem je mít vlastní hospodu s minirampuou někde..takže takhle mě to asi ovlivnilo no..že už vlastně přemejšlim, jak propojit ten skejt nějak s tou prací, jo? (48) V: To jsou docela velký cíle.. .

(49) R: To jsou velký cíle..splněnej sen by to možná byl..můj vysněnej sen jako, bydlet v Kalifornii na pláži, kdybych tam měl hrát třeba na kytaru, tak prostě tam bydlet na tý Santa Monice a rozhodně tímhle stílem mě to ovlivnilo no, že..ale tak jako to se nikdy nestane! Ale! Nikdy neříkej nikdy, ale prostě určitě za to má zásluhu skejt, nad tímhle tím..že třeba nejezdím na lyžích, jezdím na snowboardu, že jo, hned mi to šlo, prostě měl jsme tam ty základy s toho skejtu. Teď nově, surf, byl jsem na Sri Lance měsíc, tak to mám prostě s tím takhle spojený, jakože furt ty prkna..ale zase skejt a surf, to je úplně zase něco jinýho..jakoby ty kultury, tam je to úplně..to je úplně jinej životní styl, do toho nevidím jako vůbec ale.

(50) V: Já jsem právě myslel, že je to podobný.

(51) R: Já prostě si surfaře představuju, jako dlouhý vlasy ty jo, vysportovaný tělo jo, prostě, opálený, skérovanej, takovej ten hipýzáckej styl trochu a ty skejťáky si představuju prostě kšiltovky, krátký vlasy a uplý džíny..a surfaře, to vidím trochu jinak no. Určitě to má nějakou spojitost že jo..ale jako dvě různý věci skejt a motorka asi. Ale ve finále, vždyť se ten skejt vyvinul z toho surfu, tak já nevím jak to jakoby..jestli mluvím pravdu, ale tak je to můj názor.

(52) V: O ten jde.

(53) V: A když jsi byl na tom surfu, tak bylo to fakt jiný?

(54) R: Ty vole já jsem si právě myslel, že když jsem stoupnul na ten snowboard, že mi to hned pude, jako na tom snowboardu, a surf..tejdén jsem se plácal na pění jo..strašně těžký. Po nějakých dvou tejdénách jsem si už nějakou menší vlnu dal, ale furt to nebyly žádný barely nebo to..a vůbec jako, ani mi nevadilo zase že jo, tam dávat nějaký ty otočky, ale prostě jenom bejt na tom lineupu, při tom východu slunce ráno, bejt tam s těma ostatníma Srí Lančanama, sedět na tom surfu a koukat se jenom jak oni jezdí jo, pak jsem si něco sjel, že jo a zase deš na ten lineup a čekáš prostě, jsou tam nějaký pravidla, pravidlo pravý ruky, že mu tam nemůžeš vjet, když prostě jede vlnu, je jeho. Jednou jsme to neudržel a hned jsem nějakýho Němce srazil, urval jsme mu ploutvičku prostě..je to fakt jakoby důležitý, znát nějaký pravidla. Jsou pak zbytečný z toho konflikty a hlavně je to nebezpečný. Veme tě vlna na útes, jako kamaráda, seš odřenej, hned infekce ty vole a do vody si nevržeš už no.

(55) V: Ok, no a jakej jsi se skejtváním zažil nejlepší zážitek?

(56) R: No..to bude teď asi ta Barcelona možná čoveče, ten trip. To sem vždycky chtěl vzít partu kluků a vyjet někam do zahraničí prostě, do města, který je na tohleto přizpůsobený, že po tý Barceloně se dalo jezdit fakt všude, ne jako v Praze, že..že to nebylo jako že furt neseš jenom skejta, ale že tam si fakt mohl jet úplně všude..takže ta Barca..a rád vzpomínám na tu základku no, na tu partu naší, možná tadyhle na tu minirampu. Takový tři okamžiky. Ta základka, stavění týchletý minirampy, první nějaká votvíračka tady, jako že jsme sem narvali lidi a udělali jsme nějaký oheň, grilování a kolaudačka toho povrchu a teď ten výlet no. Nevím no, co bych měl vybrat.

(57) Filip: Co nějaký trik, když jsi poprvý udělal..já si třeba pamatuju prvního flipa, když jsem udělal a to jsme měl strašnou radost!

(58) R: Pro mě byla srdcovka asi ten blunt tady ty vole, jak jsem odjel poprvé, jak tady na mě koukalo prostě strašně lidí a já jsem tady úplně v krvi, už tady (smích)..mám to i natočený, kdy jsme ho poprvý dal jo, fakt tady na to všichni koukali, bylo to o půlnoci, už bylo pozdě a já jsem to odjel..a všichni jóó, a to je prvé ono, když ti všichni tleskaj a řvou jako že jsi..přitom je to trapnej trik, ještě přes tu ruku, ale já prostě!..bylo to supr no, to byl taky dobrý pocit no tohle to.

(59) V: A když jsi jel ten trik, tak na co se při tom soustředíš?

(60) R: Hele podle mě, to je takový, nevím..razím takovou teorii, že si to nejdřív promyslíš v hlavě ten trik, jako uklidníš se nějak a když se na to soustředíš, tak to tam prostě padne no. Nebejt zbrklej a hlavně jako vytrvat při tom, když se ti to nepovede poprvý, podruhé, tak prostě furt to zkoušet, fakt do té krve, dokud to prostě nepříjde a stojí to za to no..oni mě znaj, já tady řvu,

nadávám prostě..jsou radši ticho, nejezdí a čekaj, až já to prostě dám no..protože já jako fakt když se hecnu, tak to je v prdeli no..a bojím se pak i sám o sebe, nechci nějak blbnout teď před státnicemi abych si něco neudělal, ale už prostě ty zranění tam jsou, bolí a už to není taková sranda, bojím se o sebe no už.

(61) V: A jak jsi v tu chvíli vnímal bolest, když jsi byl v tom hecu?

(62) R: Tu právě nevnímáš no, to je největší průšvih jakoby, že to nevnímáš, že to přijde třeba až druhý den jo, že se pomalu nemůžeš ani hnout, normálně koukáš kde máš modřiny, si úplně od krve..takže to nevnímáš v tu chvíli tu bolest..jako zařveš si, ale seš tak vyhecovanej, že to prostě dáš no. Tu bolest nevnímáš.

(63) V: Dobře, na závěr bych se tě zeptal na nějaký demografický otázku. Kolik je ti let?

(64) R: 25.

(65) V: Jaký je tvoje zaměstnání?

(66) R: Grafik

(67) V: A jak dlouho jezdíš na skejtu, to jsi vlastně říkal.

(68) R: No s přestávkama od základky. Jako v kuse..tak dejme tomu deset let.

(69) V: Děláš ještě jiné sporty?

(70) R: Dělám právě toho mraky, dělám Thai Box, teď jsme chodil na Jógu ještě chodím, do toho posiluju, dvakrát do tejdne, jakoby každé tejdne, každé den mám něco a víkendy ten skejt no.

(71) V: A poslední otázka. Když porovnáš ten skejt s těma ostatníma sportama, dá se to nějak porovnat, třeba jak tě to baví? Něco víc a něco míň třeba?

(72) V: Hele jako upřímně, skejt mě baví víc než nějaká posilka, jo? Tam prostě zvedáš tupí činky, ale z posilky zase vypadáš nějak no..holka k tobě nepřijde, ty dobře jezdíš na skejtu, řekne, ty spíš hezky vypadáš jako je to takový o tomhleto. Ale spíš třeba ten Thai Box, to jsme jakoby, když jsem byl hodně dobrej dřív, jako že jsme měl něco před zápasem, furt jsme trénoval nahoře v provazech, než přišlo zranění, tak mě asi hodně bavil ten Thai Box, že jsem se fakt uměl prát, hodně mě to..taky jsme se asi oblíkal jinak trošku, ale ten skejt asi nejvíc mě baví no. Ale jsou zase stavy, když prostě s někým jezdím, tak mě to baví víc, než když si tady jezdím sám nebo ve dvouch, tak je to prostě..odjedu si ty svoje triky, ale nemotivuje mě to něco dát novýho no, potřebuju tady prostě mít lidi, co to hrotí se mnou no.

(73) V: Takže je to vlastně kolektivní sport.. .

(74) V: Ve finále je no.

(75) V: Ok, napadá tě k tomu ještě něco důležitýho, co by si chtěl říct?

(76) R: Asi ne, ať se ti to povede hezky napsat.

(77) V: Díky moc.

Příloha č. 9 – Přepis rozhovoru s Jakubem

Rozhovor s Jakubem (24 let). Délka rozhovoru 48 min, květen 2018.

(1) V: Tak ahoj Kubo.

(2) R: Čau Honzo.

(3) V: Díky, že jsi přišel. Na začátek můžeš říct něco o sobě.

(4) R: Ahoj, já jsem Jakub Votava, je mi 24 let a jsem voják z povolání, chemik a žiju v Táboře..od malička.

(5) V: Ok, tak se pustíme do první otázky. Jak jsi se dostal ke skateboardingu?

(6) R: Hele..ke skateboardingu jsem se dostal asi tím stylem, že kluci na základce skejtovali kolem mě..konkrétně to byl asi Mind'us, protože ten skejtoval asi od devíti let, já jsem začal asi v jedenácti a nějak mě k tomu taky doplácál, ať se do toho pustím. Takže asi takovymhle způsobem, že jsem to od něj okoukal, ukázal mi nějaký videa, hráli jsme Tonyho Hawka..Undergroud dva, ne kecám, Tony Hawk dvojka, na Playstationu jednička. To si pamatuju, na starý televizi, u nás. Jsme to hráli, strašně mě to bavilo, tak mi ukázal nějaký videa. Pak jsem viděl nějaký video od kluků z Taboardu na VHScce, ještě v té době a nějak mě to chytlo a tím stylem jsem se k tomu asi dostal na základce no. Ve dvanácti letech si myslím tak nějak.

(7) V: Takže díky té hře tě to nějak chytlo.

(8) V: A co se ti na tom líbilo?

(9) R: Hele nevim, prostě mě to chytlo..já jsem hrál fotbal, od malička, asi od čtyř let, od pěti let jsme hráli fotbal, ale to bylo takový, jo, fotbal o ničem.

(10) V: V čem byl rozdíl?

(11) R: Prostě skateboarding ty vole! Já nevim ty vole, to je strašně těžký..hele ne, prostě skejtování..mně se to strašně líbilo! Mně se líbily ty triky, líbilo se mi, jak skáčeš, jak se vozí na tom. Ale to byly takový ty hodně dětský léta asi, v tom skateboardingu, kdy sem to ještě nebral tak vážně, jak jsem to začal brát potom dýl vážně.

(12) V: A co tě motivuje k tomu ježdění?

(13) R: To, že mě to baví. Naplňuje mě to, ty vole. Nebo nevim ty jo.. .

(14) V: Tak co tě třeba konkrétně baví v tom skateboardingu?

(15) R: To že surfuješ..já úplně miluju, miluju videa, kde lidi surfujou na vlnách, na vodě, na těch prknech a skateboarding se s tím dá strašně spojit a ty vlastně surfuješ..podle mýho názoru surfuješ na asfaltu nebo na betonu. To si myslím, že je asi to hlavní, co mě osobně k tomu táhne, abych prostě surfoval na suchu. Protože tady prostě nemůžem surfovat, tady nejsou vlny (smích). Surfování no, videa. Motivace ty jo. Vidíš Grant Taylora ty jo, jak lítá v bazénech a v jednu chvíli si říkáš, jestli má cenu vůbec jezdit, když ho vidíš, jak lítá, protože nikdy tak lítat nebudeš. Hele Grant Taylor..strašně lítá v bazénech, surfuje na suchu a lítá si tam jak chce. Ten skateboard ho poslouchá, dělá přesně to, co on chce a mě to nejde zas tolik..ale asi mi to jde natolik, abych v tom pokračoval dál..i když jsem chtěl několikrát už přestat. Já jsem měl asi čtyři pauzy, tři čtyři pauzy, třeba půlroční, roční pauzy, kdy jsem si řek, že na to fakt seru, ať už to bylo z psychickýho hlediska anebo jednou ze zdravotního hlediska, tak stejně se k tomu musíš vrátit! Protože když to asi cítíš, u toho srdíčka, tak to prostě musíš dělat (smích). Asi tak no.

(16) R: Každopádně ještě k tomu začátku. Já jsem říkal, že jsem začal někdy ve dvanácti letech skejtovat, takže skejtuju jakoby, dá se říct od malička. Už jako malej jsem jezdil já nevim, v šesti letech, na koleni ty vole. Jsem měl jedno koleno na skateboardu, druhou nohou ses odpichoval.

Takže od malička jakoby skejtuju. Ale kdy jsme to začal víc chápat, bylo asi ve dvanácti letech, a kdy jsem to opravdu začal žrát, tak to bylo asi kolem šestnácti let, kdy jsem se do toho tak nějak asi pustil už vážně a fakt se to někam pohnulo.

(17) V: A co byla ta změna, že jsi to začal brát vážněj?

(18) R: No..asi to, že my jsme tenkrát s tím Mind'usem, s tím kamarádem, byli v Norsku, tam jsme si koupili longboardy..určitě víte, co jsou to longboardy, takový ty dlouhý skateboardy na těch širokejch trekách a velkejch kolech, na kterejch se strašně rychle sjíždí kopce..a to byl ten nakopávák do toho, se do toho skateboardingu fakt opřít. Takže my jsme přiletěli z Norska a já jsem začal vyloženě jenom jako skejtovat a věnovat se jenom skateboardingu a všechny ostatní sporty jsem vypustil. Snažil jsem se posunovat v tom skateboardingu dál. Takže asi Norsko s Milanem a longboardy, jo.

(19) V: Takže jsi jezdil longboard i skejt?

(20) R: Jo, longboardy i skateboardy no.

(21) V: A bereš to, že to je to samý? Hodně lidí to rozlišuje.

(22) R: Neberu nene, je v tom strašně velkej rozdíl. Protože někdo jako tvrdí, že jezdí na longboardu, ale jezdí na tom tím stylem, že se vozí po městě. To pro mě osobně není jako ježdění na longboardu, to je prostě flákání se. Zajebávání času..možná i urážka asi, to nazvat tím, že jezdím na longboardu. Prostě když jezdím na longboardu, tak jezdím na longboardu tím stylem, že fakt to беру vážně, někam se posunuju v těch hranicích, jezdím támhle někam mimo města na kopce, na serpentýny, tam slaiduju a sjíždím ty kopce. Stejně tak jako v tom skateboardingu. Někdo říká, že jezdím na skateboardu, ale nebere to vážně. Prostě si koupí skateboard nějaký z Intersportu, ten skateboard stojí za hovno, nejezdí tak jak má, stoupne si na to a myslí si, že to jako opravdu provádí, ale tak to vůbec není. V tom skateboardu se taky musíš někam posunovat, určovat si nějaký cíle a ty cíle..pokořit a posouvat se dál.

(23) V: Takže je to nějaká podstata toho skejtu?

(24) R: Já si myslím, že jo. Posouvat se dál a cejtit to. Protože to není jako..ten, kdo to bere vážně, tak to pro něj není věc na půl roku. Prostě jestli to bereš vážně, tak se do toho fakt vyloženě pustíš a je to na strašně moc let..Když to vidím na sobě, já jsem chtěl čtyřikrát přestat, ale to prostě nejde přestat. Furt se k tomu vracíš a pak se k tomu vrátíš a zjistíš, že ty triky jsi nezapomněl a to tě zase nakopne k tomu, aby jsi pokračoval dál..a zase vyhledáváš ty triky nějaký, který jsou v tvých možnostech a chceš zase ty triky pokořit a posunout se dál.

(25) V: No a jaký to je se učit ty triky a pak je odjet?

(26) R: Hele učit se triky je strašně těžký, si myslím. Protože, když s tím trikem začínáš, tak ten trik nechápeš, vůbec nevíš jak na něj. Vidíš to někde na videu a tam ti to připadá strašně jednoduchý, pak to jdeš zkusit a realita je úplně jiná, ten trik je prostě strašně těžkej. Ať je to ollíčko nebo je to..já nevím 360 flip nebo Indy air, frontside v rádiusu, cokoliv, tak tak ta realita je úplně jiná, než to co ty vidíš někde na tom videu. Ty to hrotíš, hrotíš to tejden, dva, furt ti to nejde a pak to najednou odjedeš..a jak to odjedeš, tak zjistíš, že ten trik v podstatě není tak těžkej jak jsi si myslel a jaks to odjel, tak se do toho pouštíš víc a víc a hrotíš to dál. Větší a větší úroveň.

(27) V: Jaký z toho máš pocity?

(28) R: Pocity ty vole?! Když odjedeš trik, kterej hrotíš třeba měsíc a ten pocit, když ho odjedeš, tak je neskutečnej, to se nedá popsat jako..to je..máš chuť rvát, rozsekat ten skateboard, zlomit ho ty vole!..rozmlátit všechno kolem sebe, protože jsi to prostě odjel a hrotils to strašně dlouho a úplně tě to naplňuje ten pocit, žes to odjel! To ti dá strašně moc do toho života, do toho skejtvýho života.

(29) V: Dá se to nějak přirovnat i k osobnímu životu mimo skejt?

(30) R: Hele asi se to dá srovnat s tím osobním životem, teda u mě osobně, protože v osobním životě mám taky nějaký cíle, kterých chci dosáhnout a vždycky když dosáhnu nějakýho toho cíle nebo nějakýho úkolu, kterej mám před sebou a udělám to, tak jsem z toho strašně šťastnej, ten pocit je nepopsatelný. Stejně asi tak jako na tom skejtu. Je to jeden a ten samej pocit a je to prostě něco krásnýho.

(31) V: Takže je tam nějaký dosahování cílů a radost z toho, že jsi to dokázal.

(32) R: Jasný no, jojojo, tak je to sport, skateboarding, ty cíle jsou důležitý v tom. Nemůžeš skejtovat pět let s tím, že budeš dělat jedny a ty samý triky. To prostě nejde.

(33) V: Takže je důležitý se nějak posouvat.. .

(34) R: Musíš se posouvat! No jasný, ve všem se musíš posouvat. To je vždycky když něco děláš, nějakou dobu, tak se v tom posouváš, zlepšuješ se, cejtíš to trošku víc a víc a víc. Jak v těch nohou, tak asi v tý hlavě a v tom srdci. Takže posouvání se, jak asi v osobním životě, tak ve skateboardingu je pro mě osobně velice důležitý.. .

(35) V: Co dál je ještě důležitý?

(36) R: Ve skejtování? Kupovat si nový boty, nový kolečka, nový trucky a nové desky. Protože tě to zase nakopne na nějaký level. Koupíš si novou desku a buď zjistíš, že ta deska ti sedí a je to fakt na tom lepší a máš z toho vnitřní pocit úplně mega. Anebo si tu desku koupíš, zjistíš, že ti nesedí a jdeš a koupíš si novou a ta ti sedne..a zase tě to někam posune, stejně jako to, že jsi si koupil tu špatnou desku, to ti řekne, takovouhle desku si už nekupuj prostě, tohle už nedělej. Jo zase? Nějaká zkušenost.. .

(37) V: Pořád se něco učíš teda.. .

(38) R: No furt se něco učíš, dokud na tý desce nestojíš na svých truckách a na svých kolečkách, tak nikdy nevíš, jaká ta deska doopravdy je. Takže to je důležitý. Boty jsou strašně důležitý, boty na skateboard. Nemůžeš skejtovat prostě v botách od VTI z Deichmanu, protože to tě nikam neposune. Takže minimálně Vans, píp, Nike SB, píp (smích) nebo Adidas, píp (smích). Prostě boty, který jsou fakt určený přímo na skateboard. A co je asi nejvíc důležitý, nejvíc důležitý!..u skateboardingu, jsou ty lidi, který máš kolem sebe. Protože to je ta asi největší věc, která tě nakopává do toho se někam posunout. Lidi kolem sebe. Jakmile budeš mít kolem sebe špatný lidi, se špatněma zvykama, tak se nikam nedostaneš. A prostředí, ve kterým skejtuješ. Asi dvě nejdůležitější věci.

(39) V: Myslíš nějaký zevláky nebo tak něco?

(40) R: Hele jo no, zevláci a skejtáci no. Prostě zevlák zevlí a skejták skejtuje. A i když nejedí to co ty a ty to odjedeš a on jezdí úplně něco jinýho, tak ti stejně řekne jo!..to byla bomba..a to tě taky nakopne, je to důležitý, mít ty správný lidi kolem sebe.

(41) V: Je to nějaká podpora teda?

(42) R: Jasně, podpora od kamarádků a doma rodina, to je důležitý.

(43) V: A jaký to je, když jezdíš ve víc lidech?

(44) R: Já osobně třeba neumím skejtovat sám, mě to prostě samotnýho nebaví. Protože se potřebuju před někým předvést, potřebuju někomu ukázat, že umím i já něco a ne jenom on, že to umí. Takže jakmile se jezdí v bandě, tak se víc hecuje, víc se jezdí, víc se padá, víc se..víc se občas popijí (smích) a víc se prostě sází prostě! Banda je banda jako, na skejtování! Prostě nemůžeš skejtovat bez těch pravejch kamarádů, na to skejtování.

(45) V: Takže skateboarding vlastně není úplně individuální sport?

(46) R: To zase záleží, jak kdo to bere. Jako někdo prostě umí skejtovat sám. Já sám skejtovat neumím. Samozřejmě to, kam ty se posouváš, nebo co ty odjíždíš, tak je jenom o tobě čistě

samotným, ale já osobně k tomu potřebuju tu partu lidí kolem sebe. Protože jinak bych se asi nikam neposunul.

(47) R: A motivace, na internetu, videa, knížky, vidět to, co a jak.

(48) V: Co ty videa třeba? Jaký to je, když na to koukáš?

(49) R: Z jedny strany je to strašně hezký, protože vidíš něco, co by jsi chtěl někdy jezdit, ale z druhé strany..je to špatný, protože víš, že asi nikdy takhle jezdit nebudeš. Protože za první, ty český poměry na třeba americkou skateboardovou scénu jsou úplně jako v hrozném stavu, takže tady to je těžký tohle. V Americe jezdí ti kluci od malička a vidí tam Tonyho Hawka nebo dneska už ne Tonyho Hawka, ale vidí tam nějaký ty známý jména, jak tam lítaj. Maj tam na to skateparky, tak jak maj vypadat a jezdí v tom od malička. Takže od malička, když se to učíš, tak ten limit toho strachu a toho posouvání se v trikách je úplně někde jinde, než když nám tady postaví, někdy v roce 2010? Asi..tady postavili tenhle skatepark..je to 2010?

(50) V: Asi jo no.

(51) R: Nebo 2009 jedno z toho..tady postaví skatepark, kterej v podstatě je na moderní poměry skateboardingu absolutně nevyhovující. Ať se na mě nikdo nezlobí, ale většina skateparků v republice prostě nemá vyhovující poměry na to, abys mohl jezdit v nějaký světový třídě, jako skateboardingu. Jako jo jasný, můžeme bejt rádi, že tady máme alespoň tenhle beton, ale jako co s tím, jo? Když prostě v Táboře je takovejhle skatepark a pak přijedeš do Jihlavy, kde je podle mě jedinej skatepark v republice, kterej odpovídá Americkéjm poměrům na to ježdění..tak přijedeš a tam prostě nic nezajedeš, protože ty rampy jsou dvakrát tak větší a pro tebe je to nezvyk, protože jsi v tom v podstatě nikdy nejezdil.

(52) V: Co třeba street ježdění?

(53) R: Hele já osobně street nejezdím..protože to neumím (smích)..já prostě jezdím parky, rádiusy..surfuju, prostě já mám rád surfování na betonu nebo na asfaltu. Když se dá ve streetu někdo zasurfovat na nějakym bangu, rádobý vytvořenym, tak tam klidně zajedu, ale jinak mi to nic neříká.

(54) V: Takže spíš old school.. .

(55) R: Old school no, nebo spíš moderní old school, protože old school se v poslední době strašně vrací zase do módy, jo? To, co se jezdilo v devadesátých letech, tak se teď kon strašně vrací do módy.

(56) V: Máš nějakej vzor, takhle z těch historickéjch.. .

(57) R: Vzor, tak jako Tony Alva, Jay Adams..základy skateboardingu. Legendy z Dogtownu..to je úplně film, kterej tě nakopne do toho takovym stylem, že to prostě chceš dělat..Ty vole, prostě Jay Adams, Tony Alva, kdo tam byl ještě, ten plešatej, jak se potom ohlířil.

(58) V: Jay Adams, to byl ten plešatej.

(59) R: jo, tak ještě jeden..

(60) V: Stacy Peralta.

(61) R: ..jo, Peralta vole..mám lišty na grindování od Stacyho Peralty, originály z Ameriky, ty grindujou samy. Jo, to jsou asi ty základy skateboardingu, který by měl znát každej. Tonyho Hawka zná každej..nebo ne každej, ale většinou ho zná každej, protože byly vytvořený hry, ale už nikdo nezná úplnej ten základ toho skateboardingu, kterému vděčíme za to, jak vypadá v dnešní době a to je Tony Alva a Jay Adams a Stacy Peralta. To byl úplnej základ skateboardingu, toho, jak vypadá dnes. Nebejt těchle třech tří týpků, skejťáků, tak si myslím, že to dneska tak není.

(62) V: Co třeba nějaký výhody a nevýhody ježdění na skejtu?

(63) R: Hele výhody. Posunuje tě to někam dál, duševně tě to posunuje dál. Výhody, sport, aktivita obecně. Když chceš, tak můžeš skejtovat každý den, máš nějakou aktivitu, nemusíš se někde zajebávat furt, doma u počítače. Výhody no. Sportuješ, děláš to, co tě baví. To je strašná výhoda v životě. Nevýhody. Padáš ty vole. Seš vodřenej, narážíš se, lámeš skateboardy, ale to jsou věci, se kterejma musíš počítat u toho sportu.

(64) V: Co třeba nějaký vážný zranění?

(65) R: Co jsem měl tak asi jediný, tak natažený vazy v koleni. To byla roční pauza a potom jsme si fakt říkal, že už na to seru, protože jsem potom nemoch ani běhat, nemoch jsem pořádně chodit, bylo to špatný, ale pak se to nějak zpravilo a zase začala pracovat ta psychika, kdy prostě ten skateboard potřebuješ k tomu životu. Jakmile to jednou bereš vážně, tak se k tomu vždycky vrátíš.

(66) V: A vzpomeneš si na tu chvíli, kdy se ti to zranění stalo?

(67) R: Ty vole, to bylo asi v roce 2015? A datum ti neřeknu přesně. Vzpomínám si na to, dělal jsem Handplant v rádiusu a nějak se to posralo, nechal jsem tam zadní nohu, na kopingu, udělal jsem rádooby provaz, ale tím stylem, že ta zadní noha se prohla, ohla se v tom koleni a ty vazy se natáhly a bylo to docela špatný. Vůbec to nebylo dobrý. V podstatě by se dalo říct, že s tím mám problémy do dneška, ale jsou to takový ty nepodstatný problémy, kdy můžeš furt skejtovat. Takže tak asi.

(68) V: Ok, no a dokázal bys třeba popsát přímo ten pocit, když jedeš na tom skejtu nebo na co při tom myslíš?

(69) R: Když jedu na skateboardu? Myslim na to asi, že já jsem pán toho skateboardu, a já jsem pán tý lajny kterou zrovna jedu a že já zrovna teď odjedu ten trik, kterej chci odjet a že já z toho budu mít ten strašně boží pocit odjetýho triku..a jseš prostě..jseš strašně volnej, svobodnej na tom skateboardu najednou a je to jenom tvoje.. .

(70) V: Co ta volnost třeba? Jak si to vysvětluješ?

(71) R: Prostě děláš něco, co tě jako baví, co tě naplňuje a to je podle mě asi takovej ten pocit volnosti. Prostě vždycky, když děláš něco, co tě baví, tak máš pocit, že jsi podle mě strašně svobodnej člověk v tu chvíli. Takže asi tak. Když děláš něco, co tě baví, tak je to pocit svobody a pocit volnosti. Když k tomu navíc jako plus odjedeš něco, co hrotíš nějakou dobu a odjedeš to ve strašně hezkým stylu, tak to se nedá popsát. To je krásnej pocit, ty vole.

(72) V: Když zůstanem ještě u těch pocitů z jízdy. Dokážeš popsát co v tobě probíhá, když odjíždíš nějaký trik?

(73) R: (smích) Jedeš na ten trik, a říkáš si, no doprdele teď to prostě odjedeš ty vole! Teď se blížíš třeba k hraně toho kopingu, říkáš si, ty debile, to nemůžeš odjet, ty debile! Tak to tam prostě kopneš, kopneš to tam..provedeš přesně to co máš v tý hlavě, jak to máš udělat, jak sis to doma nastudoval, na těch videích třeba..a najednou to odjedeš..odjels to a..wooooooow!! (smích). Já to mám třeba u Frontside Indy Airu v rádiusu jako. To je prostě trik na kterej fakt jedeš, teď se blížíš k tomu kopingu a řekneš si, jo to dáš, teď vidíš ten rádius, řekneš si do prdele! To ses posral ty vole. Vyskočíš, chytneš to prkno v tom vzduchu, najednou to dopadneš ty vole, dopadneš to tak, jak jsi chtěl, dopadneš to a ten pocit se nedá popsát, to je strašně těžký to popsát..prostě si odjel něco, co si strašně dlouho chtěl..odjel si něco co tě baví. To je na tom to boží.

(74) V: No a jak si myslíš, že skateboarding ovlivnil tvůj soukromej život? Už jsme se o tom bavili, ale co si myslíš ještě k tomu.

(75) R: Myslíš, jestli mě skateboarding nějak změnil v osobním životě?

(76) V: Jo, nebo jestli ti něco dal nebo tě nějak ovlivnil.

(77) R: Hele jestli mi něco dal, dal mi, ne úplně všechno, ale takovej ten pocit tý svobody. Přijdeš z práce, seš nasranej, jdeš skejtovat, u toho si..i když se zrakvíš, tak si u toho odpočineš. Protože

furt děláš něco, co tě baví a děláš to dobrovolně, děláš to rád. A jestli ovlivnil můj život..já nevím ty jo, tak jako asi ovlivnil..to je těžký, víš co..jestli ovlivnil..spoustu věcí v tvym životě tě ovlivňuje.

(78) V: To je pravda.

(79) R: Takže skateboarding ho ovlivnil asi do takovýho stylu, že skejtáky chápu trochu jinak než lidi, co na tom nejezdí, takže asi v tomhle smyslu určitě můj život ovlivnil..

(80) V: Je ve skateboardingu nějaký vlastní styl vyjadřování, oblíkání, a podobně?

(81) R: Jo, určitě ty vole. Prostě skejtáka poznáš ty vole!..ale dneska už možná ani nepoznáš doprdele..ale třeba pět let, osm let zpátky jsi vždycky poznal skejtáka, prostě si věděl kdo skejtuje, už jenom podle toho, co měl na sobě. Protože nosil Vansky, nevím DC hadry, takový ty komerční rádoby značky. Prostě to jsi poznal ty jo. Ale dneska to je všechno do sebe tak zpjatý, že nevíš, jestli je to nácek, anarchista, skejták ty vole, fighter nějaký v kleci (smích). Dneska to nerozeznáš jako. Takže dneska ten styl toho oblíkání a ten skateboarding..to je jako těžký..taky mám na sobě Ultra Boosty na běhání, jo? To je prostě těžký. Dneska si myslím, že ten svět je tak propojenej tím oblíkáním, že rozlišovat takovýhle věci je těžká věc. Vansky se dneska nosí jako stylově módní doplňek, jo. Dřív podle mě Vansky byly, že je nosili vyloženě skejtáci nebo lidi, co se skateboardem měli něco společnýho, ale dneska se Vansky nosí úplně normálně.

(82) V: Jak vnímáš ostatní skejtáky s kterejma jezdíš?

(83) R: Záleží jak který čoveče. Zase je to, jde asi o celkový moje vnímání lidí kolem mě. A já prostě vnímám lidi podle toho, jaký jsou osobnosti, jaký jsou uvnitř sami sebe. Tim chci říct, že nerozlišuju lidi podle toho, jestli jsou bílí, hnědý, žlutí, tmavý, světlí nebo já nevím co. Prostě já rozlišuju lidi podle toho, jaký jsou osobnosti. A kolem mě je pár lidí, pár skejtáků, který vnímám jako normální lidi a pár lidí, který prostě nevnímám jako normální lidi, který prostě vyloženě nemusim.

(84) V: Takže to nemá takovej vliv, ten skejt na to.

(85) R: Skejt ne, prostě osobnost toho člověka. Mě je úplně jedno, jestli bude jezdit na skejtu nebo ne, ale jestli se bude chovat jak píča, tak prostě je to u mě píča (smích).

(86) V: Jakej jsi zažil se skejtováním úplně nejlepší zážitek?

(87) R: Nejlepší zážitek? Kámo, když sem odjel 360 Handplant..nejlepší zážitek a nejlepší pocit v životě! Když prostě odjedeš stojku na hlavě u toho se ještě otočíš o třistašedesát stupňů a odjedeš to, na závodech?! Jsem to odjel na závodech na prváka, tak to byl asi nejlepší pocit, ohledně skateboardingu.

(88) V: Jaký to bylo?

(89) R: Ty vole! To bylo úžasný..to bylo na závodech, koukalo na mě strašně moc lidí..ty vole padesát tisíc lidí (smích)..ne, třeba sto lidí, stovacet lidí na mě koukalo. A jedeš prostě životní trik a ten životní trik odjedeš. Takže to je asi takovej ten nejsilnější zážitek, nejsilnější pocit z toho skateboardingu, kterej jsem měl. Ale těch silnejch zážitků ze skejtu je spousta. Ani to nemusim spojovat s tím, že bych zrovna stál na prkně, ale normálně se prostě bavíš s těma lidma, co s tebou jezděj a nemusíte zrovna skejtovat. Všechno se to dá spojit se skateboardingem. Že si s lidma..co skejtujou, ale zrovna neskejtujete a něco zažijete (smích).

(90) V: A co takhle zažíváte?

(91) R: Kalby! Párty ty vole! (smích). Což k tomu samozřejmě patří asi, jo? Žijem jenom jednou..

(92) R: Zážitky no..ty vole každej, kdo někdy dělal něco, co ho baví, tak ví jakej je to zážitek, jakej je to pocit. To se nedá popsat. Když prostě děláš něco, co tě baví, co tě v podstatě naplňuje, v životě, tak víš jakej je to pocit! To se nedá popsat. Takže každej, kdo tohle čte, tak minimálně

jednou za život musel dělat něco, co ho opravdu bavilo, takže ví, jaký je to pocit. Blbě se to popisuje. To je jak kdyby si chtěl, abych ti popsal orgasmus (smích)..tak prostě jak ti ho mám popsat ty vole? (smích)..Ale to je to samý jako!

(93) V: Dá se to srovnat?

(94) R: No jasný, že se to dá srovnat! Protože že jo, zase děláš něco, co chceš a baví tě to. Stejně tak jako skateboarding, jo..

(95) V: To je dobrý přirovnání (smích).

(96) R: No, ale jako je to tak no. Prostě jdeš dělat lásku (smích), a je to úplně nejvíc skvělej pocit, stejně tak, jako když odjedeš nějaký trik na skateboardu. To je prostě jedno a to samý ve finále. Prostě do toho dáš to srdíčko! (smích)..

(97) V: No a myslíš třeba na skejtvání i když nejezdíš?

(98) R: Tak když koukám na ty videa třeba? Furt na to myslíš! Ne furt, ale tak máš já nevim třeba čtyři hodiny denně, kdy na to myslíš a říkáš si prostě, že musíš odjet tohle a musíš odjet tohle a tohle, představuješ si ten trik, jak ho odjíždíš a snažíš se nějak pochopit, jak to odjet, aby když pak přijdeš na ten park, abys to fakt odjel. Takže samozřejmě, že myslím na skateboarding i když nejezdím, mimo tu dobu, kdy na skateboardu nejsem. Ano, myslím.

(99) V: Co bys třeba poradil začátečníkům, kteří chtějí začít jezdit?

(100) R: Hele poradil bych jim to, ať se na tom nejdřív naučí jezdit, ať se vyserou na triky a naučí se na tom hlavně stát a držet balanc a hlavně jezdit. Protože jakmile budeš jezdit, nebo jakmile budeš umět jezdit a všechno budeš umět projet, tak asi to nejtěžší podle mě máš za sebou. Poradil bych jim si koupit hlavně kvalitní skateboard, kvalitní trucky, kolečka, ložiska, kvalitní boty. A obklopit se lidma, který tě posunou v tom sportu, v tom skateboardingu někam dál. Jakmile kolem sebe budeš mít prostě trosky nějaký, vyfetovaný, který bude zajímat z deseti procent skateboard a z devadesáti procent to, jak si zhulit hubu, tak se nikdy nikam neposuneš. To je podle mě strašně důležitý. Nebo mě tohle posunulo vždycky někam dál, lidi kolem mě. Takže proto jsem se asi v životě musel, vždycky..určitý skupiny lidí..nebo na nějaký čas, na nějakou dobu odstoupit od určitý skupiny lidí, abych se posunul někam dál. Jo? To je prostě to samý, jakmile budeš s partou lidí, co prostě bere těžký drogy, tak podle mě do toho jednou taky spadneš. Ne, že bych někdy s takovou partou byl, ale to přirovnání, chápeš. Jo? Takže když se chceš ve skateboardingu někam posunout, tak se musíš i obklopit lidma, co tě někam posunou. Takže lidi, co skejtují, co skejtují líp než ty, aby si to viděl, co máš dělat. Takže tak no.

(101) V: No a co třeba ten skejt a drogy?

(102) R: To je strašně individuální. To je mega individuální. Já prostě znám lidi co skejtují a..a já nevim, zase jak kdo to bere. Znáám prostě lidi co skejtují a hulí, což pro někoho může bejt jako droga, těžká droga..minimálně tady byl jeden týpek, co skejtoval a bral těžký drogy, ale furt skejtoval. A pak se dá skejtovat i bez drog. Zase co to je droga. V podstatě i skateboarding je droga. Ve finále, prostě, když to bereš fakt vážně, tak skateboarding je taky droga, nic víc. Protože seš na tom závislej. Potřebuješ to. Potřebuješ stát na tom skejtu a dávat ty triky. A vozit se. Surfovat. Prostě potřebuješ surfovat na suchu, na betoně a vozit se. Takže vlastně, co je droga ve finále, kdo definuje slovo droga, ty vole. Jo? Já osobně si myslím, že to tak je, protože droga je vlastně všechno, co tě baví. Jestli něco děláš strašně rád a miluješ to, tak je to droga podle mě. Droga je i jezdit autem, jestli někdo rád jezdí autem, tak je to pro něj podle mě droga. Já strašně rád jezdím autem a potřebuju jezdit autem. Když nemám co dělat, tak sednu do auta a jdu jezdit autem. Nebo sednu na skateboard a jdu jezdit na skateboardu..Ten sport se v určitý chvíli, po určitý době, tobě stává drogou.. jestli to bereš vážně teda.

(103) V: Co se stane, když to nemáš tu drogu? Ten skejt?

(104) R: Seš nervózní, seš nasranej prostě, protože to nemáš. Nechci přirovnávat skateboarding k nějakým těžkým drogám, kdy máš opravdu nějakou tu závislost na tom, ale chtěl bych vysvětlit to, že..skateboarding..prostě to je jako zdravá čistá droga. Děláš něco pro sebe, skejtuješ, děláš něco, co tě baví a odjíždíš něco, co tě baví. Odjíždíš strašně brutální triky ve finále.. .

(105) V: A bereš to teda jako závislost.. .

(106) R: Jasně! Úplně na sto procent závislost. Prostě to potřebuješ..přestat nejde..nejde přestat! Nejde přestat se skateboardingem..když to bereš vážně tak ne. Dobře dáš si pauzu, dáš si půl roku pauzu, dáš si rok pauzu, stejně se k tomu vrátíš..(smích).. Ale je to tak, protože já to vidím u sebe. Já jsem si řek čtyřikrát ty vole..že už ne, už ne, už ne a stejně jdeš a vrátíš se k tomu, protože to prostě nejde. Co jinýho dělat, musíš skejtovat. Skate or Die..skejtuj nebo zemři ty vole! (smích).

(107) V: Jak to vnímáš to skate or die?

(108) R: Prostě skejtuj nebo nic, asi tak..samozřejmě do toho nemyslím nějakou osobní život, ohledně práce nebo osobních záležitostí, ale jinak to prostě chápu tak, že skejtuj a nebo nic.

(109) V: Ok, napadá tě ještě něco důležitýho, o čem jsme nemluvili?

(110) R: Jo, to mě napadá..na skateboardu jsou především..ať jsme všichni, jaký jsme..tak na tom skateboardu jsme všichni kamarádi, nebo ne kamarádi, známí a až potom kamarádi..v nějakým tom kolektivu, co se známe jsme kamarádi, jinak známí..takže je důležitý se vždycky pozdravit..když třeba přijdem do cizího skateparku nebo někdo přijde do našeho skateparku, tak se pozdravit, projevovat si nějakou vzájemnou úctu..že teď já tobě dám prostor, aby jsi ty jel a já se na tebe podíval, takhle to já chápu. Není tady vůbec žádný prostor pro nějakou posranej nacismus, nebo posranej anarchismus..prostě to sem vůbec nepatří! Celej nacismus a anarchismus a komunismus je špatně (smích). Prostě všichni skejtují podle libosti, ale s úctou, úctou! A zastavit koloběžky! Stop koloběžkám! Ty vole! Ne dobrý, máme kamaráda, co jezdí na koloběžce, jezdí na ní docela slušně, by se dalo říct, až nadprůměrně..ale jezdí s úctou a jezdí ohleduplně. Ale je to asi tak jeden z mála koloběžkářů, co to takhle dělá. Prostě přijedeš někam do skateparku, tam jsou děti na koloběžce, ty vole, nekoukej kolem sebe! Koloběžkou by ti urvali kotník a je jim to úplně jedno. Takže jezdí na čem chceš asi, ale s úctou a koukej kolem sebe (smích).. kurňa to je ošklivé závěr.

(111) V: Můžeš ještě něco lepšího říct.. .

(112) R: No hele jinak si myslím, že Táboreskej skateboarding a to všechno, co se tady kolem toho děje, tak vděčí hlavně asi jednomu jedinému člověku a to si myslím, že je Mirazz a skateboardový uskupení Taboard Crew. Protože podle mě nebejt Mirazze a Taboardu, tak ten skateboarding tady není na takový úrovni, na jaký je. Ne, že by byl na nějaký vysoký úrovni, to se říct nedá, ale je tady určitě nějaká komunita těch lidí, která drží při sobě, ohledně toho skejtování..a to si myslím, že je důležitý zmínit. Takže Mirazz a Taboard.

(113) V: Tak jo, ještě něco tě napadá na závěr nebo je to takhle v pořádku?

(114) R: Takže závěrečná zpráva asi, pro tenhle rozhovor nebo, tadytu diskofilní ty vole, knihu pro Honzu je to, že pro mě osobně skateboarding znamená, momentálně asi nejlepší sport na světě. Znamená to pro mě surfování na tvrdejch betonovejch, asfaltových vlnách, kdy se můžu totálně uvolnit a dostat se z toho ve finále depresivního světa, kterej je tady všude kolem nás, a když k tomu je ještě dobrá repová muzika, tak je to ještě o to lepší. A když se ještě potom, na konci dne dáš pivo a panáka s kamarádem, co s tebou skejtuje..tak není nic víc..než takovejhle pocit.

(115) R: A asi ten hlavní důvod, proč skejtuju poslední rok, rok a půl, je Monča, protože mě k tomu dokopala. Moje slečna mě k tomu dokopala. Takže to je asi ten hlavní důvod proč teď zase skejtuju nebo se snažim skejtovat. Takže Monča je asi ten hlavní důvod, kterej mě dokopal k tomu, abych zase skejtoval poslední rok. Rok a půl. Protože furt říká, skejtuj, skejtuj, šlo ti to,

skejtuj. Já jí říkám ne, já už nechci, já už na to nemám a ona říká skejtuj, skejtuj, máš na to..takže asi podpora hlavně v rodině.

(116) V: Tak jo, díky moc za rozhovor, Kubo.

(117) R: Já taky děkuju, Honzo.

Příloha č. 10 – Přepis rozhovoru s Lukášem

Rozhovor s Lukášem (27 let). Délka rozhovoru 78 min, květen 2018.

(1) V: Jak ses dostal ke skateboardingu?

(2) R: Hele, ke skateboardingu jsem se dostal na základce přes kamarády..pak jsme jezdili na Mared'áku a tam bylo strašně starších lidí, takže prostě..fakt parta. A taky tam jezdil malej Matěj (smích)..a strašně nakládal, kámo. Tam prostě dal rychty a dojel, já nevím, druhý nebo první místo s Tomášem, takže prostě hrozný sody no. Aaa..taky jsem si tam hrozně rozbil držku.. .

(3) V: Jako na závodech?

(4) R: Ne, ty vole, wheelie box, tam jsem na to naskočil, jenže o ten jeden plech jsem se zadrch a takhle jsem se chytil o okraj.. .

(5) R: Pak jsem asi nějak úplně přestal skejtovat, a to bylo taky ještě na základce. Takže ten park stál za píču a já jsem vlastně jezdil na kole, tak jsem začal jezdit na cihelně a taky tankáč jsem jezdil, víš co. Mám ještě ve sklepě to MTBěčko no..a integrálku doma. Je to four-crossový kolo. Víš, co je to four-cross? Takový to ve čtyřech. Něco jako Bi-Cross, ale je to ve čtyřech a větší a rychlejší. Prostě to má krátkej zadek a velkou přední vydlici, ale já jsem s tím jezdil sjezdy, skákal jsem a všechno. Hrozně mě to bavilo, ale teď je to kolo v píči. Pak ale právě postavili skatepark na Sojčáku. A shodou okolností mi asi do prváku nebo do druháku přišel zase Matěj.

(6) R: Prostě do hodiny, jsem seděl v hodině potom co jsem Matěje neviděl asi čtyři roky. A najednou přišel dveřma, víš co. Tak jsme se začali strašně chlámat. No a pak nějak na zimu postavili skatepark. To jsem začal jezdit a fingerit.

(7) V: Jezdíš i na fingeru (zmenšený skateboard, velikost cca 5 cm, na kterém se provádí stejné triky jako na skateboardu, akorát pouze dvěma prsty ruky. V současnosti jde o seriózní sport, ve kterém se konají celosvětové závody) teda?

(8) R: „Jezdil“ jsem no (smích). Ale to víš, na střední jsem se hrozně rychle vyjezdil, protože jsme jezdili každou přestávku. A pak jsme jezdili EFCčko, to je European Fingerboard Cup, a ten byl v Praze na Ládví a bylo to mega velký. Lidi fakt odevšad, z celý Evropy, i z celýho světa asi. Aaa..já jsem zjistil, že ten týpek, co má dělat komentátora vůbec nezná triky. Říkám hele, došel jsem za tím týpkem a říkám: „jako sorry, vím, že tě vidím poprvý, ale ten kluk nezná triky, co kdybych prostě to třeba komentoval já“. A on na mě zůstal úplně čumět a udělalo se to tak, že on byl ten jakoby hlavní, takovej ten co dělal prostě bordel a všechno, takže on byl vlastně skvělej..a já jsem byl ten druhý co do toho přidává a říká ty triky, vole, a bylo to jakože dobrý, jakože fakt mega párty. To jsem vůbec nepochopil, jak jsem se k tomu dostal..

(9) V: Jako k tomu fingeru?

(10) R: Ne, víš, že prostě jsem přišel do Ládví do haly jak kretén prostě..a vlastně hned poprvý, co jsem viděl toho týpka, tu halu a tak..vlastně podruhý, protože jsme to noc před tím stavěli, tak jsem prostě za ním přišel, že to budu komentovat. To už bych dneska neudělal, už jsem na to moc starej.

(11) R: No, a zpátky k tomu skateboardingu. No, prostě jsem začal jezdit, když znova postavili park. A vlastně shodou okolností se zároveň začali srát lidi do Harachovky, do těch sjezdů. Takže já jsem tam normálně jel jak debil a takhle strom přes trať, víš co. Jsem se málem zabil. Jsem to musel položit, hrozný, fakt hrozný. A ještě k tomu, co byla cihelna, jestli víš, tak tam jsou teď baráky.

(12) R: Takže skateboarding zase zpátky no a ve finále mi to dalo strašně moc, protože pro mě to bylo vlastně úplně jako znovuzrození. Jak jsem do té doby byl prostě jako někde a pak jsem se dostal zpátky na tu COPku (střední škola), tím to stoupl, ten skateboarding. Zpátky zase lidi,

který jsem neviděl deset let. Míra..Míru jsem právě znal z toho Marešáku a pak na tý COPce jsem s Matějem, že zajdeme za Mírou. No, a ten kokot, já jsem vůbec netušil, že si mě bude pamatovat! No, takže to bylo takový hrozně, hrozně jako pro tu psychiku. Já jsem do té doby byl taky zdeptanej kvůli jako..to bych netušil, že ti to prozradím. Kvůli, prostě, věcem v rodině.

(13) R: Protože, nevím, jak mi umřel táta, když jsem byl malej, pak jsme měli babičku na smrtelný posteli u mě v pokoji a takovýhle věci. A vlastně tohle mě úplně..jako vyléčilo no hrozně, ještě teda s paní kinezioložkou. Ale úplně jako terapie.

(14) V: Jako ten skateboarding nebo.. .

(15) R: Hmm, ten a jako všechno, co máš kolem. I včetně toho fingerboardu, ty vole, my jsme najednou jeli do Německa..na světovej cup a já jsem skončil asi 38, ale třeba ze sta lidí, který oni pozvali.

(16) V: To je docela slušný, co?

(17) R: Jakože dobrý. Prostě ale furt jako víc v tom znamenaj ty lidi. V Berlíně, ty vole, týpek z Koreje přišel na Battle at the Harrics a prostě dostal 5:0 v gejmu (game of skate - hra při které dva jezdcí soutěží o to, kdo zvládne lepší triky na fingerboardu. Stejný postup i pravidla jako při game of skate na standardním skateboardu), mazec, nevím. Ty asi o fingeru něco víš.

(18) V: No, mám ho doma...

(19) R: A Mike Schneider ti něco říká?

(20) V: Tyhle lidi vlastně neznám skoro vůbec.

(21) R: Jakože všichni ti slavný lidi, tak s těma jsem byl na každých závodech hrozně fellák a prostě pak normálně některý..jakože chodili za mnou. Takže jsme párkrát takhle tam byli no. No, ale to je jedno.

(22) V: Kdybys měl porovnat ten finger s tím skejtem, jak to vnímáš? Je to v něčem podobný? Jak to spolu souvisí třeba?

(23) R: Hele, když nebudu řešit do detailu to, jestli to děláš nohama nebo rukama, tak je to úplně stejný, Akorát si myslím, že ve fingeru potkáš víc kinderů a je tam míň takových těch jako starších, ale ne o tolik. Ty vole, vždyť jako hlavně, úplně jako, tatkoví ve fingeru je dneska tak 46 a furt prostě něco točí, víš co, nebo 44, já nevím, abych zase jako nekecal.

(24) R: Jak se jmenuje..Timo Kranz je jeden a tohle je Martin..no, to si musíš najít. Nevím, ale najdi si to, ať víš kolik mu je. No, takže ve finále fakt v ničem. Prostě u skejtu piješ pivo, u fingeru piješ pivo, je tam banda lidí, ty vole, jedeš do Berlína, jsou tam lidi z celého světa, to je hustý na všech závodech. Víš, prostě je tam hrozná komunita a komunita je pro mě jako na tom všem úplně to nejlepší. To je hrozně dobrý. Kamkoliv jedeš do skateparku, tak to je rozdíl. Kamkoliv jsem vždycky přijel do skateparku tak jsem si do hodiny třeba s někým zahulil, minimálně pokecal, dal si gejm víš co, vždycky. I když jsem tam byl sám, když to u fingeru by to nebylo jako..na těch závodech je větší hype.

(25) V: Jo?

(26) R: Ale bejt jen tak někde ve fingerparku, tak si myslím, že by to nebylo jako úplně na každém pokus, že by ses prostě s někým takhle.. .

(27) V: Že ty lidi jsou jako víc do sebe?

(28) R: Jako..když to bylo v klubu, tak vůbec. To byla ale taková fingerboardová rodina, víš co, to byli prostě lidi, fakt max 50 lidí z celé republiky, ale my jsme všechny znali a oni znali nás. A to bylo v pohodě, ale spíš jako to beru fakt v tom velkým globále, protože těch lidí na fingeru je mnohem víc, protože ty samozřejmě nehulíš a tudíž jsou v tom třeba i fakt dobrý, protože u toho stačí vlastně jenom sedět a mít trpělivost, když to řeknu blbě a trochu se snažit dělat nějaký styl

a vědět zároveň něco o skejtu..tak..by to nebylo tak friendly jako skejtová komunita, když nepočítám longboardy a Penny boardy z marketu, víš co.

(29) V: A jak to bereš s těma Penny boardama a longboardama?

(30) R: Hele, já nemám vlastně vůbec nic proti samotnému longboardu a lidem, který na tom fakt jezděj, ale když prostě vidím nějakýho ty vole týpka, kterej na tom jede na mongo po 9. květnu (ulice) a prostě na nohou má nějaký bílý, prostě hrozný tenisky, kterejma by nikdy nic neudělal i kdyby chtěl, víš, jako takovej ten hroznej swager, ale na longboardu. Tak mě to trápí trošku. Že prostě poslední dobou je to taková póza. Já teda Penny board mám taky.. .

(31) V: Ale jezdíš do toho na skejtu.. .

(32) R: No, hlavně není alespoň z marketu (smích).

(33) R: Ono je to super, že jo. Je to vlastně hrozně fajn. To mě kolikrát baví i víc. Jakože dostanu úplně náladu. Jsme byli vždycky s Petrem, že jsme prostě jeli na Harachovku a zpátky na cruiserech (skate určený spíše na delší jízdu než na provádění triků). Skvělý.

(34) V: A ještě nějak k těm longboardům a Penny boardům. V čem je tam problém?

(35) R: Ty pozěří, že je strašně moc rádoby nějakých, nevím, prostě si to kupuje každej, protože je easy na tom jezdit. Ale když vezmu, já nevím, jak jezdí Kuba na longboardu prostě, Milan, tak je to bomba, je to neskutečný a viděl jsem týpka co na longboardu předjel frajera na dálnici.

(36) R: Viděls to?

(37) V: Nejsem si jistej.. .

(38) R: Kámo, jako takovejhle kopec, třeba tříproudová silnice..je to zlo. Bych se asi posral, ty vole. Jako v tomhle hroznej respekt. Je to mazec.. .

(39) V: Jak se cejtíš, když jezdíš na skejtu?

(40) R: Hele, hrozně dobře, strašně svobodnej. Takovej, nevím, jako fakt..no, asi nejlíp dobře a svobodnej prostě. Ve finále se můžeš sebrat, někam vypadnout a vždycky je to na tom úplně skvělý a jdeš do toho, dupeš! Tak to je dobrý.

(41) V: Co ten pocit svobody, jak si to vysvětluješ?

(42) R: Netušim (smích).

(43) V: Stručná odpověď (smích).

(44) R: To je fakt ty vole, nevím jak to může bejt tak dobrý prostě. Asi to, že sám jako sebe posouváš dopředu. Víš, že prostě ty sám, když dupeš tak..to je takovej pocit, kurva.

(45) V: Je těžký to popsat.. .

(46) R: Je, to nevím no. Co tam máš dál?

(47) V: Co tě na tom skejtu konkrétně třeba baví?

(48) R: Jo hele, třeba..strašná možnost všech kreativní věcí, a to že vlastně na tom skejtu nic není úplně blbý. Víš že, jako jsou tam úplně mega hardcore prostě věci, ale pak vidíš nějaké relativně basic shit a taky je úplně skvělej. Plus teda, že zase..to zlepšování svých skills. Tohle mě vždycky hrozně bavilo. Proto mě bavila 1.6ka (Counter-Strike 1.6 – počítačová hra, střílečka).

(49) V: 1.6?

(50) R: CSko, vole. Protože prostě jsem v tom furt byl lepší a pak sis dal sluchátka a víc si tužil a tunil jsi sebe. Jako, že mě nebaví tunit nějaký virtuální postavy..víš jako Mági a tak. Ale jako sebe vždycky. Ale je třeba hrozná Škoda, víš, že prostě zase jsem zapomněl Kino (Kick Flip) a už se to asi nenaučím (smích).

(51) V: Proč myslíš že ne?

(52) R: Protože momentálně buď není čas nebo jsem unavenej. A když už si na to ten čas udělám, tak si ten skateboarding chci užít a nechci úplně jako..nevidím v tom úplně hrocení nějakých triků, ale vidím v tom právě jenom to, že se projedeš po tom parku, dáš si zase toho Popa, který tě tak strašně baví, víš co..no, když to vyjde, vole, a protáhnu se, tak třeba i Boneless, ale, nevím, teď jsem hrozně jezdil manuály. Prostě, čím míň můžu jezdit, tak to nehrotím, vůbec, ale jezdím, protože mě baví jenom ten samotnej pocit, jenom to, že jsi na tom skejtu, dáš si ten debilní manuál a nějaký backside prostě. Jenom se svést no. I to je úplně hrozný relax.

(53) V: Když to teda hrotíš, tak tě to nebaví tolik, jako když jedeš už ty naučený triky?

(54) R: No vlastně jako už jo. Dřív mě to bavilo víc to hrotit, že jsem i ty triky víc uměl a víc jsem je hrotil. Prostě no a pak už mě to asi přestalo bavit to jako nějak víc hrotit. Pak jsem se naučil ještě kino, ale vždycky mi do toho zase něco vlezlo pak už..práce a takovýchle věci a nevím, fakt je to tím časem daný. Čím míň ho je, tím víc se snažím si tu chvíli co mám užít, protože pro mě je to teď taková raritka, dá se říct.. .

(55) V: A fingerboard tě baví víc teda?

(56) R: Já už ani na tom fingeru nejezdím. Ne hele, je to tak, že jsem kokot, ne teď jsem zase nebyl, víš, třeba tři týdny, ale protože jsem furt měl jako odpolední a to nechceš, protože to jedeš od dvanácti a jedeš do jedenácti do večera..to jsem pak vždycky spal.

(57) R: Nicméně. Jo občas si to rád zahrotím, ale když už, tak nějaký ty old schoolky nebo jiný věci než prostě kickflip, víš? Stejně jako ty děláš víc Bonelessy a já nevím co, tak já se radši naučím prostě jediný jenom Melona nebo tak no.

(58) V: V čem je rozdíl v těch tricích? Jakože jak to vnímáš, rozdíl mezi Kickflipem a Melonem v rádiusu?

(59) R: Hele, asi ten, že Kickflip je technickej standard, kdyžto ten Melon je zase..jiný technickej standard, že prostě to Kino je spíš jako takovej ten new school dejme tomu a tohle je víc ten old schoolovej standard no..a dneska se spíš jezdí to nový. Že jo.

(60) V: Co dál tě napadá v tom skejtu?

(61) R: No. Hele, co mě ještě napadá o skateboardingu. Takový to, že prostě takhle sedíš nahoře na té lavičce a hrotíš toho Davida ať dá ten Var heel (Varial Heelflip) z té bedny. Nebo kohokoliv jiného.. .

(62) V: A ty sedíš nahoře teda?

(63) R: No to už je ta únava, že jo, s tím spojená. Ale zároveň taky jako hrozně dobrá věc vlastně, protože když je na tom parku někdo, kdo normálně jako jezdí, dobře, třeba i něco hrotí, tak jsem tam vždycky vydržel ještě tak hodku a půl v klídku zevlít a občas jako říct héééj..(smích). To mě taky hodně baví. Takže skvělá stránka skateboardingu je to, že se na něj dá dobře koukat.

(64) R: No fakt. Buchty na to letěj.

(65) R: Ještě když k tomu máš kórku, tak nemusíš skoro nic umět (smích). A když by nejevily zájem, tak stačí kamera. Jednu vytáhnout z Láďova ba'ohu, víš co (smích).

(66) V: No a jak si myslíš že skateboarding ovlivnil tvůj osobní život?

(67) R: Hrozně moc, přines mi spoustu kamarádů a vlastně mi to částečně asi zvedlo sebevědomí a hrozně si na tom uvolním myšlenky, že prostě můžeš bejt nasranej a jdeš si zaskejtovat a buď to to zlomíš jako třeba Lád'a..to je jedno, já už nebudu jmenovat lidi (smích) a nebo ti to třeba hrozně půjde, protože jsi nasranej. To už se mi taky stalo, fakt, prostě jsem byl hrozně nasranej a šlo to jak debil. Takže.. .

(68) V: A v čem tam byl rozdíl oproti klidovému stavu?

(69) R: Hele, mě to jako úplně stáhlo pud sebezáchovy. Já jsem vůbec nepřemejšlel jako nad tím..já jsem byl tak nasranej, že jsem fakt jen takhle chytil ten skejt a vlastně jsem se na něj rozběhl a dával jsem ten trik. Oproti tomu, když jsem vyklidněnej, tak se jenom tak odrážím. Tohle bylo teda lepší. Nicméně potom si sednu a jsem v klidu. Prostě Skateboarding je terapie. A nevim..je to prostě skvělý. Podle mě, když by někdo chtěl, tak tím skejtem se dá dosáhnout, zbavit se jakýkoliv závislosti si myslím.

(70) V: Jo?

(71) R: No a ne? Hele, vždyť jenom kouření zkurvený. Když jsem skejtoval a fakt mě to chytlo, a třeba jsem to ještě hrotil nebo něco, tak jsem jezdil dvě a půl hodiny v kuse, prakticky. Jenom jsem se třeba napil, ale že bych si dal cígo? Nedávám. Bych umřel. Ani jsem na to neměl chuť, ani jsem na to nemyslel. Byl jsem takhle v čase zaseklej ve skejtu..takže..já nevim, jakýkoliv problém jsem měl a napadlo mě ho zrovna vyřešit skateboardingem, tak to vlastně pomohlo.

(72) V: No a na co jsi zrovna v tu chvíli myslel, když si jezdil na tom skejtu?

(73) R: Hele, právě, že v tu chvíli, ze začátku furt, nebo já, myslím na tu věc, danou, kvůli který jsem nasranej, ale asi postupem toho, jak se uvolňuje ta energie do toho skejtu a do nějakýho pohybu, tak pak už nemyslím prakticky na nic, jenom prostě, abych to dotočil nebo něco a.. .

(74) V: Takže tě to nějak vtáhne?

(75) R: No a vyčistí hlavu.

(76) V: A čím si myslíš že to může bejt způsobený?

(77) R: Hele, já si myslím, a myslím si, že mi to potvrdíš, že to je prostě fyzickej pohyb a každej fyzickej pohyb nějakým způsobem vyplavuje endorfiny. Ale zároveň je to spojený, ještě, víc s tím životním stylem, dejme tomu, a vlastně s těmi lidmi kolem, který tě třeba i povzbuzují, že jo. Vždycky, když něco odjedeš, tak se někdo ozve, vždycky vole, a to je ono.

(78) R: Ve fotbale tě nikdo nepochválí, když si dáš nějakou extra kličku přes nějakého týpka. Jakože jo, ok, ale tady to máš jako: „héééj!“.

(79) V: Takže to je důležitý, ty lidi v tom.. .

(80) R: No, to že se vlastně podporují a nezáleží vůbec na tom, co kdo jezdí nebo jak jezdí, protože se znaj a každej zná ty standardy relativně toho druhého. Takže vlastně..ani mu to nepřijde, když to řeknu, špatný, to co on dělá, ale naopak..ať už je to cokoliv.

(81) V: Pochválíš to, co se mu povedlo zrovna..podle jeho standardu.

(82) R: Jo, ale nadstandard, že jo. Víš, že asi tenhle ten kluk jezdí tak, že občas dá dobrý olíčko, občas dal Pop showit. A učil jsem ho Fakie Big spin ještě když jezdil, ale prostě..bída. A když ho odjel (Fakie Big spin), ty vole, tak byl hype prostě. Nebo cokoliv takovýho. Víš, že přijde další, že jo. A že prostě, když dá olíčko na zemi, Fakie Big spin, tak je to už takový, že..no prostě úplně v píči, protože to by udělal čtyřista krát za sebou, ale když dá prostě olíčko přes rail..víš..takže tím jsem jako myslel ty standardy, každý jede podle toho, co umí a nikdo vlastně neodsuzuje druhýho za to, že něco neumí třeba.

(83) V: Jo.

- (84) R: A ve finále mu ještě třeba může poradit.
- (85) V: Takže je to docela přátelský.
- (86) R: No, anebo třeba ho friendly vyhejtovat..to je ještě lepší (smích).
- (87) V: Friendly vyhejtovat?
- (88) R: Kokote, už to děláš půl hodiny, dělej! A ono to třeba padne.. .
- (89) V: Trochu ho do toho nakopnout.
- (90) R: Právě, hecovačka je taky důležitá no, protože se ty lidi podporují. A ve finále, ať už se znaj nebo ne, protože stejně během chvilky víš, jak každé jezdí a..vždycky ho podpoříš. Pokud nejsi kokot..a těch moc není.
- (91) V: A co třeba motivace? Ke skejtvání..
- (92) R: Hele motivace, motivace je..vlastně všude ty jo. Dneska si zapneš YouTubeko, a protože ví, že se díváš na skejtové videa, tak ti nabídne jiný a..protože to ty lidi třeba uměj i dobře, tak to vypadá vlastně hrozně jednoduše..a ty si řekneš "ty kokote", víš co..on tady dělá tohle v šestnácti a ty neskočíš tři schody. A druhý den jsem šel a prostě jsem je skočil. Takže..si myslím, že jako i v těch lidech kolem je, všude je..to je..jako neměl jsem nikdy žádnou motivaci směrem chci jezdit Street league nebo být lepší než támhleten nebo cokoliv no..o tom to jako úplně nikdy nebylo, to bylo vždycky o tom prostě, tohle chci umět, tohle chci umět, víš..alespoň jsem dopředu věděl jakým způsobem se chci minimálně vyjezdít..jakože, když chci tak se naučím, ale že bych prostě..nevím, některý lidi to mají tak, že tam jsou celý den a za ten celý den se naučí dva nové triky stylem fakt hustým třeba...a takhle jedou vlastně furt a zároveň si opakují ty starý triky a pak to všechno hrozně přibývá, pak si to dávají do litrů (skate slang = znamená, umět trik na každý pokus), fakt mazec. Mě to hrozně baví a rád je v tom, chlapce, podpořím, ale..jako..tak to úplně nemám. Já to má prostě tak, že ty triky chci fakt taky samozřejmě umět. Chci jich minimálně umět dost, nějakým způsobem na litry a všechno, ale..nebudu se učit, ty vole, jeden trik celý den šest hodin v kuse a nedělat mezitím nic jiného, to je hrozný jako..určitě musíš, když se chceš dostat na nějaký level, že jo, jinak to prostě nejde, protože je to těžký vlastně dost, i když to tak nevypadá, ale..já si prostě skejtuju no.. A ne se, ty vole, hrotit, že jsem se nenaučil trik, víš co. No každopádně, když to přijde, tak většinou jako z videa nebo z toho, že přijde prostě člověk na park a řekne, „hele, ty vole“, jako se mi to stalo u kámoše, nejmenovaného, že prostě přijel na park do Tábora a..že, ty vole: „já jsem ráno sral a normálně jsem koukal na nějaký video a říkám si vždyť ten switch je vlastně strašně jednoduše“, Switch rock’n’roll že jo..no..tak jsme se ho naučili, on na třetí a já na pátý pokus, protože je fakt strašně jednoduše, víš co. Ale jako jenom tím, že přišel, tak bylo něco, ok naučíme se nový trik, ještě ve dvou, takže prostě v nějakém přátelském hecu. A vlastně od té doby jsem ho dělal furt, že jo.
- (93) R: No dal bych ho zas na třetí. No, takže hec je přátelskej. Motivace, přátelé a videa. Ale ne Street league.. .
- (94) V: Takže nějaká takováhle kariéra není to v tom důležitý?
- (95) R: Ne, nebo pro někoho jo, pro mě ne.
- (96) R: Já v tom vidím takovou tu hippiesáckou jako úroveň, na tom skejtu. Mě prostě strašně baví vlastně jako fakt ta komunita a to všechno kolem toho plus ten skateboarding je na tom samozřejmě úplně nejvíc, ale spíše je to takovej celek.
- (97) V: A kdybys o tom celku zkusil něco říct ještě..popsat ten hippiesackej styl?
- (98) R: Hele, to je právě v tom, že každé s každým se kamarádí, že každé s každým každého podporuje, že to je prostě ta kamarádská úroveň, i když prostě přijedou týpci odjinud..a že se nikdo většinou mezi sebou nehrotí, ať už je odkudkoliv..plus, prostě občas někdo v parku zahraje na kytaru. Takže jako..společensví přátelskejch lidí. Na skateboardu.

(99) V: Takže o těch lidech je to hodně teda?

(100) R: Strašně, teda alespoň fakt pro mě. Někdo nevim no, jako na jednu stranu to chápu, na druhou zase ne, jakože je to prostě pro ně o tom skejtu, skejtu, skejtu. Tak to je právě ono. To mě hrozně sere, ale to je fakt výjimka, jinak prostě..je to o lidech.

(101) V: A jakou roli v tomhle zaujímá ten skejt, v tomhle celku?

(102) R: Hele, to je takovej prostředník.. Neříkám, že skejt je pro mě nějakým prostředníkem k lidem, ale je to spíš takový obrovský..ty lidí jsou takový obrovský balíček navíc k tomu a taková přidaná hodnota no..jako skejtem to vždycky začíná, a dál to i pokračuje, prostě tě relaxuje a všechno, ale nedokážu si to představit bez toho balíčku navíc.

(103) V: Takže to na sobě závisí teda?

(104) R: Pro mě jo, já neumím skejtovat sám. Nepůjdu na park sám, vole, naser si. Nejdu, nebudu tam prostě čekat hodinu, víš co, jestli někdo přijde nebo ne. A nějakým způsobem tam jako hrotit sám triky.

(105) V: Ne jo?

(106) R: To ne. Jako půl hodky předem jsem tam zajel, že jo. Ale protože jsem fakt věděl, že někdo přijde a chtěl jsem mu to nandat v "gejmu", takže jsem se rozjezdil.

(107) V: Takže je to horší, teda jestli to chápu, v tom, když jezdíš sám takhle.

(108) R: Když jezdíš sám na parku, tak jo. Nebo když jezdím sám na parku, tak jo. Když si sám vezmu sluchátka a cruisera, klidně i skejt, ale teď spíš ten cruiser, tak to je skvělý. To je zase čištění hlavy způsoby dva.

(109) V: Cruiser?

(110) R: Jo, to fakt klidně sám, to je skvělý. A klidně i bez těch sluchátek. To je úplně jedno. Jenom to, že si to někde trochu pustíš a zavlníš se na tom..super, pohoda.

(111) V: A kdybys porovnal skejt s cruiserem, skejtování s cruiserem?

(112) R: Tak skejt je právě ta věc, co může bejt víc o tom hrotu a kde se ten člověk může třeba víc seberealizovat. Prostě si řekneš tohle se naučím, naučíš se to, hřejivej pocit na srdci, skvělý, top. A zároveň, když to třeba mezitím ještě hrotíš, tak se i vyrelaxuješ. Ale je tam víc to sebeuspokojení, když to ten cruiser je fakt chill, anebo dopravní prostředek, když chvátáš tak chcípneš, ale..protože máš v píči ložiska (smích). Ne, Cruiser je pro mě fakt chillek.. .

(113) V: A co třeba ten pocit sebeuspokojení v tom skejtu, jak to funguje? Jestli to dokážeš nějak popsat.

(114) R: Hele, je to jako ve všem, když se naučíš něco nového. Když tě baví matika a ty se naučíš novou rovnici dělat, tak tě to potěší, že jo, a nějakým způsobem se můžeš pochválit, dejme tomu..no, když se to naučíš nejenom tím mozkiem, ale zároveň ten mozek musíš nějakým způsobem vyklidnit do toho, aby ses do toho triku nebál, musíš..ty si sám nějakým způsobem trošičku vymyslet jak to kurva alespoň udělám, abych to tam prostě nějak čutnul, že jo. Říct si, ty vole, musíš vyskočit víc a všechno a pak to zároveň ještě provést v tom reále. Ne na papíře, ale v tom reálu. A tam nastává ta nejhorší fáze, že jo, kdy už třeba o tom můžeš bejt stokrát přesvědčeněj, ale, nevim, nedotáčíš, kopeš málo, cokoliv..a když se to pak povede, tak je to prostě o to víc, protože si v tom nechal fakt kus sebe a tu energii a tak.

(115) V: Paráda. Pěkně popsaný. Jakej jsi třeba zažil úplně nejlepší zážitek na skejtu?

(116) R: Top zážitek na skejtu? Přemýšlím, já to možná zase budu mít spojený s tím fingerboardem.

(117) V: Klidně to řekni.

(118) R: Ti řeknu dva. První je právě ten Varial flip a to, že jsem se ho dokázal naučit a fakt jako hezky lepit, to byl vlastně nejtěžší trik, kterej jsem kdy uměl, a dával jsem ho v botách od Vietnamců za tři kila a fakt byl hezkej a i vím, že prostě Matěj přišel na park a říkám čum Matěji, naučil jsem se nový trik. Lepenec jak debil, víš co, takže tak nějak jako.. Za a) to kdy jsem se to naučil, ale i ten průběh toho kdy jsem to uměl, což je škoda. Pro mě je to teď zpětně, víš, takový cennější, protože by mi to teď trvalo zase tři dny, než bych se to naučil zase zpátky a musel bych tam bejt každej den hodku nebo aspoň dvě. No ale jako úplně top zážitek na skejtu se skejtem byl dvou, třídenní výlet do Německa na světový šampionát ve fingerboardu..s tím, že ale tohle je prostě ta část Německa, kde ten Black River, ta banda, buduje skate parky. Prostě DIY (Do It Yourself), neskutečný, fakt luxusní. Takže co město, to skatepark, skoro. Takže cestou tam jsme zastavili hned v prvním skateparku, luxusní, uprostřed nějaké vesničky. Dojel sis až k němu, skejtovali jsme hodinu a půl, dál Schwarzenbach fingerboarding, skejt na streetech, a pak právě další parky. A to byla úplně ta nejlepší věc, protože bejt jinde, skejtovat, bejt tam k tomu s těma lidma, který vlastně máš nějakým způsobem už v tom životě dlouho a fakt s nima rád kamkoliv jedeš bylo úplně to nejlepší plus lidi z celého světa plus prostě kámo..nevím, luxusní Skateboarding, fingerboarding zároveň, ale kvůli tomu jsme tam popravdě ani nejeli. Jsme jeli fakt skejtovat, parky, lidi.. .

(119) V: A skejt máš teda hodně spojenej s tím fingerem?

(120) R: Vlastně jo, jako když skejtovalo, teda..(smích) když přšlo a my jsme skejtovali, tak když začalo, šli jsme si prostě zafingřit. Dojeli jsme toho gejma.

(121) V: Tak to je dobrý. Co nevýhody skateboardingu?

(122) R: Nevýhody skateboardingu? Jasně, to je strašně dobrá otázka. Je jich strašně moc. A je to..kolik má lidské tělo kosti?

(123) R: Každá ta kost, to všechno..můžeš si dát strašně, strašně do držky, to je strašná nevýhoda. A Taky je strašná nevýhoda tvůj mozek. Třeba v mém případě můj mozek je strašná nevýhoda, protože je hroznej posera. Takže, to je nevýhoda, protože se můžeš občas bát. Pak je nevýhoda to, že to vlastně není fakt vůbec lehký. A než jsem se třeba naučil olíčko, někdy na tý základce, tak jsem to dva dny nějakým způsobem furt rval. A pak jsem na konci toho druhýho dne nějak jako vyskočil. A úplně dobrý, Ok. A pak trvalo třeba zase hroznou dobu než jsem udělal pěkný ollie, že jo. Než uděláš pěkněj trik. A furt, furt ho chceš pěkněj a další na to nabaluješ. A zároveň nesmíš zapomenout ty starý, takže to je super, ale i nevýhoda to může bejt..no ne, z mého pohledu to není nevýhoda, ale může to pro někoho bejt, jakože prostě musíš strávit dost času než se vůbec něco naučíš.

(124) V: Trvá to teda.

(125) R: Hmm, to si myslím. Pro mě je nevýhoda to, že prostě můžeš na parku udělat blbost a ještě blbějc si na to stoupnout a vystřelit si ten skejt přímo do rypáku a celej si ho zlomit na několikrát a pak bejt 14 dní doma na neschopence.

(126) V: To se ti stalo, že jo?

(127) R: No, to se mi stalo. Jsem ani nemohl dát, vole, najíst kočkám, protože jsem se předklonil..a měl jsem to zlámaný dost, no..Tak já jsem dostal přímo takhle, takhle.. .

(128) V: Bylo to hodně krve no.. .

(129) R: No, říkám v tý nemocnici ne: „já jsem sem jako původně úplně nechtěl jet, ale není mi dobře, nemám to zlomený, ne? Co, ten nos?“ (smích). Prej: „tam máte zlomenin hodně.“ Tak mi to vyšetřili, něčim mi tam rejпали a tak, šili mi to a dali mi nějaký prášky, a že mě ženská musí do půlnoci každý tři hodiny budít a po půlnoci každý dvě, abych, kdybych měl otřes mozku nebo cokoliv, protože jsem dostal šlupku jak svině a druhý den jsem šel asi v osm za paní doktorkou a

ta prej: „máte ho trošku nakřivo, to nebude tak bolet.“ Tak jsem prej byl docela slyšet na chodbu..

(130) V: Bolelo to?

(131) R: Jak svině. No, takže to jsou nevýhody skateboardingu, můžeš si prostě vlastním skejtem zlámat rypák a bejt doma 14 dní. Dál to, že máš základ tři a půl (tisíce korun) komplet nebo tak a.. .

(132) V: Jako cena nebo?

(133) R: Hmm, jakože taky ty jo, jsem musel přemluvit mamku, aby mi koupila kvalitní skateboard, víš. To je nevýhoda, že v povědomí těch rodičů to vlastně vůbec není. A potom těm dětem kupujou skejty za pětikilo, které jsou úplně na píču a stejně je maj na 14 dní, pokud na to přijdou, jak se na tom má skejtovat, protože pak s nima něco udělaj, zloměj a pak to prostě chce dát trošičku větší peníze, aby ten skejt byl kvalitní. Deska, já nevím, když seženeš levnou desku, ale k něčemu aspoň trochu dobrou, tak šestset. Nevím, trucky určitě litr, že jo. Kolečka šest, osm kil, já nevím, a lóža a grip buď zadara k tomu nebo za kilo. To pro mě byla nevýhoda, když jsem byl malej, protože mě to bavilo a fakt mi nějakou dobu trvalo, než jsem mohl mít kvalitní skejt. Ne teda kvůli tomu, že by mamka nechtěla, ale protože to prostě nebylo jako úplně ono dát větší cash. Kór v tý době, když jsem by malej.. .

(134) V: V čem je skejt jinej oproti dalším sportům?

(135) R: Hele, to jsem vlastně říkal. Já jsem to říkal, když jsem porovnával skateboarding s fotbalem.

(136) R: Je to prostě o tom, že ty lidi se podporujou. Že se fakt většinou maj rádi, a že to není prostě, já nevím, týmovej sport jako nahraj, nahraje, ty vole, a pak seš na sebe nasranej, protože čurák tobě nenahrál, protože je sólista. Jo, a jako myslím si, že tohle musí říct každej, kdo někdy hrál fotbal nebo jakejkoliv týmovej sport, že, ne vždycky, ale že i třeba v hokeji nebo takhle se najde nějaký ocas, kterej se to snaží vlastně těm ostatním spíš znepříjemnit nebo neznepříjemnit, ale prostě on je jakoby, víc vyskillenej, i když nemusí bejt, to si může jenom myslet, a víc to hrotí, no. Kdyžto prostě ve skejtu jako co? Si nedal trik, tak si píča? Prostě ne, ty vole, škoda, dej to znova prostě.

(137) R: Když to porovnám se sportama jako kolo, bike, cokoliv na kole si myslím, krom nějakýho čundr crossu a podobných..víš, jako spíš ty hardcorovější věci, tak tam je to vlastně strašně podobný, si myslím. S bikerama normálně fellíme a oni s náma. A prostě, sice máš pod sebou něco jinýho, ale ve spoustě věcech je to podobný, akorát že skateboarding je jenom nohama, protože nohy a ruce jsou lehký (smích). Skate je těžší o to, že to je jenom nohama.

(138) R: Na skejtu ty dva schody skočit olíčkem je úplně něco jinýho, protože nejsi takhle těma rukama, ale seš jen na těch nohou, ten skejt ti může kdykoliv udělat cokoliv, že jo, když to prostě blbě kopneš, lekneš se trošičku, půjde ti nakřivo..nechceš na to dopadnout. I z debilních dvou schodů. To se ti třeba na kole nestane. Takže může kvůli tomu, že je to nohama, tak to může bejt i míň vyspíratelný, víš. Je to jako víc na mozek, si myslím, než jako ostatní takovýhle sporty. I když to prostě srovnám s bruslením, tak jako kdybys jezdil na botáh. Nemáš pod nohama nic fakt nejistýho. Jako vždyť to prkno ok, kopneš ho nějak ale jde jinam, je to takový..nevím, jako pro mě osobně je to jako hrozně nejistý v porovnání s kolem, na kterým jsem jezdil dlouhou dobu..a docela si myslím, že jsem si lítal.

(139) V: A co koloběžky, když už jsme u toho?

(140) R: Nemám rád koloběžky. Nemám rád ani, když na ní někdo jede. Potkával jsem týpka, třeba, vždycky, když jsem jezdil do Soběslavi na brigádu. Každý ráno jsem potkal týpka a podle něj jsem přesně věděl, jestli jedu brzo nebo pozdě. Potkával jsem ho na koloběžce, takový tý, co má vpředu velké kolo a v zadu to menší. Nevím, to mi přijde jako nesmyslný. Jediný, kdy mi popravdě ta koloběžka nevadila bylo, když jsem jel z Ještědu, jel jsem z kopce dolů a mně to

přišlo jak to mý horský kolo, akorát jsem na tom stál. Jenže jak jsem se nemusel odrážet, nic, ani brzdít, protože tam nebylo tolik lidí, tak sem si fakt užíval, že jedu strašnou kudlu. A v tu chvíli mi bylo úplně jedno, že jsem na koloběžce, to mě fakt bavilo. To byl fakt asi jako jediný okamžik. Mě přijde, že na té koloběžce se všechno naučíš vlastně dost rychle. Nebo jako ne všechno, taky musíš mít aspoň trochu ty koule, bez kterejch se ani skejtovat nenaučíš. Ale vyskočit nahoru se naučíš za 30 vteřin nebo za minutu, nevim, plus a to je na tom úplně ta nejotravnější věc, na tom většinou jezdí malý děti, a ne až tak malý, aby to nechápali, ale nechápou naprosto žádný pravidla skateparku, nebo je nechtěj znát. A to je prostě strašný, protože se ti pletou do cesty, odíraj tou koloběžkou tu hranu, přitom kdyby na tu hranu naskočily, tak se zabijou. Máchaj tam s tím nad hlavou na radiusu, div ti nedaj do hlavy.

(140) V: A když je to těžší se naučit na skejtu, tak je to o to lepší pro tebe? Jestli se to dá takhle říct.

(141) R: Hele, to, jakoby, vlastně jo (smích), ale to mi přijde strašně špatný něco takovýho říkat. Jakože je něco těší, tak je to lepší mi přijde jako hrozně jako asi úplně ne, protože, když se zase vrátím k té koloběžce a vidím někoho, kdo to fakt nakládá, a zároveň je schopnej i jezdit po tom skateparku a neplést se někomu do cesty a vědět kdy, kde, kdo, kam jede, tak je mi to úplně buřt a vlastně v tom nevidím žádný problém, ale to si trošičku narazil. Podle mě je to spíš jako strašně snadná věc, která se na tom dá hejtovat. Že je to lehký, víš, že jeto prostě strašně snadnej názor k tomu, abys to mohl hejtovat. Jakože koloběžka, že to vypadá stupidně, že to dělaj idioti (smích).

(142) V: Když to nějak shrneme, na závěr něco důležitýho, co by bylo třeba ještě říct?

(143) R: Já si myslím, že jako jediná důležitá věc, kterou jsem pořádně nedořekl, jsou pravidla skateparku (smích).

(144) V: Tak to řekni.

(145) R: Neplet' se do cesty a občas trochu počkej, než se někam rozjedeš. Rozmyslet se a nekopat někomu trik, kterej vlastně ani neumíš a učíš se ho, asi tak metr před ksichtem a čumět přitom dolů, protože stejně jako při fotbale je hrozně důležitý mít občas tu hlavu nahoře... A nečumět jenom na ty nohy a na skejt nebo na cokoliv jinýho, protože pak na něco narazíš. Takže oči nahoru a můžeš jezdit i na koloběžce (smích).

(146) V: Ještě něco tě napadá?

(147) V: Můžeme to takhle ukončit?

(148) R: Asi jo.

(149) V: Tak díky moc.

Příloha č.11 – Přepis rozhovoru s Dominikem

Rozhovor s Dominikem (25 let). Délka rozhovoru 68 min, květen 2018.

(1) V: Jak jsi se dostal ke skateboardingu?

(2) R: Ty jo, je to asi před patnácti lety..deset mi bylo no..a zase starší generace mě k tomu přivedla, okoukal jsem to, bylo to trendy v tu dobu..nebo trendy..ted'ka je to trendy! (smích). Vždycky se najde někdo, kdo skejtoval, a mě se to líbilo, bylo mi to sympatický. Takže jsem to okoukal, a byla to vlastně parta tady kluků Plánskejch. Převážně pankáči teda. Dřív to byl hodně punkovej sport. V těch ulicích, že jo, to bylo takový punkový, až potom to přešlo na tu repovou scénu, když se udělali parky.

(3) V: Takže jsi jezdil street na ulici?

(4) R: Ne, já jsem tady..zůstával jsme tady v Planý před školou na plácku a zamrznu jsem tam asi na sedm let. Prostě jsem nejezdil žádný parky nic. Jezdil jsme tam prostě jen na zemi a uměl jsem Pop-showit, Flip, Ollie, jo? Základní věci, a vůbec jsem tomu nedával to co bych měl ted'ka. Pak jsem přišel na park na sojčák, co se udělal betoňák, já jsem si připadal jak když neumím nic, všechno odznova. Ze skočky jsem neuměl udělat ollie, nic.

(5) V: ..v čem byl rozdíl mezi tím pláckem a parkem na sojčáku?

(6) R: No..rozdíl v tom, že na tom parku začly být překážky těžký, že jo. Tam máš furt rovinku, učili jsme se triky na zemi a nikam to neposouvali no. Ted'ka park prostě, přišly překážky, se kterejma se musíš vypořádat, že jo, hlavně v Planý jsme si všechno přizpůsobovali na rovince tak, aby jsme to měli zároveň co nejlehčí, pro sebe, a tady je to daný, tady v tom musíš umět jezdit. Takže tak no.

(7) V: Co třeba byla motivace pro to začít jezdit?

(8) R: To, že skejt'áci byli hustý! (smích).. Ne, tak jako motivaci..ani pořádně nevím no..spíš jsem to furt okoukával, protože jsem neměl internet v tu dobu, takže jsem nekoukal na videa nějaký. Jenom jsem věděl o klukách, co takhle skejtujou v Táboře, o Matějovi..to byla motivace, protože on je stejně starej a ještě jak byl malinkej a dával..tak jsem si říkal..ty vole! Takovej kluk nemůže dávat víc než já, vždyť jsem o hlavu větší! (smích). Tak to byla ta motivace.

(9) R: Hlavně co v tom brzdilo tou dobou byly skejty, že jo, protože ty sis koupil zase megasporta, ze sportisima..to bylo snad prvních pět skejtů. Potom to bylo úplně nádherný, když ti dal nějaký lepší kluk ojetýho skejta, kterej on už má na vyhození..tak to byla pro mě novinka.

(10) R: Ještě k těm začátkům teda, co mě ještě motivovalo. Hlavně v tu dobu, nebyla ta komunita lidí tak velká..protože v dnešní době, v každým klipu, reklamě..všude je skejt, všichni prodávaj skejt, je to prostě dostupný, ale dřív to tak nebylo, takže ten kdo byl skejt'ák..tak byl jakoby vyjímečnej, jo? Protože všichni byli fotbalisti, hokejisti, tenisti..a skejt'áci, byli teda samozřejmě největší vyvrhelové, vid', frajeři..odpad..a mě to dělalo dobře, že jo (smích).. já jsem byl vždycky takovej vyšinutější..takže sport přímo pro mě.

(11) R: No a když nebyl tak rozvinutej ten sport, tak největší motivace, vidina a motor toho, to bylo někam dotáhnout. Což v týhle době víš, že je to nemožný..ted' je to tak rozšířený.. i když se to nezdá, tak je. Jo? Dřív když to plácnu, připadalo na jedno město..kolik má Tábor, třicet tisíc obyvatel? Tak na jedno město, třicet tisíc obyvatel třeba připadalo pět skejt'áků..ted' je to padesát? Ať jsou malý nebo velký, tak je to tak. Takže tak no, to byla největší motivace.

(12) V: Takže bylo lepší, když vás bylo míň jo?

(13) R: Ne, tak v tu chvíli se to takhle nedalo brát, protože, když je někoho mále, když je vás míň, tak taky chceš, aby vás bylo víc..takže ty přivádíš furt nějaký kamarády k tomu skejtovat s tebou.

(14) V: OK..co třeba nejlepší zážitek na skejtu, jakej máš?

(15) R: Ty jo, to byl teďka ten trip do Berlína, minulej rok s kamarádama. A to bylo nejdál, kam jsem jel skejtova. Do úplně jinýho města za cílem jenom skejtovat a to byl můj ve směr nejlepší zážitek. Protože, úplně nový parky, úplně nová skejtová komunita lidí a každej je v tomhle úplně jedinečnej, nikdo nemá stejnej styl.. protože nejsou to nikdo roboti..tak koukáš na ty kluky a okoukáváš úplně všechno, zjistíš, že je takových triků, v takových provedeních, že je zážitek na to koukat. V jednu chvíli jsme ani neskejtovali, jsme jenom seděli a koukali..a čas nám běžel, protože jsme tam byli na tři dny, měli jsme skejtovat a natáčet furt, ale jenom jsme seděli a koukali.

(16) R: Byli to fakt frajeři, protože člověk si myslí, že třeba nějak dobře skejtuje, ale pak zjistí, že takovejch lidí jako jsme mi je..na každym skateparku to ovládaj třeba tři čtyři lokálové, který nikdo ani nezná ve finále a jezděj..ty jo, jak jsme teď koukali na video..no skoro stejně..víš jak to myslim. Jinak jako super zážitek byl hlavně opening, tadytý Tábořský plazy. Přijela česká špička, Habanec, Pek.. Vintr tam byl..Arnošt Ceral..všechny ty známější jména, co to tady vždycky kdysi ovládali..tak ti tam přijeli a prostě to tam otevřeli..protože on to byl vlastně jeden z prvních skateparků od Mysticu.. proto je takovej nevyčytanej vlasně..že jo, protože dneska už by to neudělali takovou plazu. Takhle už by to nenavrhli.

(17) V: Jakto?

(18) R: Je to tím, že ta doba vyspěla, zjistilo se, co lidi chtěj. Tady je splácáný všechno dohromady. Snažili se tam narvat rádiusy s bednama dohromady, se všim prostě, všechno do jednoho místa..přitom kdyby udělali pár beden..ale to je jedno, odbočujem. Tak to byl asi nějakej zážitek. Vidět nějakou úroveň, na vlastní oči, ve vlastním skateparku. A potom když odjeli, tak jsi tam šel a začal jsi to dělat taky! (smích)..a ono to prostě nejde..ale je to dobrá motivace, že jo, koukáš se na to. Vypadá to dobře, to zaprvý, protože ten sport miluješ, že jo, takže tě na to baví koukat, kort když to vidíš takhle živě. Potom ta motivace toho, že ti ukazujou, co všechno se nechá v tom parku dělat, úplně ti objevujou nový obzory, v těch trikách. Protože nemůže tě nikdy napadnout co dělat přesně..prostě musíš to někde okoukat, protože samotnýho tě to těžko napadá. Takže většinou jenom kopíruješ už vymyšlenou sérku, už vymyšlený triky..a použít ty triky v tom skateparku tě nenapadá a teď když vidíš, jak to dělaj oni, tak to je šílená motivace. A potom teda když už dělaj ty triky nějaký, co umíš i ty, tak vidíš to provedení a co třeba děláš špatně a jak si na to dát líp nohy a takový.

(19) R: Takže tohle tomu dává hodně, měl by každej jednou někam vyjet, na nějakej závod a buď se alespoň koukat nebo se zúčastnit.

(20) V: Do cizího skateparku teda.. .

(21) R: No jasně, hlavně do cizího skateparku. Furt v tom samim skateparku to je, jak já v planý, zamrzneš na zemi pět let a nejmíc tě vyškolí, když změníš prostředí a seš nucenej se s tím vyrovnat..a potom tě to strašně posouvá a zjišťuješ, že kamkoliv přijedeš, tam ti to jde, protože seš takovej všestranej. Když budeš furt jenom na sojčáku a znát to, že náš benchík je takovejhle, hezky příjemnej, pak přijedeš do cizího skateparku a zjistíš, že ten bench je o deset centimetrů jinak a už nedáš flip, nedáš ollie.

(22) R: No a pak ty nejlepší zážitky jsou taky samozřejmě ten náš kolektiv a občas ty srandovní držky (smích). Jednou kamarád zlomil skejta stylem, že vjel na rádius..já nevím co tam dělal za trik, co tam chtěl skočit nebo grindovat na tom copingu, ale nějak mu to ujelo a on z toho metrovýho rádiusu padnul prdelí na skejta a zlomil ho prdelí (smích). Tak to jsem se málem rozerval smíchy. Pak tady s tím klukem mám ještě jeden zážitek, ale to bych asi nedokázal popsat (smích)..ale to, že zlomil skejta prdelí, to je fakt dost dobrý. On ho zlomil na spousty způsobů, jo? O tom žádná, ale prdelí, to jako.. .

(23) V: Takže je to hodně o kámoších?

(24) R: Bez kamarádů a nějakýho kolektivu to nejde provozovat..nebo alespoň já to neumím. Jsou lidi, co jdou na skateparku, sami, se sluchátkama a hrotěj. Jako asi by to měl každej takhle dělat, já nevím, ale já osobně potřebuju kolektiv k tomu, aby mě to bavilo, to zaprvý. Nebo mě to baví i bez toho kolektivu, ale aby mě to bavilo tak! Protože v mejch očích ten skateboarding děláš ne úplně třeba pro sebe, ale vždycky se tím někomu ukazuje, vždycky to děláš pro nějaký další oči a já, když ty oči nemám, tak to není prostě ono. Proto mě to úplně nenaplňuje, když jsme sám na parku. Já si tam pojezdím něco svoje, ale pak si povzdechnu, zakouřim a už se mi nechce, a když tam jste vy, nebo čumilové tam jsou, tak tě to hecuje no.

(25) V: A v čem ještě vidíš rozdíl, když jsi tam sám a když jsou tam lidi?

(26) R: No právě, že na tebe koukaj..třeba..možná na tebe nekoukaj, ale tak si alespoň myslíš, že na tebe koukaj a prostě tě to hecuje k tomu snažit se. Snažit se prezentovat. Ať je to kdo je to. Ať jsou to menší kluci, ať jsou to kluci, my co skejtujeme nebo ať jsou to starý lidi, kteý se zastaví a koukaj, tak prostě v tu chvíli tě to začne motivovat a posouvat to, že oni se přišli podívat na nějakej ten skateboardng, teda když už..tak tam musí taky něco vidět, že jo. Takže ti stoupne prostě adrenalin a hned to jde i všechno líp jako. Jakmile máš prostě adrenalin..hoří ti koudel (smích), tak ti to jde. Takže mě osobně to strašně posouvá. Zase na druhou stranu mluvím třeba o pár lidech, jo? Když jsme jel svoje první závody a bylo tam publikum takhle dokola, kolem toho skateparku, tak je to úplně hrozný (smích)..to je zase úplně naopak na škodu, protože najednou máš ty svoje sérky najetý, tu sérku si sjel padesátkrát před tím závodem a odjels to a řek jsi si, jsem připravenej. Pak přijde ten závod, teď ty lidi, nejseš na to zvyklej, rozklepou se ti kolena, chce se ti čůrat samozřejmě..a svojí sérku skazíš hned při prvním triku. To se mi stalo třikrát asi tohle. Ale to je v hlavě, jo? To nebylo v nohách nebo, že bych to třeba neuměl, ale normálně jenom v hlavě zablokovaný..totálně. Prostě tréma dělá strašně moc. Takže zase odsad' pocat' s těma lidma. Kdyby pak měl člověk skejtovat před třema tisícema lidma..i když ono je to asi jedno už, jestli je to sto nebo tři tisíce.. ale asi to budeš muset umět nějakým způsobem odbourt..ty lidi.

(27) V: No a na co třeba myslíš při tom ježdění?

(28) R: Jo, to je úplně nejtěžší na to přijít, to je podle mě, úplně základ úspěchu k tomu skejtování, aby ses taky něco naučil, ne jenom to, že..prostě mít nějakou fyzčku nebo naučit se vyskočit nebo takovýhle věci..ale prostě hlavně umět s tou hlavou pracovat..protože, když jsi hlavou úplně někde jinde a myslíš na nějaký věci okolo, tak ti přece nikdy nemůže jít přesně to co děláš, víš co. Nejtěžší je, třeba, když jedeš na nějakou hranu nebo trubku, rail a začneš přemýšlet nad tím, že to nedáš nebo, že spadneš..prostě se začneš bát, tak z padesáti..osmdesáti procent to tak dopadne. Tak jak se bojíš, tak tak skončíš, víš co. Ale když jedeš a fakt úplně, absolutně dostaneš z tý hlavy všechno, všechny takovýhle obavy a myslíš jenom na to, jak jsi hustej a jak to odjedeš a strašně si věříš, tak to je naopak zase osmdesát procent toho úspěchu. Proto ty jo, se snažim pochopit toho Nyjaha (Profesionální skateboardista) nebo tak, co jedou ty monster gapy, prostě on to musí totálně odbourat. On si musí připadat, když tam dělá ten 360 Flip..on si musí připadat, jak kdyby to dělal tady z toho stolu (max 50 cm). Úplně na fěra si prostě musí říct, že to dělá z toho malinkýho stolu a lepší to a hned to dopadá..akorát, že pod nim je ta dvoumetrová propast, že se prostě proletí trochu dýl no. Jakmile začne myslet na to, že prostě musí přeskočit dvanáct schodů, je to vejška, může se mi..mu něco stát, křupnout.. tak je to špatný. Takže prostě myslim na to, že na to nemyslim..(smích)..a hlavně hudba. Dobrá hudba..patří k tomu asi agresivní hudba možná.

(29) V: Hudba ve sluchátkách?

(30) R: No určitě. Hudba ve sluchátkách. Protože odbouráváš všechny rušící elementy kolem sebe..a je jich hodně, že jo. Když tam nejsi sám. A já tam sám nechodim. Takže jdu na park, když tam jsou lidi a vezmu si sluchátka, aby byl sám (smích).

(31) V: Takovej paradox.

(32) No jasně, velkej (smích). No, ale sluchátka dělaj strašně hodně, pomáhá ti to v koncentraci nebo alespoň mě. Hlavně skvělý je, že prostě chytneš v tom i rytmus, jo..cvakání, dopadání..když do nějaký dobrý basy dopadneš, tak to má větší grády. Potom, když se stříhaj skejťový videa, tak se taky stříhaj do hudby, ta hudba k tomu patří no. Je to tak. Proto furt sluchátka. Ale zase to je občas na škodu. Ten, kdo neumí jezdit se sluchátkama, tak je to špatný. Protože nekouká kolem sebe, neví co se děje za nim. Prostě když máš sluchátka, tak se musíš strašně rozhlížet, dávat si na to pozor. Protože na tebe může někdo ze zadu řvát, bacha, jedu a v tý velký rychlosti mu tam vlítneš a hned je průser. Takže je potřeba, kort na těch malejch skateparkách, mít přehled o tom, co se děje. Prostě, když se rozjíždíš, tak periferně tam napravo vidíš, že taky někdo jede, že támhle klučina může jet a je třeba sledovat tu hru no. Protože jsme viděl spoustu případů, že měli sluchátka, řvali na sebe a prásk, byli v sobě.

(33) V: takže jsou tam nějaký pravidla skateparkový.. .

(34) Ale nikdo je nevnímá. Jsou vlastně dvojí pravidla. Jsou psaná pravidla a nepsaná pravidla. Psaná pravidla by měl vnímat úplně každej, že jo. Minimálně by si je měl každej přečíst, protože jsou na každým skateparku a nepsaná pravidla jsou takový, že ten skatepark, když se na něj podíváš, z ptačí perspektivy, musíš si to umět představit, tak ten skatepark má směr. Je to tam prostě daný. Stejně jako fotbalový hřiště. Tam máš bránu tady a bránu tady a běží se od brány na bránu. Tam a zpátky, tam a zpátky a stejně je situované i ten skatepark. A nemůže bejt situované tak, že se jezdí úhlopříčně, napříč a takhle jo? To by se všichni zabili. Taže takhle funguje skatepark. Má to támhle směr a támhle a víceméně se jezdí z jedny strany na druhou přes různý překážky. A tebe nemůže napadnout se v půlce skateparku, když nevíš, kdo za tebou jede a ještě máš ty sluchátka a teď se rozjedeš napříč támhle do baťůžku pro pití..a úplně zapomináš na to, že támhle může někdo ject na railu nebo něco takovýho. Ještě k tomu ve skateparku nejsou jenom skejťáci..jsou tam i bajkeři, kola..ty jsou strašně nebezpečný v letu. Takže pravidla jsou a pravidla by být měli. Ale málo lidí je chápe. Nemaj ten rozum v tom. Jsou to malý děti většinou ty koloběžkáři, co se tam motaj. Takže spíš rodiče za to můžou. Třeba v budějovicích, tam přijdeš na park a tam je patnáct malinkých dětí na koloběžkách, ale jenom z toho důvodu, že ti rodiče..je to v takovym tom parku, ne jako skateparku, ale parku..a v tom parku je skatepark (smích). A oni tam jdou s těma dětma, že jo, sednou si na lavičku, děti tam nechaj v tom parku, protože je to baví, protože je to nejvíc trendy věc teď zrovna pro ně..a oni jsou tam na mobilu, pohodička a nikdo jim nic nevysvětlí, jak by se měli chovat nebo alespoň kouknout, říct dávej pozor..ale ty děti ty se tam chovaj jak v hopsárku prostě. A teď tobě třeba ujede skejt, dáš mu do nohy nebo se něco stane, shodíš ho a seš nejhorší ty, jo, že prostě jsi to proved. Přitom to, že on tam nemá co dělat a že se tam motá malý dítě a ty tam skáčeš metr vysoko na nějakou trubku, seš rád u toho, že se sám nezabiješ, ještě hlídat dítě, to je blbý no. Ale zase jsou i starší kluci, co vůbec nedávaj pozor a nevěnujou pozornost tomu, co se děje okolo. Je potřeba si to dávat do hlavy no. I Martin Pek natočil video o tom, jak se chovat ve skateparku. Takže jako v dnešní době, když už je ta možnost..nejenom, že by to ty děti a lidi měli vycejtit, jak se tam pohybuje přirozeně..ale už maj i tu možnost se na to podívat, na youtubu, jak se to dělá. Snad se to zlepši.. .

(35) R: Alespoň tak na pět let, pak už nebude čas.

(36) V: Na co?

(37) R: Na skateboarding..odhaduju to, že to postupně..no ono už to teďka umírá, že jo..jo? Je pátek. Já jsem přijel domu v osm hodin večer. Bývávalo to, že byl pátek, já jsem přišel domu ve dvě hodiny odpoledne a přišel jsem v deset večer ze skateparku.

(38) V: Takže je na to mñ čas?

(39) R: Svím způsobem není vůbec žádněj čas, já si ten čas musím krást. Musím okrádat lidi o čas, abych si ho udělal pro sebe..na ten skejt, sobecky. Takže čas není, čas není. Dokud ten čas na to není úplně určenej, dokud to není to, co tě živí..nebo v dnešní době to jinak nejde. Kdyby skateboarding měla být věc, co mě živí, tak ten čas je, protože na to čas bejt musí. Když je to jen koníček, co tě má naplňovat, tak se na to čas hledá těžko. Takže svým způsobem se teďka stává

skateboarding pro mě to, že to není úplně koníček, co mě naplňuje, ale spíš je to útek od reality. Protože, když už si na to ten čas udělám, tak je to úplně strašně uvolňující.. zase na druhou stranu, když si na to ten čas udělám, tak se to snažím co nejvíc posouvat, protože vím, že tady zase nebudu, třeba pět dní nebo tejdenn.. takže využít to úplně do maxima.

(40) V: Takže tě to mrzí, že na to už není tolik času?

Ne to ne, ale spíš mě mrzí, že ten svět má málo času. Já bych byl rád, kdyby den měl o deset hodin víc a stihnul bych třeba všechno. Takže mě mrzí, že je času málo.. ne, že bych s ním nedokázal naložit, já s ním dokážu naložit.. ale jak říkám, vždycky je na tom někdo bitej. To je, vždycky se všim. Jo? Máš spoustu věcí co dělat a všechno děláš z padesáti procent, když se chceš pověnovat všemu. A když chceš dělat všechno na sto procent, tak děláš jenom tu jednu věc.. ale to je normální, takhle to mají všichni, si myslím. Až třeba na fotbalisty samozřejmě (smích). (V: Jakto?) No, jenom kopou do míče, dávají tomu sto procent, pak dostanou sto míčů a.. ty to mají třeba jednoduchý no.

(41) V: Je to lehčí hrát fotbal, jo? (smích)

(42) R: Nevím (smích). Ne tak každému sport je samozřejmě těžkej, záleží jestli seš k tomu prostě. Když ti to jde, když jsi sportovně založený, tak je to pro tebe lehký no. Jsou lidi, kluci, co jsou kopyta a musí strašně dřít, aby se něco naučili. Pro ty to je těžký. Ale je to těžký pro všechny, vždycky. Ale jako jsou prostě lidi, pro který je to jako prd, že jo.. třeba Ronaldo, balet že jo, fotbalovej. Talenti jsou mezi náma, no.

A ty už jsou takový demotivační kolikrát podle mě. Jo? Když vidím třeba úplně ty špičky skejťový, třeba ted'ka Huston.. ted' víš co, vidím, že dál to posunout nejde.. to je jasný, to je prostě jasný. Ale když já vidím, jak dávám úplně pílu a jak dřu pro to, co jsem do ted' dokázal. Tak je to úplně nic proti tomu, co on tam jezdí. A člověk si pak řekne, ty vole, se na to můžu vysrat. Můžu se na to vykašlat. Jemu to prostě jde a mě to nejde.

(43) R: Takže už je to jenom to naplňování. Už to nejsou takový ty cíle, ty ambice bejt nejlepší na celém světě. Už je to jenom to prostě, abych byl nejlepší jenom tady v Česku (smích).. nebo alespoň v Táboře.. a cejtit se dobře.

(44) V: A v čem tě to naplňuje.. když nemáš ty ambice bejt mistr světa? (smích)

(45) R: No, naplňuje mě v tom hodně to odproštění od toho světa. Protože je to ten sport, kterej jsem si vybral, od desíti let. Takže ho mám přirostlej k srdci, že mě to baví. Takže to, že mám skejt pod nohama, pohybuju se na tom, to mě prostě uvolňuje a napnuje a hlavně tam, jak jsem říkal, nemůžeš myslet na nic jinýho, než na to, co děláš. Já jsem v práci kolikrát a myslím na spoustu věcí okolo a dokážu i pracovat. Nepotřebuju mít úplně tu hlavu v tý práci, ale počítám si věci okolo támhle, přemejšlim, co říct Karolce, kam pojedeme na výlet, ale na tom skejtu to nejde, tam musíš mít tu hlavu jenom na těch kolečkách. A když máš hlavu jenom na těch kolečkách, tak zapomeneš na celej svět okolo a najednou je ti fajn. Takže útek, to je to uspokojení.

(46) Potom samozřejměovej skejt, dobrej den, nový boty, spousta lidí, tak ti to i jde. Takže máš takový dvojí naplnění, že jsi na skejtu a že ti to ještě jde. Pak když je tam kámoš co tě natočí, tak máš z toho i záběr, takže se na to po večerech koukáš třeba.. každé večer (smích).. pětkrát! (smích) a je to dobrý no.

(47) V: Co tě třeba nejvíc baví na skejtu?

(48) R: Tak.. v tom ježdění mě baví bejt strašně všestranej. Nezaměřovat se pouze na jednu věc. Jsou lidi, co se zaměřuju jenom na ježdění na zemi, flat ground a hrotěj triky. Těžký triky, dobrý triky a hrotěj je do perfektu, ale zase se jim hůř jezdí na rádiusu, protože na to prostě nejeděj nebo grindy na bednách.. a já se snažím prostě od všeho někde něco, protože je tam ten skatepark. To není jenom bedna nebo jenom rovinka nebo jenom rádius. Ty musíš ten park objíždět celej.. jedeš po skateparku a tam jsou všude ty překážky a všechny musíš umět.

(49) A pro mě je to, že si tím nejvíc užívám ten skateboarding, že se dokážu pohybovat ve všem. Vypořádat se tam s tou každou překážkou. Takže nejvíc mě baví využívat celej skatepark. Nebavilo by mě asi, kdybych přišel na park a viděl tam něco a říct si hmm, já bych na to chtěl jet, ale já to nedám nebo já to neumím nebo nemůžu protože to nejezdím..ne..všechno by ti mělo být strašně sympatický..využít každý hranky, každýho rohu, každý bedničky a potom sbírat ty zkušenosti na tom. Takže to mě baví. Co se týče skateboardingu. Stylu ježdění.

(50) R: Ale..trošku teda odmítám skákání nějakejch větších gapů nebo podobně, protože čím víc odlepuju skateboard od nohou, takhle v letu, tak tím hůř dopadaj ty moje nohy, kotníky.. nedopadám na první někdy..takže od toho dávám ruce pryč, kvůli zodpovědnosti, že jo. Kvůli zbylému životu kolem skateboardingu potřebuješ mít zdravý nohy. Takže už si člověk uvědomuje, že už nemůže.. .

(51) R: No a jinak, taky komunita těch lidí kolem mě nějak baví. Zajímaví lidi, ze spousty subkultur. Punkovejch, repovejch, vietnamskejch..to není subkultura (smích).. Ne, jako, spojuje to lidi jako..kdy bývalo, že raper, hoper se támhle baví s pankáčem..najednou jsou kamarádi všichni.

(52) R: Nám je vlastně pětadvacet a jsou tam kluci, těm je dvanáct prostě..a připadám si, že mě je dvanáct a nebo si připadám, jak kdyby jemu bylo pětadvacet..prostě se naladíš a neřešíš nějaký rozdíly.

(53) V: A v čem myslíš, že ten skejt spojuje?

(54) R: No, společnej zájem, že jo, společnej cíl, společnej zájem. Jako každá jiná věc takhle spojuje, že jo. Jsou i skejt'áci nepřátelé. Ale v mém okolí je to tak, že se k sobě skejt'áci chovaj hezky, s respektem. I když každej je samozřejmě oponent, že jo..rivalové, je tam rivalita, protože bez tý se neposouváš. Třeba já, vůči Matějovi to tak cejtim. Mě baví jeho styl, baví mě se na něj koukat jak jezdí, ale mám prostě potřebu se nad něj zase posunout..no a ono to nejde (smích). Je to těžký. Ale furt samozřejmě kamarádi všichni! To je jasný.

(55) V: Takže nějaká zdravá soutěživost.. .

(56) R: No jasně, samozřejmě. Zdravá soutěživost.. .

(57) R: A hlavně to, že společnej sport, společný cíle, společný plánování..ted'ka vlastně pojedeme s klukama do polska na druhéj skejtověj trip. Strašně se na to těším, jo..a ať je to čistě o skateboardingu nebo jenom o tom tam s těma přátelima tam vyjet, s prknama..tak to prostě nemůže dopadnout jinak než na jedničku.. .

(58) V: ..Když jsi mluvil o těch kotnících, tak co třeba nějaký zranění?

(59) R: jenom takovýho lehčího rázu no..furt nějaký výronky..nějaký přešlapy přes kotník. Jako nějaká větší zlomenina se mi nikdy nestala. Naražený hodně ruce od pádů. To je právě, když skáčeš nějaký ty shody nebo tak něco, tak padáš na ruce automaticky a když si dáš kamínek, pěkně takhle na tu dlaň, se ti tam zmáčkne, tak to je úplně paráda. To jsem měl právě po každý..dneska už právě, že ne..ted' prostě potřebuju ruce i nohy, ale dřív, v těch devatenácti, dvaceti, osmnácti, co se to trošku hrotilo, tak normálně furt, takhle opuchlí palce, sedřený. No a největší zranění pro mě je, když si koupíš novýho skejta, novej grip..no a jak na tom skateparku jezdíš celej den a bereš ten skejt furt do ruky, tak si sedřeš celej palec (smích)..a to je nejhorší zranění! Protože se to strašně dlouho hojí a máš to prodřený až na kost (smích). Ne tak, je kámoš, co si na tom dvakrát zlomil ruku, má jí sešroubovanou..další kámoš měl otevřenou zlomeninu ruky (tři poklepání o stůl). Já mám fakt jenom lehčí zranění no..ale mám kamaráda, kterej grindoval na bedně, na sojčáku. Dělal crooked nebo nose slide, jedno z toho a buď jsem to voskoval já předtím, protože to by mi bylo podobný a nebo si to voskoval sám, ale podjelo mu to dopředu, uštěřily mu nohy nahoru a spadnul prdelí přímo na tu hranu a celá půlka prdele mu zmodrala..úplně zmodrala jak modřina a pak zčernala a musel do nemocnice, na nějaký ty magnetický..nebo..ted' nevím co to jo..aby neměl trombózu, ne?..aby se mu to neurvalo. A měl s tím hrozný potíže a měl to asi měsíc, celou prdel černou..totálně celou, jsem si z něj dělal srandu.

A po dvou tejdnech přišel a hele Nicku, mám to ještě modrý? Sundal trenky a normálně měl to celý černý, jak když to vemeš štětkou.

(60) R: Takže zranění se dějou všude kolem mě, ale mě se to tak nějak..nebo sám se tomu snažim vyvarovat..když padáš, tak se sanžit padat, umět padat..ale někdy to neovlivníš. To nejde. Ale hlavně, já jsem schopnej si zvrtnout kotníky i když jenom jdu, jo? Já to mám takový už vyčochtaný, že tady doma v těchle pantoflích se mi stává, že já jdu a najednou prostě zvrť! ..a to není nic ještě hroznýho, prostě to bolí, ale spíš, že si zvrtnu kotník už jen že jdu a ani nejedu na skejtu.

(61) V: Takže je to nějakej trvalej následek.. .

(62) R: No, dalo by se tomu říkat takovej trvalej následek..no..(hlasité prokrupání kotníku).

(63) V: Ty vole! Jo, to bude i slyšet na záznamníku (smích).

(64) R: to jsou ty trvalý následky..takže je to takový vykřupaný no.. vada materiálu.

(65) V: A vidíš rozdíl v tom ježdění, když ti bylo těch šestnáct sedmnáct a teď, třeba z hlediska tý zodpovědnosti?

(66) R: Ne, protože to nevnímáš v tu dobu. V tý době ty necejtíš zodpovědnost, takže to nevnímáš, že máš čas. Neříkáš si, ty jo, teď mám čas skejtovat, protože budu mít v pětadvaceti dítě a už nebudu mít čas. Protože zase..ty nemáš čas nikdy, víš co. Kdy si řekneš, že máš čas? Teď já si možná můžu říct, že mám čas, protože mám jen jedno dítě. Třeba budu mít za pět let děti tři a řeknu si..ty vole! Kdybych skejtoval v těch pětadvaceti, když jsem měl čas. A teď tvrdím, že čas nemám, že jo. Takže ten člověk si myslim, že to nevnímá v tu dobu. Já jsem neměl čas předtím skejtovat, protože jsem zase běhal úplně někde jinde, i škola mě brzdila..že jo, nebyl čas kvůli škole (smích), ne to ne. Ale ten rozdíl vždycky vidíš až potom, co uvidíš ty rozdíly. Teď to máš s čím zpětně srovnávat, ale dopředu to nevíš. Máš takový tušení, plány a cíle, protože kdo nemá plány, tak je to špatný, ale.. .

(67) V: A plánuješ se tomu skateboardingu věnovat i dál?

(68) R: Jo. Určitě to nikdy nezhodim, ale ne už úplně tak aktivně a bezhlavně a agresivně, jak jsem si to plánoval dřív a jak to dřív bylo. Protože ono tu může vycházet, nějaký rok jo, ale bojím se toho, že by mohlo přijít nějaký zranění nebo něco takovýho..že by mě třeba poslalo na měsíc do postele, do nemocnice a pak se bojím toho, co se bude dít v tom reálnym životě. Buď se budu muset ošéfovat nějakou takovou pojistkou, že se vyplatí spíš skejtovat, než chodit do práce, ale ony ty pojistky už asi nikdy nebudou, protože jsem jich měl už tolik, kvůli tadytým všem drobným zraněním, že mě asi nepojistěj (smích).

(69) R: Ne, věnovat se tomu budu dál. Trochu to ještě někam posunu, abych byl sám v sobě fakt jako spokojenej a pak už to budu jenom držet na tom samym levlu. Ale člověk se může zranit i na tom, co si myslí, že umí. Takže je to ve finále asi jedno. Ale jo no, Vanesku budu taky učit skejtovat, takže já u toho zůstanu..jí to docela baví, takže já u toho zůstanu, už jen kvůli ní. Mě to bude dělat dobře, jí taky, takže ruku v ruce.

(70) V: Myslíš, že se dá taky na skateboarding?

(71) R: No, nutit jí nebudu, ale myslim si, že jo, ona je taková po mě, že jí to bude zajímat. Ta vidí v televizi jak tam padaj a chce padat (smích). Je sportovní no, takže se toho bát nebude. A holky by měly skejtovat víc, je jich málo. Já osobně žádnou neznám. Jenom Davida ségru.

(72) V: A jakej máš názor na holky na skejtu?

(73) R: No..jsou holky co mě strčí do kapsy, že jo (smích). Jsou dobrý. Měly by skejtovat. Určitě jo. Beru je úplně stejně jako kdyby to byl kluk, takže..neni v tom rozdíl..maj sice takovej horší styl, jo (smích).

(74) V: ..ale jinak v tom není rozdíl (smích).

(75) R: ale jinak v tom není žádnéj rozdíl, žádnéj viditelnej.. Já nevím čím to je, že jim to tak nepopí nebo něco takovýho, ale prostě nepopí no (smích). Třeba Letica Bufoni, ta nejlepší, tak sice odjíždí super triky, všechno, ale prostě je to takový přízemní, víš co. A všechny to takhle maj. A ta si to taky dává, ta se toho fakt nebojí. Když jsem viděl ty její držky, člověk pak neví, jak se z toho sbírá, když je to holka.

(76) V: Je to i o těch pádech teda.. .

(77) R: No pády tě posouvaj hlavně..pád ti buď naznačí, že na to fakt nemáš, že se na to máš vykašlat, ale v mim případě je to naopak vlastně. Čím větší pád, tím větší hec jít do toho znova. Protože si nechci dávat nějakou velkou držku zadarmo. Protože se támhle rozšviháš a je to úplně zbytečný, odejdeš a je to zbytečný, zbytečně ses tam rozsekal. Takže tě to prostě hecne k tomu to odjet dál a na druhou stranu, když to někdo točí, tak je alespoň vidět, jak je to tvrdý a pády k tomu hodně patří. Já mám rád pády svým způsobem. Protože fakt, to tě hodně posouvá, hodně tě to posouvá a úplně ti to dává varovný signály k tomu, jak to děláš špatně, jak na to musíš jinak. Než když děláš nějakej trik a jenom z toho odbíháš nebo něco takovýho, tak tě to tak nehecuje. A mám rád, když fakt je ta držka natočená. Mám teďka poslední jednu na tom popravišti (Táborský skateboardový spot) tam jsem si dal záda. Jo! To je moje největší držka teď asi v poslední době. Na popravišti, jsem navoskoval tu hranu na levý straně a že tam udělám fávo (grind trik), takový to trochu vykroucený. No a přemýšlel jsem to samozřejmě, protože..víš co, on to byl jen ten kámen fakt a ten vůbec nejel, to drhlo! Tak jsem to musel hodně voskovat a nejhorší jsou ty první pokusy, kdy nevíš, co čekat, seš zhejčkanej z toho parku, kde víš že pomalu naskočíš a jede to. Ale tady prostě víš, že to na to musíš rozvalit rychle, protože nechceš aby se ti to kouslo, chceš aby to jelo a já jsem naskočil..jo, grind jsem dal jako první, to jo, abych si to ošahal a pak, že budu dělat to fávo a skočil jsem takhle do tý půlky, chvílku jsem jel a pak mi to podjelo a taky, nohy takhle nahoru a normálně jsem spadnul dolu ještě s ohlejnima zádama. Dal jsem si kostrč a nemohl jsem se zvednout. A mám to natočný právě a mám z toho radost no..že to bude ve videu (smích). A ještě jsem s tím měl problémy trošku. Ale u těch naraženin je to ještě dobrý, ale je to cejtít, ta levá strana. (Dominik ukazuje fotku jeho pádu) ..No, takhle mi to na konci podjelo a ještě jak tady dole pokračuj ta menší (římša), tak já jsem jakoby hlavou šel kousek od toho. No a já jsem tam nestihl tu nohu dát úplně pod sebe a kdybych jí tam dal, tak se mi snad i zlomí..a ještě takhle s tou vystrčenou prdelí, sem šel přímo jako na přímáka. Takže držky jsou potřeba.

(78) V: Jak se ještě cejtíš, když jezdíš na skejtu?

(79) R: Tak dobrej pocit, no..nevím..dobrej pocit. Super pocit, je to krásný, vítr ve vlasech. Já mám rád velkou rychlost. Takže čím větší rychlost, tím lepší pocit a svoboda. Pro mě absolutní svoboda.

(80) V: V čem to je ta svoboda?

(81) R: tak prostě v tom, že jsem tam jen já, ten skejt. Je to soustředění jenom na to, co dělám, takže nevnímám a nemyslím na život okolo. V tu chvíli jsem jenom já a ten skejt. Třeba jsem občas i naštvanej, když mi volá Karolka a chce řešit něco..jo..nebo jako naštvanej..jo, protože já, když skejtuju, tak jsem prostě strašně zapálenej, strašně zapálenej, ne jako vždycky ale většinou. Prostě to hrotíš a nemůžeš najednou odejít si támhle na deset minut volat, vychladnout a pak se k tomu vrátit. To nejsou šipky nebo něco takovýho. ..takže mi zvoní telefon a je tam Karolka a musíš to vzít, protože co když je to něco důležitýho.. a pak se dozvim, že mi chce říkat nějaký v tu chvíli absolutně nedůležitý věci pro mě, tak mě to štvá a odbydu jí. V tom je ta svoboda, že si ani nenechám rušit svoji svobodu v tu chvíli.

(82) V: Takže takovej svět sám pro sebe?

(83) R: No jasně, prostě útěk od reality pryč a člověk se tam fyzicky se tam..prostě se tam unavíš, ale duševně zase nabiješ. Jo? Jdu na skejt, unavenej z práce a psychicky unavenej a tam se ještě

fyzicky unavim víc, ale psychicky odjíždím zase úplně nabitej. Takže je to pro mě svoboda a droga. Svobodná droga.

(84) V: Je to nějaká závislost?

(85) R: Jo, určitě! Je, je to velká závislost. A i to na sobě poznávám kolikrát, že je to psychická závislost. Fyzická i psychická, obojí. Prostě jsem nervózní..když se nevyskejtuju (smích). Takže je to tak no (smích). Jako když to jinak nejde, když nemůžeš jít, tak nemůžeš, jo? Ale pak přijdu ze skejtovačky a alespoň dva dny jsem v pohodě.

Příloha č.12 – Přepis rozhovoru s Radkem

Rozhovor s Radkem (25 let). Délka rozhovoru 75 min, květen 2018.

(1) V: Jak jsi se dostal ke skateboardingu?

(2) R: Ke skateboardingu jsem se dostal na základce, kdy jsem poznal jednoho skejťáka, Kubu a viděl jsem, že už v tu dobu jezdil fakt hrozně dobře a lákal mě ten pocit, že mi to připomínalo snowboarding, kde vlastně jezdím v zimě, ale v létě jsem neměl co dělat, takže jsem přešel na ten skejt.

(3) V: Takže jezdíš i na snowboardu?

(4) R: Jezdím i na snowboardu, i lyžování, hodně mě baví celkově všechny sporty. Mám k tomu ještě něco říct?

(5) V: Jestli tě něco napadá.. .

(6) R: hele k tomuhle asi ne, protože jak jsi se k tomu dostal, to je takový jako..prostě jsme viděl někoho, jak na tom jezdí a líbilo se mi to. Takový to, jak to vidíš a chceš to zkusit. Protože já to mám takhle s hodně věcmi, co se mi líbí, tak je chci zkusit a buď u toho zůstanu a nebo ne. A ten skateboarding mi prostě vydržel do teď.

(7) V: A co se ti na tom líbilo, že jsi u toho zůstal?

(8) R: Hele, co se mi na tom líbí. Mě se jako na skateboardingu líbí, že jsem sám sebou a ta volnost. Že si prostě vlezu na Stalina (známý skateboardový spot v Praze) nebo kamkoliv jinam. Já teda nejradši jezdím na Stáčku. Protože to mám blízko a nějak vyrostl jsem tam se všema těma lidma. Baví mě na tom ta volnost a ta kreativita. Můžu si prostě dělat co chci a nikdo mi u toho neříká, co mám dělat. Jo? Je to hodně společný i s jinejma sportama. Ale v tom skejtu to mám takhle.

(9) V: S jinejma sportama, co děláš.. .

(10) R: Jo. Já prostě jak se věnuju těm extrémním sportům, tak tam většinou jedeš jako na sebe. Lyžování nebo Cliff diving dělám, že skáču ze skal a tak.. Takže ta svoboda.

(11) V: V čem spočívá nebo v čem zažíváš tu svobodu?

(12) R: Asi už jsem to zmínil hele, mě se na tom líbí, že jsem vyloženě sám tam, že já si řeknu co budu dělat, jo? Je to pro mě určitý uklidnění, kdy dělám tohleto a nemusím řešit vůbec nic. Je to jedinej sport, u kterýho se dokážu fakt jako plně..jak bych to řek..prostě moje rozpoložení v tu chvíli, když skejtuju, je úplně neutrální. Já jsem prostě úplně vyklidněnej a jsem v pohodě.

(13) V: Takže nemyslíš, na nic okolo?

(14) R: Přesně tak, myslím vyloženě jen na ten dobrej pocit, co mi to dává.

(15) V: Takže takový odreagování?

(16) R: Přesně tak! Já bych si nedokázal představit, že bych nejezdil. Teď já jsem sedm měsíců bez ježdění, kvůli zranění kolene, není to teda způsobený skateboardingem, ale já se cejtím úplně jako nenaplněnej..a žádněj jinej sport mi tohle nedá.

(17) V: A co se ti stalo teda, jestli se můžu zeptat?

(18) R: Hele prosimtě, já do toho ještě dělám freestylový lyžování, free skiing a trampolíny a urval jsem si vazy, přední křížák, podélnej a nějakěj meniskus, když jsem skákal na trampolíně salta a blbě jsem si to vyhodil no. Ale jako ze skejtu mám zranění nějaký..většinou to byli klíční kosti, když padáš ze schodů. Já hodně rád skáču schody. Mě prostě baví lítat, než že bych byl nějakěj streeter nebo tak.

(19) V: Takže jsi si zlomil klíční kost?

(20) R: Hele jo. Já jsem měl dvakrát vyhozený rameno, protože vždycky padám na goofyho (postoj při jízdě na skateboardu pravou nohou dopřed), na pravou stranu a k tomu jsem měl ulomenej tady ten klíček nebo jak se tomu říká. Ale to je jediný zranění, který jsem ze skateboardingu měl. Jsem hodně zraněnej, ze všeho možnýho, ale skejt, musím uznat, že tam se mi nikdy nic hroznýho nestalo. Tam mě to baví no.

(21) V: Napadá tě, čím by to mohlo bejt, že se ti zrovna na skejtu toho tolik nestalo?

(22) R: Hele, kdybych to vzal hodně do hloubky, tak vzhledem k tomu, že skateboarding mě nějak i vytáhl z nějakýho blbýho období, když jsem se někde plácal, nevěděl jsem co dál, tak jsem se vrátil ke skateboardingu, když jsme měl pauzu, asi tři, čtyři roky. A vlastně jsem se tam hrozně našel. Takže proč se mi na skejtu nic neděje? Hele já to беру tak, že to tak má prostě bejt. Že mám bejt skejt'ák nebo že mám skejtovat a cejtím to tak a asi jsem nějakým způsobem s tím sžitej, že tam se mi nic nestane. Jakože padám často, ale nic se mi tam neděje. Má to tak bejt. Takže asi tak no. Ptej se klidně dál.. .

(23) V: Tak já bych se zeptal na to lítání, jak jsi říkal.. .

(24) R: Proč mám potřebu lítat schody? Hele, já mám pocit, že mi spíš přijde, že mám radši ten starej styl, kdy v tom skejtu byly takový ty klasický triky. Já nejsem nijak trikař a prostě umim takový ty základní jako kino, heelflip a tohleco a baví mě spíš, když ten trik je vysokoje a v rychlosti, když je to prostě ve stylu. Takže musíš prostě lítat. A baví mě na tom ten adrenalin, že mi to přijde stylovější. Jakože to víc vypadá a víc mi to dává. Takže proto skáču spíš a je to spojený s lyžováním, že jsem zvyklej skákat z vejšek a tak. Takže mě spíš baví ten adrenalin takhle no.

(25) V: Takže máš rád ten pocit toho letu?

(26) R: Jojo, přesně. Tý rychlosti a toho feelingu prkna při tom.

(27) V: Dokázal bys ten pocit nějak konkrétnějc popsat? Co při tom letu zažíváš nebo tak?

(28) R: Ty jo, to je dobrá otázka. Jakože přesně ti nedokážu říct, co v tom letu prožívám. Ale ono to možná souvisí s tím, jak jsem říkal, že se tam cejtím volnej asi. Víš, že já mám rád pocity rychlosti a letu kvůli..něrek bych, že bych to spojoval s nějakým ptákem nebo tak..ale já třeba vejšek se bojím. Já se vejšek bojím, což je docela vtipný, když skáču někde z dvaceti metrů cliff dive nebo tohle, ale asi ten pocit tý volnosti. Furt se opakuju v kruhu, ale je to tak. Že mě tam v tu chvíli nic netíží a jenom jsem v tom momentu, kdy prostě vidíš pod sebou to prkno, jak se ti tam něco točí a v tu chvíli jsme absolutně vyrovnanej. Protože jen co bys nebyl, tak se rozbiješ, že jo. A mě se na tom líbí, že si nějakým způsobem uvědomuju, že jsem v pohodě s tímhle tím a naplňuje mě to. Pro mě byla tohle hodně těžká otázka, zamyslet se přímo až nad tím, jakěj je to pocit.

(29) V: Jo, tohle je složitější otázka, ale popisuješ to fakt dobře. Ono je hodně těžký popsat přímo ten pocit při tom letu, protože podle teorie mozek nemá kapacitu myslet na nic jinýho se dá říct.

(30) R: jo..ale je to tak, že prostě v tom momentu seš tam na tom místě v tu danou chvíli a seš prostě s tím no. Takže tak to cejtím.

(31) V: Ok. A co tě motivuje k ježdění na skateboardu?

(32) R: Hele mě na tom motivuje..mě jako vysloveně skateboarding pomáhá bejt lepším člověkem. Protože já jsem skrz skateboarding, začal jsem vyučovat děti skejtovat a takovýhle věci a já v tom vidim motivaci se zlepšovat dál, protože mě to posouvá. Vyloženě mě to posouvá dál. Ať už je to v jakymkoliv odvětví. Mentálním i fyzickým.

(33) V: učíš děti na skejtu, jo?

(34) R: Jo. Já vedu ještě nějaký dětský oddíl na vodě a tak. Máme vodácko-turistický oddíl a do toho jsem říkal, že bych chtěl zkusit nějakým způsobem předat něco co vim. Tak jsem si přes dům dětí a mládeže založil kroužek, dvakrát do tejdne mi tam chodí partička dětí a předávám jim takový ty základy. Jenom teď se tomu dlouho nevěnuju, protože nemůžu jezdit.

(35) V: Furt s tím kolenem teda nemůžeš jezdit?

(36) R: teď ne no. Ještě bych potřeboval tak měsíc a už to bude dobrý, ale já jsem byl vlastně v půlce března na operaci, takže teď jsou to tři měsíce a doktor mi řek, že třeba na tý noze nevyškočím rok a půl a strejc mi to potvrdil, tak se toho trochu obávám, ale myslim, že by to mělo bejt dobrý. Třeba na nějaký ježdění nebo tak.

(Radek se předem připravil na otázky a vytiskl si strukturu rozhovoru s kterou jsme během rozhovoru aktivně pracovali).

(37) R: Takže motivace..jak dlouho se učíš nějakej trik. To je právě..já se nerad učim triky. To je věc, u který já jsem zaseklej. Mě nebaví se učit nebo mě to nenaplňuje..oni všichni furt na mě, udělej 360 flip a takovýhle.. ale mě to prostě nebaví a v tom jsem si našel to svoje, že mě stačí i ten kickflip, kterej bude v nějakym hezkym stylu, než abych se pokoušel o něco, co mě zatím nějakym způsobem nebaví. Ale když se učim nějakej trik, tak mi to většinou trvá, třeba dva měsíce..a dokázal bych ho odjet třeba pětkrát z deseti, což si myslim, že je docela v pohodě, na tu dobu.

(38) R: Jakej je to pocit. Tak asi geniální. Znáš tu euforii, když prostě doskočíš nějakej trik, kterej jsi nikdy nedal, v tu chvíli se řekneš, vždyť ono to není až tak těžký. Celý je to v hlavě, jak tu situaci vnímáš. Já třeba Big spin jsem se učil hrozně dlouho, Fakie big spin, protože ten pocit, že se musim o těch 180° otočit a podemnou ještě to prkno byl pro mě hroznej nesmysl. Ale pak když jsem to odjel, tak si přesně řekneš, vždyť je to jednoduchý a už to sázíš jeden za druhym. Jo? Takže asi tohle pocituju. Tu úlevu toho.

(39) V: že jsi to dokázal.. .

(40) R: Že jsem to dokázal a že to vlastně ve výsledku není vůbec těžký. Všichni furt říkaj jak se bojeje a tohle, ale je to celý jenom jako v hlavě si říct, že je to v pohodě a dá se pak všechno.

(41) R: No určitě! Já si myslim, že skateboarding hodně souvisí s hlavou. Jak seš třeba srovnanej nebo cokoliv. S hlavou to hodně souvisí, jak jsi rozpoloženej a tak.

(42) V: A na co je třeba důležitý myslet v tom skateboardingu?

(43) R: No jasný, rozhodně je asi důležitý nemít úplnej strach. Nemůžeš se toho prostě bát. To je jak s motorkou. Nemůžeš se toho bát, protože pak by ses na tom zabil, ale musíš k tomu mít určitej respekt. Říct si kde máš nějaký limity. Což spousta lidí neumí, že se třeba rozjedou na sedmičky schody a pak tam brečeje se zničenýma koulema, když to tak řeknu jo..roztažený provazy a tak. Prostě asi je důležitý mít z toho nějakej respekt. Nebejt úplně bezhlavej. Ale zároveň to brát taky trochu sportovně. To je zase věc, co jsem tady četl.. .

(44) R: Jak vnímáš ostatní skejtáky. Právě, že na tom Stáčku vidíš spíš takový ty štangasty. Tu partičku, která tam přijde, dá si to brčko, teď jako u toho vypijou osm piv a teď jezděj. Já si myslim, že skateboarding by měl bejt..je to hlavně prostě sport, jo? Je to sport a určitě nějaká příprava k tomu musí bejt, protože určitě spousta lidí ti pak řekne, no já nemůžu jezdit, protože jsme zraněnej a tohle. Ale ve výsledku celej ten základ toho problému je v tom, že se na to nepřipravoval.

(45) V: Jak nepřipravoval?

(46) R: No, jak říkam, že někteří ti lidi jenom hulej a pijou, tak tam nemáš přípravu nějakýho toho těla. Já jsem dřív hodně skejtil a dělal tyhle sporty bez jakýkoliv rozcvičky nebo nějaký takový věci a ve výsledku mě to dohnalo k tomu, že jsme teď úplně rozsekanej, že jo. Určitě si myslim, že je důležitý ke skateboardingu přistupovat zodpovědně a k tomu patří nějaká ta příprava.

(47) V: Takže i protahovačky a tak?

(48) R: Určitě. A nemyslím si, že je od věci dělat k tomu i jiný sporty a nebo si jít k tomu jen tak zacvičit. Trošku se na to zpevnit.

(49) V: Takže bereš skateboarding jako sport.. .

(50) R: Jo. Hodně. Nebo ne úplně jako sport, ale víc jak to myslím. Je to pro mě určitě důležitá věc, už jenom tím, že chceš učit děti a chceš jim něco předat a musíš mít na to nějaký proporce. Takže jo, беру to jako sport.

(51) V: Tak co olympiáda třeba? (smích)

(52) R: Já se přiznám, že o tomhle jsem si moc nezjišťoval, ale určitě mi to přijde super. Protože přesně, před chvilkou jsem říkal o tom, že to беру jako sport a jsme rád, že nejsem sám kdo to tak bere, takže jsem určitě pro aby tam byl. Přijde mi to regulerní sport. Takže jsem rád. Nemyslím si, že bych se tam někdy měl dostat, ale přeju to určitě každému českému skejťákovy aby se tam dostal.

(53) V: Tak jo..a co třeba nejlepší zážitek, jakej jsi na skejtu zažil?

(54) R: Ježišmarja, těch bylo. Přemejšlim, nejlepší zážitek. Já si myslím, že to bude asi nějaký odjetej trik. Protože já jsem spíš..jako já mám partu, jezdím v partě, ale nejsem ten typ, kterej by hrál game of skate (hra při které skateboardisté vzájemně soupeři v provádění triků) nebo tak.. spíš si jezdím to svoje a..počkej, nejlepší moment. Já nevím jak to specifikovat. Vyloženě si teď úplně extra nějaký konkrétní moment nevybavím. Takhle, pro mě velmi dobřej pocit na skejtu je, když dáš něco dobrýho nebo seš s tou partou a teď jako dostaneš za to to uznání. Že prostě odjedeš něco fakt hezkýho, ve stylu, tobě se to líbí a ještě ti nějaký lidi řeknou, že je to fajn, tak to se mi na tom skateboardingu..asi je to ten nejlepší pocit. Když něco zvládneš tak to dá tobě pocit, žeš to udělal a když tě za to ještě někdo pochválí, tak je to asi super. Asi určitě (smích).

(55) V: A jakou roli v tom hrajou ti ostatní lidi?

(56) R: No, to je taky dobrá otázka. Protože, když řeknu, že jsme spíš samotář, tak by mi na nich nemělo záležet, ale ve výsledku mě samozřejmě záleží na tom, jak mě v tý partě berou. Protože přece jenom je tam určitá rivalita, kterou tam má ten skejťák, že prostě si řekneš, ty vole on umí tenhle trik a já ho neumím a zase naopak ty umíš něco, co neumí on. Takže asi hodně mi záleží na tom..na těch lidech co ti na nich záleží, tak jak tě berou. A jakej k tomu maj i přístup. Protože já bych třeba nechtěl jezdit s někým, kdo bude mít třeba trošku odlišnej názor. Že to třeba přesně nebude brát jako sport, spíš to bude něco v jinym stylu. Takže zajímá mě i ten přístup u nich.

(57) V: Takže si takhle vybíráš s kým budeš jezdit?

(58) R: Přiznám se, že už jsme poznal hodně skejťáků, fakt jako hodně, protože objíždím rád Pražský parky nebo Kladno, klidně i dál za Prahu, ale vybírám si dost, protože pak poznáš, když se s někým bavíš, já mám i chvíle, kdy neskejtim a jdu si sednout, tak si s nima chceš něco říct a nechci se furt bavit jenom o „ty jsi skočil FS Kickflip“ a takovýhle věci, jo? Takže ano, vybírám si i vyloženě s kým se budu bavit. Není to vyloženě, že bych přijel za každým skejťákem a automaticky se s ním bavil. Jako dám si s ním ruku, všechno, pochválím mu trik, ale mám ty vybraný.

(59) V: A jak je to v kontextu toho celýho skateboardingu důležitý, jakou roli tam ty lidi hrajou?

(60) R: Hele, tohle mi přijde asi dost individuální. Jakože každej to má jinak, ale pro mě to znamená asi hodně, protože ať jezdíš sám nebo s někým..já prostě potřebuju ten kontakt s lidma. Já mám rád lidi kolem sebe, takže proto radši jezdím na místě, kde je víc lidí. Takže myslím, že pro mě to znamená hodně, pro skateboarding mít kolem sebe ty lidi...

(61) R: Ty tu máš i nějaký nevýhody toho skateboardingu. Já v tom vidím dvě nevýhody. Co se mě osobně týká, přiznám se, že to leze fakt hodně do peněz, protože já prodělám jedny boty za

měsíc, takže každé měsíce tenisky. Pak samozřejmě mám rád i to oblečení, ty značky, takže tam to taky něco stojí a pak tam máš ještě druhou stránku toho, kdy hodně skejťáků, jsou jakoby docela grázlové, takže hodně často se něco rozbije nebo je i ta rivalita mezi skejťákama a BMXkářema, takže to mě štve, vyloženě mě to vytáčí. Takže má to i tyhle nevýhody.

(62) V: V čem tě to štve?

(63) R: Hele, mě v tom vyloženě štve ta agrese toho. My jsme třeba na Stalinu a přijede banda bajkerů, je jich třeba osm, chápu, že tam třeba zabíraj nějaký místo, ale ve výsledku ten kluk jeden od nich je z naší party, kamarád. A teď přijde jiná parta skejťáků a hned..tady nesmíte jezdit a my vám rozbijem držky..a mě se v tu chvíli úplně vytrácí ten základní pohled na ten skateboarding. Vždyť tam by jsme přece měli bejt volný a neřešit a ta agrese do toho samozřejmě patří, ale v trikách nebo tak, že si třeba hodíš skejtem, ne nijak extra. Myslím, že to musí mít nějaký meze a aby se do toho tahalo to, že někdo jezdí na koloběžce nebo že mi támhle malí dítě přejelo přes skatepark, no tak chvíli počkám no. Asi takhle na to mám názor. Takže tohle mě štve.

(64) V: Takže je to narušení nějaký té volnosti?

(65) R: Tý pohody kolem toho. Mě přijde, ale to je i v jakymkoliv jiným sportu co děláš, že jsou absolutně mimo nějaký narážky. Stane se že potkáš člověka, kterej řekne Já jsme největší frajer a ty seš hovno..jo?..tohle by mělo jít stranou. Prostě když už něco umím, tak to radši předám dál. Než abych se někomu smál za to, že to neumí. Jo? Ale to je v každým sportu a v každým odvětví jakéhokoliv života.

(66) V: Takže je to spíš o lidech než o tom skejtu?

(67) R: Vždycky je to o lidech, ve všem.

(68) V: A jak ještě vnímáš ostatní skejťáky?

(69) R: Jak je vnímám. Já je vlastně vnímám jako ty lidi, se kterými si můžu zajezdit, můžu si s nima pokecat a můžu se díky nim zlepšit. Takže vidím v nich určitej nějaký posun. Jako v celým tom skateboardingu.

(70) V: No a jezdíš na skatepark i sám teda?

(71) R: hmm..často. Já prostě většinou to mám spíš tak, jak jsme se bavili o tom, že poznávám ty lidi, tak já si vezmu třeba skejta do práce a po práci jedu rovnou na Řepy, protože to mám hned za prací, tam si zajezdim a buď se tam s někým bavím a nebo ne. Ale nedělá mi to vůbec problém, mám to takhle furt. Není to vyloženě o tom, že bych někam napsal a sejdeme se v tolik a tolik. Spíš chodím takhle sám.

(72) V: A je třeba rozdíl, když jsi v tom parku úplně sám a když jsou okolo lidi? Nevím teda jestli se to tady v Praze stává?

(73) R: Dá se, dá se (smích). Je to výborný. Ty jsi se chtěl zeptat na to, jestli je v tom rozdíl, když jsi tam sám a jestli tam někdo je.. Hele, je to velký rozdíl. A samozřejmě já to mám tak, že je to na mě znát trochu i hlouběji, protože buď máš jako dobrý rozpoložení a někdy ne. A já mám dny kdy, když jsem tam sám, tak si to nejvíc užiju, ale pak mám dny kdy jsem tam sám a spíš jen tak sedím a něco si udělám, protože nemám tu motivaci, nemám tu chuť k tomu úplně. Jako chuť na skejt mám kdykoliv, ale pak jsou třeba dny, kdy jsem unavený a jen tam tak sedím a nic. Ale když by tam třeba ta parta byla, tak mě vyhecujou a zase to rozjedeme. Tohle se nedá vyloženě říct, jestli je to lepší nebo horší. Podle situace asi.

(74) V: Ale zvládáš teda jezdit i sám a baví tě to.. .

(75) R: Určitě. Jo a baví. Protože mě to naplňuje. Dokážu to a baví mě to.

(76) R: Mě třeba bavilo, jsme se bavili s přítelkyní.. Jak si myslíš, že skateboarding ovlivňuje tvůj život a já tam odpověděl, Hodně! Protože zase..jenom někde slyšíš takovej ten zvuk „ta, ta, ta, ta“

jak jede ten skejt a hned automaticky, hele, nějakěj skejt'ák! Takže mi přijde, že mě to jako hodně ovlivňuje. Třeba večer, když nemám co dělat nebo jim, tak si pustím skejtvý video, protože se mi to líbí prostě. Takže si myslím, že mě to ovlivnilo fakt hodně.

(77) V: A v čem dál třeba ještě?

(78) R: Přiznám se, že třeba..můžu mluvit otevřeně? Myslim si, že skateboarding mě nějakým způsobem dostal i k drogám, k marihuaně. Jo? Protože to k tomu nějakým způsobem patří. Já jsem dřív, přesně, když jsem měl ten přístup, že jsem se tam chodil jenom zkouřit a tak..tak jsem se teda nějakým způsobem dostal k trávě a..to je taky dost individuální..prostě každého, každému to udělá něco jinýho. Ale mě to třeba změnilo i ve stylu oblékání, že prostě se mi líbí to oblečení, nějakěj styl..já tomu teda neřikám, že mám nějakěj styl, protože prostě každěj si nosí to, co chce. Ale rozhodně jsme se hodně změnil jenom díky skateboardingu, co se týče vzhledově. Vidíš nějakýho skejt'áka, líbí se ti, co nosí, tak si koupíš jeho model. Až takhle dopodrobna mě to mění.

(79) V: A myslíš na skejt i když nejezdíš?

(80) R: Jak často? Hele rozhodně si vzpomenu každěj den, protože je nějaká situace, která mi to vyvolá. Buď někdo projede nebo vidíš značku, ale i často přemejšlim nad tím, jak bych někdo něco chtěl skočit..že jsem hodně v takovym asi mi přijde, občas i ve snu. Víš, že nad tím přemejšlim, že bych to chtěl někam dotáhnout, ale..takže myslím na to často.

(81) V: A snažíš se na to i myslet? Jakože si řekneš, teď chci myslet na skejt.. .

(82) R: Ne, to asi ne. Jakože nikdy to nevyvolám já, nějakou silou. Vždycky k tomu musí bejt nějakěj impuls. Ale těch impulsů je prostě tolik..nebo takhle, když se tomu věnuješ dlouho, tak ten impuls pak už vidíš úplně všude. Prostě jdeš, vidíš lavičku a říkáš si, jo, tak tady by to bylo supr (smích)..takže všechno tohle ti tam dává nějakou myšlenku. Nebo já třeba i řeknu kravinu, ale vidim barevnej sprej a řeknu si, ježíš tahle barva je úplně úžasná, s tou bych si udělal nějakěj..mě hrozně baví si dělat vlastní gripy, takže si řeknu, tohle bych tam chtěl mít. Takže i takováhle věc se mi dokáže spojit se skateboardingem, prostě blbej sprej.

(83) V: Sprejuješ gripy?

(84) R: Hmm, sprejuju gripy. Ono se tomu říká nějakěj ten custom grip work nebo něco takovýho. Mě prostě baví si nakoupit barevný gripy, spreje, a tak a udělat si barevnej grip, jak logama třeba, že prostě tam máš nějaký ornamenty, který máš udělaný z toho gripu barevnýho, ale pak mě baví i si dělat proužky tím sprejem, že si uděláš šablonu a dáš si tam něký barvy, nebo klidně text, jo. Mě to přijde, že se pak tím odlišíš, že seš jako ten svůj, že si volnej. Takže si dělám takhle svoje gripy. A hrozně rád bych si dělal svoje skejty, jako desky. Mám to nějakým způsobem rozjetý, ale ještě čekáme až se udělá lis a jak to bude s lisem. Ale chtěl bych do toho investovat nebo ne investovat, chtěl bych jako ten skateboarding u sebe dostat na tu míru, kdy budu soběstačnej. Jo? Že prostě spousta lidí se žene za tím, že chce sponzoring, a tak a přitom ve výsledku si ty desky můžeš udělat i sám. Ale to už možná tolik nesouvisí s tím skateboardingem, to už je o tom, jak to maj lidi nastavený. Takže čeho bych chtěl třeba dosáhnout, tak bych chtěl mít vlastní skejty. Jako nemusí tam bejt značka, ale chci si prostě udělat desku, kterou namontuju a můžu jít jezdit. Bejt soběstačnej v tom skejtu.

(85) V: Co pro tebe znamená ta odlišnost, bejt odlišnej, třeba tím, že si děláš ty vlastní gripy?

(86) R: Tak zaprvý mi to přijde dost nudný, když máš jenom šedej grip a za druhý, tím, že jsem mluvil o tom, že ten skateboarding je jen pro mě, že to je moje věc, tak samozřejmě chceš bejt stejnej jako ostatní tím, že chceš skákat triky a tohle, ale zase na druhou stranu nechceš jezdit v partě, kde má deset lidí stejný boty nebo stejnej skejt. Takže já vlastně tím, že si udělám ten svůj grip, který dělám všechny tak nějak podobně, neřikám, že stejně ale ve stejnym stylu, tak pak seš zase trošku jinej než ty ostatní. Dal si do toho zase o trošku víc. Já to беру tak, že když si koupíš grip, tak fajn, přijdeš k hotový věci, dáš tam prachy a jezdíš. Ale já si do toho ještě investuju nějakěj čas, protože se mi to prostě líbí a odlišim se tím ještě jako dál.

(87) V: Takže tě baví i ten proces toho vyrábění?

(88) R: No jasný. Já si tam nejdu ten klid, protože to souvisí s věcí, co mám rád a se skateboardingem. Takže to jo, to je taky věc, co mě naplňuje ve skateboardingu. Jo? Já mám třeba situaci, kdy mám trucky, ale osičky mi už neudrží matku a než abych kvůli tomu kupoval nový trucky, na který jsem fakt už zvyklej, tak já radši doma vezmu svářečku, koupím nový ložiska a na tvrdo to tam přivařím, tu matku a prostě s tím, že se buď vymlátí ložiska a nebo ne. A pak to budu muset nějakým způsobem řezat, ale tak to je až tak do extrému (smích). On pak stejně stačí nějaký grind na Stáčku a nakonec to stejně urveš, jak na to naskočíš na Fifty, že jo (smích). Ale tak dělám se skejtama až takovýhle věci (smích).

(89) V: Schováváš si třeba desky?

(90) R: Jo, jo, všechny. Já se přiznám, že jak ty, co křupnu, tak ty, co nekřupnu a přiznám se, že když někdo zahodí desku křuplou, tak si jí беру taky. Mě se to hrozně líbí, já si to vystavuju a líbí se mi to, je to super dekorace.

(91) V: A děláš s tím pak ještě něco?

(92) R: Jo, dělám. Jak jsem ti říkal, že vymyslíme ten lis teď, tak kamarád dělá se dřevem a často z toho stavíme a vlastně skoro celej statek má udělaný křesla z toho, stolečky takový. Takže hodně z těch desek pak ještě tvoříme dál.

(93) V: Takže tohle tě taky baví, ta práce s tím.

(94) R: No já se přiznám, že takhle..co se týče skateboardingu, tak jasně, baví mě to, ale spíš já dodám ten matroš a kamarád to vytvoří za mě, protože on to umí s tím dřevem. Já rád vytvářím všechno možný, ale spíš si dělám ty gripy.

(95) V: Co třeba nějaký styl toho oblíkání, specifický vyjadřování ve skateboardingu?

(96) R: jakože jestli ten skateboarding má nějaký svoje..já si myslím, že určitě to má nějaký svoje věci. Vem si že dřív..nebo dřív..ono je to i do teďka takový ty srdcaři. Ale třeba pět šest let zpátky hodně to jelo o hip-hopu, rovný kšiltovky a tak. Určitě tam byly i různé věci, že se přenášely ty americký a anglický slovíčka, jako brácho, kámo, bro a takhle. Myslím si, že určitě to má nějakou svoji hierarchii a vyjadřování a styl oblečení, určitě jo.

(97) V: Takže třeba poznáš skejtáka, když jdeš po ulici.

(98) R: Takhle, nedokážu ti říct, že ho poznám, ale rozhodně když se podíváš na někoho a na někoho, tak určitě určíš, kterej z nich skejtuje. Jo? Když třeba někde jdeš, tak vidíš takový ty rysy, třeba boty, který jsou skejtový, ale máš tam i tu značku. V dnešní době si můžeš koupit boty od H&Mka, který vypadaj jak Vansky nebo spousta lidí má Vans jenom proto, že je to cool..to je třeba něco, co mě celkem štve (smích). Já to fakt nemám rád, když ty mladý nány si furt kupujou Vansky a Já jsem prostě skejtáčka, stejně jako Thrasher. Ale, ať si každěj nosí, co chce (smích), ale tohle mě vyloženě jako vytáčí. Jo? Takže poznáš na člověku, že nějakým způsobem je s tím skejtem zpjatej. Máš lidi, který to nosej jenom kvůli tomu, že se to líbí, ale většinou skejták, kterej skejtuje má oblečení, který má ty značky. Poznáš to třeba z 80 procent? Můj názor. Takže poznáš to na lidech, že maj něco společnýho se skejtem.

(99) V: A co tě třeba štve na těch holkách, že třeba nosí ten Thrasher.

(100) R: Jojo, to je takový, teď nevím, jak to přesně říct, ale mě vadí, že věc, která nějakým způsobem hlavně byla o tom skateboardingu, teď mluvím třeba o tom Vansu, že jo, prostě jedny z prvních bot..v dnešní době je to teda už docela srajda, protože každěj model bot vyrábí v tisíci variantách, jen aby měli prachy. Ale třeba ten Thrasher už tady byl v osmdesátým prvním. Už se lítaly Thrasher magazíny a magoři, co jezdili za Thrasher, tak dávali nejvíc a teď prostě za dvacet let sem přijde nějaký boom toho a každěj mladej si myslí, že si koupí Thrasher a nevím, asi je to nějaká móda, ale já osobně to mám spjatý čistě se skateboardingem a je mi to takový nepřijemný, když pak vidíš čtrnáctiletý děcka, který maj Vans a Thrasher a teď se s tím foťej a já to mám

spojený čistě s tím skateboardingem, takže asi patřím do té sorty těch..přesně to je to slovíčko, jak jsi se ptal jestli to má nějaký slovník..hejtrů. Hejtr, to k tomu jako určitě patří (smích). Protože máš tady ty hejtry těhle Thrasherskejch nebo koloběžkářů. Jako ať si každé dělá, co chce, ale tohle je věc, která je mi nepříjemná.

(101) V: Takže jestli to chápu správně, tak pro tebe to něco znamená, Thrasher a skateboarding a vadí ti, že to má na sobě někdo, kdo ani neví co to je..

(102) R: přesně! Někdo, pro koho to nic neznamená. Jakoby proč..když přece nosím něco, co je s něčím spojený.. oni si to asi ani neuvědomuju, oni prostě vědí, že Thrasher má teď každé, tak to nosej taky. Ale je to přesně ta myšlenka, co říkáš, že to mám spojený s tím skateboardingem a když to někdo propaguje a absolutně neví o tom nic, nezná tu historii, tak je mi to nepříjemný. Je to divný, víceméně se s takovým člověkem asi ani nepotřebuju bavit. Jako až takhle. Neříkám..je to taková ta první omáčka, pak samozřejmě můžeš poznat, že je úplně v pohodě, řekne ti „hele, nosím to protože se mi to líbí“, takovýho člověka uznávám, ale prostě Mám Vansky, protože jsem cool, tak to úplně neberu.

(103) V: Co třeba ty videa, když už jsme u Thrasheru, koukáš na ně a tak?

(104) R: Určitě, koukám. Koukám fakt často na videa a přiznám se, že teda rád koukám na Thrasherovský, protože jak jsem ti říkal, mám rád schody, mám rád velký rychlosti a videa od Thrasheru jsou někde jinde, co si budem povídat. Tam ty jejich zabijácký kousky..ale rád koukám na videa. Vždycky v tom vidím nějakou možnost zlepšení se, progresu a hlavně nějaký motivace. A i toho dobrého pocitu, protože vlastně já, když skejtuju nebo se o skejtu jen bavím, tak se cejtím naplněnej v tu chvíli. Takže v tu chvíli se cejtíš dobře. Takže videjka pro mě znamenaj taky hodně.

(105) V: A koukáš často?

(106) R: Přiznám se, že určitě jednou denně se podívám. Většinou večer, protože přes den jsi v práci nebo tak, ale večer, když si sednu a jenom tak sedím, tak si k tomu pustím tohle, protože nad tím nemusíš nijak extra přemýšlet a ještě ti to něco dá. Takže koukám většinou každé den.

(107) V: Ještě bych se chtěl bavit o té motivaci třeba, co tě k tomu napadá. Co tě ještě motivuje?

(108) R: No určitě. Tak mluvil jsme o ostatních skejťácích, o videích, protože tam jsou zase ostatní skejťáci. Co mě motivuje vyloženě na tom skateboardingu..mě na tom motivuje bejt lepší člověk. Protože mě ten skateboarding mění k lepšímu. Že tam nechám všechny svoje špatný věci, nechám je vyjezdít se, myslíš jenom na ten skejt nebo jak jsi v klidu, tak jde všechno stranou. Jo? Někdo si jde zahulit a někdo si jde zaskejtit.

(109) V: Takže je tam to odreagování.

(110) R: Ano, jo no. Nevím co víc bych ti k té motivaci měl říct asi..

(111) V: Ne, takhle je to dobrý.

(112) R: ..třeba, co si myslíš o dodržování zákonů. Jako to s tím taky dost souvisí, protože pak jezdíš někde streety a skáčeš někde schody. Mě se stala třeba situace, kdy jsem skákal na Hradčanský trojky (schody), když jsme se vraceli ze Stalina a skočil jsem, dopad jsem blbě, srazil jsem ženskou jo..a to je ta situace, kdy si řekneš..teda někdo si řekne, někdo ne..já si třeba v týhle situaci řeknu, že to není dobrý, jo? Že buď si tam mám dát nějakou kontrolu nebo tohle. A skateboarding je celkově spjatý s tím, že jezdíš po silnicích, po chodnících a tohle a myslím, že i v tom skateboardingu by se měly nějaký ty pravidla dodržovat. Určitě měly. Jo? Že mi přijde, že spousta lidí na to hodně kašle a pak právě v té euforii nedáváš pozor, někoho srazíš, někdo tě srazí, takže určitě měly by se tam dodržovat tyhle věci.

(113) V: A jak to máš ty s tím dodržováním?

(114) R: Hele, já tím, že jezdím jenom na Stalinu a pak parky..já streetovej nejsem, mě to vyloženě nenaplnuje tenhle typ skateboardingu. Já jsem i takovej ten typ, co nepřejde na červenou a tak.

Takže já dodržuju hodně, ale přiznám se, že dřív jsem nedodržoval. Já jsme dřív i v autech jezdil jako magor a takový věci, ale teď už to mám jinak postavený a pomohl mi k tomu i ten skateboarding. Takže dodržuju předpisy, jak ohledně skejtvání, tak i jinde.

(115) V: A v čem je rozdíl, že dřív to tak nebylo a teď to tak je?

(116) R: Hele já jsem byl grázl, dělal jsem průsery, tohleco a nikdy se mi nepodařilo najít nic co by mi pomohlo se od toho oprostít, furt jsem prostě potřeboval vyhledávat průsery a tohle. Až pak jsem se vrátil na ten skejt a zjistil jsem, že tam můžu všechno nechat. Jo? Že zkoušel jsem i posilku, někdo chodí do posilovny, mě to přijde zbytečný, nebaví mě to, zkoušel jsem i boxovat, tam se můžeš vybit, ale už je tam zase nějaká agrese, který třeba neholduju. Dřív jsem holdoval, teď už vůbec. A ten skejt je asi jedinej, kterej mi tohle umožnil. Takže ten mě změnil. Vyloženě mě změnil k lepšímu.

(117) V: Takže je to hodně o tom odreagování, když to takhle poslouchám?

(118) R: Hmm, určitě. Já to mám jako odreagování, ale mám to i tak..já si prostě nedovedu představit, že bych se skejtem skončil za pár let. Já si myslím, že budu i takovej ten co se svýma dětma bude chodit skejtvat. Když to bude samozřejmě, já už jsme hrozně zničenej, ale když to bude, tak u toho zůstanu. Takže až tak.

(119) R: (pročítá list s otázkami) ..má skateboarding nějaká pravidla. To je zajímavá otázka. Já bych řekl, že skateboarding nemá pravidla úplně. Řekl bych, že nějaký teda jsou, takový ty co všichni věděj..neřeknu ti přesně jaký, protože to sám nevím, ale řekl bych právě, že skateboarding je o tom freestylu a o tom volným..o tom, že jsi volnej. Takže tam asi..pro mě pravidla ve skateboardingu nejsou, prostě neexistují tam. Samozřejmě jsou pravidla, že trucky máš mít takhle a takhle, ale to už je spíš ta materiální věc. Ve skejtu nepociťuju pravidla. Asi pak samozřejmě takový ty věci, jakože nebudeš nikomu vjíždět do dráhy, ale to je trošku něco jinýho. Jsi v parku, vidíš, že tam někdo stojí, tak se tam automaticky neženeš, necháš ho projet. Vidíš, že hrotí prostě desetkrát jeden trik na jedný bědně, tak nebudeš mu tam jezdit, pojedíš asi trochu někam jinam. Takže nějaký pravidla to má, ale řekl bych, že je to spíš o tom, jak to ty lidi vnímaj a jak to předaj dál, že se o tom ani nemusí bavit, ale tak jako poznáš, že v tuhle chvíli tam asi nepojedeš, ale jinak bych řekl, že tam nejsou pravidla.

(120) V: A bereš to jako dobrý, že tam ty pravidla nejsou?

(121) R: Tak jde o to, co si pod tím mám představit. Tím, že tam cejtím tu volnost, tak kdyby mi někdo diktoval nějaký pravidla, že musíš jezdit takhle a takhle, tak tím pádem by to pro mě ztratilo smysl. Tak bych asi přestal skejtvat.

(122) V: Takže je v tom důležitěj ten faktor, že si to děláš po svim?

(123) R: No, určitě. Ale to bych řekl, že má většina skejtáků takhle. Protože i když se někdo učí a ty mu poradíš s tou nohou, tak on ten trik udělá s tím, ale pak si stejně najde svojí polohu. Takže já bych řekl, že ten skateboarding, to nemůžeš nikomu diktovat.

(124) R: Hele, co mě ještě napadlo. Co se třeba týče tý Olympiády. Tak ve výsledku, co mě třeba mrzí na tom skateboardingu, že se to vydalo tím stejným směrem jako všechny sporty, když to řeknu obecně, když už je to hodně o penězích a třeba díky tomu, že Adidas nebo Nike přebere všechny jezdce, tak zanikaj, původní, ty old schoolový firmy, na kterejch to bylo vybudovaná. Třeba typu Adio, Fallen se rozpadl. Tak to jsou třeba ještě věci, co mě štve na tom skateboardingu. Hodně se to medializuje, ale tak to je dnešní doba prostě. Ale mrzí mě, že kvůli tomuhle megalomanství, jako ano, máme sport na olympiádě, ale zase za cenu toho, že něco zaniklo.

(125) V: A přijde ti, že dřív ten skateboarding byl lepší, než je to teď? Když jsi teď byl takovej skepticej, vůči tomu..třeba tý komerci.

(126) R: No, já tu komerci nemám rád. Ale nedokážu to tak říct, protože já se přiznám, že nějak hodně aktivnímu skateboardingu se věnuju, jakože tomu dávám fakt dost, tak se tomu věnuju tak poslední tři roky, kdy probíhala nějaká ta proměna. Předtím jsem to úplně nějak neřešil. Takhle, já jsem jezdil od té sedmí třídy, pak jsem na střední tak nějak stagnoval, sem tam jsem si šel zajezdit do Strašnic nebo tak. Pak jsem měl nějaký temný období, kdy absolutně šlo všechno stranou, jenom jsem jezdil v autech a dělal jsem blbosti, kraviny a pak jsem se vlastně vrátil na ten skateboard a najednou už to bylo všechno jiný. Zavřeli spoustu skateshopů a najednou přišel Adidas a Nike a hrozně to jako rozjeli. Takže já jsem vlastně začal aktivně nějak skejtovat až v době, kdy to bylo komerční, ale myslím si, že ten rozdíl je tam hodně znát. Že dřív to bylo o něčem jiným, než je to teď.

(127) V: A v čem ještě byl ten rozdíl?

(128) R: No..v čem by mohl bejt ten skateboarding dřív jinej než je teďkon. No..a hele krom té komerce asi v ničem. Furt tam bude nějaká parta lidí, ty skejťáci k tomu budou mít nějaký přístup, ale řekl bych, že dřív..ale zase to souvisí s tou komercí..myslím, že dřív ty lidi nepřemejšleli tolik nad tím, že támhle pojedou na závody a vydělám prachy, spíš pojedou na ty závody a ukáží se před tou partou nebo něco dokážu..spíš za tou zábavou tam jedeš. Ale dneska vyloženě fakt každě chce sponzoring jo..takže je to ta komerce. Nevim jestli je to pozitivní nebo negativní, já to nedokážu úplně posoudit, ale mě to mrzí čistě z toho důvodu..já jsem rád, když pak přijedeš do parku, tak jsme rád, jak se to rozvinulo. Prostě Mystic staví parky, který se nerozpadnou, tak tomu fandim. Sám jsem jel pomáhat na Babu tam u nás, když stavěli park, aby jsi za sebou nechal něco zase. Ale pak ve výsledku, se lidi ženou za něčím..přetahujou si jezdce, jenom kvůli prachům, ale..můžu to srovnat s jiným sportem?

(129) V: Jasně, sto pro.

(130) R: Když to srovnám s NHLkem, hokejem. Tak dřív to bylo taky, místo v klubu jsi si musel zasloužit, musel sis vybudovat tu partičku, hrál jsi pro radost. Ale teď už je to spíš založený na byznysu, takže je úplně jedno, jestli je ti osmnáct, dvacet, jsi pro ně zajímavěj, tak ti daj osmnáct milionů a za rok si tě vytrajdujou kam chtěj a je jim to úplně jedno, takže s tím bych to srovnal. V tom bych to viděl i v tom skateboardingu. Že prostě hodně těch novejšch týmu, Nike a Adidas, ty přeberou fakt každého. Každého z malejšch týmů přebrali oni, aby se mohli před tím druhým..jo..přijde mi, že tohle je tam hodně znát.

(131) V: Chybí tam to srdce teda jo?

(132) R: Hele asi jo..ale oni ti skejťáci tam to srdce maj, ale už to není asi takový, už v tom viděj ten.. to víš, že se najde sorta lidí, který jsou ve stejným rozpoložení jako já.

(133) R: ..jestli preferuju nějaký typ skejtování

(134) V: Polety..

(135) R: Polety! (smích). Jo? Jako mě přezdívej Hall of meat od Thrasheru (skateboardová videa se sestřihem brutálních pádů, profesionálních skateboardistů), protože já buď odjedu trik v hrozným stylu a nebo strašným crashy. Ale nic se mi jako nestane, prostě jenom je to rána, zaduní celej Stalin a oni vždycky..áá..Radek zase upadnul (smích).

(136) V: A padáš teda často?

(137) R: No hele, jak jsem říkal, že se neučim nový triky, že jezdím ty jistoty, tak když je dělám někde na streetu nebo na flatu, tak je to úplně v pohodě, já dělám fakt triky, který vim, že umim. Ale když třeba skáču nějaký větší schody, tak třeba pět z šesti se rozbiju..jo? Že většinou buď odběhnu, ale já padám tak, že se bojím padat na koleno a na rameno, takže já většinou se tak zajímavě jako zachoulím..už to máš naučený ty pády. Takže oni se mi všichni tlemí..ale když děláš něco většího, tak padáš často. Ale na flatu (rovný povrch) moc nepadám.

(138) V: A ty schody teda hrotíš?

(139) R: Hrozně! Mě to strašně baví. A nebo hrotím, to je přesně ono. Ty tam jsi na tom Stáčku, střední platforma (část spotu). Já tomu říkám, že nahoře je ta Pro lajna, protože tam prostě jezdí ty hlavní a pak máš boky, tam je medium a pak máš dole amatéry. A mě hrozně baví jezdit na těch amatérech, protože ten plácek je dobrej na manuál, že seskočíš, jedeš manuál až na konec a nahoru zase, a tam jsou právě ty trojky buď delší a nebo kratší. Na pravý straně jsou, že nemaj žádný díry a na levý jsou s dírou. A většinou to skončí tak, že tam jezdíš, jezdíš a najednou, ty vole, mě už to nebaví. Jo? A už jedeš takhle kolečko a rovnou jdeš z těch trojek olíčko a už jedeš skákat triky. Takže já většinou, jen co vidím, takhle nějaký gep, tak mě to okamžitě láká to zkusit skočit na skejtu.

(140) V: Takže přijímáš takovýhle výzvy.. .

(141) R: Jo! Já zbožňuju výzvy, jako celkově. Což je teda zvláštní, protože já rád přijímám výzvy, ale třeba nejdou na game of skate. Za prvý, moje škála triků není taková a přijde mi to, že už tomu dáváš ty pravidla. Ono to k tomu vždycky patřilo, to game of skate, ale už ti někdo řekne, co máš dát za trik a to se prostě nějak nelíbí. Takže kluci vždycky v partě jezdí, je jich tam jedenáct, už jen to, že tam strávíš dvě hodiny na tom, než se dostaneš na řadu, jo? Takže tam oni jezdí skejta, já si tam jezdím to svoje a jsem spokojenej. Nebo pak se stane situace, kdy jedenáctiletý kluk zadává první, ty seš druhý v řadě a on tě třeba vy-shovituje (Pop-shovit – trik na skateboardu) a Shovity mě nebavej, tak je nedělám. Takže on mě čtyřikrát vy-shovituje, pak jdu zadávat já, dávám kino, který umím na sto procent a nedám ho, že jo. No, takže si můžu jít zase sednout a pak koukáš hodinu a půl, jak ostatní hrajou.

(142) V: Tak jo..můžem třeba ještě tu partu probrat?

(143) R: Jo, hele to vzniklo tím..ano, mám takovou stálou partu, ale přiznám se, že si s těma lidma nemám moc co říct, že je to vysloveně na ten skejt. Takže máme na facebooku nějakou skupinu, kam mě přijmou na konto toho, že jsem se vrátil na skejt. A přesně, jak jsme se bavili o tom, jestli mi vadí někam přijít sám, ne vůbec. Přišel jsem na Stáčko, jezdil jsem si tam chvíli sám a vidím partičku skejťáků, v mim věku, tak si říkám, že by bylo fajn si s nima zajezdit, no tak tam za nima jdu, seznámil jsem se a od té doby jsme se dostal do takovýhle party, kdy si s tou partičkou napíšeš, v tom chatu vidíš, že tam někdo bude, tak se sebereš a jedeš tam. A máme tam to místečko, na tom Stalínu, kde každá parta má to svoje a tam se sejdeš. Takže takhle jsem se dostal ke skejtový partě. A pak už si z toho vybereš takový ty, s kterejma si rozumíš a s těma už jedeš na ten trip někam jinam. Ale ta parta je třeba o třiceti lidech a ty si tam rozumíš třeba nejvíc se čtyřma, pěti. Takže pak si uděláš ještě z té základní party, takový ty svoje nejbližší s kterejma už skejtíš, jakože skejtíš vyloženě.

(144) V: A s těma i pokecáš teda.. .

(145) R: Myslíš s těma, co jsou ty nejbližší? Jo, právě. Já si je vyselektuju i právě, že si mám s nima co říct. Já potřebuju s tím člověkem i..aby mě nebavil jenom ten skateboarding, ale abych si s nima i rozuměl. Takže s touhleto partou se dokážu bavit i o reálnějších věcech. To jsou prostě kamarádi.

(146) V: Takže je tam důležitý, aby ti sedli i mimo ten skejt a nebylo to jen čistý ježdění.

(147) R: Hmm, pro mě určitě. Přesně, protože já už pak ani nebudu vyhledávat s nima jezdit. To je přesně ta situace, dáváš si pauzu, sedneš si a když už tam kolem sebe ty lidi máš, tak já jsem ten typ, co se rád baví, takže si s nima rád pokecáš, ale když tam všichni jen seděj a nasávaj, tak to je k ničemu pro mě.

(148) V: Ještě bych se tě rád zeptal znovu přímo na ten pocit, přímo, když jedeš na skejtu, tak co u toho zažíváš?

(149) R: Určitě. Tak to je ta věc proč to děláme, že jo. Ten pocit z toho, že jezdíš. Já jsem řek, že mě to motivuje, že mě to dělá lepším člověkem, že mám rád ten adrenalin. Já vlastně se přiznám, že to souvisí i s těma pádama a s těma schodama, že já prostě mám rád pocit nějakýho nebezpečí, adrenalinu. Vyloženě mě baví na tom i ten pocit nebezpečí. Ale nějakýho legálního nebezpečí.

Mě bavilo jezdit autama po Praze a driftovat (smykovat) a jezdit jak debil, protože jsem v tom přesně viděl napětí, agresi, viděl jsem v tom i tu možnost toho, že se něco může stát. A ten skateboarding ti to dá i bez nějakých problémů kolem. Prostě policajt tě nesebere..to bys musel udělat nějakou velkou blbost..ale policajt tě prostě nesebere za to, že jsi skočil trik. Kdyžto v autě jo, že jo (smích). Takže vidím v tom i jistý pocit toho, že se ti může něco stát. To je ten pocit z toho skateboardingu. Třeba když děláš spoustu dalších věcí, tak určitá nějaká věc ti dokáže dát to stejný, co ti dá i jiný věc, ale mě přijde, že ten skateboarding mi nic nenahradí, jo? Že třeba i ten snowboarding a tak, stejně furt jsi tam nějakým způsobem svázaný, takže určitě mi to dává něco, co mi nic jinýho nedá. Jo? Můžeš mít dobrej sex, všechno, ale skateboarding je něco úplně jinýho.

(150) V: Hodně specifickéj zážitek teda.

(151) R: Jo. Je to skvělý! Já kdykoliv na tom skejtu nebo už když ho mám jenom u sebe, tak už se cejtím dobře. To je ono. On mi sice dává pocit bezpečí, ale zároveň i nebezpečí. Je to takový, je tam ta hranice, kterou si musí každej skejt'ák dát sám a nějakým způsobem podle toho to dělat.

(152) R: Hele mě se třeba líbí otázka, co bys poradil těm začátečníkům. Každý, kdo chce skejtovat, tak chce všechno hned, víš, jako já chci rovnou umět Kino a ty umíš Shovita, ale přitom se nenaučí ani jezdit víš. Já si myslím, že základ nebo všechno co bych poradil začínajícím skejt'ákům je ať se nejdřív naučí odrážet, pushovat, ať maj stabilitu, ať ví, že ten skejt jim nikam nepodjede a ať pak pilujou Ollie, furt dokola. Já jsem se Ollie učil šest měsíců, než jsem si byl jistý, že přeskočím cokoliv nebo ne cokoliv, ale nějak vejškově..a až pak se musíš učit další triky, protože všechny vychází z toho Ollíčka nebo z té stability. Takže to je věc, kterou by určitě začátečníci měli dělat. Spousta začátečníků dělá ty chyby, jak jsem říkal, že rovnou dvakrát skočí Ollie a už řeknou, že je to nebaví..ve výsledku, když mi někdo řekne, že ho to nebaví, tak co na tom skejtu dělá jo? Ale je potřeba začít od těch základů, než se hnát někam dopředu.

(153) V: Takže máš pocit, že ty mladí se ženou moc dopředu?

(154) R: Já to vidím třeba, mám kámoše, kterej se mnou začal jezdit, že to chce zkusit, že se to chce naučit, ale přesně úplně stejnej přístup, tejdén, dva, tak začne dělat blbosti, že začne Shovitovat a takhle, u toho si málem zlomí kotník, protože prostě neví, jo? A už si prostě nevezme tu radu, že já jsem dělal Ollie šest měsíců. Ale ne jenom mladí, ale většina začínajících lidí v dnešní době, jak se furt někam spěchá, tak si myslí, že to půjde hned a pak většinou to na tom i ztroskotá, když zjistí, že to nejde, že se právě hnali za něčím, co zatím není možný a vykašlou se na to. Odradí je to, vykašlou se na to a přitom stačí fakt jenom se seknout a zjistí, že to jde. Přece jenom tě to bude bavit víc, když při jakymkoliv rozhození nespadneš, dokážeš to ustát a tak, než když prostě budeš furt jenom se tam plácát na tom.

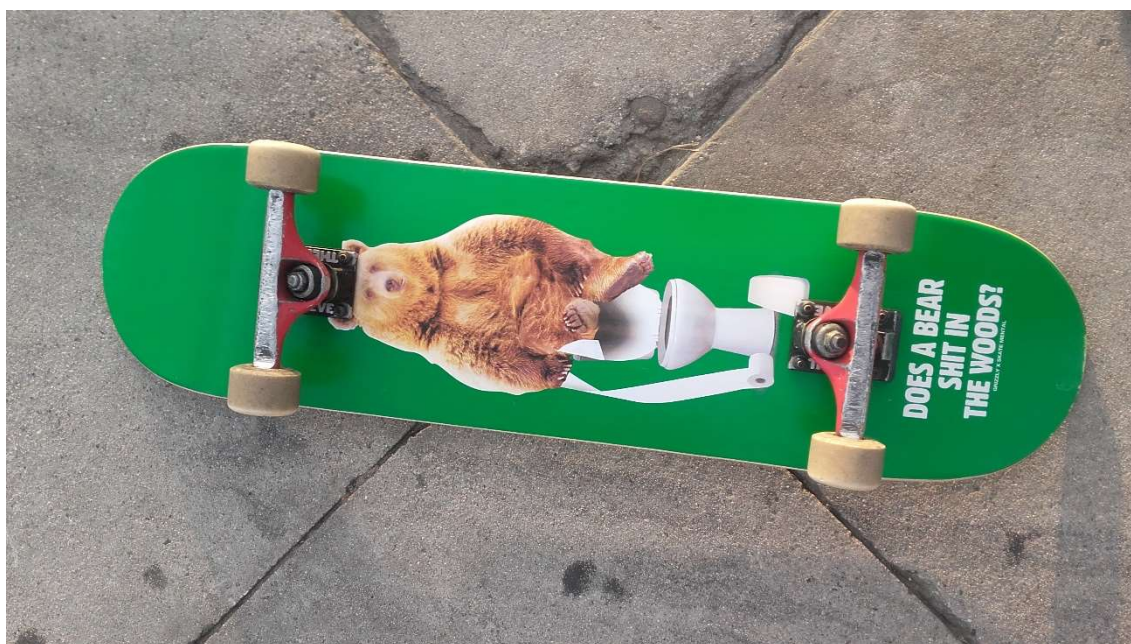
(155) V: Dobře. Chceš ještě něco k tomu říct? Napadá tě něco, co jsme neřekli?

(156) R: Já myslím, že jsem řekl všechno.

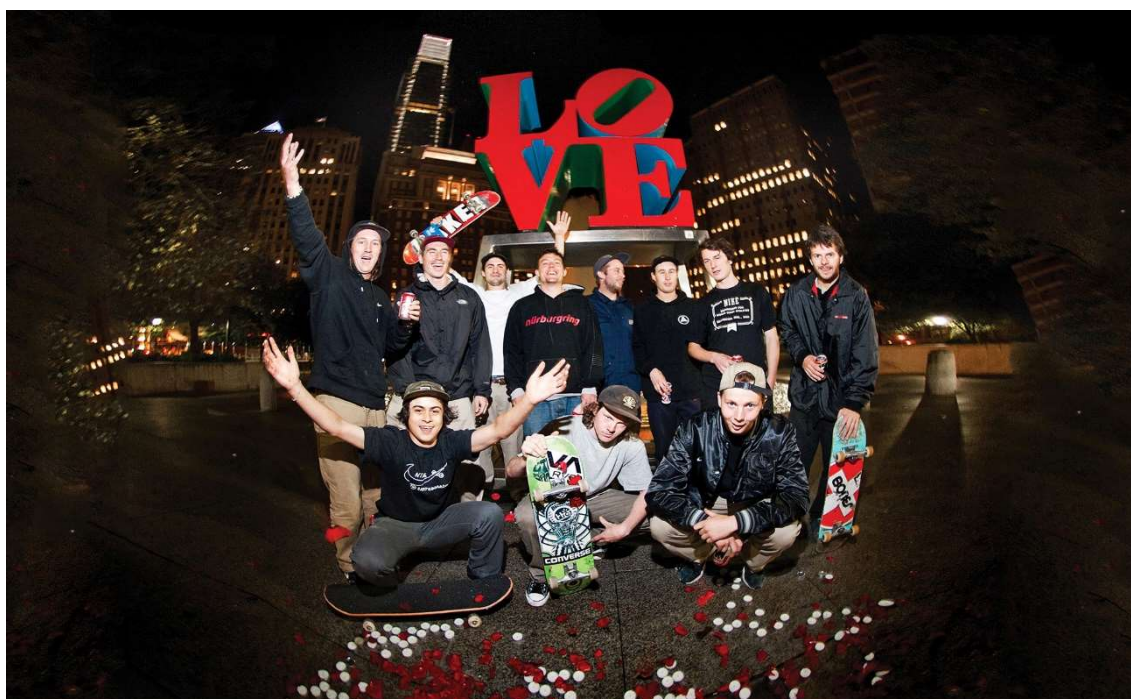
(157) V: Tak jo, děkuju moc!

(158) R: Já taky!

Příloha č.13 – Obrázky a fotodokumentace

Obrázek 1 – Skateboard, každá deska je opatřena originálním designem (vlastní foto, 2017).

Obrázek 2 – Legendární Love park byl několik dní před svojí plánovanou demolicí v roce 2016 zpřístupněn skateboardistům, kteří zde mohli jezdit legálně. Někteří během těchto dnů nespali ani pět hodin, aby si mohli ještě naposledy užít svůj „druhý domov“ (Morey, n.d.).

Obrázek 3 - Street skateboarding (Morey, n.d).

Obrázek 4 - V 15 letech Kihana Ogawa zvládá jízdu v největších bazénech jako zkušený profesionál (Thrashermagazine, 2017).

Obrázek 5 - Tony Hawk v U-rampě (Thrashermagazine, 2018).

Obrázek 6 – Slovinský závod "Red Bull No Paws Down" znamená 4 kilometry sjezdu, 85 km/h, 18 zatáček a sklon 14 %. Cílem závodu bylo, nedotknout se během sjezdu ani jednou rukou země (RedBull No Paws Down 2016 Report, 2016).

Obrázek 7 - Kilian Martin. Profesionální skateboardista, který je známý svým kreativním ježděním dokazuje, že skateboarding lze provozovat prakticky kdekoliv, třeba na poušti (kilianmartin, 2015).

Obrázek 8 - Jay Adams a jeho agresivní surfový styl jízdy (C.R. Stecyk III, n.d.).

Obrázek 9 - Pohřební rakev ozdobená samolepkami se skateboardovou tématikou (True skateboarding, n.d.).

Obrázek 10 - Street League, nejsledovanější závody ve street skateboardingu. Účastní se jich ti nejlepší profesionální skateboardisté z celého světa (Williams, 2014).

Obrázek 11 - Jay Adams projíždí bazén na akci "Legends z Venice" v dubnu, 2014. Přesně o 4 měsíce později umírá na infarkt. Den po smrti zaplnil facebook jeho známý výrok „You didn't quit skateboarding because you got old, you got old because you quit skateboarding“. - Jay Adams (Thrashermagazine, 2014).

BIBLIOGRAFICKÉ ÚDAJE

Jméno a příjmení autora: Jan Plašil

Studijní program: NMgr. Psychologie

Název práce: Hlubková analýza prožívání u příznivců extrémních sportů – Skateboarding

Vedoucí práce: Mgr. Ing. Eva Dubovská

Rok dokončení práce: 2018

Počty znaků hlavního textu práce (včetně literatury, bez příloh)

Přímé citace: 20 547

Ostatní text: 117 417

Celkový počet znaků: 137 964

Názvy souborů umístěných na doprovodném CD

Text práce ve formátu PDF: DP_Plasil_Skateboarding

Text práce ve formátu DOC nebo DOCX:

Další soubory:

Evidenční list knihovny

Souhlasím s tím, aby moje diplomová práce byla využívána ke studijním účelům.

V Praze dne 23. 7. 2018

Uživatelé potvrzují svým podpisem, že pokud tuto diplomovou práci využijí ve své práci, uvedou ji v seznamu literatury a budou ji řádně citovat jako každý jiný pramen:

Jméno, příjmení	Adresa	Datum	Podpis

**Posudek vedoucího/opponenta bakalářské/diplomové práce
na Pražské vysoké škole psychosociálních studií**

Jméno a příjmení studenta/-tky: Jan Plášil

Obor studia: Psychologie

Název práce: Hlubková analýza prožívání u příznivců extrémních sportů – Skateboarding

Vedoucí/oponent práce: Mgr. Ing. Eva Dubovská

Technické parametry práce:

Počet stránek textu (bez příloh): 85

Počet stránek příloh: 89

Počet titulů v seznamu literatury: 48

0**	1	2	3	4
-----	---	---	---	---

Výběr tématu

Závažnost tématu

		x		
--	--	---	--	--

Oborová příslušnost tématu

	x			
--	---	--	--	--

x

Originalita tématu a jeho zpracování

	x			
--	---	--	--	--

Formální zpracování

Jazykové vyjádření (respektování pravopisné normy, stylistické vyjadřování, zvládnutí odborné terminologie)

	x			
--	---	--	--	--

Práce s odbornou literaturou a prameny (citace, parafráze, odkazy, dodržení norem pro citace, cizojazyčná literatura)

		x		
--	--	---	--	--

Formální zpracování (jasnost tématu, rozčlenění textu, průvodní aparát, poznámky, přílohy, grafická úprava)

	x			
--	---	--	--	--

Metody práce

Vhodnost a úroveň použitých metod

	x	x		
--	---	---	--	--

Využití výzkumných empirických metod

	x	x		
--	---	---	--	--

Využití praktických zkušeností

	x			
--	---	--	--	--

Obsahová kritéria a přínos práce

Přístup autora k řešené problematice (samostatnost, iniciativa, spolupráce s vedoucím práce)

	x			
--	---	--	--	--

Naplnění cílů práce

	x			
--	---	--	--	--

Vyváženost teoretické a praktické části v daném tématu

		X		
--	--	---	--	--

Návaznost kapitol a subkapitol

		X		
--	--	---	--	--

Dosažené výsledky, odborný vklad, použitelnost výsledků v praxi

	X			
--	---	--	--	--

Vhodnost prezentace závěrů práce (publikace, referáty, apod.)

	X			
--	---	--	--	--

Otázky a náměty k diskusi při obhajobě:

Je něco, co jste si při psaní této práce uvědomil ohledně vlastní záliby ve skateboardingu?

Celkové hodnocení práce (klady, nedostatky):

Teoretická část práce by se dala pomyslně rozdělit na dvě části – část psychologickou, věnující se motivaci, vrcholným zážitkům, flow a osobnostním charakteristikám vyznavačů extrémních sportů a část o skateboardingu, jeho historii, současnosti a příslušné subkultuře. Psychologická část má své slabá místa v kapitolách o vrcholných zážitcích a flow, které by určitě zasloužili podrobnější pojednání za využití většího množství literatury. Oproti tomu část o skateboardingu je zpracovaná na tak dobré úrovni, že by dle mého názoru mohla být bez větších úprav publikována v případném oborovém periodiku, autor pro ilustraci přikládá i bohatou fotodokumentaci v příloze. Celkově je objem literatury, včetně zahraniční, dostatečný. Text je psán zajímavým, populárně naučným stylem..

Praktickou část tvoří IPA analýza rozhovorů s 5 participanty o jejich zkušenostech a prožívání při skateboardingu. Rozhovory jsou hloubkové, analýza je provedena metodicky správně, i když konečnými výsledky spíše připomíná tematickou analýzu, nepouští se do hlubších interpretací případných nalezených psychologických fenoménů. Výsledná témata jsou prezentována za každého participanta zvlášť narativní formou a následně je prezentování shrnutí společných témat. Vcelku kvalitní diskuse srovnává výsledky se zahraniční literaturou.

Silné stránky:

- Výborná a poučná část o skateboardingu
- Čtivý styl psaní

Slabé stránky

- Slabší části o psychologických aspektech extrémních sportů

Doporučení k obhajobě: doporučuji/~~nedoporučuji~~*

Navrhovaná klasifikace: VÝBORNÝ až VELMI DOBRÝ, dle obhajoby

Datum, podpis: 16.9.2018

*

nehodící se, škrtněte

**Posudek oponenta diplomové práce
na Pražské vysoké škole psychosociálních studií**

Jméno a příjmení studenta: Jan Plašil

Obor studia: Psychologie

Název práce: Hlubková analýza prožívání u příznivců extrémních sportů – Skateboarding

Oponent práce: Mgr. Jan Jakub Zlámaný Ph.D.

Technické parametry práce:

Počty znaků hlavního textu práce (včetně literatury, bez příloh)

Přímé citace: 20 547

Ostatní text: 117 417

Celkový počet znaků: 137 964

0**	1	2	3	4
-----	---	---	---	---

Výběr tématu

Závažnost tématu

	1			
--	---	--	--	--

Oborová přiléhavost tématu

	1			
--	---	--	--	--

Originalita tématu a jeho zpracování

		2		
--	--	---	--	--

Formální zpracování

Jazykové vyjádření (respektování pravopisné normy, stylistické vyjadřování, zvládnutí odborné terminologie)

	1			
--	---	--	--	--

Práce s odbornou literaturou a prameny (citace, parafráze, odkazy, dodržení norem pro citace, cizojazyčná literatura)

	1			
--	---	--	--	--

Formální zpracování (jasnost tématu, rozčlenění textu, průvodní aparát, poznámky, přílohy, grafická úprava)

	1			
--	---	--	--	--

Metody práce

Vhodnost a úroveň použitých metod

	1			
--	---	--	--	--

Využití výzkumných empirických metod

		2		
--	--	---	--	--

Využití praktických zkušeností

		2		
--	--	---	--	--

Obsahová kritéria a přínos práce

Přístup autora k řešené problematice (samostatnost, iniciativa, spolupráce s vedoucím práce)

--	--	--	--	--

Naplnění cílů práce

--	--	--	--	--

Vyváženost teoretické a praktické části v daném tématu

		2		
--	--	---	--	--

Návaznost kapitol a subkapitol

	1			
--	---	--	--	--

Dosažené výsledky, odborný vklad, použitelnost

výsledků v praxi

	1			
--	---	--	--	--

Vhodnost prezentace závěrů práce
(publikace, referáty, apod.)

	1			
--	---	--	--	--

Otázky a náměty k diskusi při obhajobě:

Otázka k obhajobě:
Bvlo něco co autora překvapilo?

Předkládaná práce splňuje nároky kladené na bakalářskou práci. Jedná se o teoretickou práci.

Obsah práce:

V teoretické části se autor soustředí na prožívání a motivaci k extrémním sportům. Zabývá se pojmy jako vrcholný zážitek (peak experience) od A.H. Maslowa nebo stavem plynutí (flow phenomenon), jehož autorem je M. Csikszentmihalyi. Dále detailně popisuje skateboarding, jeho historii i současnost. V kapitole „Motivace k extrémním sportům“ se zabývá teorií vyhledávání neobvyklých zážitků (sensation seeking), teorií potřeb a potřebou seberealizace. V kapitole o „Osobnosti extrémního sportovce“ se práce zabývá případnými specifickými rysy společnými všem extrémním sportovcům a také pozitivním vlivem extrémního sportu na jedince. Práce je doplněna současnými výzkumy týkajícími se skateboardingu a extrémních sportů obecně. Součástí teoretické části je i popis subkultury skateboardingu.

V empirické části provedl autor kvalitativní výzkum za pomoci interpretativně fenomenologické analýzy (IPA). Data získal pomocí polostrukturovaného rozhovoru s pěti 17-24 letými skateboardisty. Rozhovory analyzoval dle postupu IPA jednotlivě, nezávisle na sobě.

Kolega v teoretické části prokázal schopnost práce s odbornou literaturou a systematického shromažďování informací o daném tématu. Autor je poměrně stylisticky zdatný a v teoretické části popisuje všechny podstatné pojmy a teoretické koncepty spojené se studovanou problematikou. V empirické části práce prokázal schopnost uplatnit kvalitativní metodologický postup, sesbírat data, analyzovat je a srozumitelně prezentovat výsledky.

Připomínky:

Formální: Neshledávám závažnější formální nedostatky.

Obsahové: Neshledávám závažnější obsahové nedostatky.

Celkově: Ocenit musíme poměrně bohaté cizojazyčné bibliografické prameny a schopnost autora sestavit výzkumná rešerše. Práci hodnotím jako výbornou až velmi dobrou a doporučuji ji k obhajobě.

Navrhovaná klasifikace: **výborně - velmi dobře dle obhajoby**

Doporučení k obhajobě: doporučuji

Datum, podpis: